

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันศุกร์ที่ ๒๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๔
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมด ๑๕๑ คน

ประธานวุฒิสภา : ขณะนี้สมาชิก มาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว
หมดเวลาประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องประธานแจ้งต่อที่ประชุม

เรื่องแรก สมชอนุญาตที่ประชุมแจ้งที่ประชุมทราบ ด้วยพระบรมราชโองการ
ประกาศแต่งตั้งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สมชอความกรุณาท่าน
สมาชิก ยืนขึ้น และเชิญท่านเลขานุการอ่านพระบรมราชโองการรับ

(สมาชิกวุฒิสภาและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)

นายจันทน์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาการแทน
เลขาธิการวุฒิสภา) :

“พระบรมราชการ โองการ

ประกาศ

แต่งตั้งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช พร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชการ โองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งประธานกรรมการและ
กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามประกาศลงวันที่ ๒๕ เมษายน
พุทธศักราช ๒๕๔๒ แล้วนั้น

บัดนี้ คุณหญิงวิริยา เกษมสันต์ ณ อยุธยา กรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ พ้นจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๕๘ ประกอบกับมาตรา ๒๖๐ (๓) และที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ เรื่องนายพินิต อารยะศิริ เป็นกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามบทบัญญัติ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕๗ และมาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายพินิต อารยะศิริ เป็นกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

เป็นที่ที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลตรี มนูญกฤต รูปขจร

ประธานวุฒิสภา

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณ เชิญนั่งครับ

เรื่องต่อไป ด้วยคณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบข้อสังเกตของคณะกรรมการ วิชาบัญญัติพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลท่าม่วง ตำบลทุ่งทอง อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี และตำบลทุ่งบัว ตำบลกำแพงแสน ตำบลคอนข่อย กำแพงแสน ตำบลลูกแก้ว อำเภอดอนตูม ตำบลคอนตูม ตำบลบางเลน อำเภอบางเลน จังหวัด นครปฐม พ.ศ. และได้มอบให้กระทรวงมหาดไทย กระทรวงคมนาคมรีบไปพิจารณา ดำเนินการ และรับทราบข้อสังเกตของคณะกรรมการแรงงานและสวัสดิการสังคม พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และมอบให้ กระทรวงแรงงานฯ กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัยรับไปพิจารณาดำเนินการแล้ว และแจ้งให้สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีทราบ เพื่อกำหนดคณะรัฐมนตรีต่อไป

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ ๕402
วันที่ 21 มิ.ย. 2544
เวลา 10.30 น.
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กท ๑๐๓๐๐

ที่ นร ๐๒๐๔/๒๕๒๙

๒๐ กันยายน ๒๕๔๔

เรื่อง ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลท่าม่วง ตำบลทุ่งทอง อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี และตำบลทุ่งบัว
ตำบลกำแพงแสน ตำบลดอนข่อย อำเภอกำแพงแสน ตำบลลำลูกบัว อำเภอดอนตูม
ตำบลดอนตูม ตำบลบางเลน อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม พ.ศ.

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ส่วนที่สุด ที่ สว ๐๐๐๔/๓๕๔
ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๔

ตามที่ได้ส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลท่าม่วง ตำบลทุ่งทอง อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี และตำบลทุ่งบัว
ตำบลกำแพงแสน ตำบลดอนข่อย อำเภอกำแพงแสน ตำบลลำลูกบัว อำเภอดอนตูม ตำบลดอนตูม
ตำบลบางเลน อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม พ.ศ. ของวุฒิสภา ไปเพื่อดำเนินการ นั้น

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๔ รับทราบข้อสังเกตดังกล่าว
และมอบให้กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงคมนาคมรับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลท่าม่วง ตำบลทุ่งทอง อำเภอท่าม่วง จังหวัด
กาญจนบุรี และตำบลทุ่งบัว ตำบลกำแพงแสน ตำบลดอนข่อย อำเภอกำแพงแสน ตำบลลำลูกบัว
อำเภอดอนตูม ตำบลดอนตูม ตำบลบางเลน อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม พ.ศ.
ไปพิจารณาดำเนินการ แล้วแจ้งให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีทราบเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

แสดงความนับถือ

(นายจุลยุทธ หิรัญะสวัสดิ์)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๕๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๔-๕

๐ ๒๒๕๐ ๙๐๕๗

โทรสาร ๐ ๒๒๕๐ ๙๐๕๘

ที่ นร ๐๒๐๘/๒๐๒๑๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ ๕๔๐
วันที่ 21 มิ.ย. 254๔
เวลา 16.30
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กท ๑๐๓๐๐

๒๐ กันยายน ๒๕๔๔

เรื่อง ข้อสังเกตของคณะกรรมการการแรงงานและสวัสดิการสังคม

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ตัวนที่สุด ที่ สว ๐๑๐๘/๑๐๕๔
ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๔

ตามที่ได้ส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการการแรงงานและสวัสดิการสังคม ของสมาชิกวุฒิสภา ไปเพื่อดำเนินการ นั้น

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๔ รับทราบข้อสังเกตดังกล่าว และมอบให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวงศึกษาธิการ และทบวงมหาวิทยาลัย รับข้อสังเกตของคณะกรรมการการแรงงานและสวัสดิการสังคม ไปพิจารณาดำเนินการ แล้วแจ้งให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีทราบเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายจุลยุทธ ธีรธนะสวัสดิ์)
รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๔๖ ๕๐๐๐ ตล ๓๐๘-๕

๐ ๒๒๔๖ ๕๐๕๗

โทรสาร ๐ ๒๒๔๖ ๕๐๕๘

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : จึงขอเรียนให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม ไม่มี
ท่านสมาชิกฯ ครับ ก่อนที่จะเข้าสู่ระเบียบวาระเรื่องด่วน กระผมเพิ่งได้รับ

หนังสือจากท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและ
เงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ พ.ศ. ขอขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าวออกไป ๓๐ วัน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๔ นับตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔
เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะครบกำหนดเวลาพิจารณาในวันที่ ๒๙ คือวันเสาร์นี้
วันมะรืนนี้ วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๔ กระผมขออนุญาตปรึกษาที่ประชุมนำเรื่องนี้มาพิจารณา
จะมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ผมจะขออนุญาตเพื่อ
เป็นมติในการที่จะอนุญาตหรือไม่อนุญาตนะครับ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เลขที่ ๕๖๖
วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๔
ที่ ๔๐

ที่ ๖๕๒๙/๒๕๕๔

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕

กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอย้ายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง
ข้าราชการอัยการ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๐
กันยายน ๒๕๕๔ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ
พ.ศ. ซึ่งหม่าผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว ให้พิจารณาและตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ พ.ศ. ขึ้นเพื่อพิจารณา นั้น

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับทางการเงิน วุฒิสภา
จะต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นมาถึงวุฒิสภา ซึ่งวุฒิสภา
ได้รับเมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ และจะครบกำหนดในวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๔ ในการนี้
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเห็นว่าในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีความจำเป็น
อย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ ซึ่งควรจะได้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราช
บัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลตำรวจเอก

(จิรพันธ์ พันธุ์นาค)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญวุฒิสภา

คณะกรรมการธิการ

โทร ๐ ๒๒๕๓ ๑๖๗๐, ๐ ๒๒๕๔ ๑๕๗๒

Legislative Institutional Repository of Thailand

โทรสาร ๐ ๒๒๕๔ ๑๕๗๓

ประธานวุฒิสภา : ผมขอท่านลงมติ ถ้าท่านอนุญาตก็ขอให้ลงคะแนนและ
กดปุ่ม อนุญาต นะครับ ถ้าไม่อนุญาตก็กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ เชิญท่านสมาชิกฯ
ลงคะแนนครับ พร้อมแล้วเปิดการลงคะแนนครับ เจ้าหน้าที่นับคะแนน ขอขอบคุณครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่)

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่ามติเสียงข้างมากเห็นด้วยที่จะให้ขยายเวลานะครับ
ถือเป็นมติที่ประชุมนะครับ ก็อนุญาตขยายเวลาได้

ต่อไปเป็นเรื่องด่วน

เรื่องที่ ๑ เรื่องร่างพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการการแรงงานและสวัสดิการสังคมพิจารณาเสร็จแล้ว

รายงาน

ของ

คณะกรรมการการแรงงานและสวัสดิการสังคม

วุฒิสภา

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

Legislative Institutional Repository of Thailand

กองกรรมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
จะมีผลตั้งแต่วันที่ตราไว้ให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๘/ (ร ๙๓)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ กันยายน ๒๕๔๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นจำนวน ๑ ฉบับ พร้อมด้วยรายงาน
ของคณะกรรมการธิการ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และส่งให้
คณะกรรมการธิการกรรณงานและสวัสดิการสังคม พิจารณา ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นางนิพัทธา อมรรัตน์เมธา	ประธานคณะกรรมการ
๒. พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายมนู วณิชชานนท์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายบุญญา หลีเหลด	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายวริทธิ์ เชื้อเพชร	โฆษกคณะกรรมการ
๖. นายเกษม ชัยสิทธิ์	กรรมาธิการ
๗. นายคำพันธ์ ปิองกาน	กรรมาธิการ
๘. พลตำรวจโท สุขชาติ ทับนเสถียร	กรรมาธิการ
๙. นายเนติชัย นาคทรพรพ	กรรมาธิการ
๑๐. นางประทีป อึ้งทรงธรรม	กรรมาธิการ
๑๑. นายมนัส รุ่งเรือง	กรรมาธิการ
๑๒. พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์	กรรมาธิการ
๑๓. นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี	กรรมาธิการ
๑๔. นายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช	กรรมาธิการ
๑๕. นายไสว พราหมณี	กรรมาธิการ

- ๒ -

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๔

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาว่าเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) นันทพร อมรรัตนเมธา

(นางนันทพร อมรรัตนเมธา)

ประธานคณะกรรมการการแรงงานและสวัสดิการสังคม

สำเนาถูกต้อง

(นายวิชัย ชัยชีพิชาน์)

หัวหน้าฝ่ายประชุม ๓ กองกรรมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมาธิการ

โทร. ๐ ๒๒๕๕ ๑๕๗๓, ๐ ๒๒๕๕ ๑๖๗๑

โทรสาร ๐ ๒๒๕๕ ๑๕๗๓

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานของคณะกรรมการการแรงงานและสวัสดิการสังคม

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๔ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และส่งให้คณะกรรมการการแรงงานและสวัสดิการสังคม พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน (ตามข้อบังคับฯ) นั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๔ บัดนี้ คณะกรรมการการ ได้ดำเนินการเสร็จแล้วปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการการ ได้แต่งตั้งนางพรพิพพา เจริญผล นิติกร ๕ ฝ่ายประชุม ๓ กองกรรมาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๔๒ วรรคสาม

๒. ผู้ซึ่งคณะกรรมการเชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๒.๑ นายจึงสกุลย์ จันทร์ตัน	อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
๒.๒ นายอนันต์ชัย อุทัยพัฒนาชีพ	นักวิชาการแรงงาน ๘๖ กองแรงงานสัมพันธ์
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
๒.๓ นายสมภพ ปราบณรงค์	นิติกร ๘๖ กองนิติการ
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
๒.๔ พันจ่าเอก อานาจ ชัดวงษ์นันท์	เจ้าหน้าที่บริหารงานธุรการ ๕
สำนักงานเลขาธิการ
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีสมาชิกเสนอคำแปรญัตติ

(๒)

๔. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔	ไม่มีการแก้ไข

๕. ข้อสังเกตของคณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

แล้วเห็นควรตั้งข้อสังเกต ดังนี้

การบังคับใช้พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๕ ในภาคราชการ

กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ ตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๕ มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการยื่นข้อเรียกร้องและการระงับข้อพิพาทแรงงาน เพื่อแสวงหาและคุ้มครองผลประโยชน์เกี่ยวกับการจ้าง การจัดสวัสดิการ ตลอดจนการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง รวมถึงการใช้ระบบทวิภาคีในการป้องกันและแก้ไขปัญหาระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง โดยให้ลูกจ้างตั้งคณะกรรมการลูกจ้าง เพื่อการหารือในกิจการต่าง ๆ กับนายจ้าง อันจะก่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน และหาทางปรองดองให้การทำงานร่วมกันระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างมีผลดียิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๕ มาตรา ๔ บัญญัติมิให้ใช้บังคับกับภาคราชการ จึงไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๐ มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า "บุคคลย่อมมีเสรีภาพในกิจกรรมอันเป็นสมาคม (สหภาพ) สหพันธ์ สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร องค์การเอกชน หรือหมู่คณะอื่น" ประกอบกับองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกได้ออกอนุสัญญา ILO ที่ถือว่าเป็นมาตรฐานแรงงานหลัก

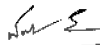
(๓)

ทางด้านแรงงานสัมพันธ์ คือ อนุสัญญาฉบับที่ ๘๗ ว่าด้วยเสรีภาพในการสมาคมและการคุ้มครองสิทธิในการรวมตัวกันและอนุสัญญาฉบับที่ ๘๘ ว่าด้วยสิทธิในการรวมตัวกันและการร่วมเจรจาต่อรองโดย ILO เห็นว่า สิทธิเสรีภาพในการรวมตัวกันนั้นเป็นสิทธิพื้นฐานที่จะนำไปสู่การคุ้มครองสิทธิด้านอื่น ๆ อันจะนำมาซึ่งความก้าวหน้าทางสังคม การพัฒนาที่ยั่งยืน ความเสมอภาคและการต่อต้านความยากจน ทั้งนี้ อนุสัญญา ILO ทั้ง ๒ ฉบับ ดังกล่าวใช้บังคับกับคนงานทุกคนทุกระดับรวมทั้งข้าราชการด้วย

ทั้งนี้ ประเทศที่ได้ให้สัตยาบันอนุสัญญา ILO ดังกล่าวโดยให้สิทธิแก่คนงานในการรวมตัวและเจรจาต่อรอง ซึ่งรวมถึงการให้สิทธิแก่ข้าราชการด้วย มีจำนวน ๑๓๕ ประเทศ ได้แก่ อังกฤษ ฝรั่งเศส สเปน ประเทศในอเมริกาใต้ นอร์เวย์ อิตาลี เดนมาร์ก ฮาร์แลนด์นิวา อินโดนีเซีย เป็นต้น มีการพัฒนาระบบแรงงานสัมพันธ์ให้สอดคล้องกับสากล ด้วยการให้สิทธิตามกฎหมายแรงงานสัมพันธ์แก่ภาคราชการด้วย ซึ่งในระยะต้นอาจเริ่มต้นที่ราชการส่วนท้องถิ่นก่อน แล้วจึงค่อยขยายไปสู่ภาคราชการอื่น ๆ ในอนาคต

หากที่ประชุมวุฒิสภาเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ให้ส่งข้อสังเกตดังกล่าวไปยังคณะรัฐมนตรีต่อไป

๖. คณะกรรมการฯ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นางนิพัทธา อมรรัตนเมธธา)
ประธานคณะกรรมการฯ

LIRT

ร่าง
พระราชบัญญัติ
แรงงานสัมพันธ์ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดย
อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ (ฉบับที่ ...)"

พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๔
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มีให้ใช้บังคับแก่

(๑) ราชการส่วนกลาง

(๒) ราชการส่วนภูมิภาค

(๓) ราชการส่วนท้องถิ่น รวมทั้งราชการของกรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา

(๔) กิจการรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เว้นแต่การที่สหพันธ์แรงงานเข้าเป็นสมาชิกสภาองค์การลูกจ้างตามมาตรา ๑๒๐ ตี

(๕) กิจการอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา"

มาตรา ๔ ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒๐ ตี แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๗

"มาตรา ๑๒๐ ตี สหพันธ์แรงงานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ อาจเข้าเป็นสมาชิกสภาองค์การลูกจ้างได้"

.....
.....

ประธานวุฒิสภา : ผมนขอเชิญคณะกรรมการบริหาร
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : ท่านประธานคณะกรรมการแรงงานฯ ได้มีหนังสือ
แจ้งให้ผมทราบเพื่อขออนุญาตที่ประชุมขอ นายสาทร จารุกา ผู้ตรวจราชการกรมสวัสดิการ
และคุ้มครองแรงงานซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขออนุญาตที่ประชุมเข้าร่วม
ชี้แจง ซึ่งตามข้อบังคับที่ ๖๐ ว่าอนุญาตได้ ผมขอทราบเรียนที่ประชุมขออนุญาตคณะครับ เชิญท่าน
สมพร คำชื่น ให้เวลาระหว่างที่กรรมการเข้าประจำที่และครับ เชิญครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม
สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ เนื่องด้วยท่านประธานวุฒิสภามีหนังสือทราบเรียน
ไปยัง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ตามหนังสือที่ สว ๐๐๑/๐๓๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๔
เรื่อง การเข้าร่วมประชุมกับหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดของสมาชิกวุฒิสภา ผมต้องขอ
กราบขอพระคุณท่านประธานวุฒิสภานะครับ ที่ได้สังเกตเห็นถึงความสำคัญของสมาชิกวุฒิสภา
ที่จะได้ทำหน้าที่ของตัวเองให้สมกับเจตนารมณ์ของบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญที่บัญญัติไว้ให้
สมาชิกวุฒิสภาได้มีส่วนร่วมในการเข้าไปแก้ปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน
ในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ อันนี้ก็เป็นที่ดีของบ้านเมืองที่ดียิ่งของท่านประธานวุฒิสภา ผมจึงใคร่
ขอกราบขอขอบคุณท่านประธานวุฒิสภามา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างสูง ขอกราบขอพระคุณครับ
ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ เป็นหน้าที่ของพวกเราครับ คือไม่ต้องขอบคุณ
ก็ได้ครับ แต่ผมก็ขอบคุณท่าน เพราะเป็นหน้าที่ของพวกเราทั้ง ๒๐๐ ท่าน ที่จะมีส่วนรับรู้
การทำงานในส่วนภูมิภาคเพื่อประชาชน ฉะนั้นเมื่อวานนี้ผมก็ได้ประสานทางบุคคลด้วยนะครับ
ผมก็ทราบเรียนให้ทราบ เพราะเรามีหน้าที่ที่จะให้ประชาชนมีส่วนร่วมทุกด้านและก็ทำงาน
แม้กระทั่งที่การเตรียมการที่จะให้ส่วนข้าราชการประจำมาเป็นผู้ช่วยในการทำงานของท่าน
และต่อไปก็อาจจะขออนุญาตท่าน เอาผู้ช่วยของท่านนี้มาร่วมด้วยและเราก็จะมีคั่นแถบ
ซึ่งขณะนี้ได้วางแผนไว้กับข้าราชการประจำ คือทางสำนักงานเลขาฯ ท่านจ่านงค์ หวมประจำ
ก็กำลังดำเนินการอยู่ และก็จะทราบเรียนให้ทุกท่าน ทุกจังหวัด ทุก ส.ว. ทราบนะครับ
ขณะนี้ท่านกรรมการกำลังรอเอกสารนะครับ

สำหรับที่จะทราบเรียนให้ทราบอีกอันหนึ่ง บางที่ท่านอาจจะไม่เข้าใจในเรื่อง
ว่าผมทำอะไร ที่ทำนี้ขอเรียนท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ผมถือความสำคัญของ
ท่านเป็นลำดับความเร่งด่วนนะครับ เพราะฉะนั้นผมจะไม่ล่วงเกินหรือไม่ทำอะไรเกินสิทธิ
หน้าที่ และผมจะไม่ทำนอกเหนือกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และโดยเฉพาะรัฐธรรมนูญกับ

ชั่งยังกลับ ยกตัวอย่างงานท่านอาจจะไม่สบายใจที่เรื่องทำไม่เกี่ยวกับเวลาในการทำงานนะครับ ซึ่งอันนี้เป็นประการแรก รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๕ ระบุว่า การประชุมของเราจะครบองค์ประชุมต้องเกินกึ่งหนึ่งนะครับ ข้อแรกเลย ถ้าราชครัฐธรรมนูญเสียเองนะครับเราจะเห็นวุฒิสภาได้อย่างไร และพวกเราที่จะเสียหาย ผมต้องขอขอบคุณทุกท่านที่ผมตรวจสอบ คือผมปริ้นต์ (Print) และทำเรื่องมีใบงานท่านไม่เลยขาดการประชุมเลย ซึ่งอันนี้ผมก็จะกราบขอบคุณเป็นส่วนตัวก่อนนะครับ ส่วนงานท่านผมต้องกราบขอบคุณนะครับ เป็นผู้ใหญ่ ท่านจะมาไม่มาท่านก็จะแจ้งให้ทราบ ซึ่งอันนี้ก็เป็นเรื่องที่ต้องขอบคุณท่าน แต่ว่าไม่ได้หมายความว่าผมจะมาควบคุมนะครับ ผมจะทำตามรัฐธรรมนูญและโดยเฉพาะข้อบังคับที่ ๑๘ นะครับ ถ้าเกินครึ่งชั่วโมง เราตกลงกันนัดประชุมโดยมติสภานี้ ๐๘.๓๐ นาฬิกา แต่ถ้าเกิน ๑๐ โมงนี้เกินครึ่งชั่วโมงแล้วต้องทำตามข้อบังคับ ข้อ ๑๘ นะครับ ฉะนั้นที่ผมทำมันทำเพื่อท่านนะครับ ผมไม่ได้ทำเพื่อผม ทำเพื่อท่านให้อยู่ในวุฒิสภาได้ เต็มผลอด ๆ คนภายนอกเขาทงกว่าไม่เข้าใจ เป็นอย่างนี้บ่อย ๆ เขาก็ลงชื่อเข้าขอแก้ไขรัฐธรรมนูญและกระทบถึงสถาบันเราจะยุ่งเหมือนกันนะครับ มีปลาตัวเดียวที่เสียไปและจะทำให้ปลาทั้งข้องมีปัญหาก็ด้วยความเคารพครับ ผมไม่มีเจตนาที่ผมจะไปทำอะไรล่วงเกินสิทธิประโยชน์ของท่าน ผมทำเพื่อสถาบัน และเหนือจากสถาบันผมทำในนามของท่านและก็ตัวท่านเพื่อประชาชนครับ สำหรับในร่างพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ระหว่างรอ พร้อมหรือยังครับ พร้อมแล้วเชิญท่านคณะกรรมการเลยครับ

นางนิพัทธา อมรรัตน์เมธา (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๑๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอและสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการแรงงานและสวัสดิการส่งกรมพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน ตามข้อบังคับนี้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม วุฒิสภาได้ริเริ่มเมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๔ บัดนี้คณะกรรมการได้ดำเนินการเสร็จแล้ว ปรากฏตามเอกสารที่ได้แจกให้ท่านสมาชิกแล้วค่ะ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาฯ ครับ

นายอานงค์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา) รักษาการแทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “ร่างพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข ถ้าปรากฏ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มีอีกสังเกต”

ประธานวุฒิสภา : เนื่องจากไม่มีการแก้ไข การอภิปรายก็คงผ่านไปนะคะ
ก่อนที่จะไปถึงข้อสังเกตก็จะต้องขอสงวนไว้ว่า ท่านจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับวาระ ๒ ของ
กรรมวิธีการนี้หรือไม่ ขอให้ท่านพิจารณาเรื่องข้อความหรือถ้อยคำในวาระนี้ครับ มีท่านผู้ใด
ใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิก อภิปราย)

ประธานวุฒิสภา : เมื่อไม่มี ผมถือว่าจบการพิจารณาในวาระ ๒ นะครับ
ต่อไปเป็นวาระ ๓ ที่ประชุมจะเห็นชอบด้วยหรือไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร ผมจะ
ขอมตินะครับ ถ้าท่านเห็นชอบด้วยก็ให้กด เห็นด้วย ถ้าว่า เห็นชอบ คือเห็นชอบด้วยกับสภา
ผู้แทนราษฎร ถ้าไม่เห็นชอบก็กด ไม่เห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร ผมปิดการลงคะแนน
เชิญเจ้าหน้าที่นับคะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๑๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนนเสียง เห็นด้วย ๑๑๘ คะแนน
ไม่เห็นด้วย ๐ งดออกเสียง ๐ ไม่ลงคะแนน ๐ ถือเป็นมติเอกฉันท์นะครับ เนื่องจากร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้มีข้อสังเกต เชิญอาจารย์วลลภครับ

นายวลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ ผมได้ตรวจทานข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ โดยหลักกว้าง ๆ ผมเห็นด้วยกับ
ข้อสังเกตเพราะว่าคณะกรรมการได้อ้างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๕ ซึ่งพูดถึงสิทธิการรวมตัว
เป็นสหพันธ์ สหพันธ์ แล้วก็ได้อ้างถึงอนุสัญญา ฉบับที่ ๘๗ และฉบับที่ ๘๘ ของไอแอลโอ
(International Labour Organization องค์การแรงงานสากล (ILO) นะครับ ประเด็นหลักการนี้
เห็นด้วย แต่ถ้อยคำในวรรคสองเหมือนขัดกับหลักการที่คณะกรรมการได้เขียนไว้ บรรทัด
สุดท้ายของวรรคสองที่เขียนว่า “ทั้งนี้ อนุสัญญาไอแอลโอ ทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าวใช้บังคับ
กับงานทุกคนทุกระดับรวมถึงข้าราชการด้วย” ผมว่าถ้าคุณยของรัฐธรรมนูญก็ดี คุณอนุสัญญา
ทั้ง ๒ ฉบับของไอแอลโอที่ดี มิได้เน้นการบังคับ แต่เป็นอนุสัญญาที่เอื้อประโยชน์ต่อคนงาน
ทุกคน ผมคิดว่าตรงนี้เป็นประเด็นสำคัญมาก ๆ นะครับ ผมอยากจะให้เปลี่ยนตรงที่ว่า
“อนุสัญญาไอแอลโอทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าวเป็นประโยชน์ครอบคลุมถึง ใช้คำว่า “เป็นประโยชน์
ครอบคลุมถึง” แทนคำว่า “ใช้บังคับ” เพราะจะตรงกันเจตนารมณ์ของอนุสัญญาและ
รัฐธรรมนูญ เพราะไม่ได้เป็นเรื่องการบังคับ แต่เป็นเรื่องเอื้อประโยชน์ ผมจะขอสนับสนุน
แต่ขอให้เปลี่ยนถ้อยคำจากการ ใช้บังคับ มาเป็นคำว่า เป็นประโยชน์ครอบคลุมถึงก็จะอ่าน

โดยรวมว่า “อนุสัญญาไอแอลโอทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าวเป็นประโยชน์ครอบคลุมถึงงานทุกคนทุกระดับรวมถึงข้าราชการด้วย” ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : คณะกรรมาธิการเห็นด้วยกับการแก้ไขไหมครับ
ท่านประธานฯ ครับ

นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา (ประธานคณะกรรมการ) : เห็นด้วยกับผู้
เสนอแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีถือว่าเห็นชอบ เห็นไปตามที่กรรมาธิการและ
อาจารย์วิมลกล เมื่อไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ผมจะขอความเห็นชอบกับข้อสังเกต เพื่อจะ
ส่งไปยังรัฐบาลประกอบการพิจารณา เชิญท่านสุชนครับ

นายสุชน ขาติเครือ (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
สุชน ขาติเครือ สมาชิกวุฒิสภา กระผมของภัยท่านประธานฯ เล็กน้อย ก้ำดั่งจะลงมติ แต่ว่า
กระผมเห็นข้อสังเกตแล้วเห็นว่า ยังจำเป็นอาจจะให้ความชัดเจนอยู่เพียงสั้น ๆ คือในการเขียน
รายงานข้อสังเกตก็ดี หรือเขียนในรายงานที่ประชุมก็ดี การที่เขียนด้วยชื่อ เช่น ไอแอลโอ นั้น
อาจจะไปตีความหรือเป็นองค์กรแรงงานทางด้านสากลก็จริง แต่อยากจะให้เขียนคำกำกับ
ตัวเต็มภาษาอังกฤษไว้ด้วย เพราะว่าขณะนี้ตัวย่อในองค์กรเอกชนต่าง ๆ นั้นมีค่อนข้างมากมาย
เพื่อจะได้ชี้ภรรยาของและคนอื่นก็จะได้ทราบตามด้วยให้เขียนตัวเต็ม เท่านั้นเองครับ
ท่านประธานฯ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการเชิญครับ

นางนิพัทธา อมรรัตนเมธา (ประธานคณะกรรมการ) : ขอบคุณ
คุณสุชนค่ะ รีบไปดำเนินการค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณที่ประชุม ถ้าไม่มีสมาชิกฯ เห็นเป็นอย่างอื่น
ผมขอปฏิบัติตามข้อ ๑๑๕ ถ้าหากว่า ท่านผู้ใดเห็นชอบกับข้อสังเกต เพื่อจะส่งไปยังรัฐบาล
ขอให้กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดไม่เห็นชอบกับข้อสังเกต ขอให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญท่าน
ลงคะแนนครับ ถ้าพร้อมแล้วปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่นับคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๒๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนนเสียง เห็นด้วย ๑๒๕ คะแนน
ไม่เห็นด้วย ๐ คะแนน งดออกเสียง ๐ คะแนน ไม่ลงคะแนน ๑ คะแนน เป็นอันว่าป็นมติ
ที่จะส่งข้อสังเกตไปให้กับรัฐบาลทราบนะครับ

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่...) พ.ศ. ซึ่ง
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

**ใบแก้รายงานการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.**

ตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกาวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
วุฒิสภา ได้เสนอรายงานคณะกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
และประธานวุฒิสภาได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมในวันศุกร์ที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ นั้น ในการ
นี้ คณะกรรมการกฤษฎีกาวิสามัญ ขอแก้ไขรายงานการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังต่อไปนี้

รายงานของคณะกรรมการ

หน้า (๕) บรรทัดที่ ๑๒

คณะกรรมการขอเพิ่มข้อความ ดังนี้

นายชอุ่ม ตั้งภักกรณ์ (กรรมการ) จะสงวนความเห็นโดยให้แก้ไขเพิ่มเติม
ความในมาตรา ๕๖ ของมาตรา ๑๒ เป็นดังนี้

"มาตรา ๕๐ ถ้าเขตพื้นที่ซึ่งขอประทานบัตรมิใช่เป็นที่ว่างทั้งหมด ผู้ยื่นคำขอต้อง
แสดงหลักฐานให้เป็นที่พอใจของพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ขอจะมีสิทธิทำเหมืองในเขตพื้นที่นั้นได้
พื้นที่ในเหมืองซึ่งประทานบัตรให้แล้วมิได้คืน ผู้ยื่นคำขอไม่ได้ดำเนินการขุดพื้นที่ดังกล่าวแล้ว

ก่อนออกประทานบัตรทำเหมืองได้คืน ถ้าปรากฏว่าการทำเหมืองได้ดินผ่านที่ดินของ
ส่วนราชการหรือเอกชนภายใต้ *ให้ตัวแทนหรือตัวแทนผู้ยื่นคำขอต้องแสดงหลักฐานการได้
รับความยินยอมของส่วนราชการหรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินนั้นพร้อมก่อน* โดยผู้ยื่นคำขอ
ประทานบัตรนั้นเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย"

กองกฤษฎีกา

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแร่
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
วุฒิสภา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand
 กองกรรมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน
ต่อมาวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาออกไป
เป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๕/(ร ๕๓)

วุฒิสภา

ถนนอยู่ทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

. ๒๐ กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวพร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแร่
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมการ
วิสามัญ ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมการวิสามัญ คณะนี้ ประกอบด้วย

๑. พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล	๒. หม่อมราชวงศ์กำจุนเทพ เทวกุล
๓. นายคัมภีร์ แก้วเจริญ	๔. นายจอน อึ้งภากรณ์
๕. นายเชิดพงษ์ สิริวิรัช	๖. นายณรงค์ นุ่นทอง
๗. นางเดือนใจ ตีเทพนั	๘. นายทวีป ขวัญบุรี
๘. นายมงคล มัชชาจิต	๙. นายประยูทธ ศรีมีชัย
๑๐. นายประศักดิ์ ภูภาพสินธุ์	๑๑. นายประสงค์ ใจปัญานนท์
๑๒. นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์	๑๓. นายวิชา ปิธานนท์
๑๔. นายส่อง เถ่งอี่	๑๔. นางสาวพวงเพชร สารกุล
๑๕. นางพัฒนา สิริวันสาธณ์	๑๕. นายพิษณุ สติระवाल
๑๖. นายเพิ่มพูน ทองศรี	๑๖. นายพิศุดิน บอดอ
๑๗. นายถ้ำทอง พิลาสมารัต	๑๗. นายสิทธิชัย เชนฐศิลป์
๑๘. พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง	๑๘. นายสนิธา อัมพรวงศ์
๑๙. พลตำรวจเอก สวัสดิ์ ชมรวิวัฒน์	๑๙. นายอนันต์ ผลอำนวย
๒๐. พลตำรวจตรี อังพลง งามจิต	๒๐. นายอนุวัร์ ดอฮิบ
๒๑. พลโท โอภาส รัตนบุรี	

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วุฒิสภาตั้งพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้ หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาเมื่อวันพุธที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ได้ลงมติเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับต่อไป ตามความในมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ตามที่คณะรัฐมนตรีร้องขอ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอบทที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

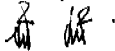
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ผ่อง เล่งอี้

(นายผ่อง เล่งอี้)

ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ

สำเนาถูกต้อง

(นายจิรัช ศวิตชาติ)

หัวหน้าฝ่ายประชุม ๑

กองกรรมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมาธิการ

โทร ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๗๑, ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๓๕

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๗๑-๔

จุฬารัตน์ พิมพ์

นพเก้า, วรวิมล หาน

LIRT

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยที่ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาเมื่อวันพุธที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ได้มีมติเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไปตามมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย คำที่รัฐมนตรีร้องขอ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้ดำเนินการเสร็จแล้ว ปากฎผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายผ่อง เล่งอี้	เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ
(๒) นายเนกตล มั่นพระจิตร	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
คนแรก
(๓) นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
คนที่สอง
(๔) นายเชิดพงษ์ สิริวิฑร์	เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
(๕) พลตำรวจตรี ย้าพล งามจิต	เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญ ได้แต่งตั้ง นางนพเก้า สุขะนันท์ ทำหน้าที่เป็น
ผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๘๒ วรรคสาม

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีสมาชิกเสนอตำแหน่งจำนวน ๔ คน คือ

- (๑) ร้อยตรี คำนาย ไทยานนท์
- (๒) นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
- (๓) นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล
- (๔) นายระวี กิ่งคำวงศ์

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(๒)

๔. ผู้ซึ่งคณะกรรมการได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๔.๑ กรมทรัพยากรธรรมชาติและกระทรวงอุตสาหกรรม

(๑) ดร.อนันต์ สุวรรณลา	รองอธิบดีกรมทรัพยากรธรณี
(๒) นางสาวสิริรัตน์ สิริคันทานนท์	ผู้อำนวยการสำนักงานกฎหมายและระเบียบ
(๓) นางสาวสุพศรี ทুমโมษิต	ผู้อำนวยการกองเทคโนโลยีการทำเหมือง
ใต้ดิน
(๔) นายहितัน จุ้ยหนอง	นิติกร ๗
(๕) นายสกล อนันต์วณิชย์ชา	วิศวกรเหมืองแร่ ๗ วช.

๔.๒ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

นางสาววาสนา ถวัลย์โพธิ์ นักกฎหมายกฤษฎีกา ๗ ว.

๕. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญ เชีงุม่าชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๕.๑ มูลนิธิสิรินาคะเสถียร

(๑) ศ.ดร. ปริญญา นุดาลัย	ผู้เชี่ยวชาญด้านธรณีวิทยา
(๒) นางรตยา จันทรเทียน	ที่ปรึกษามูลนิธิสิรินาคะเสถียร

๕.๒ สภาการเหมืองแร่

รศ. จดดับ ปัทมสูต รองประธานสภาการเหมืองแร่

๕.๓ ศูนย์ศึกษากะเหรี่ยงและพัฒนา

นายสุรพงษ์ กองจันทิก ผู้อำนวยการศูนย์ศึกษากะเหรี่ยง
และพัฒนา

๖. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปาวาง

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

(๓)

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

นายคิลป์ชัย เศรษฐศิลป์ และ
พลโท โอบาส รัตนบุรี (กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็นโดยให้แก้ไข

คำนิยามคำว่า “ท่าเหมืองไต้ดิน” เป็นดังนี้

“ท่าเหมืองไต้ดิน” หมายความว่า การท่าเหมืองด้วยวิธีการเจาะเป็นปล่องหรืออุโมงค์ถึงถลางไต้ผิวดิน เพื่อให้ได้มาซึ่งแร่ที่มีแหล่งแร่อยู่ใต้ผิวดิน *(ศัพท์วิเศษ)*

นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล
และนายระวี กิ่งคำวงศ์

ขอแปรญัตติแก้ไขคำนิยาม
คำว่า “ท่าเหมืองไต้ดิน” ไว้

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

มีการแก้ไข

นายคิลป์ชัย เศรษฐศิลป์ (กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็นโดยให้แก้ไขความ

ในมาตรา ๓๓ วรรคสอง ของมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“ผู้ยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษต้องกำหนดข้อผูกพันสำหรับการสำรวจโดยระบุจำนวนเงินที่จะใช้จ่ายเพื่อการสำรวจสำหรับแต่ละปีตลอดอายุของอาชญาบัตรพิเศษ *และผู้ยื่นคำขอต้องมีผลประกอบการดีและมีฐานะดี มีทรัพย์สินในรัฐตมที่เพียงพอที่จะรับประกัน และต้องมีผลประกอบการดีที่มีผลต่อผู้มีผลผูกพันที่ดีและมีฐานะดี มีทรัพย์สินในรัฐตมที่เพียงพอที่จะรับประกัน และต้องมีผลประกอบการดีที่มีผลต่อผู้มีผลผูกพันที่ดีและมีฐานะดี มีทรัพย์สินในรัฐตมที่เพียงพอที่จะรับประกัน และต้องมีผลประกอบการดีที่มีผลต่อผู้มีผลผูกพันที่ดีและมีฐานะดี มีทรัพย์สินในรัฐตมที่เพียงพอที่จะรับประกัน*”

นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล
และนายระวี กิ่งคำวงศ์

ขอแปรญัตติเพิ่มความในมาตรา ๓๓
วรรคเจ็ด ของมาตรา ๖ ไว้

Legislative Institutional Repository of Thailand

คณะกรรมการเห็นด้วยบางส่วน
และได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

(๔)

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙

ไม่มีการแก้ไข

นายคิลปชัย เชษฐศิลป์ (กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็นโดยให้แก้ไข

เพิ่มเติมความในมาตรา ๙๕ ของมาตรา ๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๙๕ รัฐมนตรีมีอำนาจที่ทบทวนคดีที่ส่งมาให้ประธานบัตรแก่ผู้ขอ
ประธานบัตรสำหรับทำเหมืองได้คืนได้ไม่เกินรายละเอียดหนึ่งหมื่นไร่ และสำหรับทำเหมืองในทะเลได้ไม่เกิน
รายละเอียดห้าหมื่นไร่

ในกรณีที่ส่งกรณีอื่นที่รัฐ รัฐมนตรีโดยตนเองหรือคณะรัฐมนตรีที่ทบท
วนคดีส่งมาให้แก่ผู้ขอรับทบทวนคดีที่ทบทวนคดีได้คืน หรือส่งกลับที่ทบทวนคดีที่ทบท
วนกรณีอื่นที่ได้

ทบทวนคดีที่ส่งมาขอรับทบทวนคดีในคราวคดีที่ส่งกลับที่ส่งให้
คดีอื่นไม่ได้

๑๖) ที่ส่งทบทวนคดีที่ส่งมาขอรับทบทวนคดีที่ส่งมาขอรับทบทวนคดีที่ส่ง
มาให้แก่ผู้ขอรับทบทวนคดีได้คืนแล้วส่งกลับคืนไม่ขอรับทบทวนคดีที่ส่งมาขอรับทบทวนคดีที่ส่ง
มาให้แก่ผู้ขอรับทบทวนคดีที่ส่งมาขอรับทบทวนคดีที่ส่งมาขอรับทบทวนคดีที่ส่งมาขอรับทบทวนคดีที่ส่ง
มาให้แก่ผู้ขอรับทบทวนคดีที่ส่งมาขอรับทบทวนคดีที่ส่งมาขอรับทบทวนคดีที่ส่งมาขอรับทบทวนคดีที่ส่ง

๑๗) ที่ส่งทบทวนคดีที่ส่งมาขอรับทบทวนคดีที่ส่งมาขอรับทบทวนคดีที่ส่ง
มาให้แก่ผู้ขอรับทบทวนคดีที่ส่งมาขอรับทบทวนคดีที่ส่งมาขอรับทบทวนคดีที่ส่งมาขอรับทบทวนคดีที่ส่ง

ทบทวนคดีที่ส่งมาขอรับทบทวนคดีที่ส่งมาขอรับทบทวนคดีที่ส่งมาขอรับทบทวนคดีที่ส่งมาขอรับทบทวนคดีที่ส่ง
มาให้แก่ผู้ขอรับทบทวนคดีที่ส่งมาขอรับทบทวนคดีที่ส่งมาขอรับทบทวนคดีที่ส่งมาขอรับทบทวนคดีที่ส่ง

พลโท โสภณ รัตนบุรี (กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็นโดยตัดความใน

มาตรา ๙๕ วรรคสอง ของมาตรา ๙ ออกทั้งหมด เป็นดังนี้

“ในกรณีที่ส่งกรณีอื่นที่รัฐ รัฐมนตรีโดยตนเองหรือคณะรัฐมนตรีที่ทบท
วนคดีส่งมาให้แก่ผู้ขอรับทบทวนคดีที่ทบทวนคดีได้คืน หรือส่งกลับที่ทบทวนคดีที่ทบทวนคดีที่ทบทวนคดีที่ทบท
วนกรณีอื่นที่ได้”

มาตรา ๑๑

Legislative Institution of Thailand

มาตรา ๑๑

มีการแก้ไข

(๗)

ร้อยตรี สำนวก ไทยานนทร์

ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความ
ในมาตรา ๕๐ จัตวา ของมาตรา ๑๓ ไว้คณะกรรมการเห็นด้วยบางส่วน
และได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๕

มีการแก้ไข

นายศิลาปชัย เซนสุทธิศิลป์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็นโดยให้แก้ความ
ในมาตรา ๗๑ ทวิ วรรคสอง ของมาตรา ๑๕ เป็นดังนี้

“ผู้ถือประธานบัตร์ทำเหมืองและผู้ถือประธานบัตร์ทำเหมืองใต้ดินและรัฐต้อง
รับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นกับบุคคล ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่ภายในและนอกพื้นที่
ของเขตเหมืองแร่ทั้งในปัจจุบันและอนาคต หากผู้ได้รับความเสียหายหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง
สามารถพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดขึ้นจากผลการทำเหมืองหรือการทำเหมืองใต้ดินนั้น”

มาตรา ๑๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

๗. คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม
มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายเชตพงษ์ สิริวิรัช)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญฯ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่าง
พระราชบัญญัติ
แร่ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยแร่
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ท่าเหมืองใต้ดิน” ระหว่างคำว่า “ท่าเหมือง” และ
คำว่า “ชุดเจาะน้ำเกลือใต้ดิน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๔ ดังต่อไปนี้

“ท่าเหมืองใต้ดิน” หมายความว่า การทำเหมืองด้วยวิธีการเจาะเป็นปล่องหรืออุโมงค์
ลึกลงไปได้ผิวดิน เพื่อให้ได้มาซึ่งแร่ที่มีแหล่งแร่อยู่ใต้ผิวดินเกินกว่าห้าสิบเมตร”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔)ทวิ (๕) ของมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติว่า
พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๔)ทวิ (๕) การกำหนดระดับความลึกที่ปลอดภัยสำหรับการทำเหมืองใต้ดินตาม
มาตรา ๕๐ ทวิ (๕)”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖) ของมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติว่า
พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๖) เรื่องอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติว่า พ.ศ. ๒๕๑๐
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น

“มาตรา ๓๓ ผู้ใดประสงค์จะขออาชญาบัตรพิเศษ ให้ยื่นคำขอต่อทรัพยากรธรณี
ประจำท้องที่

ผู้ยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษต้องกำหนดข้อมูลพันสำหรับการสำรวจโดยระบุจำนวนเงิน
ที่จะใช้จ่ายเพื่อการสำรวจสำหรับแต่ละบิตลอดอายุของอาชญาบัตรพิเศษ และต้องเสนอให้ผลประโยชน์
พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนด และให้ผลประโยชน์พิเศษดังกล่าวมีผล
ผูกพันผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต่อไปเมื่อผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษนั้นได้รับประทานบัตรชั่วคราวหรือ
ประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองในเขตพื้นที่ที่ตนได้รับอาชญาบัตรพิเศษนั้น

คำขออาชญาบัตรพิเศษแต่ละคำขอให้ขอได้ไม่เกินเนื้อที่ที่สามารถดำเนินการสำรวจ
จนแล้วเสร็จครบถ้วนได้ภายในห้าปีตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ให้ขอได้ไม่เกิน
คำขอละหนึ่งหมื่นไร่

รัฐมนตรีเป็นผู้ออกอาชญาบัตรพิเศษ

อาชญาบัตรพิเศษมีอายุห้าปี นับแต่วันออก

ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อมูลพันสำหรับการสำรวจของ
แต่ละปีที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตรพิเศษ

ถ้าผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อมูลพันตามวรรคหกของ
แต่ละปีแล้วผลการสำรวจในปีที่ผ่านมาบ่งชี้ว่าแร่ชนิดที่ประสงค์จะเปิดการทำเหมืองในเขตคำขอ
อาชญาบัตรพิเศษมีไม่เพียงพอในเชิงพาณิชย์ที่จะเปิดการทำเหมืองได้ทั้งหมดหรือบางส่วน ผู้ถือ
อาชญาบัตรพิเศษ อาจขอเว้นคืนอาชญาบัตรพิเศษหรือขอคืนพื้นที่บางส่วนก็ได้ โดยยื่นคำขอต่อ
ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ และให้อาชญาบัตรพิเศษนั้นสิ้นอายุหรือการคืนพื้นที่บางส่วนนั้นมีผล
นับแต่วันที่ยื่นคำขอและให้มีผลสิ้นข้อมูลพันสำหรับปีที่เหลืออยู่หรือข้อมูลพันสำหรับพื้นที่ส่วนที่คืน
แล้วแต่กรณี”

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติว่า พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติว่า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติว่า พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การขอประทานบัตรจะขอได้เขตหนึ่งไม่เกินห้าชัวยลละสามร้อยไร่ เว้นแต่การขอประทานบัตรทำเหมืองในทะเลและการขุดประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติว่า พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเขตเหมืองแร่ให้แก่ผู้ขอประทานบัตร สำหรับทำเหมืองใต้ดินได้ไม่เกินรายละหนึ่งหมื่นไร่ และสำหรับทำเหมืองในทะเลได้ไม่เกินรายละห้าหมื่นไร่

ในการนี้เพื่อประโยชน์แห่งรัฐ รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีจะกำหนดเขตเหมืองแร่ให้แก่ผู้ขอประทานบัตรสำหรับทำเหมืองใต้ดิน หรือสำหรับทำเหมืองในทะเลเกินที่กำหนดในวรรคหนึ่งก็ได้

การกำหนดเขตเหมืองแร่ตามวรรคหนึ่งและวรรคสองต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าการขอประทานบัตรนั้นเป็นผลจากการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตรพิเศษ ซึ่งผู้ขอประทานบัตรได้สำรวจตามเงื่อนไขของอาชญาบัตรพิเศษดังกล่าวจนพบแหล่งแร่ภายในพื้นที่ที่สำรวจ รัฐมนตรีต้องกำหนดเขตเหมืองแร่ตามแหล่งแร่ และจำนวนพื้นที่ตามที่ผู้ขอรับไว้ในคำขอประทานบัตร

(๒) ถ้าการขอประทานบัตรนั้นเป็นกรณีอื่นนอกจาก (๑) ให้รัฐมนตรีกำหนดเขตเหมืองแร่ตามคำแนะนำของคณะกรรมการ

การขอประทานบัตรตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ เป็นพิเศษตามที่เห็นสมควรให้ผู้ถือประทานบัตรปฏิบัติก็ได้”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๖ พุทธ ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติว่า พ.ศ. ๒๕๑๐

“มาตรา ๔๖ พุทธ ๕๑ เพื่อประโยชน์ในด้านความปลอดภัย ห้ามมิให้ออกประทานบัตรทำเหมืองหรือประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินในลักษณะที่ทำให้มีเขตเหมืองแร่ซ้อนกันในระดับความลึกที่ต่างกันไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๘ พุทธ ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติว่า พ.ศ. ๒๕๑๐

“มาตรา ๔๘ พุทธ ๕๑ ในการขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องสร้างสมุดหลักฐานการแผนที่หรือหลักหมายเขตเหมืองแร่ให้ปรากฏชัดเจนในผืนดิน โดยผู้ยื่นคำขอประทานบัตรเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติแบริ พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๐ ถ้าเขตพื้นที่ซึ่งขอประทานบัตรมิใช่เป็นที่ว่างทั้งหมด ผู้ยื่นคำขอต้องแสดงหลักฐานให้เป็นที่ยอมรับของพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ขอจะมีสิทธิทำเหมืองในเขตพื้นที่นั้นได้ เว้นแต่ในกรณีขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน ผู้ยื่นคำขอไม่ต้องแสดงหลักฐานดังกล่าว

ก่อนออกประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน ถ้าปรากฏว่าการทำเหมืองใต้ดินผ่านที่ดินของส่วนราชการหรือเอกชนรายใด ให้กรมทรัพยากรแร่แจ้งให้ส่วนราชการหรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินนั้นทราบ โดยผู้ยื่นคำขอประทานบัตรนั้นเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๐ พริ ๑ มาตรา ๕๐ พริ ๒ และมาตรา ๕๐ พริ ๓ แห่งพระราชบัญญัติแบริ พ.ศ. ๒๕๑๐

“มาตรา ๕๐ พริ ๑ ผู้ถือประทานบัตรต้องทำเหมืองใต้ดินในระดับความลึกที่ปลอดภัยสำหรับการทำเหมืองใต้ดินตามที่รัฐมนตรีกำหนดตามคำแนะนำของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การกำหนดระดับความลึกที่ปลอดภัยสำหรับการทำเหมืองใต้ดินตามความในวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาจากโครงสร้างทางธรณีวิทยารวมทั้งเทคนิคการทำเหมืองตามหลักวิศวกรรมเหมืองแร่ในแต่ละพื้นที่ และความปลอดภัยของสิ่งมีชีวิตบนพื้นดิน

มาตรา ๕๐ พริ ๒ แดนแห่งกรรมสิทธิ์ของบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มิให้คลุมถึงสิทธิการทำเหมืองใต้ดินหรือสิทธิในแร่ที่อยู่ใต้ดินรวมตลอดถึงสิทธิในการใช้สอยพื้นที่ใต้ดินในระดับความลึกที่กำหนดตามมาตรา ๕๐ พริ ๑ เพื่อประโยชน์ในการทำเหมืองใต้ดิน

ในกรณีที่กรมทรัพยากรแร่ได้พิจารณาว่าผู้ยื่นคำขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ หรือผิดวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในคำขอประทานบัตร หรือผิดวัตถุประสงค์ที่ระบุในสัญญาสัมปทาน หรือผิดวัตถุประสงค์ที่ระบุในสัญญาสัมปทาน

มาตรา ๕๐ พริ ๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ประกาศแผนผังแสดงเขตพื้นที่ในระดับความลึกที่จะดำเนินการทำเหมืองใต้ดินในแต่ละปีและปริมาณของแร่ที่สำรวจพบในเขตเหมืองแร่ตามประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินนั้นไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนเริ่มดำเนินการทำเหมืองใต้ดิน ทั้งนี้ประกาศดังกล่าวให้ปิดไว้ในที่เปิดเผย ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ ที่ว่าการกิ่งอำเภอ หรือที่ทำการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่พื้นที่ประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินอยู่ในเขตนั้นและในบริเวณสำนักงานของผู้ได้รับประทานบัตรอย่างน้อยแห่งละหนึ่งฉบับ”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๑ พวิ ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติว่า

พ.ศ. ๒๕๕๐

“มาตรา ๗๑ พวิ ๔๑ ผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองได้ดินต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายหรือความเดือดร้อนรำคาญใด ๆ ที่เกิดขึ้นแก่บุคคล ทวีปยัสัน หรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในพื้นที่ภายในเขตเหมืองแร่ เว้นแต่ผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองได้ดินจะพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายหรือความเดือดร้อนรำคาญนั้นมิได้เป็นผลมาจากการทำเหมืองได้ดินดังกล่าว

ผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองและผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองได้ดินต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้นกับบุคคล ทวีปยัสัน หรือสิ่งแวดล้อมที่ยื่นอุทธรณ์ที่ของเขตเหมืองแร่ หากผู้ได้รับความเสียหายหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องสามารถพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดขึ้นจากผลการทำเหมืองหรือการทำเหมืองได้ดินนั้น”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติว่า

พ.ศ. ๒๕๕๐

“ความใน (๒) และ (๓) มิให้ใช้บังคับกับผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองได้ดิน เว้นแต่เป็นการกระทำในเขตพื้นที่ที่ดินมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง”

มาตรา ๑๖ ภายในระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการทำเหมืองได้ดินตามพระราชบัญญัติว่า พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มิให้ใช้บังคับกับแร่อื่นยกเว้นแร่ไปนิกซ์และแร่เกลือหิน

ประธานวุฒิสภา : ขอความกรุณาคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : ระหว่างกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ผมทราบเรียนท่านสมาชิกฯ ได้โปรดพิจารณาอย่างนี้ครับ เมื่อวานนี้ท่านอาจารย์ตอกเตอร์บุญทัน รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ได้ไปรับเรื่องร้องเรียนจากพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะจากพื้นที่ตะวันออกเฉียงเหนือมีคำร้องขอให้ท่านผู้เกียรติสมาชิกวุฒิสภาพิจารณาเรื่องกฎหมายฉบับนี้ด้วยความละเอียดรอบคอบ และทางสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้ทำหนังสืออันนี้แจกพวกเราแล้ว ก็มีประเด็นสำคัญ ๆ มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๑ ว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นอย่างไร และ พ.ศ. ๒๕๒๑ ทำอย่างไร หมายความว่า ฝ่ายบริหารทำกันอย่างไรบ้าง และก็ข้อพิจารณาข้อที่ควรสังเกตที่แจกไปแล้ว เพราะอันนี้เป็นเรื่องที่ประชาชนเจ้าของพื้นที่และประชาชนเจ้าของประเทศที่มีส่วนร่วม จริง ๆ ท่านส่งมา ขอได้โปรดพิจารณาด้วยครับ ท่านกรรมาธิการพร้อมแล้ว เชิญแถลงครับ

นายถ้อย มั่งอิ (ประธานคณะกรรมการ) : การเรียนท่านประธานวุฒิสภา ท่านสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพทุกท่าน ผม ถ้อย มั่งอิ จากกรุงเทพมหานคร ในฐานะประธานกรรมาธิการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ขอเรียนรายงานว่า ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ศุกร์ที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และสภาผู้แทนราษฎรได้เห็นชอบแล้วและก็ได้มีการแต่งตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๔ วัน ซึ่งเมื่อครบกำหนดการแปรญัตติแล้ว ปรากฏว่ามีสมาชิกฯ เสนอคำแปรญัตติจำนวน ๔ คน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๑๔ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และขยับวันการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๒๔

บัดนี้คณะกรรมการได้ดำเนินการเสร็จแล้ว ดังปรากฏในรายงานคณะกรรมการที่นำเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภา การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมาธิการได้รับหนังสือร้องเรียนจากองค์กรพัฒนาเอกชนเกี่ยวกับผลกระทบของร่างพระราชบัญญัติแก้ไข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม คณะกรรมาธิการจึงได้เชิญผู้แทนจากองค์กรพัฒนาเอกชนมาร่วมประชุมชี้แจงแสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการ

พิจารณาของคณะกรรมการด้วย นอกจากนั้นเพื่อให้ได้ข้อมูลและข้อเท็จจริงสำหรับประกอบการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการมีความครบถ้วนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น คณะกรรมาธิการจึงได้เดินทางไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับโครงการที่เหมืองแร่โปแตชของอนเซ็น ซึ่งเป็นเหมืองแร่ได้คืนที่อำเภอท่าเงียงมรค์ จังหวัดชัยภูมิด้วย ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็นจำนวน ๖ มาตรา ที่ประชุมคณะกรรมการได้มีมติให้มีการแก้ไข ๖ มาตรา คือ มาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และ มาตรา ๑๖ คณะกรรมาธิการได้เพิ่มขึ้นใหม่ ทั้งนี้ โดยการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. มีการแก้ไข ๒ ส่วนคือ ส่วนที่ ๑ เป็นการแก้ไขเกี่ยวกับการวางแบบของกฎหมาย ซึ่งเป็นการเปลี่ยนรูปแบบของลำดับมาตราจากการใช้ภาษาสันสกฤต คือคำว่า ทวิ คำว่า ตริ จัตวา มาเป็นการใช้ลำดับตัวเลขแทน คือมาตรา /๑ /๒ /๓ เป็นต้น โดยแก้ไขใน มาตรา ๔ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ ส่วนที่ ๒ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับเนื้อหาในร่างพระราชบัญญัติ มีการแก้ไขเพิ่มเติม ๓ มาตราในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ มาตรา ๖ เป็นการเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๑ โดยเพิ่มเติมคำว่า ในเชิงพาณิชย์ ตามที่มีสมาชิกวุฒิสภาได้เสนอคำแปรญัตติไว้ มาตรา ๑๑ เป็นการแก้ความในมาตรา ๕๐/๒ โดยตัดความในวรรคสองออกทั้งหมด กรณีการทำเหมืองได้คืนผ่านได้คืนของป่าไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตอุทยานแห่งชาติ ให้ผู้ถือประทานบัตรต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยकरणนั้น ซึ่งคณะกรรมการมีความเห็นว่า เนื่องจากกฎหมายที่เกี่ยวข้องดังกล่าวไม่มีบทบัญญัติให้สามารถกระทำการใด ๆ ในเขตป่าสงวนอุทยานแห่งชาติ หรือเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าได้อยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นที่จะต้องบัญญัติไว้อีก นอกจากนั้นคณะกรรมการเห็นควรให้เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการประกาศปริมาณของแร่ที่สำรวจพบในเขตเหมืองแร่ด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมรับรู้ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๕๐/๑ มาตรา ๑๖ เป็นบทบัญญัติที่คณะกรรมการได้เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อเป็นบทเฉพาะกาลสำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการทำเหมืองได้คืนโดยกำหนดว่า ภายในระยะเวลา ๕ ปี นับตั้งแต่ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับนั้น ให้ใช้บังคับเฉพาะแร่โปแตชและเกลือหินเท่านั้น ต่อจากนั้นหลังจาก ๕ ปี จึงจะใช้บังคับกับแร่ชนิดอื่นต่อไป

อนึ่งคณะกรรมการได้มีการพิจารณาบททวนร เรขนาการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. และขอแก้ไขเพิ่มเติมร่างของคณะกรรมการตามใบแก้รายงานของคณะกรรมการที่ได้แจกในห้างประชุมในวันนี้ ทั้งนี้เพื่อให้ทราบของ

คณะกรรมการมีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จึงกราบเรียนเสนอร่างพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. เพื่อที่ประชุมได้โปรดพิจารณาต่อไป ขอขอบคุณ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขานุการรับ เชิญท่านการุณก่อนครับ

นายการุณ ไสงาม (บุรีรัมย์) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม การุณ ไสงาม สมาชิกวุฒิสภาจากบุรีรัมย์ ท่านประธานฯ ครับ ก่อนที่จะพิจารณาในเรื่องนี้ต่อไปเป็นลำดับเรียงมาตามนั้น ผมขอถามท่านประธานฯ กรรมการโดยอาศัยผ่านท่านประธานฯ ว่าท่านกรรมการที่เคารพทุกท่านครับ ในการพิจารณาพระราชบัญญัติแร่ที่แก้ไขฉบับนี้เป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่บริษัทดูเหมือนจะเพียง ๒ - ๓ บริษัทในประเทศไทยนี้เท่านั้น ขอถามท่านว่า ท่านได้เรียกผู้ที่เกี่ยวข้องในด้านของการทำเหมืองแร่ไปแคช การทำเหมืองแร่เกลือที่วานี ทำแล้วจะกระทบแล้วก่อให้เกิดผลเสียกับพื้นที่ข้างเคียงกับที่ดินชาวบ้านที่เขาไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่มีผลประโยชน์อะไรอย่างนี้ ท่านได้สำรวจตรวจสอบอย่างละเอียดหรือไม่ว่า ความเสียหายที่จะเกิดขึ้นทางด้านสิ่งแวดล้อมและอื่น ๆ มีมากน้อยเพียงใดและคุ้มค่ากับการที่จะแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ได้ชั่งน้ำหนักใหม่ว่าได้กับเสียควรเขียนกฎหมายอำนวยความสะดวกให้กับบริษัทเพียงบริษัทเดียว สองบริษัทนั้นหรือไม่ ข้อที่ ๑

ข้อที่ ๒ เป็นเรื่องใหญ่ ท่านได้ตรวจสอบพิจารณาโดยเชิญผู้ผู้เกี่ยวข้องว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีส่วนใดที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพราะการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่อาจขัดรัฐธรรมนูญหรือก่อให้เกิดปัญหาที่อาจต้องมีการวินิจฉัยส่งไปยังศาลรัฐธรรมนูญจะทำให้เราเสียเวลาเปล่า ท่านประธานฯ ครับ ท่านประธานฯ ก็ได้แจ้งต่อที่ประชุมเมื่อสักครู่ที่ว่า ท่านรองประธานฯ ท่านอนุพันท่านได้รับเรื่องร้องทุกข์จากเครือข่ายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ท่านจะเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ที่แก้ไขนี้มีข้อความที่อาจจะเป็นปัญหาเรื่องขัด

ประธานวุฒิสภา : ท่านการุณครับ ผมขอประทานโทษจริง ๆ อย่างนี้ ได้ไหมครับ ผมขอท่านการุณ คือเรื่องนี้ทางกรรมการมีขอแก้ไขไว้ โดยเฉพาะที่ท่านพูดตรงกับมาตรา ๔ ถ้าหากว่าพอลืมมีการขอแก้ไข จะขอเชิญท่านอภิปรายตอนนี้ได้ไหมครับ

นายการุณ ไสงาม (บุรีรัมย์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ อย่างนี้ครับ
Legislative Institutional Repository of Thailand
ท่านประธานฯ ฟังผมนิดเดียวครับ ถ้าหากทางคณะกรรมการสามารถตอบและแก้ที่ความเข้าใจให้กับเพื่อนสมาชิกฯ ในประเด็นใหญ่เรื่องนี้ได้แล้วก็ชัดเจนในประเด็นใหญ่เรื่องนี้ได้ การพิจารณาคำลำดับมาตราจะทำให้ง่ายและสะดวกรวดเร็วเข้า การอภิปรายในเรื่องเหล่านี้

จะไม่เกินยี่สิบและไม่น้อยกว่า และจะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความเสียหาย ชาติบ้านเมือง และประชาชนจะต้องสูญเสียเวลา สูญเสียความเสียหาย และต้องไปวินิจฉัยในศาลรัฐธรรมนูญ และอาจจะมีการฟ้องร้องคดีชิงศาลทั่วประเทศที่เกิดเรื่องจากความเสียหายนี้ และในที่สุดคดีเหล่านั้นก็จะชกยุติคดีไว้ชั่วคราวเพื่อทำคำร้องมายังศาลรัฐธรรมนูญว่า ข้อกฎหมายนี้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นถ้าท่านประธานฯ อนุญาตให้ผมตั้งคำถามนี้ แล้วท่านกรรมาธิการชี้แจงได้ชัดเจน ๆ ก็จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อสภาในการพิจารณาเรื่องนี้ต่อไป คำถามก็มีเพียงสั้น ๆ เท่านั้นและท่านประธานฯ ครับว่า ท่านได้ดูไหมว่า

ข้อ ๑ ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญในเรื่องการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนตามมาตรา ๑๒ ของร่างพระราชบัญญัติแร่หรือไม่

ข้อ ๒ ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญในเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติตามรัฐธรรมนูญที่บัญญัติไว้หรือไม่

ข้อ ๓ ขัดหรือแย้งกับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในมาตรา ๑๑ ของร่างพระราชบัญญัติแร่และอื่น ๆ หรือไม่

ข้อ ๔ ขัดหรือแย้งกับกฎหมายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ๒๕๓๕ ในมาตรา ๑๔ ของพระราชบัญญัติแร่หรือไม่

ข้อ ๕ มีผลกระทบต่อระบบนิเวศน์และสภาพแวดล้อม ตลอดจนสุขภาพอนามัยของประชาชนหรือไม่

ข้อ ๖ การถือประโยชน์ให้แก่กลุ่มผู้ลงทุนอย่างที่ผมได้เรียนแต่ต้นแล้ว

ท่านตลาอย่างนี้ให้เป็นที่กระจ่างขัด การพิจารณาลำดับมาตราต่อไปจะสะดวกเร็วและง่าย และเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบุญครับ ที่นี้ผมคิดว่าจะตอบหรือไม่ตอบเป็นสิทธิกรรมาธิการ เพราะขณะนี้เราพิจารณาวาระ ๒ ข้อบังคับในวาระ ๒ ตามข้อ ๑๑๕ ให้อภิปรายได้เฉพาะถ้อยคำและข้อความที่แก้ไขเพิ่มเติมของผู้แปรญัตติ หรือผู้สงวนกัณฑ์ หรือที่กรรมาธิการสงวนความเห็นไว้ ฉะนั้นข้อบังคับผมจะขอดำเนินตามนั้นครับ ที่นี้อยู่ที่ความสนใจของท่านกรรมาธิการจะตอบไม่ตอบ เชิญครับ

นายสอง เก่งอี (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผมเห็นด้วยกับที่ท่านประธานฯ ได้กรุณาเชิญเพื่อนสมาชิกฯ ทักถามเมื่อสัปดาห์ที่แล้วนะครับ ว่า คำถามของท่านนั้นจะอยู่ในแต่ละมาตราที่แก้ไข ก็คงจะได้มีการอภิปรายกรรมาธิการจะได้ชี้แจงในเหตุผลที่ท่านถามไว้แล้ว เพราะฉะนั้นเพื่อไม่ให้เสียเวลาผมก็คิดว่า

เดี่ยวในมาตราต่าง ๆ จะมีคำถามที่ท่านถามเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นกรรมการคิดว่าเพื่อไม่ให้เสียเวลาอาจจะให้ดำเนินการเป็นรายมาตรา ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณทั้งท่านกรรมการและท่านการุณครับ เป็นข้อสังเกตที่น่าคิดนะครับ ขอเชิญท่านเลขาธิการวุฒิสภาดำเนินการครับ ขอบคุณครับ

นายจ่านงค์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาราชการแทน เลขาธิการวุฒิสภา) : “ร่างพระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมการสงวนความเห็น”

ประธานวุฒิสภา : มาตรานี้มีผู้สงวนความเห็นอยู่ ท่านสิงปีย์ กับพลโท โอภาส นะครับ เชิญท่านสิงปีย์ครับ

นายสิงปีย์ เชนฐศิลป์ (กรรมการ) : ขอทูลเกล้าฯ ถวายพรฯ ครับ ผม นายสิงปีย์ เชนฐศิลป์ จากกฤษฎาณี มีความจำเป็นจริง ๆ ครับที่จะต้องสงวนความเห็น โดยคัดข้อความในประเด็นเรื่องการทำเหมืองใต้ดิน คำจำกัดความของการทำเหมืองใต้ดิน หมายความว่า การทำเหมืองโดยวิธีการเจาะเป็นปล่องหรืออุโมงค์ลึกลงไปใต้ผิวดินเพื่อให้ได้มาซึ่งแร่ที่มีแหล่งแร่อยู่ใต้ผิวดินเกินกว่า ๕๐ เมตร ไม่ว่าจะป็นวิศวกรรมเหมืองแร่ในโลกมนุษย์นั้นะครับท่านประธานฯ ทางด้านวิชาการนั้นจะไม่กำหนดความลึก แต่ว่าเมื่อกฎหมายมาเขียนกำหนดความลึกเข้าก็แสดงว่า กฎหมายกับวิชาการนั้นไปคนละทางแล้ว ไปคนละทางไม่ว่าจะเป็นอาจารย์หรือนิสิตคณะวิศวกรรมฯ ที่ไหนก็ตาม สาขาเหมืองแร่มาอ่านก็บอกตกใจ ทำไม่สมาเจิงผ่านกฎหมายไปกำหนดความลึกของการทำเหมืองใต้ดิน ฉะนั้นเมื่อพูดถึงคำว่า ทำเหมืองใต้ดิน นั้นอาจจะมียกคำหนึ่งครับท่านประธานฯ เป็นคำคู่กัน เหมืองใต้ดินภาษาอังกฤษเรียกว่า อันเดอร์กราวด์ไมนิง (Underground mining) ที่บ้านท่านประธานฯ ไม่มีครับ อย่างที่บ้านประธานฯ เขาเรียกว่า โอเพนไมนิง (Open mining) แปลเป็นไทยว่า เหมืองเปิด ๒ คำนี้คู่กัน เป็นคำจำกัดความของวิธีการทำเหมือง มี ๒ อย่างครับ ทำเหมืองใต้ดินกับทำเหมืองเปิด หรือว่าโอเพนไมนิง ๒ คำนี้คู่กัน แล้ว ๒ คำคู่กันนี้จะไม่กำหนดความลึกเป็นอันขาด เพราะฉะนั้นถ้าพูดถึงเรื่องแร่ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ แร่นั้นเกิดขึ้นตามธรรมชาติ ไม่สามารถมีมนุษย์ผู้ใดจะไปกำหนดคร่าว ๆ แล้วนี่ต้องเกิดที่ความลึกเท่านั้นจะต้องเกิดที่ความลึกเกิน ๕๐ เมตรนะ ตั้งไม้ได้ เบนเมอสังไม้ได้ เป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติ แต่มนุษย์เราในปัจจุบันนี้ไปเขียนมาอย่างไรครับว่า ต้องเกิน ๕๐ เมตร ฉะนั้นน่าจะต้องมีเบื้องหน้าเบื้องหลัง ท่านประธานฯ น่าจะต้องมีเบื้องหน้าเบื้องหลัง จึงต้องไปกำหนดว่าต้องเกิน

๕๐ เมตรนะ ต้องมีเบื้องหลังแน่ เบื้องหลังนี้เดี๋ยวจะพาท่านประธานฯ ไปดูคร้า ในมาตรา
 หลัง ๆ จะรู้ความจริงว่าเป็นการเอื้อประโยชน์ เป็นการปล้นประชาชน คำว่า ๕๐ เมตร
 มีความหมาย เมื่อสักครู่นี้ผมทราบที่ชนท่านประธานฯ ไปแล้วว่าเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติ
 อาจเกิดที่ ๕๐ เมตรก็ได้ ๔๕ เมตรก็ได้ ถึงไม่ได้ สมมุติถ้าเกิดที่ ๔๕ เมตรจะอย่างไร
 ท่านประธานฯ จะห้ามเมืองเปิด เหมือนเปิดอย่างที่สระบุรีบ้านท่านประธานฯ เอาดินชั้นนี้
 จะไม่คุ้มต่อการลงทุน ไม่คุ้ม ถ้าทำเหมืองจะแพงกว่าค่าแร่ นั่นคือความหมายไม่คุ้ม ขาดทุน
 ครั้นจะเจาะเป็นปล่อง เป็นอุโมงค์ลึกเข้าไป ถามว่าทำได้ไหม บอกว่าทำได้เหมือนกันก็ทำได้
 แต่จะเรียกว่าเป็นการทำเหมืองได้ดินไม่ได้ เห็นไหมครับ แปลกครับ สมมุติที่สระบุรีภูเขา
 หมดแล้ว เจอแหล่งแร่พิเศษ ต้องเจาะอุโมงค์ลึกลงไป แต่ปรากฏว่าลึกลงไปเพียง ๔๐ กว่า
 เมตรเจอแหล่งแร่แล้ว สามารถจะเอาแร่มาเป็นประโยชน์ได้แล้ว ถามว่าการทำอย่างนั้นเป็น
 การทำเหมืองได้ดิน บอกไม่ใช่ เพราะความลึกยังไม่ได้ ๕๐ เมตรใช่ไหมครับ ผมพยายามจะ
 อธิบายให้ท่านประธานฯ เข้าใจครับว่าทำไมผมต้องตัดคำว่า ห้าสิบเมตร มันสำคัญมาก
 เพราะว่าเกี่ยวข้องกับมาตราอื่น เพราะเป็นเหมืองได้ดินนี้แหละครับ จะเอาที่ดินชาวบ้านมา
 ทำก็ได้ เพราะเกิน ๕๐ เมตรลงไปทำเหมืองได้ดินแล้ว การทำเหมืองไม่ต้องซื้อที่ชาวบ้าน
 ไม่ต้องขออนุญาตชาวบ้าน เพียงแต่แจ้งให้เจ้าของที่ดินทราบ ทำได้แล้ว ผมจึงกราบเรียนท่าน
 ประธานฯ ว่าเป็นการเถลไถล ผิดวิธีการทำเหมืองเปิดโดยทั่ว ๆ ไป เพราะหลักการทำเหมืองเปิดนั้น
 ท่านประธานฯ ในเมื่อท่านประธานฯ จะไปที่สำนักงานทรัพยากรธรณีที่ไหนก็ตามครับ
 ในการขอประทานบัตร ในการขอประทานบัตรผมขอย้ำจะต้องระบุไปเสร็จวิธีการทำเหมือง
 ต้องเอาดินชั้นเท่าไร ทำซ้าย ทำขวา ทำหน้า ทำหลัง ปริมาณแร่มีเท่าไร ฉะนั้นจะต้องขอ
 อนุญาตก่อนครับ ต้องมีใบรับรองจากเจ้าของที่ดินแนบไปด้วย ถ้าไม่มีหนังสือยินยอมจาก
 เจ้าของที่ดิน ทางทรัพยากรธรณีทุกแห่งจะไม่รับ หลักฐานไม่พร้อม ต้องได้รับคำยินยอม
 ก่อนจากเจ้าของที่ดิน แต่หั่นเมื่อเป็นเหมืองได้ดินไม่ต้องขอครับ แจ้งให้ทราบเลยๆ ไม่ต้อง
 มีหนังสือยื่นขอมแนบมาด้วย เรื่องนี้ครับ ผมจึงบอกท่านประธานฯ ว่าเหมือนการปล้น
 ด้วยเหตุนี้เอง ผมจึงมีความจำเป็นที่จะต้องปกป้องผลประโยชน์ของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นที่
 ชัยภูมิหรือที่ไหนก็ตาม หรือที่โคราชว่าเจ้าของที่ดินจะต้องได้ประโยชน์ด้วยกับผู้ประกอบการคือ
 ผู้ลงทุนด้วย เป็นผลประโยชน์ร่วมกัน ได้น้อยหน่อยก็ยังดีกว่าไม่ได้ นี่ก็เป็นสาระสำคัญครับ
 ท่านประธานฯ ขอคุณท่านประธานฯ ครับ

พลโท โสภาส รัตนบุรี (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ ผม พลโท โสภาส รัตนบุรี ส.ว. นครศรีธรรมราช ในฐานะกรรมาธิการ ผมเองได้
ขอสงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๓ นี้ไว้ เนื่องจากในช่วงแรกที่เรามีการประชุมกันนั้น เราได้
อภิปรายกันมากตามที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้กล่าวต่อที่ประชุมไว้แล้วเมื่อสักครู่นี้
นะครับว่า การทำเหมืองแร่ไปเดชหรือการทำเหมืองได้ดิน เป็นเรื่องที่มีความสำคัญและ
กระทบกระเทือนต่อแดนกรรมสิทธิ์ของเจ้าของที่ดิน และกระทบกระเทือนต่อแดนกรรมสิทธิ์
ของพื้นที่เป็นที่หลวง เช่น อาจจะเป็นที่ของป่าไม้หรือที่สาธารณะต่าง ๆ การทำเหมืองได้ดิน
คือพอจะมีการทำแล้ว สามารถที่จะขุดเจาะลึกลงเข้าไปที่ใต้น้ำใครก็ได้ ไปเอาแร่ไปเอารัง
ทั้งที่เป็นประโยชน์ของเขาเข้ามา หินสำหรับทำจำกัดความในมาตรา ๓ นั้นนะครับ จะจำกัดไว้ว่า
๕๐ เมตร ก็ถ้าพอความลึกถึง ๕๐ เมตรแล้ว ไม่ต้องขออนุญาตใครตาม พ.ร.บ. แร่หิน ซึ่งผม
ไม่สามารถที่จะเห็นด้วยกับการกระทำดังกล่าว เพราะเป็นการขัดต่อแดนกรรมสิทธิ์ตาม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

อีกประการหนึ่งที่ผมขอสงวนคำแปรญัตติไว้ก็คือว่า การทำเหมืองแร่ที่ขุดลึก
ในลักษณะนี้ จะทำให้เป็นช่องทางหรือเป็นอำนาจของผู้ที่มีอำนาจในการที่จะสั่งการ เพราะ
บางครั้งความลึกอย่างที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ท่านสีลาพิชัย ขอประทานโทษที่ดื้ออ่ยถาม
เพราะว่าเราอาจจะไม่ได้อยู่ที่ความลึกของ ๕๐ เมตร อาจจะมีถึง ๔๕ เมตร ๔๘ เมตร ๔๙ เมตร
อะไรแบบนี้ ทำไม่ได้แล้ว แต่ว่าแรงแนั้นจำเป็นต้องขุดออกมาไปเจอตรงนั้น ก็อาจจะเป็น
ช่องทางทำมาหากินของผู้มีอำนาจในการอนุญาตว่าอันนี้ไม่ถึงขุดไม่ได้ ถ้าขุดก็ตั้งมองอย่างที่
ก็ต้องมีผลประโยชน์อะไรกันขึ้นมา ผมคิดว่าถ้าตัดควมนี้ออกไปไม่จำกัด เพราะว่าในความ
ลึกนั้นเป็นเรื่องหน้าที่ของกรมทรัพยากรธรณีจะต้องเป็นผู้กำหนดอยู่แล้วว่าเป็นความลึกที่
ปลอดภัยต่อผู้ที่อยู่ที่พื้นผิวดินและไม่เสียหายต่อเจ้าของกรรมสิทธิ์บนพื้นผิวดินเขาก็ทำได้
ถ้าเป็นอย่างนี้นะครับ มีกฎหมายกำหนดอยู่แล้วเพราะฉะนั้นไม่จำเป็นต้องไปกำหนดอยู่ที่
๕๐ เมตร สำหรับแร่ไปเดช ผมใคร่ขออนุญาตกราบเรียนท่านสมาชิกฯ ทั้งหลายเพื่อทราบว่
แร่ไปเดชกำลังจะเป็นชุมทรัพย์สมบัติมหาศาลของประเทศไทย ประเทศไทยเป็นภูมิภาคเดียว
ในเอเชียอาคเนย์ในส่วนนี้ที่มีแร่ไปเดชมากที่สุด คือในพื้นที่ภาคอีสานตลอดไปในพื้นที่ของ
เขมรบางส่วน พื้นที่ของประเทศลาวบางส่วน แต่ส่วนใหญ่ผู้นั้นอยู่ในภาคอีสานของเราทั้ง
๑๘ จังหวัด จะมีไปเดชอยู่ ไปเดชนี้เอามาทำประโยชน์ได้มหาศาล ท่านจะเห็นว่าหลาย
ประเทศเอามาทำปุ๋ยยูเรีย มาทำปุ๋ยสารพัดอย่าง ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับทางด้านกรรมาถ
จะได้ประโยชน์จากตัวนี้มาก และถ้าหากเราขุดไปเดชขึ้นมาก็จะทำให้ประเทศไทยเปลี่ยนสภาพ

นั่นหมายความว่าต่อไปมีที่นื่องที่อยู่ทางภาคอีสานจะเป็นผู้ที่มีความมั่งคั่งร่ำรวยแน่นอนจนเพราะ
 แร่โปแตชได้ราคาดีและเราจะต้องขุดกันขึ้นมาแล้วก็ขายได้ เฉพาะที่บ่อบำเหน็จณรงค์และรับ
 บ่อน้ำเกลือขุดใช้เวลาอีก ๑๐๕ ปีจึงจะหมด ถ้ารวมถึงภูมิภาคอื่น ๆ ทั่วอีสานทั้ง
 ๑๘ จังหวัดแล้วขุดก็เป็นพันปีนะครึบ เพราะฉะนั้นประเทศไทยไปรเจ็กต์ (Project) หรือ
 โครงการสำคัญ ๆ ยี่งที่จะนำเงินเข้าสู่แผ่นดินก็คือเรื่องแร่โปแตช ผมเห็นด้วยที่จะให้ทำ
 อุตสาหกรรมตัวนี้ขึ้นมา แต่ประการสำคัญที่จะให้ทำอุตสาหกรรมเรื่องโปแตชออกมาก็คือว่า
 ผลประโยชน์แห่งชาตินั้นจะต้องมาเป็นอันดับหนึ่งมิได้หมายความว่าผู้ลงทุนในการขุดแร่
 จะเป็นผู้มั่งคั่งร่ำรวยแต่ผู้เดียว แต่รัฐบาลหรือประเทศไทยจะต้องได้ผลประโยชน์ แล้วที่นื่อง
 ประชาชนที่อยู่บนพื้นผิวดินในภาคอีสานก็จะได้รับประโยชน์ ประชาชนที่อยู่ในภูมิภาคอื่น
 ก็จะต้องได้รับประโยชน์จากส่วนนี้ ผมใคร่ทราบเรียนว่า รายได้จากการขุดแร่ซึ่งขณะนี้เรา
 คุยกันอยู่สำหรับกรณีแร่โปแตชอย่างเดียวนะครึบ ในจำนวน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ สำหรับเหมือง
 โปแตชที่บ่อบำเหน็จณรงค์เป็นการลงทุนร่วมกันของกลุ่มประเทศอาเซียน กลุ่มประเทศอาเซียน
 ได้ ๒๘ เปอร์เซ็นต์ในจำนวน ๑๐๐ นะครึบ จะได้ ๒๘ เปอร์เซ็นต์ เหลืออีก ๗๑ เปอร์เซ็นต์
 ต้องเป็นของประเทศไทยล้วน ๆ ในจำนวน ๗๑ เปอร์เซ็นต์ กระทรวงการคลังเป็นเจ้าของอยู่
 ๒๐ เปอร์เซ็นต์ เหลืออีก ๕๑ เปอร์เซ็นต์เป็นของเอกชนไทย ท่านประธานฯ ครึบ
 แต่ข้อเท็จจริงที่สมทราบมาขณะนี้ใน ๕๑ เปอร์เซ็นต์มีบริษัทต่างชาติอยู่ที่เข้ามาทำจะร่วมมือ
 กันทำมีอยู่เพียง ๖ บริษัทเท่านั้น เป็นบริษัทต่างชาติทั้งสิ้น ก็เป็นอันว่า ๕๑ เปอร์เซ็นต์นี้เราถูก
 ปล้นไปอีกแล้ว ประเทศไทยไม่ได้อะไร ผมจึงไม่พอใจด้วยในตัวนี้ก็ใคร่จะทราบเรียนท่าน
 ที่เคารพว่า ในจำนวน ๕๑ เปอร์เซ็นต์ของประเทศไทย เราเข้าไปอยู่ที่อยู่เพียงแค่ ๖ บริษัทนั้น
 ใครที่มีความสามารถมีความมั่งคั่งร่ำรวยที่จะมาลงทุนร่วมได้ก็ขอให้มีสิทธิมาลงทุนร่วม
 ไม่วันนี้พรุ่งนี้หรือเมื่อไรปีหน้าเมื่อไรก็ขอให้มีสิทธิตลอดไปหรือจะออกมาในรูปแบบ
 ใดก็ตามใจ เพราะระยะเวลา ๑๐๕ ปีที่จะทำที่เหมืองบ่อบำเหน็จณรงค์ก็ขอให้มีสิทธิด้วย
 เรื่องนี้ผมจึงขอสงวนความเห็นไว้ อย่างไรก็ตามเกี่ยวกับเรื่องแร่โปแตชในตอนนี้ หลังจาก
 ที่เราประชุมกันมาหลายสิบครั้งในที่สุดก็ได้เพิ่มมาตรา ๑๖ เข้าไปว่า ยกเว้นในมาตรา ๑๖
 กราบเรียนว่า “ภายในระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับบทบัญญัติในส่วน
 ที่เกี่ยวกับการทำเหมืองได้ดินตามพระราชบัญญัตินี้ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
 พระราชบัญญัตินี้ มิให้ใช้บังคับแก่แร่อื่นยกเว้นแร่ โปแตชและแร่เกลือหิน” นี้ก็หมายความว่า
 แร่อื่นที่อยู่ลึกน้อยกว่า ๕๐ เมตร ผมก็ยังขอยืนยันที่สงวนความเห็นไว้ แต่สำหรับแร่โปแตช
 ใดๆ ๆ ไม่ตื่นขนาคันนั้นครึบ อยู่เกิน ๕๐ เมตรอยู่แล้ว เพราะเหมืองที่บ่อบำเหน็จณรงค์นั้น

ที่คณะกรรมการได้ไปตรวจสอบและได้ลงไปดูนั้นต้องลงไปเป็นกิโลเมตรนครับเพราะว่าพื้นผิวดินที่ยังเป็นดินอยู่นั้น ในภาคอีสานประมาณ ๒๐ เมตรที่หนาเป็นพื้นผิวดินปกติ พอเลย ๒๐ เมตรลงไปแล้วจะเป็นหินเกล็ดที่มีความหนาอยู่ถึงประมาณ ๕๐ เมตรหรือกว่านั้น พอหลังจากนั้นลงไปอีกจะไปถึงแร่โปแตช แล้วก็แร่โปแตชจะมีความหนาอยู่ประมาณราว ๆ สัก ๕๐ เมตร พอลงไปเป็นสีชมพูเต็มไปหมดเลยครับ แจ็ง สาย แล้ววิธีการขุดการที่ที่ท่านสมาชิกฯ เมื่อสักครู่นี้เป็นห่วงว่าจะทำลายสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีของการขุดแร่โปแตชรุ่นใหม่ ไม่ได้ทำลายสิ่งแวดล้อมเพราะขุดทำอยู่ใต้ดินแล้วเริ่มมีการเก็บอยู่ในช่องใต้ดิน ไม่ได้ขึ้นมาอยู่ข้างบน แต่ส่วนประกอบของเกลือคือก่อนจะถึงแร่โปแตชก็มีเกลืออยู่ตั้ง ๕๐ - ๖๐ เมตร เกลือตัวนี้ก็ออกมาขายได้ประโยชน์มหาศาล เป็นหินเกลือที่มีค่า เพราะฉะนั้นในโซน (Zone) อีสานต่อไปนี่ก็คือ แผ่นดินทองของเรา ผมใคร่ขอทราบเรื่องและยืนยันว่าค่ากำหนด ๕๐ เมตร เลขครับเพราะว่า พ.ร.บ. แร่ฉบับนี้มีได้ครอบคลุมเฉพาะแร่โปแตช แต่ครอบคลุมแร่ทุกชนิด ถ้าเฉพาะแร่โปแตชผมจะไม่ส่งวนคำแปรญัตติเลขครับ ขอทราบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ กรรมการเชิญครับ ท่านรัฐมนตรีครับ

นายพิเชษฐ สถิรชวาล (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพ ผมต้องขออนุญาตท่านประธานฯ และท่านผู้มีเกียรติที่เคารพทุกท่าน คือด้วยข้อเท็จจริง จริง ๆ แล้วผมหวังจะขออนุญาตท่านประธานฯ ได้เอกท์มาที่ไปของร่าง พ.ร.บ. แร่ฉบับนี้ว่าทำไมจะต้องออกพระราชบัญญัติในเรื่องของแร่ ซึ่งเรียกว่าเหมืองใต้ดิน ผมใช้เวลานิดเดียวว่าเพื่อความกระจ่างสำหรับท่านสมาชิกวุฒิสภาหลาย ๆ ท่านอาจไม่ทราบความเกินมาแล้วทำไมมาสิ้นสุดเอารัฐบาลชุดนี้ที่จะต้องรีบดำเนินการ ผมขออนุญาตท่านประธานฯ ว่าจะใช้เวลาให้น้อยที่สุดเพื่อจะได้เห็นภาพว่าทำไมรัฐบาลจะต้องเร่งออก พ.ร.บ. แร่ฉบับนี้ เรื่องนี้เป็นเรื่องของการร่วมทุนอาเซียนมีข้อตกลงของอาเซียนไม่ต่ำกว่า ๑๐ ปี มาแล้ว หลักการใหญ่ ๆ ก็คือถ้าในกลุ่มประเทศอาเซียนมีทรัพยากรธรรมชาติอะไรก็แล้วแต่ที่จะมาพัฒนาใช้ในเอเชียด้วยกันนั้นเราจะร่วมมือกัน มาเลเซีย อินโดนีเซีย ไทย สิงคโปร์ และฟิลิปปินส์ เพราะในหลักการนี้ก็ยึดถือกันมาโดยตลอด สนธิอินโดนีเซียก็ได้ดำเนินการทำยูยูเรีย ประเทศไทยก็เข้าไปถือหุ้นอยู่ ๑๑ เปอร์เซ็นต์ มาเลเซียหลักการสำคัญก็คือว่าถ้าทรัพยากรของประเทศไหนประเทศนั้นเป็นเจ้าภาพจะต้องเป็นผู้ค้าประกัน ของอินโดนีเซียก็ดำเนินการเสร็จไปแล้วโดยรัฐบาลค้าประกัน มาถึงมาเลเซียก็เหมือนกัน ในหลักการเดียวกัน มาเลเซียเมื่อเป็นเจ้าภาพก็รับผิดชอบในเรื่องของค้าประกัน พอมาถึงประเทศไทยทำไม่ถึง ๑๐ ปีก็มีปัญหาสารพัดปัญหา โดยสรุปแล้วเราไม่ยอมค้าประกัน เมื่อไม่ยอมค้าประกันขึ้นมาก็ไม่ต้องรื้อฟื้น

เท่ากับเป็นการประจานประเทศเปล่า ๆ ผมเข้ามารับผิดชอบในฐานะที่ได้ควบคุมดูแล
กรมทรัพยากรธรณี แล้วก็ส่วนตัวนี้ก็อยู่ในความรับผิดชอบมาปรับเปลี่ยนหลักการโดย
กรมทรัพยากรธรณีเป็นเจ้าภาพการร่วมประชุมกับกลุ่มอาเซียนในเรื่องการร่วมทุนที่จะทำ
เหมืองโปแตช เราออกเหตุผลว่าเราไม่สามารถที่จะลี้ภัยระกันตามเงื่อนไขของแต่ละประเทศได้
ดำเนินการมาแล้ว ๒ ประเทศ มาเลเซียเขาค้าประกันโดยรัฐบาลค้า อินโดนีเซียโดยรัฐบาลค้า
มาถึงประเทศไทยเหตุผลสารพัดเนื่องจากการเมืองเราอาจจะมีมีการเปลี่ยนรัฐบาลบ่อย ๆ แล้วก็
ปัญหาในเรื่องเศรษฐกิจต่าง ๆ อาจจะมีหลายเรื่องเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยสรุปแล้วเรายังยึดถือว่า
เราไม่ค้าประกันเมื่อไม่ค้าประกันเราจะทำอย่างไรให้โครงการนี้เสร็จสิ้น ก็มีวิธีเดียวก็ต้องแยก
หน้าไปหาประชาคม ขออนุญาตเพื่อนสมาชิกอาเซียนอย่างนี้ได้ไหม เราขอประกาศ ขอเปลี่ยน
เงื่อนไข ใครก็แล้วแต่ถ้ามาลงทุนเราให้สิทธิในการก่อสร้าง แต่เราขอสิทธิในการ ไม่ค้า
ประกัน แล้วพร้อมทั้งให้ประเทศอาเซียนไปหาผู้ลงทุนเอาด้วย เราประกาศออกมามีหลาย
เดือนแล้ว ประเทศไทยโปแตชพร้อมที่จะให้ใครก็แล้วแต่ที่สนใจที่จะมาลงทุนทั้ง ๕ ประเทศ
ก็พยายามไปชักชวน โดยสรุปแล้วกลุ่มอาเซียนเห็นด้วย เพราะต้องการให้ประเทศไทย
สามารถทำโครงการนี้ เนื่องจากว่าในกลุ่มอาเซียนไม่มีผู้ไปโปแตช โดยเฉพาะอินโดนีเซียต้อง
ใช้จำนวนมาก มาเลเซียก็ใช้จำนวนมาก นอกเหนือจากนั้นจีนเอง ตลาดอย่างน้อยเขาใช้ปีหน้า
ไม่ต่ำกว่า ๑ ล้านตัน ซึ่งเราผลิตไม่ได้หรอก โดยสรุปแล้วผลิตออกมาแล้วเรื่องตลาดไม่มี
ปัญหา แต่หลักการเราได้ขอหารือ แล้วขอความเห็นชอบของกลุ่มอาเซียนว่าเราขอโดยรัฐไม่ค้า
แต่เราให้สิทธิแต่ละประเทศ เพื่อนสมาชิกไปหาใครก็ได้มาลงทุนในประเทศไทย เราให้สิทธิว่า
ขณะนี้สัดส่วนอาเซียนถืออยู่ ๒๘ เปอร์เซ็นต์ อย่างที่ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงไปเมื่อต้น
ประเทศไทยถืออยู่ ๑๑ เปอร์เซ็นต์ นอกเหนือจากนั้นเรายังให้สิทธิแก่ผู้ที่จะมาอื่นหรือมา
ลงทุนว่า สิทธิที่ประเทศถืออยู่ใน ๑๑ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีอยู่มาเอกชนและกระทรวงการคลังนั้น
ถ้าใครสะสมสิทธิคั่นที่เอาเงินมาขึ้นถือสิทธิทดแทนด้วย ก็โดยสรุปว่าคนที่เอาเงินมาลงทุนเรา
ให้สิทธิในการก่อสร้าง แต่รัฐไม่ค้าประกันแล้วก็เพื่อนสมาชิกอาเซียนก็ไปประกาศ ผมที่สุด
มีผู้มาสนใจทั้งหมด ๖ บริษัท ๖ ประเทศ ขณะนี้ยังไม่แล้ว เพราะฉะนั้น พ.ร.บ. ฉบับนี้ไม่ต้อง
ให้ประโยชน์แก่บริษัทใดบริษัทหนึ่งเราทำเพื่อส่วนรวม เพราะฉะนั้นที่มาที่ไปว่าโครงการนี้
ทำไหมมาถึงรัฐบาลชุดนี้พยายามผลักดันให้ทำ เร็วอย่างน้อยที่สุดรับหน้าของอาเซียน
๒. ผลประโยชน์ของประเทศชาติที่จะเอาทรัพยากรธรรมชาติมาแก้ปัญหาเศรษฐกิจแล้วการที่เรื่องนี้
เป็นเรื่องความโปร่งใส โดยให้สมาชิกของแต่ละประเทศไปหาผู้ลงทุนมาให้เรา แล้วเรา
ประกาศ ผลสุดท้ายก็อย่างที่ผมกราบเรียนว่ามีทั้งหมด ๖ ประเทศ ๖ บริษัท ยื่นเข้ามาเสนอตัว

ที่จะเข้ามาในลักษณะที่ผมกราบเรียนว่า เงินที่เขาเงินมาลงทุนแล้วให้สิทธิก่อสร้างแต่รัฐบาลไม่ค้าประกัน แล้วให้สิทธิต่อไปว่าถ้าสัดส่วนของไทยที่มีปัญหาจะสะสมสิทธิไม่ถือหุ้นเราให้สิทธิคนที่เอาเงินมาลงทุน เพราะฉะนั้นในส่วนที่ว่าความเป็นมาของโครงการเมืองใต้ดินของพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นคือจริง ๆ รองรับในเรื่องของโอบาเคฮาเซียน ส่วนทำไมถึงต้องเป็น ๕๐ เมตรคือ เราคำนึงถึงความปลอดภัยและคำนึงถึงในเรื่องของสถาปัตยกรรมขดตัวอย่างเหมือนกับอาคารสร้างบ้านสักหลังหนึ่งจะต้องมีการออกแบบ ต้องคำนวณถึงทุกอย่างซึ่งผู้เชี่ยวชาญและผู้มีความรู้ที่เราเชิญเข้ามานั้นก็บอกว่า เหมาะที่สุดสำหรับประเทศนั้นคือ ๕๐ เมตรลงไปนั้นควรที่จะสงวนไว้ ก็หมายความว่า พ.ร.บ. นี้คุมในเรื่องของ ๕๐ เมตรรายละเอียดเพิ่มเติม ผมจะให้ท่านอธิบดีกรมทรัพย์ ซึ่งดูแลเรื่องนี้จะอธิบายให้แก่เพื่อนสมาชิก และท่านผู้มิเกียรติได้รับทราบ แต่ผมขอยืนยันว่า อย่างน้อยที่สุดให้ท่านได้รับทราบว่ามีมาที่ไปของโครงการนี้ค้างมา ๑๐ ปีและทำไมจะต้องพยายามให้จบในรัฐบาลชุดนี้ ก็อย่างที่กราบเรียนอย่างน้อยก็เป็นข้อมูลที่ให้ท่านผู้มิเกียรติได้พิจารณาว่า สมควรหรือไม่สมควรในการที่จะมาแก้ปัญหาของประเทศชาติแล้วก็ถือว่าอันนี้เป็นหน้าตาของประเทศด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสตีลพี่ชาย เซนจูสตีล พี่ครับ

นายสตีลพี่ชาย เซนจูสตีล (กรรมาธิการ) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ความจริงนำอิงจากการเป็นรัฐมนตรีรับครับ เพราะท่านรัฐมนตรีได้สิทธิพิเศษหลายอย่างสามารถที่จะพูดไปไกลอย่างไรท่านประธานฯ ก็ปล่อย เวลาท่านการผูกไกลหน่อยท่านประธานฯ ก็เตือน อันนี้ก็นำอิงจาเหมือนกัน

ประธานวุฒิสภา : ท่านสตีลพี่ชายครับ เพราะว่าเป็นสิทธิกรรมาธิการในการตอบผมให้สิทธิตามข้อบังคับครับ

นายสตีลพี่ชาย เซนจูสตีล (กรรมาธิการ) : ตอบไกลไปครับ ความจริงนั้นครับ ถ้าจะคุยกันถึงเรื่องเมืองโอบาเคฮาอันไหนชัดเจนชัดของชัยภูมิ โครงการดังกล่าวเริ่มจากปี ๒๕๑๓ โดยท่านประมา อติเรกสาร เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เห็นใหม่กับย้อนไปเลขตั้งแต่ปี ๒๕๑๓ ถึงปัจจุบันก็นานเหมือนกัน ไม่ทำเสียทีหนึ่ง เหมือนโอบาเคฮาในปัจจุบันนี้ที่ชัยภูมิอาศัยมาตรา ๖ ของ พ.ร.บ. แร่ ปี ๒๕๑๐ เพื่อการศึกษา ศึกษากันอย่างไรไม่ทราบครับ ๑๐ กว่าปี เาแร่ไปขายเท่าไรบอกไม่รู้เหมือนกัน เพื่อศึกษาแต่เอาเราไปขายอันนี้ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ได้งบประมาณทุกปี ปีนี้ก็มิ ในหนังสืองบประมาณเอ่ยบอกว่า ไม่มีนะครับ ไปเปิดดูของกระทรวงอุตสาหกรรม ไปเปิดดูครับมีหนังสือไปเลข ๒ ด้านบาท หรือ ๓ ด้านบาทผ่านสายคาไป เพราะผมไม่ได้เป็นกรรมการงบประมาณ ก็เป็นอย่างนี้อยู่เรื่อยไปครับ น่าสงสัยและน่าสงสัยเป็นอย่างยิ่ง ท่านประธานฯ ครับ จึงแม้ว่ากฎหมาย คึงกล่าวว่าจะไม่นำมาสู่สภา ไม่ต้องเข้ามาสู่สถานะครับ ก็สามารถใช้ พ.ร.บ. แร่ ปี ๒๕๑๐ ดำเนินการได้ ท่านอย่ามาอ้างครับ เหมืองได้ดินหรืออันเดอร์กราวด์ไมนิ่ง หรือว่าเหมืองเปิด ซึ่งภาษาอังกฤษตรงกับคำว่า โอเพนไมนิ่ง เป็นวิธีการทำเหมือง เมื่อเป็นวิธีการอย่างนั้นะครับ ก็เป็นเรื่องของวิศวกรเหมืองแร่เขาจะออกแบบว่าแหล่งแร่อย่างไรควรทำเหมืองได้ดินดีหรือว่า เหมืองเปิดดี จึงจะคุ้มกับการลงทุน ท่านประธานฯ ครับ การทำเหมืองแร่มีอยู่ ๒ หลัก ๑. ปอดคัก ๒. มีก้ำไร ต้องปลอดภัยด้วยและมีก้ำไรด้วย ขาดคุณไม่ทำ วิศวกรเหมืองแร่เขาก็จะมานั่งคำนวณเสร็จแล้วควรจะทำวิธีไหนดี แบบฟอร์มต่าง ๆ ของกรมทรัพยากรฯ ก็มี ฉะนั้น พ.ร.บ. แร่ ปี ๒๕๑๐ มีนะครับ อย่างที่ผมถืออยู่นี้แหละครับสามารถใช้ได้ ถ้าจะทำทำได้ แต่ว่ามีเงื่อนไขว่าทำไมต้องขยับ ๕๐ เมตรที่ผมคุยกับท่านประธานฯ นะครับ เพื่อจะได้ไม่ต้องขอความยินยอมจากเจ้าของที่ดิน เรื่องความปลอดภัยนี้ละครับท่านประธานฯ ครับ ในกรุงเทพฯ รถไฟใต้ดิน รถใต้ดิน อุโมงค์ใต้ดิน ก็ไปถึง ๕๐ เมตร ๒๐ กว่าเมตรเขาก็ทำกัน เรื่องความปลอดภัยต่าง ๆ เป็นหลักวิชาการ ซึ่งวิศวกรเขาจะเป็นคนออกแบทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นเหมือง ไปเลข เหมืองทองที่แอฟริกาที่เช่นเดียวกันครับ เขาก็ต้องมีวิธีการของเขาอย่างไร ๑. ปอดคัก ๒. มีก้ำไร ฉะนั้นคำกล่าวอ้างว่า จะต้องออก พ.ร.บ. แร่เพื่อแก้ไข พ.ร.บ. แร่ จึงจะทำเหมืองไปเลขที่ภาคอีสานที่ชัยภูมิได้ ไม่ใช่ ผมบอกท่านประธานฯ ตั้งแต่ต้นแล้วครับ มีเบื้องหลัง ปล้นกลางวันปล้นประชาชนครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมการครับ

นายภคพล มัชชะจิตร (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายภคพล มัชชะจิตร อธิบดีกรมทรัพยากรธรณีในฐานะรองประธานกรรมการ ขอกราบเรียนชี้แจงในประเด็นเกี่ยวกับ ๕๐ เมตร ซึ่งท่านกรรมการ ทั้ง ๒ ท่านคือ ท่านสีลปชัย และท่าน พลโท โอภาส ได้กรุณาตั้งข้อสังเกตแล้วได้ทวงถามประเด็นไว้ ประเด็นเกี่ยวกับ ๕๐ เมตร ผมขออนุญาตอันไปนิดหนึ่งว่า การออกพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นแก้ไขพระราชบัญญัติแร่ เพื่อที่จะให้มีการกำหนดกติกาในการที่ทำเหมืองได้ดินเป็นการเฉพาะ และการที่กำหนดค่าเหมืองได้ดินจะมีลักษณะอย่างไร กงต้องออกแบบตรงของส่วนลำนิยาม อันนี้เริ่มด้วยคำนิยามว่า ทำไมถึงการทำจะจุดเป็นปล่อง เป็นอุโมงค์ลงไป

ในระดับความลึก ๕๐ เมตร เมื่อ ๕๐ เมตรนี้ได้ยกออกมาเพื่อว่า มีหลักการอยู่ ๒ - ๓ ประการ

ประการแรกคือ ๕๐ เมตรนั้นเป็นระดับความลึก ซึ่งในการแสวงประโยชน์ตามปกติไม่สามารถดำเนินการได้ตามปกติ ยกเว้นในกรณีที่จะดำเนินการพิเศษอย่างโดยหนึ่ง และในการแสวงประโยชน์ในลักษณะปกติแล้ว ระดับความลึก ๕๐ เมตร ประชาชนหรือว่าเกษตรกรรมใช้กฎเกณฑ์ธรรมดาจะไม่สามารถดำเนินการได้แต่ละระดับกัน อันนี้คือเรื่องที่ว่าทำไมถึงกำหนดในระดับความลึก ๕๐ เมตร ส่วนระดับความลึกที่สูงกว่า ๕๐ เมตรขึ้นมา ก็ยังสามารถใช้บทบัญญัติของพระราชบัญญัติแร่ปกติที่มีอยู่สามารถดำเนินการ เพื่อแสวงประโยชน์ทรัพยากรในระดับนั้นได้ ส่วนระดับที่ต่อเนื่องกว่า ๕๐ เมตรลงไป ถึงที่กำหนดว่าเป็นหลักในการที่จะกำหนดว่า เป็นเหมืองใต้ดิน ในการที่กำหนดเช่นนี้อาจจะเรียกว่าก็มีการอภิปรายกันกว้างขวางในกรรมาธิการมากมาย แล้วก็ได้สามารถตกลงกันจนเรียบร้อยได้ ส่วนที่ว่า จะกำหนดลึกลงไป รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมโดยความเห็นชอบ โดยคำแนะนำของกรรมการควบคุมพระราชบัญญัติก็สามารถกำหนดระดับความปลอดภัยที่ลึกลงไปกว่านั้นได้ก็เมื่อเห็นว่ามิใช่ประชาชนหรือมีองค์กรหนึ่งองค์กรใด ได้แสวงประโยชน์ในระดับความลึก ๕๐ เมตรเอาไว้ เราก็สามารถที่จะกำหนดระดับความลึก ลึกลงไปกว่านั้นอีก แล้วทำให้ถึงไม่สามารถกำหนดที่ขึ้นขึ้นมาระดับเหนือ ๕๐ เมตรอย่างที่ผมเกริ่นไว้แล้วว่า เป็นความเห็นว่าเป็นระดับเหนือ ๕๐ เมตรขึ้นมาจะจะมีการแสวงประโยชน์จากประชาชน หรือชาวบ้านตามปกติว่าสามารถดำเนินการได้ เขาถึงพยายามที่จะเสี่ยงลงไปให้ระดับความลึกมากกว่า ๕๐ เมตรขึ้นไป อันนั้นเป็นการกำหนดคำว่า เหมืองใต้ดิน ส่วนกรณีต่าง ๆ นั้นสามารถที่กำหนดในกฎกระทรวงได้ก็ขณะครั้นแล้วพระราชบัญญัติฉบับนี้อย่างที่กรรมาธิการได้พิจารณาแล้วว่ามีข้อได้เสีย มีข้อบทบัญญัติมาก แต่เนื่องจากมีความจำเป็นจึงได้กำหนดเป็นมาตรา ๑๖ ไว้ก็เรื่องหนึ่งว่า เขาไปว่าภายในระยะ ๕ ปีให้ใช้กับแร่โปแตชและเกลือหินเท่านั้น ผมขอเสนอคณะกรรมการเมื่อท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประธานกรรมาธิการครับ

นายส่อง เก่งอี (ประธานคณะกรรมการ) : กรรมาธิการที่ปรึกษา
วุฒิสภาที่เคารพ ผม ส่ง ส่งอี ในนามของกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ขอรับ สำหรับประเด็นเรื่องนี้ที่ประชุมกรรมาธิการส่วนใหญ่ได้พิจารณาเห็นว่าไม่ก่อความเสียหายต่อความลึกเอาไว้ในทางปฏิบัติเจ้าหน้าที่จะปฏิบัติไม่ได้ แล้วจะเป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่กำหนดเอาตามใจชอบ ประชาชนก็ต้องเดือดร้อนอยู่ดี ก็ได้มีการถกเถียงกันมาจนเห็นว่าเราจะเอาความลึก

ทำใบ นึ่งที่เสนอว่าควรจะ ๑๐๐ เมตร ทั้งกับดก ๕๐ เมตร ใบที่สุกก็มีภาพพิจารณาว่า ๕๐ เมตร น่าจะเป็นระดับที่ขึ้นกลางมากที่สุด โดยเฉพาะเมื่อนำมาใช้กับเรื่อใบแดงจะพอดีกับเรื่องความปลอดภัยแล้วค่าความลึกของแหล่งแร่ เพราะโดยทั้งวังแล้วแร่มีใบแดงที่พวกเราซึ่งเป็นกรรมวิธีการได้ไปดูในหินที่นั่นปรากฏว่า อยู่ลึกเกินกว่า ๕๐ เมตรด้วยซ้ำ ก็เลยเห็นว่าจำเป็นต้องกำหนดความลึกไว้ให้ชัดเจนครับ เพราะฉะนั้นข้อสงวนความเห็นของเพื่อนสมาชิกที่เป็นกรรมวิธีการเฝ้าช่วยน้อยให้ตัดออกกัน จะก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติดังที่ผมเรียนให้ทราบแล้วถือ เจ้าหน้าที่จะมีอำนาจในการกำหนดเอาความใจชอบ ด้วยเหตุผลนี้ท่านกรรมวิธีการส่วนใหญ่ถึงให้คงไว้ในความลึก ๕๐ เมตร ขอบคุนครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ผมคิดว่าอภิปรายพอสมควรแล้วครับ เนื่องจากมาตรา ๑๒ ไม่มีกรณแก้ไข ผมจะขอเลิกจากที่ประชุมขณะนี้ว่า จะให้เป็นไปตามที่มีผู้ขอสงวนหรือเป็นไปตามที่กรรมวิธีการคงไว้ตามที่เดิมครับ ขอเชิญท่านสมาชิกที่อยู่ข้างนอกครับ ท่านสมาชิกครับ ถ้าท่านผู้ใดเห็นชอบกับคณะกรรมการที่คงไว้ก็ได้ยกมือ เห็นด้วยที่ท่านสมาชิก เห็นชอบตามที่ผู้ขอสงวนก็ยกมือ ไม่เห็นด้วย เชิญท่านที่อยู่ข้างนอกทรงแนะนำครับ ท่านผู้ใดยังไม่พร้อม เชิญท่านสรวุฒิน์ ยกมือ ไม่พร้อมหรือครับ

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม สมบูรณ์ ทองบุราณ จากยโสธร ผมฟังทางท่านประธานกับท่านรองประธานับกรรมการเสียงข้างน้อยพูดกันผมไม่เข้าใจ ผมขออนุญาตถามประธานฯ นิดเดียวได้ไหมครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : คือถามท่านจะตอบก็ได้ ไม่ตอบก็ได้ ขอพละคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : แต่ไม่เกี่ยวกับกรณอภิปรายนะครับ

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : ก็คือเป็นเรื่องความเข้าใจครับ ท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ทำความเข้าใจเพื่อจะลงคะแนน เพราะถ้าการอภิปราย

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : ไม่ใช่อภิปราย ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : โอเค ครับ

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : นำมาประชุมวุฒิสภาแล้วครับ ผมยกตัวอย่างกรณีชุดกบฏที่จังหวัดสงขลานั้น บังเอิญเกิดขึ้นนำไปที่นั่นเลยด้วยใช่ไหมครับ กฎหมายระหว่างประเทศบอกว่า เถ้าคนละครั้ง ตามะหรับท่านประธานฯ ตามว่า ถ้าชุดคงไป

๕๐ เมตรขึ้นไป ถ้าที่ตรงนี้ถ้าไปเอาดินทำนบประชาชน ละ ไปเอาแร่ทำนบประชาชน ละ ตามที่
 ควบคุมกฎหมายเป็นอย่างนั้นใช้ใหม่ครับ นี่คือที่สมาชิกฯ สงสัย ของพระคุณศรีฯ ขอให้ตอบ
 ด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : อันนี้เป็นสิทธิที่กรรมการคณะครับ จะตอบก็ได้
 ไม่ตอบก็ได้ เพราะว่าไม่อยู่ในวาระ ๒ หรือไม่อยู่ในข้อ ๑๑๘ ที่จะอภิปราย เพราะว่ายังมี
 มาตราอื่น ๆ ตั้งแต่มาตรา ๕ เป็นต้นไป ท่านอภิปรายได้ครับ เอาไปถามตรงนั้นก็ได้เนาะครับ
 ก็ในสิทธิครับ ท่านจะตอบไหมครับ ไม่ตอบนะครับ เชิญลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนครับ
 เจ้าหน้าที่นำกระดาษครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๘ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนนนะครับ เห็นด้วยกับกรรมการ
 ครึ่งหนึ่งไว้ ๑๘ คะแนน ไม่เห็นด้วยกับกรรมการ ๑๘ คะแนน นอกเสียง ๒ ไม่ลงคะแนน ๐
 เป็นอันว่ามติไปถามที่กรรมการ ไม่มีการแก้ไขครับ เชิญท่านเลขธิการต่อครับ

นายอานงค์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาการแทน
 เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๔ มีการแก้ไข”

ประธานวุฒิสภา : ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธาน
 วุฒิสภาที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ตามประชาชน ครับ คงเป็น
 เมืองไม่หนักหนาอะไรครับ แต่กรรมการแก้ไขมาในถ้อยคำจาก “ทวี” เป็น “๑” แต่ก็ยังมี
 อีกขณะหนึ่ง ปกติหลายมาตรา ถ้าไม่พูดตรงนี้แล้วไปพูดตอนหลัง ก็จะย้อนกลับมาไม่ได้
 ผ่านประชาชน ครับ สมคิดว่า คำว่า “ทวี” กับ “๑” มีความจำเป็น และมีความสำคัญ
 เพราะว่าเป็นเขาเรียกว่า ความสวยงามของภาษากฎหมายหรือความสวยงามของถ้อยคำ
 ทำนบประชาชน ครับ วิธีการร่างกฎหมายนั้น จะใช้คำว่า “ทวี” หรือ “๑” ก็ได้ เพียงแต่ว่า
 ตรี ในที่นี้จะต้องดูว่ากฎหมายดังกล่าวนี้มีบริบทที่เพิ่มเติมหลายมาตราหรือไม่ ในรัฐธรรมนูญ
 ฉบับปี ๒๕๖๑ ก็ใช้ถ้อยคำ ทวี ตรี สัต และยาวไปถึงอนุสันติ ซึ่งจริง ๆ แล้วยาวหลาย
 มาตรา อาจจะสับสนว่าเป็นมาตราใด แต่ในร่างฉบับนี้ดูแล้วมีแค่ ๑ มาตราเพิ่มขึ้นเท่านั้น
 มากที่สุดก็สองตัว เพราะฉะนั้นเมื่อดูตามข้อนี้แล้วผมคิดว่าหากที่สภของเรามีตัวไม่ได้ทำ
 สับสน ใช้คำว่า ทวี ตรี จดว่า ทั้งในสิ่งที่เหมาะสมกว่า อาจจะใช้คำว่า ตรี ได้ อย่างเช่น
 กฎหมายแพ่งและพาณิชย์มีการแก้มาตรา ๑๕๕๘ และมีเพิ่มขึ้น และก็ถึงถึง ๕๐ ก็มาตรา
 นี้ถึง ๕๐ อันนี้เป็นเลข ผมว่าพอไปได้ แต่ถ้าร่างนี้ใช้ถ้อยคำ ภาษากฎหมายเขาเป็นภาษาที่

สวยงาม เป็นที่ เป็นศรี เป็นจิตวา มีแค่นี้ ผมว่ามันจะเหมาะสมกว่า จึงขอหารือท่าน กรรมการธิการท่านไปยังท่านประธานฯ เพื่อพิจารณาครั้งครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมการกรรมาธิการใหม่ครับ เชิญครับ ท่านประธาน คณะกรรมการธิการครับ

นายห้อง เก่งอ๋ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน วุฒิสภาที่เคารพ สำหรับประเด็นนี้กรรมาธิการเองก็ไม่ได้คิดใจอะไรมากจนครับ เพียงแต่ว่า เมื่อได้ฟังเหตุผลทางเทคนิคของผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งได้ร่วมเป็น กรรมการกรรมาธิการด้วย ได้ชี้แจงถึงหลักการในปัจจุบันว่า ในสมัยใหม่เราจะเลิกใช้คำว่า ทวี ศรี แก้วหันมาใช้คำว่า /๑ /๑๑ /๑๑ เมื่อเป็นอย่างนี้คณะกรรมาธิการก็ไม่ว่าอะไรนะครับ ก็เห็น สอดคล้องด้วย ถึงได้มีความเห็นว่าควรจะอนุวัตให้เป็นไปตามความนิยมสมัยใหม่เรื่องก็มี แค่นี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ จริง ๆ แล้วผมไม่ขัดข้อง เพียงแต่พอผมไปดูกฎหมายเดิมนี่นะครับ พระราชบัญญัติแรกเดิมเขาใช้มาตรา ๖ เขาก็ใช้ ทวี อยู่ มาตรา ๖ ทวี มาตรา ๖ ตี มาตรา ๖ จัตุรา พอท่านมาแก้ครั้งนี้เนี่ยนะครับมันก็ไม่ได้ตรงกับ ของเก่าเขา ท่านไปดูของเก่าเขาหรือยังว่าของเก่าเขาเป็นอย่างไรนะครับ กลายเป็นว่ากฎหมาย ฉบับหนึ่งมีทั้งกับ มีทั้งภาษาเดิม ดูให้ดีกว่าครับ ผมว่ามันจะได้สอดคล้องเหมือนกัน ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมาธิการยืนยันใช้ใหม่ครับ ยืนยันตามที่แก้ไข บะครับ มีท่านผู้ใดจะอภิปรายครับ ไม่มี ผมจะขอมตินะครับ เนื่องจากถ้าเรากลัวแต่ไม่มี ผู้ขอสงวน ผมจะยอมดีว่าจะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการแก้ไขหรือไม่ หรือว่า จะให้คงร่างเดิมของกฎหมายเดิมนะครับ เชิญท่านปริชาครับ

นายปริชา จิदानนท์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ปริชา จิदानนท์ กรรมาธิการครับ ก็ขอยอมตามที่ท่านสมาชิกขอแก้ไข เพราะฉะนั้น คงไม่ต้องลงมติครับ ขอขอบคุณครับ

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : แต่อย่างไรก็ต้องลงมติครับ เพราะว่าถ้าจรรยาบรรณ ถึงขั้นไปตามที่แก้ไข เพราะฉะนั้นนี่แก้ไขเฉพาะ ทวี ใช้ใหม่ครับ ก็สรุปว่าเอาตามที่ท่านเสรี ใช้ใหม่ครับ ที่ประชุมเห็นเป็นเอกฉันท์ใหม่ครับ เชิญท่านปริชาครับ

ได้ใหม่ ตัดออกให้หมด เพื่อจะได้ส่งเสริมผู้มีทุนทรัพย์น้อย นอกจากนี้การที่ไปเขียนอย่างนี้ ทำให้ฯลฯฯฯ ได้มีโอกาสช่วยเหลือพวกท้องถิ่นเอง แม้ทั้งกันสาขาออกไปทั่ว ไม่มีจุดอันตรายความผิดธรรมเพราะฉะนั้นจำเป็นต้องตัดออกไป ด้วยเหตุนี้เองครับท่านประธานฯ อันรวิภักดิ์ประเทศชาติ รักประชาชน ส่งเสริมการลงทุนให้กว้างไกล ไม่มีถกกันผู้มีทุนน้อย ผมจึงมีความจำเป็นต้องตัดข้อความต่าง ๆ ดังที่ปรากฏอยู่ ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมาธิการเชิญครับ

นายมนตรี มัชฌิมจักร (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ในมาตรา ๖ นี้ที่กรรมาธิการได้ส่งความเห็นไว้ โดยขอตัดข้อความผมขอทราบเรื่องชี้แจงดังนี้ครับ ข้อความนี้เป็นข้อความตามหลักเกณฑ์ในการอนุญาตอาชญาบัตรพิเศษ ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ ๓ ประการ ประการแรกคือเป็นกรรมการกำหนดข้อผูกพันในการปฏิบัติงาน ประการที่ ๒ เป็นการกำหนดข้อผูกพันด้านการเงินในการลงทุนปฏิบัติงานในระยะเวลาที่กำหนดตามอายุของอาชญาบัตรพิเศษ ประการที่ ๓ คือการกำหนดผลประโยชน์พิเศษที่ให้แก่รัฐ ซึ่งรัฐมนตรีจะเป็นผู้กำหนด อันนี้รัฐมนตรีอาจจะต้องกำหนดว่าเป็นผลประโยชน์แก่รัฐในเรื่องใดบ้าง เพื่อที่จะบันทึกผลหลักหลังไว้ในอาชญาบัตรพิเศษทุกฉบับที่กำหนดเอาไว้ อาจจะเป็นผลประโยชน์พิเศษเป็นเงินให้เข้าไปสู่คลังของแผ่นดินหรือผลประโยชน์พิเศษที่จะบังคับให้ผู้ประกอบการดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นก็สามารถดำเนินการได้เช่นนี้เป็นอันหนึ่ง แต่ไม่ได้หมายความว่า เป็นการเปิดทางให้กับรัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดในการแสวงหาประโยชน์ส่วนตัว อันนี้ขออนุญาตทราบเรียนท่านประธานฯ ในหลักการครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอขอบคุณครับ เนื่องจากกรรมาธิการมีงานแก้ไขร่างเดิมแล้วก็มีท่านอธิบดีชี้แจงขอสงวนไว้ มีท่านสมาชิกฯ ท่านใดติดใจในการแก้ไขของท่านกรรมาธิการไหมครับ ที่อื่นมีร่างเดิม มีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ผมจะขอต่อรองระหว่างการแก้ไขของท่านกรรมาธิการกับผู้สงวน ท่านอธิบดีชี้แจง ถ้าท่านผู้ใดเห็นชอบเป็นไปตามที่คณะกรรมการแก้ไขที่ขอให้ลงคะแนน เห็นด้วย มัดว่าท่านสมาชิกฯ เห็นชอบกับท่านอธิบดีผู้ขอสงวนก็ให้ลงคะแนน ไม่เห็นด้วย ขอเชิญท่านสมาชิกฯลงคะแนนครับ พิธีกรรมาธิการจะเปิดให้ลงคะแนนเชิญเจ้าหน้าที่นับคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๐๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๒ คะแนน)

ประชาชนวุฒิสภา : ผลการผงดงแนบ เห็นด้วยกับกรรมวิธีการแก้ไข ๑๐๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๒ คะแนน งดออกเสียง ๑ คะแนน ไม่ลงคะแนน ๐ เห็นอันว่า เป็นไปตามคณะกรรมการแก้ไข เชิญท่านเลขานุการ

นายจ่านงค์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาการแทน เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๗ และมาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการสงวนความเห็น ๒ ท่าน”

ประชาชนวุฒิสภา : เชิญท่านสืลปีย์ ครับ

นายสืลปีย์ เขมฐสิลปีย์ (กรรมาธิการ) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ก่อนอื่นนั้นคงจะต้องทำความเข้าใจกับท่านประธานฯ เรื่องเขตเมืองนเร่ก่อนครับ เพราะคำว่า เขตเมืองนเร่ นั้นเป็นคำจำกัดความใน พ.ร.บ. แรปี่ ๒๕๑๐ คำว่า เขตเมืองนเร่ นั้นแปลว่า เขตพื้นที่ซึ่งกำหนดในประธานบัตร อันนี้ต้องทำความเข้าใจก่อนเป็นเบื้องต้น ถ้าท่านประธานฯ เข้าใจเห็นเบื้องต้นอย่างนี้จะได้พิจารณาได้ถูกครับ จะได้เข้าใจ ผมขอย้ำอีกครั้ง ครับว่า เขตเมืองนเร่ แปลว่า เขตพื้นที่ซึ่งกำหนดในประธานบัตร เพราะฉะนั้นเรามาลอง เฝียมเรียงใหม่ท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๔๕ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเขตเมืองนเร่ ให้ประธานบัตร อันตรายครับ ถ้าเขียนอย่างนี้อันตราย หมายความว่ารัฐมนตรีมีอำนาจ กำหนดพื้นที่ เมื่อรัฐมนตรีมีแล้วใหญ่โดยลือเกินครับ ถ้าหนดพื้นที่ในประธานบัตรได้ก็อีก จะไรจะมีอำนาจมาจากขนาดนั้น ทำไมมีอำนาจมาอย่างนี้จริง ๆ เป็นอันตราย ท่านประธานฯ ก็ไป กำหนดเขตพื้นที่ที่มีรัสมบุรุษมาก ๆ ให้พรรคพวกตัวเองเสีย ที่นเร่่น้อย ๆ ให้ชาวบ้านไป ผมจึงต้องบอกท่านประธานฯ ต้องอ่านไปแล้วคิดไปครับ แล้วดูไปด้วย เขียนอย่างไรครับ รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเขตเมืองนเร่ นั้นแปลว่าสามารถกำหนดเขตพื้นที่ซึ่งกำหนดใน ประธานบัตร ถ้าเขียนไปอย่างนี้อันตราย ผมเลยตัดเลยครับไม่ให้ ไม่ให้อำนาจท่านอะ รรรมค่านแต่มีอำนาจมาจากอยู่แล้ว ผมก็เลยตัดคำว่า “กำหนดเขตเมืองนเร่” ทั้งครับ แล้วไป เพิ่มอย่างนี้ครับ “ให้ประธานบัตร” แทน “รัฐมนตรีมีอำนาจให้ประธานบัตรแก่ผู้ลงประธานบัตร คำหรับที่ เมืองได้ดินได้ไม่เกินรายละหนึ่งหมื่นไร่และสำหรับที่เมืองในทะเลได้ไม่เกิน รายละห้าหมื่นไร่” ผมเพิ่มคำ นอกจากตัดแล้วเพิ่มอีกครับว่า “ให้ประธานบัตร” คำว่า “ประธานบัตร” นี้ท่านประธานฯ มันเป็นเงินเป็นทองแล้วท่านประธานฯ คงไม่ได้ตัดผมถ้ามักน ประสงค์ที่นี้ข้างบนนี้ผมครับ ท่านประสงค์เป็น พ.ว. เพชรบูรณ์ คำขอประธานบัตรของท่าน อยู่ก็กระทรวงอุตสาหกรรมส่วนกว่าปี ๓ วันนี่ยังไม่ได้ เหตุที่ไม่ได้ไม่ทราบเหมือนกันครับ ใจมีสิ่งนี้ส่งไปด้วยหรืออย่างไร ไม่มีใครตอบได้ครับ รู้แต่ว่าท่านก็บอกว่าเกินกว่าปีแล้วนะ

ถึงไม่ได้ แต่ส่วนที่ยังนอนอยู่รับ ท่านคน เพราะท่านเป็นผู้ใหญ่ ท่านก็อดทนสืบกว่าปี จะเห็นผลถึงบอกท่านประชาชนฯ ว่าเป็นรัฐมนตรีอำนาจมาก และนั่นอำนาจก็มากพอแล้ว อย่าไปสิ่งกับไปกำหนดเขตพื้นที่ในประชาชนใครมากไปแล้ว อย่างมีกันตรา แต่ครั้งเมื่อตัดคำว่า "เขตเหมืองแร่" ไปแล้ว ถ้าตัดคำว่า "กำหนดเขต" ถ้าตัดคำนี้ไปจะครบ ความข้างท้าย ใบวรรคสอง บรรณานายกก็ต้องไม่มีความไปด้วย เพราะไม่ให้อำนาจไปกำหนดเขตเหมืองแร่เลย ต้องตัดออกให้หมด ไม่ยอมแล้ว มีอะไรกันนักหนา แต่ประธานมีตรึงสำเนาไปยังไม่ยอมเซ็น ให้นายฯ ไป อย่างนี้ประชาชนจะเดือดร้อนมากกว่านี้ท่านประชาชนฯ อันนี้ผมกราบเรียนท่านประชาชนฯ ดังขอความเคารพ ด้วยความรักแห่งดินนี้ ชอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่าน พลโท โสภาส รัตน์

พลโท โสภาส รัตน์บุรี (กรรมาธิการ) : ผมเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ สม พลโท โสภาส รัตน์บุรี ศ.ว. นครศรีธรรมราช ผมสงวนความเห็นในมาตรานี้ไว้ เนื่องจากเห็นว่า สิ่งที่เรากำลังไปแต่ละประธานถนัดนั้นมันก็มีมากเหมือนกันแล้ว บทบาทในบรรดาหนึ่งที่ได้ให้ร้อยละ ๑๐,๐๐๐ ไร่ ในทะเลทรายละ ๕๐,๐๐๐ ไร่ จำนวนนี้มหาศาลนะครับ ท่านครับ เพราะว่า ๑ ตารางกิโลเมตรมีความใหญ่ของมันก็ประมาณ ๒๕๕ ไร่เท่านั้น อันนี้ให้มันมีขนาดครับ คิดดูว่ามันใหญ่มหาศาลไหน แล้วก็ยังมีข้อคำถามที่เพิ่ม ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีเห็นด้วยที่จะให้มากกว่าเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง คือ ๑๐,๐๐๐ ไร่บนบก และ ๕๐,๐๐๐ ไร่ในทะเลทรายให้จำนวนต่อไปอีก รัฐมนตรีก็สามารถที่จะอนุมัติตามนั้นได้ ขึ้นอยู่กับนิยามของของทำรัฐมนตรี ผมเห็นว่าให้อำนาจมากเกินไปขณะนี้มันก็มากเกินไปจะทำให้สิ่งในช่วงระยะเวลา ๕-๕ ปีได้อยู่แล้ว ซึ่งให้มากไปก็เท่ากับเอาไปครอบครองก็ทำให้เกิดที่เรียกว่าระบบ มายถึงกลุ่มของประธานเอกชัย ที่ใช้คำว่า มอโนโพลี (Monopoly) คือระบบที่ผูกขาด ผูกขาดก็อยู่ในไม่กี่ราย จำนวนที่ไม่กี่รายที่ว่านี่ก็เป็นช่วงของของกลุ่มที่แสวงหาผลประโยชน์นั่นเอง แต่ประเทศชาติไม่ได้รับผลประโยชน์ขึ้นมา เพราะแทนที่จะกระจายไปให้ส่วนอื่นสามารถทำได้ก็ทำไม่ได้ เพราะทางนี้ยอดขายออกไปจำนวนมาก แล้วก็ไปขายไว้ลดๆ อยู่อย่างนั้นละครับ พอดีน ๕ ปีก็มาต่อใหม่ตอนอย่าง พลโท โสภาส ผมคิดว่าก็มีเงินจะมาลงทุนกับเขาบ้าง ไม่มีสิทธิหรอกครับ ซึ่งกล่าวนั้นคิดว่าเป็นการตัดสินใจของผู้ที่มีสิทธิที่จะทำในแผ่นดินนี้ โดยไปกราบขอไปเฉพาะ ไปบางกลุ่ม บางรายที่เป็นประโยชน์หรือพรรคพวกตัวเอง ผมจึงขอคัดค้านนี้ออกไป ชอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 กระผม นายณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ในฐานะกรรมการรับ
 กันทั้งจริงที่ทั้งผู้แปรญัตติและผู้ขอสงวนถือเอามาพูดกันไม่หมด ในมาตรา ๔๕ นั้นที่ท่าน
 ตกไปรอบกกรัฐมนตรีว่ามีอำนาจกำหนดเขตหมืองแร่ ท่านพูดแค่นั้น ที่จริงมีมากกว่านั้น ขอท่าน
 สมาชิกฯ ได้โปรดอ่านให้หมดทั้งมาตราจะครับ ในการกำหนดเขตเหมืองแร่ให้แก่ผู้ขย
 ประทานบัตรสำหรับทำเหมืองได้ดินได้ไม้ไม่เกินรายละเอียด ๑๐,๐๐๐ ไร่ และก็เหมืองในทะเลรายละเอียด
 ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ ไร่ ในกรณีที่เป็นประโยชน์แห่งรัฐ รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี
 จะกำหนดเขตมากกว่านั้นก็ได้ อันนี้ในกรณีของท่าน พลโท โสภณส ที่ต้องอนุมัติโดย
 คณะรัฐมนตรีก็จะขยายเขตให้มากกว่านั้นได้ แล้วก็การกำหนดเขตตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง
 จะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้ ผมขออนุญาตท่านประธานฯ โปรดอ่านนะครับ ให้ท่าน
 สมาชิกฯ อ่านอง (๑) (๒) เพราะฉะนั้นผมคิดว่าที่แก้ไขใหม่มีวัตถุประสงค์ แล้วก็ตามวุฒิสภา
 มากกว่าร่างเดิม เพราะว่าในร่างเดิมมาตรา ๔๕ นั้นเขียนบอกเพียงแต่ว่า “ในการออก
 ประทานบัตรทำเหมืองแร่ทะเล รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเขตเหมืองแร่ให้แก่ผู้ขอไม่เกินรายละเอียด
 ห้าหมื่น เว้นแต่ในกรณีที่รัฐมนตรีโดยอนุมัติของรัฐมนตรีเห็นสมควรกำหนดเขตเหมืองแร่ให้
 ผู้ขอเกินห้าหมื่นในการออกประทานบัตรตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ มี
 หมายความว่าเห็นสมควรให้แก่ผู้ถือประทานบัตรด้วยก็ได้” อันนี้ร่างเดิมนะครับ ที่มีสมาชิกฯ
 อาจจะไม่มี ผมเคยขออนุญาตท่านประธานฯ อ่านให้ฟัง เพราะฉะนั้นที่แก้ไขใหม่และที่กรรมการ
 เห็นด้วยโดยไม่ได้มีการไปแก้ไขในมาตรานี้ขึ้น กรรมการเห็นว่าที่แก้ไขใหม่วัตถุประสงค์แล้ว
 ความคุ้มครองอำนาจของรัฐมนตรี มากกว่าของเดิมที่มีอยู่ในพระราชบัญญัติแร่ พุทธศักราช ๒๕๑๐
 แล้วจึงเห็นสมควรขึ้นไว้ตามร่างเดิมครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอมุขครับ เนื่องจากมาตรา ๕ นี้ไม่มีกรณีแก้ไข
 มีผู้ขอสงวน ๒ ท่าน คือท่าน พลโท โสภณส กับท่านศิริชัย ทั้งนี้ในวรรคสองของ ท่าน พลโท โสภณ
 สั้นกับท่านศิริชัย ในวรรคสอง กระผมจะขอมืออย่างนี้คือถ้าเมื่อที่ประชุมเห็นด้วยกับ
 กรรมการที่ไม่แก้ไข ลงร่างเดิมไว้ ทั้ง ๒ ท่านก็จบไป แต่ถ้าหากว่าท่านกรรมการฯ หรือว่า
 ทางท่านผู้ขอสงวนจะก็คงจะไปตามที่ของท่านศิริชัย เพราะว่าของท่าน โสภณสก็อยู่ภายใต้
 ของท่านศิริชัยแล้ว ก็จะขอครั้งเดียวกันที่ประชุมครับ เพราะฉะนั้นผมขอตัวว่า จะเห็นด้วย
 เป็นไปตามผู้ขอสงวน หรือตามที่กรรมการลงร่างเดิมไว้โดยไม่มีกรณีแก้ไขท่านสมาชิกฯ ครับ
 ถ้าท่านผู้ใดเห็นชอบกับคณะกรรมการที่ตรงร่างเดิมไว้ โดยไม่มีกรณีแก้ไขขอให้กลุ่ม
 เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดเห็นชอบตามที่ผู้ขอสงวนขอให้กลุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ
 เชิญเจ้าหน้าที่นับคะแนนครับ

(มีสมาธิฯ เห็นด้วย ๘๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๑ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนนครับ เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ๘๔ คะแนน ไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ๔๑ คะแนน งดออกเสียง ๐ คะแนน ไม่ลงคะแนนเสียง ๐ คะแนน เป็นอันว่ากันไปตามกรรมาธิการที่ไม่มีภาระแก้ไขคราวเดิมครับ เชิญท่านเลขาฯ ครับ

นายจันทองศักดิ์ สยามประดู่ (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาราชการแทน เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข แล้วเมื่อสักครู่นี้กรรมาธิการก็ได้แก้ไขคำว่า ตรี จึงเป็นเช่นนี้กรรมาธิการก็ต้องมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ ก็ไม่แก้ไข “มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข” มีกรรมาธิการสงวนควมเห็น ๒ ท่าน มีท่านสมาชิกฯ สงวนคำแปรญัตติ ๓ ท่านครับ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านสิดปีย์ชัย ท่านอำนาจวย ท่านนิเวศ ท่านประวี เชิญท่านสิดปีย์ชัยครับ

นายสิดปีย์ชัย เชมจุฬิตพี (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม นายสิดปีย์ชัย เชมจุฬิตพี ถูกยึดธานี “มาตรา ๕๐ ถ้าวางพื้นที่ซึ่งของประทานบัตรมิใช่เป็นที่วาง ทั้งหมด ผู้ยื่นคำประทานบัตร” อันใหม่เพิ่มเข้าไปเป็นการเขียนข้อความเพิ่มเติมให้สมบูรณ์คือ ยึดคำขอประทานบัตรต้องแสดงหลักฐาน “ให้เป็นท้องใจ” อันนี้คัดทั้งครับ ต้องคัดทั้ง เพราะในเชิงกฎหมายจะเอาหัวใจมาดูกันคงไม่ได้ เพราะใจของคนนั้นะหรับค่าบารระชาบฯ กับท้องใจ พุ่งนี้ไม่พอใจ วันบัพันงานคนนี้น่าจะยื่นบอกไม่พอใจ ตอนบัพันเปลี่ยนมาแก้แบบนี้ใหม่ไปเล่นใหม่บอกพอใจ ถ้าเขียนกฎหมายบอกพอใจอย่างนี้ใช้ไม่ได้มันผมไม่เห็นด้วย เมื่อไม่เห็นด้วยผมก็เลยบอกว่าไม่ขอเรื่องท้องใจหรือไม่พอใจ เอาบอกต้องดีกว่าก็เลยคัดคำว่า “ให้เป็นท้องใจ” ทั้งมวลก็ต่อไปว่า “ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ขอจะมีสิทธิทำเหมืองในเขตพื้นที่นั้นได้” แล้วก็คัดข้อความต่าง ๆ ดังที่ปรากฏ ผมไม่อ่านนะครับแล้วเพิ่มเติมว่า “ตามที่กฎหมายกำหนด” เหตุที่ต้องคัดทั้งไป อันนี้เป็นอันตราย ถ้าไม่คัดทั้งถึงตรวจขนาดเพราะข้อความนั้นบอกว่า เว้นแต่ในกรณีขอประทานบัตรทำเหมืองได้คืน ผู้ยื่นคำขอมิต้องแสดงหลักฐานที่ผมบอกท่านประธานฯ ไว้ตั้งแต่ต้นนะครับ ตอนที่ยังออกเรื่อง ๕๐ เมตร เพราะองค์ประกอบของคำว่า เหมืองได้คืน ๙. ต้องขุดไม่คง ๑๒. สูงที่ประกอบต้องเกิน ๕๐ เมตร ถ้าไม่ครบองค์ประกอบ ๒ ประการ ก็ไม่อยู่ประหมิงงี้ที่ดินตามกฎหมายซึ่งคำสั่งพิงคณาละนั้นจำเป็นว่าจะต้องคัดทั้ง ผมบอกไปแล้วว่าที่เห็นกลางวัน บัดนี้โดยข้อกฎหมาย เพื่อจะเอาที่ดินชาวบ้านฟรี ๆ แต่เมื่อผมเพิ่มเติม ผมก็เคารพครับ แต่ผมก็เสียใจแทนเจ้าของที่ดินโดยของพระองค์ยังมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ขึ้นสวรรค์ท่านประธานฯ เจ้าพ่อพระยาแล จังหวัดชัยภูมิ สักดีศัพท์

ผมเคารพ ผมไปผมก็กราบอยู่เรื่อย จะเสียใจขนาดไหน เวลาที่ญาติสภาพผ่านกฎหมายฉบับนี้มา
 ถ้าประชาชน และนี่ก็ต้องคัดเลยครับ เว้นแต่กรณีขอประทานบัตรไม่เอา บนดินได้ดินไม่เอา
 นะครับ มาดูวรรคต่อไป “ก่อนออกประทานบัตรทำเหมืองได้ดินถ้าปรากฏว่าการทำเหมือง
 ได้ดินผ่านที่ดินของส่วนราชการหรือเอกชนรายใด” นอกนั้นตัดทิ้งหมดเลย ให้กรมทรัพยากรธรณี
 แจ้งให้ส่วนราชการหรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินนั้นทราบ แจ้งให้ทราบเลย ๆ ให้กรม
 ทรัพยากรธรณีแจ้งให้ส่วนราชการหรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินนั้นทราบ โดยผู้ยื่นคำขอ
 ประทานบัตรวงเงินเงินผู้ยกเลิกค่าใช้จ่าย การแจ้งให้ทราบนี้แจ้งทางไปรษณีย์ก็ได้ เสีย ๒ บาท
 ใช้ใหม่ครับ ไม่เขียนว่าต้องยินยอม ไม่เขียน อย่างนี้ไม่เอาเพราะยินยอมต้องจ่ายสวดงค์
 ไม่เห็นครับ บอกแจ้งให้ทราบ ผมเลยต้องตัดทิ้งหมดและเพิ่มความว่า “ต้องได้รับความ
 ยินยอมจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินก่อน” ถ้าเจ้าของไม่ยินยอมก็หมายความว่าไปขอประทาน
 บัตรไม่ได้ การยินยอมของเจ้าของนั้นอาจจะมีสิ่งแลกเปลี่ยนก็ได้ เป็นเงินเป็นทอง
 ผลประโยชน์อย่างอื่นก็ได้ หรือจะให้ฟรี ๆ ก็ได้ ก็แล้วแต่เจ้าของที่ดิน อันนี้เป็นหลักการ
 ทั่วไปใครทำท่านประธานฯ สำคัญครับ ผมอยากจะวิงวอนครับ วิงวอนท่านประธานฯ ได้เข้าใจ
 เหมือนที่ผมเข้าใจ ถ้าที่ดินของท่านประธานฯ นี่บังเอิญอยู่ที่อำเภอบ้านเหนือจนรังค์ อยู่แถวชัยภูมิ
 วังอู่มีเหมืองแร่ครึบมาไซมากจนเอาแร่ไปหมด โดยเพียงแต่บอกว่าท่านประธานฯ ผมเอาแร่
 ไปแล้วนะ ท่านประธานฯ จะมีความเห็นอย่างไรครับ แจ้งให้ทราบ โดยที่ท่านประธานฯ จะยอม
 หรือเปล่าบอกไม่เกี่ยว ผมแจ้งให้คุณทราบแล้วผมเอาแร่ ฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ผมว่าตกลง
 ผมไม่คิดขยับครับ ผมอ่านแล้วตกลง มันเข้ามาได้อย่างไร กฎหมายแบบนี้เข้ามาในสภาได้
 อย่างไร และผมก็แพ้กฎหมายที่ผมขอแก้ไข ผมไม่ว่าครับ ท่านประธานฯ อาจจะมีผู้ครับว่า
 กรณีพื้นฐานคือวิศวกรเหมืองแร่ เข้าใจล้มค่าขายซึ่ง ท่านประธานฯ เป็นทหาร ท่านประธานฯ
 อาจจะไม่ใช่ใจ ฉะนั้นผมก็เลยตั้งพยายามอธิบายให้ท่านประธานฯ เข้าใจ เพื่อจะได้ลงมติไม่คิด
 ทำรับมาครั้นนี้หรือท่านประธานฯ สำคัญครับ อันนี้สำคัญมาก เพราะจำจะต้องเขียนว่า
 ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินก่อน หรือจะให้เอาที่ดินชาวบ้านฟรี ๆ อันนี้
 เป็นประเด็นครับ ท่านประธานฯ ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่าน ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์ ครับ

ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์ (ประจวบคีรีขันธ์) : ประธานวุฒิสภา

ที่เคารพครับ ผม ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้แปรญัตติ
 และที่สงวนคำแปรฯ ไว้ครับ ผมขออนุญาตเรียนชี้แจงเหตุผลโดยสรุปที่เกี่ยวกับครั้นว่า จริง ๆ แล้ว

ทั้งสมาชิกแห่งเหตุผลต่อไป นั่นก็คือแปรญัตติในหลักการว่าการทำเหมืองต้องได้รับการพิจารณาจากเจ้าหน้าที่ของรัฐเสียก่อน ทั้งนี้เพื่อคุ้มครองความเป็นธรรมและความถูกต้องตามหลักเกณฑ์ ตามหลักวิชาข้างนั้นเองครับ โดยไม่ยกเว้น เพราะฉะนั้นเหตุผลของเราก็คือการคัดค้านออกเป็นตามร่างเดิม ส่วนวรรคสองที่ทำเองเดียวกันครับ ก็คือการที่จะต้องให้เกิดความเต็มชรรบด้วยการได้รับความยินยอมจากเจ้าของที่ดิน ไม่ว่าจะเป็นเอกชนหรือราชการเสียก่อน ทั้งนี้ก็เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายเดิมครับ กฎหมายเดิมคือกฎหมายฉบับปี พ.ศ. ๒๕๑๐ นั่นเอง สมัยก่อนอนุญาตชี้แจงเหตุผลโดยสรุปเท่านั้น ขอบคุนมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล ครับ

นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล (พระนครศรีอยุธยา) : กราบเรียนท่าน

ประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม นิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา นะครับ ในมาตรา ๕๐ ของมาตรา ๑๒ นั้นะครับ ผมได้ขอแปรญัตติคิดในส่วนประโยคท้ายของวรรคแรกของมาตรา ๕๐ ตอนละครับ ที่ได้บอกไว้ว่า ในกรณีที่ผู้ขอประทานบัตรมีจะเข้าไปทำการสำรวจนี้ จะต้องแสดงหลักฐานให้เจ้าหน้าที่ว่าตนเองมีสิทธิที่จะทำเหมืองในเขตนั้นะครับ แล้วก็ไปยกเว้นในกรณีที่การทำเหมืองได้ตน ซึ่งอันนี้เรื่องการทำเหมืองได้ตนนั้นจะมีประเด็นไปเกี่ยวข้องกับมาตรา ๕๐ ครับที่อยู่ในมาตรา ๑๓ ของ พ.ร.บ. แก้ไขพระราชบัญญัติแร่ที่ออกเน้นในหลักเรื่องแผนกรรมสิทธิ์นะครับ ซึ่งผมจะไปขออภิปรายในรายละเอียดในมาตรานั้น โดยสรุปก็คือ ๓ มาตรา ๕๐ ครับได้ยกเว้นในเรื่องคณะกรรมการสิทธิที่ผู้รับสัมปทานนี้สามารถที่จะทำเหมืองแร่ได้ตนนี้ โดยที่ว่าสามารถจะจุดเจาะไปในที่เดิมของเอกชนหรือของรัฐ ได้โดยไม่ต้องได้รับอนุญาตนะครับ ซึ่งอันนี้จะมีผลตามกฎหมายฉบับนี้ในมาตรา ๕๐ ได้กำหนดยกเว้นอันนี้ไว้จะไปเกี่ยวข้องกับ ซึ่งผมจะขอตัดไปมาตรา ๕๐ ทวิ นั้นะครับ ผมจึงขอตัดไปส่วนท้ายของวรรคนี้ออก ด้วยเหตุผลที่ท่านผู้อภิปรายรายอื่นได้กล่าวไปแล้วนี้ะครับว่า เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของคนอื่นะครับ ที่เราให้สิทธิกับผู้รับประทานบัตรไปจุดเจาะโดยไม่มีการขออนุญาต โดยที่ผู้เป็นเจ้าของที่ดินอื่น ๆ กับ ไม่ได้รับผลประโยชน์แต่อย่างใด ซึ่งถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกมานี้ การทำเหมืองแร่ไปจุดเจาะนี้ซึ่งกฎหมายพระราชทานเจ้าของพื้นที่ใกล้เคียง ซึ่งอาจจะมีการกระทบต่อคนที่ผู้ทำเหมืองไปจุดเจาะจะไม่มีสิทธิใด ๆ เลยนะครับ ซึ่งอันนี้ผมคิดว่ารัฐบาลท่านผู้แทน ข้าราชการ ส.ว. ชงมูบซึ่งท่านก็ได้แสดงถึงความห่วงใยอย่างอื่นะครับ ถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกไปจะมีผลกระทบอย่างร้ายแรงจึงขอเสนอคัดค้านครับ ขอพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอทูลเกล้าฯ เชิญท่านระวี กิ่งคำวงศ์ ตรีภพ ท่านมีอะไรหรือครับ อภิปรายไม่ได้จนครบเพราะว่าท่านไม่ได้ส่งงานไว้ พาดพิงหรือครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สุชน ชาลีเครือ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ขออนุญาตให้สิทธิพาดพิงสั้น ๆ ท่านประธานฯ ตรีภพ ผมเห็นด้วยในหลักการที่ท่านผู้สงวนคำแปรญัตติไว้ ๓ ท่านว่าหลักการนี้ ต้องให้สิทธิคนผู้เป็นเจ้าของเดิมหรือเจ้าของสิทธิกรรมสิทธิ์ที่ดินนั้น จะต้องมิสิทธิในกรที่ จะป้องกันสิทธิตัวนั้นเอาไว้ ถ้าหากว่าการขุดเหมืองแร่หรือการเวนคืนที่ดินตรงนั้นเจ้าของที่ดิน ไม่ยินยอมบะครับ การละเมิดก็จะเกิดขึ้น โดยรายละเอียดนี้ผมเองคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ยังมี

ประธานวุฒิสภา : เข้าประเด็นอภิปรายแล้วครับ เรายังไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย พอแล้วครับ

นายสุชน ชาลีเครือ (ชัยภูมิ) : ตรีภพ ผมเห็นด้วยกับท่านผู้สงวนคำแปรญัตติครับ ขอขอบทูลท่านประธานฯ ตรีภพ

ประธานวุฒิสภา : ท่านอาจารย์แก้วสรรมีอะไรครับ เพราะว่าผู้สงวนเขา ถึงอภิปรายไม่จบครับ ท่านมีอะไรใหม่ครับ เชิญท่านระวี กิ่งคำวงศ์ ตรีภพ

นายระวี กิ่งคำวงศ์ (นุกดาหาร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม นายระวี กิ่งคำวงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนุกดาหาร ผมก็ได้สงวนพร้อมกับท่านนิเวศ และก็ได้ปรึกษาหารือกันแล้วด้วยคำถามบนอะไรต่าง ๆ รวมทั้งข้อมูลก็ได้มีท่านนิเวศ ได้อภิปรายไปแล้ว แล้วผมจะขออภิปรายในมาตราต่อไปซึ่งได้สงวนครับ เพราะฉะนั้นผมไม่ตั้งใจในส่วนนี้ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากที่นั่งแล้ว โดยมอบให้ นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สองปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านจงน ธีระภักดิ์

นายจงน ธีระภักดิ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม จงน ธีระภักดิ์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ตรีภพ ผมเองได้ขอสงวนความเห็นความแปรญัตติของคุณอำนาจ ในฐานะที่เป็นกรรมาธิการเสียข้างน้อย พอดีตอนแรก ถัดไปเจอรายงานการประชุม แล้วทางเจ้าหน้าที่ได้ช่วยแก้ไขให้แล้วได้ตรวจสอบดูแล้วว่า ผมสงวนความเห็นจริง ท่านประธานฯ ตรีภพ ผมอยากบอกว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ควรผ่าน

หากตั้งตัวแรกในชั้นหลักการ แต่ยังมีผู้ช่วงนี้มีเหตุ ๓ อย่างที่สมคิดว่าผ่านไปโดยที่
ปฐกษายังพิจารณาไม่รอบคอบ

ประการแรก ก็คือกฎหมายเข้ามาในวันเดียวประมาณ ๑๐ กว่าฉบับทำให้ต้อง
เร่งรีบพิจารณา แล้วเอกสารก็ได้รับมาไม่นานนัก

ประการที่ ๒ เป็นความซับซ้อนของกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งมีในเชิงเทคนิค
ค่อนข้างมาก

และประการที่ ๓ ก็คือ เราไม่มีกรรมวิธีการที่จะกลั่นกรองกฎหมายนี้ก่อนที่
จะเข้ามาในพระมณฑลอย่างที่มืออยู่ในปัจจุบัน

ท่านประธานฯ ครับ ผมอยากจะพูดถึงการทำเมืองแรมี่ ๔ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
ฝ่ายแรกก็คือฝ่ายรัฐ ฝ่ายที่ ๒ ก็คือผู้ได้รับประทานบัตรหรือบริษัทเอกชนที่จะไปทำเหมืองแร่
ฝ่ายที่ ๓ ก็คือเจ้าหน้าที่ที่ถูกกระทบจากการทำเหมืองแร่ และฝ่ายที่ ๔ ก็คือชุมชนในบริเวณ
นั้นทั้งหมด ซึ่งวัตถุประสงค์จะต้องเปลี่ยนไปค่อนข้างมาก หรืออาจจะได้รับผลกระทบด้าน
สุขภาพ ด้านสิ่งแวดล้อมจากการทำแร่ เราต้องยอมรับว่าที่ผ่านมาเรารัฐบาลต่าง ๆ ได้เอาโครงการ
ใหญ่ ๆ ไปบังคับใช้ต่อชุมชนต่าง ๆ ไปทำในพื้นที่ชุมชนต่าง ๆ โดยอ้างผลประโยชน์
ทางเศรษฐกิจมาก่อนเมื่อสิ่งอื่นใด ดังนั้นชุมชนจึงไม่ค่อยได้รับการปรึกษา ไม่มีสิทธิมีเสียงที่จะพูด
ถึงโครงการเหล่านั้น แล้วก็มีการพูดว่าชุมชนนั้นควรจะมีการเสียสละเพื่อส่วนรวมในทุกกรณี
แล้วที่แปลกก็คือผู้ต้องเสียสละทุกครั้งก็คือ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจนในสังคม แต่เราก็ได้มีการ
แก้ไข เรามีรัฐธรรมนูญใหม่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ระบุชัดเจนถึงสิทธิของชุมชนในเรื่องของ
ทรัพยากร ในท้องถิ่น ในเรื่องของสิ่งแวดล้อม แต่ปรากฏว่าจากปัญหาที่ผ่านมาเกิดความ
ขัดแย้งมากมาย เช่นเรื่องกักทองคำ ณ เมืองโรงไฟฟ้า ทางประจวบฯ เกิดความขัดแย้ง
ระหว่างชุมชนกับรัฐและผู้ที่จะไปทำกิจการ โครงการขนาดใหญ่ กฎหมายเบื้องต้น
รัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๐ น่าจะคำนึงถึงสิทธิของชุมชนอยู่บ้าง แต่ปรากฏว่าอ่านดู
ทั้งหมดไม่มีผลพูดถึงสิทธิของชุมชนแม้แต่ทีเดียว แม้แต่สิทธิของเจ้าของที่ดินก็ไม่มี
จะเห็นได้ว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นโอกาสให้รัฐให้ประทานบัตรกับบริษัท และบริษัทนั้นก็
จะผลักดันไปต่ำกว่า ๕๐ เมตร สามารถไปทำเหมืองได้ทันทีช่วงนี้ได้เป็นถึงหมื่นไร่ได้
โดยไม่ต้องขออนุญาตอะไร เพียงแต่แจ้งให้เจ้าของที่ดินทราบว่าที่ดินของตนจะมีการทำ
เหมืองอยู่ข้างใต้ อันนี้ถูกต้องหรือไม่ครับ ผมจะพูด ๒ ประเด็นนะครับ ประเด็นแรก
กฎหมายฉบับนี้ขัดรัฐธรรมนูญอย่างชัดเจน ประการแรก มีการละเมิดสิทธิที่กำหนดไว้ใน
รัฐธรรมนูญ ซึ่งแน่นอนตามธรรมเนียมคอนหลัก จากรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่จะบอกว่า

กฎหมายข้อละเมิดสิทธิของประชาชนในเรื่องนี้ ๆ อันนี้ผมรู้สึกกว่า ใช้กันบ่อยเหลือเกินตอนนี่ คือเกี่ยวเรื่องจำยอม เภทที่จะ ไปละเมิดสิทธิโดยออกเป็นกฎหมายแล้วก็เป็นกฎหมายฉบับนี้ ในคราวแรกที่เขียนไว้ว่า จะละเมิดสิทธิในมาตรา ๕๕ กับมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญ แต่ผมดูแล้วกฎหมายนี้ละเมิดสิทธิในมาตราต้นด้วย ตั้งแต่มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๒๕๐ นะครับ ไม่เป็นไปในเรื่องของการปฏิรูปทางการเมืองแต่อย่างใด ผมอยากจะทำอันนี้ให้สักนิดหนึ่งว่า ละเมิดรัฐธรรมนูญอย่างไร ประการแรก รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๖ บอกว่า บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม ย่อมมีสิทธิริเริ่มหรือฟื้นฟูพิธีประเพณีปฏิบัติที่ยึดถือกัน ศิลปะวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติ และมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติที่สำคัญยิ่งอีกก็เสีย มาตรา ๒๕๐ เพื่อส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม อังค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายบัญญัติ ซึ่งบ้านเรายังคงไม่ได้มีการบัญญัติ แต่อำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ กฎหมายตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๑. การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในพื้นที่ ต้องเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. การเข้าไปมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่อยู่นอกเขตพื้นที่ เฉพาะในกรณีที่ต้องมีผลกระทบต่อภารกิจชีวิตของประชาชนในพื้นที่ ของตน

๓. การมีส่วนร่วมในการพิจารณาเพื่อริเริ่มโครงการหรือกิจกรรมใดนอกเขตพื้นที่ซึ่งอาจจะมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของประชาชน

ทั้งหมดนี้กฎหมายนี้ไม่ได้สนใจเลยในสิทธิเหล่านี้ พวกเราในฐานะเป็น บุคคลในสมัยของการปฏิรูปโลก เรายังจะยังงั้น ได้หรือไม่ ที่สำคัญกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ อาจจะต้องบอกว่าโครงการนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อเศรษฐกิจของประเทศ แต่ผมอยากจะทำถึง ข้อมูลที่ได้จากบทความในกรุงเทพธุรกิจ วันที่ ๒๕ - ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๘

ประการแรก พูดถึงการชุดแรกที่มันเกิดขึ้นจริงที่ว่า จนบัดนี้ยังไม่ได้แก้ไขแต่จะปล่อยไป ปล่อยให้เสีย

ประการที่ ๒ พบว่าที่อำเภอปทุมหนองนาคัน ร้อยละ ๘๐ เป็นเครือข่ายชุมชนวิเคราะห์ (Analyse) เมื่อเขาออกมาเป็นเครือข่ายกระบวนการตั้งแต่ ด้วยวิธีการแยกแยะ ไปด้วยซ้ำ สังเกตว่าต้องใช้น้ำมากในการแยกแยะ จะได้แก้ไขเพียงประมาณ ๑๐ - ๑๓ เปอร์เซ็นต์

ทำนั้น เพราะฉะนั้นเมื่อโครงการเป้าหมายว่า จะขุดแร่ไปแต่ขมิ้นระยะเวลา ๑.๑ ล้านตัน
 ปรากฏว่าจะต้องขุดแร่ออกมาถึง ๘ ล้านตันกว่าต่อปี ๘ ล้านตันนั้นก็ต้องส่งไปที่โรงแต่งแร่
 แล้วก็ต้องแยกออกมาได้เพียง ๑ ล้านตัน นอกจากนั้นจะต้องขุดเกลือออกมาประมาณ ๒ ล้านตัน
 ๒ ล้านตันเกลือนั้นจะขายออกใหม่ ขณะที่เกลือสินเธาว์ในปัจจุบันนี้ ถ้าขายไม่ออกเกลือนั้น
 จะไว้ที่ใหม่ ผ่นตกตามเกลืออะไรจะเกิดขึ้น เราจะบอกว่าอันนี้ไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้อย่างไร
 นอกจากนั้นการวิเคราะห์ทางเศรษฐิจพบว่า ค่าใช้จ่ายในการที่จะแยกแร่ออกมาจะตก
 ประมาณคันละ ๑๑๐ เหรียญสหรัฐหรืออเมริกาคือ ต้นทุน ๑๑๐ เหรียญในขณะที่ราคาขายใน
 ตลาดขณะนี้ประมาณ ๑๒๐ - ๑๓๐ เหรียญ ถ้าไรนด์เคียว นี้ยังไม่คำนวณถึงค่าใช้จ่ายที่
 จะต้องเสียในแง่ของสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการทำความสะอาดสิ่งแวดล้อม นอกจากเกลือจะเป็น
 ปัญหาแล้วยังมีแร่อีกชนิดหนึ่งที่ปัญหาหนัก ยังไม่ของเสียที่มีปัญหาหนักคือ แมกนีเซียม
 คลอไรด์ (Magnesium chloride) มีผลต่อสิ่งแวดล้อมมาก เขาบอกว่าจะต้องเอาไปทิ้งไว้ใต้ดิน
 แต่ว่าอันนั้นก็เพิ่มค่าใช้จ่ายอีก นอกจากนั้นไม่ได้มีการพูดถึงแผนที่จะทำการขุดแร่ไปแต่ใน
 จังหวัดอุดรธานี ซึ่งมีบริษัทจากแคนาดาแล้วซึ่งก็จะมาทำแร่ไปแต่ในจังหวัดอุดรธานี
 อันนี้ไม่มีการพูดถึงเลยว่าอันนี้แต่พูดถึงว่า อันนี้เป็นพันธุกรรมพันทางอาเซียน นอกจากนั้น
 กรมการสาธารณสุขส่วนใหญ่จะบอกว่า โครงการนี้จะไม่กระทบต่อชุมชนเพราะว่าเป็นการทำแร่
 ที่สะอาดมาก ผมจะถามวิถีชีวิตของชุมชนจะเปลี่ยนแปลงไหม ชุมชนมีสิทธิใหม่ที่จะดำรง
 ชาติเพิ่มเติม สิ่งที่เกิดขึ้นแน่นอน บริเวณที่มีการขุดเจาะนั้นจะต้องมีการขนแร่ไป ๘ ล้านตัน
 ถ้ามีหมู่บ้านอยู่แถวนั้นก็จะต้องมีรถ ๑๐ ถึง ๑๖ ถึง ๒๐ ล้อวิ่งผ่านตลอดเวลา สุขภาพของ
 ประชาชนล่ะครับ ผมถามผู้เชี่ยวชาญเรื่องการท่าเหมืองบอกว่า ปัญหาที่จะเกิดขึ้น ปัญหาโรค
 ทางเดินหายใจเป็นเรื่องธรรมดา ไม่ว่าจะมีถ่านหินอะไรที่ใหม่ ผลสิ่งแวดล้อมต้องเกลือที่จะต้อง
 แยกออกมาล่อคืนในบริเวณนั้นจะเป็นอย่างไร ลักษณะเศรษฐกิจของชุมชนที่มีคนงานจาก
 ภายนอกเข้ามาทำงานในชุมชนจะเป็นอย่างไร อาจจะทำให้ค่าจ้างในพื้นที่นั้นแพงขึ้น
 ค่าครองชีพแพงขึ้น วิถีชีวิตเดิมของชาวบ้านจะเป็นอย่างไร แต่ทั้งหมดนี้ผมหมายถึงคิดว่าทำได้
 โดยไม่ต้องขุดขุดแร่แล้วของที่ดิน ไม่ต้องขุดขุดแร่แต่อย่างใด อันนี้รับไม่ได้เลยนะครับ
 แล้วพูดท้ายสุดถึงเจ้าของที่ดิน ถ้าท่านประชาชน มีที่ดินหลัก ๑๐๐ ไร่อยู่แถวนี้ เขาบอกว่า
 ไม่กระทบเลย ไม่จำเป็นต้องขุดขุดแร่ เขาที่จะเอาไปข้างใต้ ๕๐ เมตร ไม่มีผลกระทบแต่
 อย่างไร ผมจะถามว่าท่านประชาชน คิดว่าราคาที่ดินของท่าน ถ้าท่านจะขายคนซื้อรู้อย่างไร
 ที่ดินนั้นมีเหมือง ว่าจะที่ดินตกใหม่หรือราคาที่ดินเป็นอย่างไร นี่ประการแรก ประการที่ ๒
 ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่าเหมืองได้บอกว่า มีคอมมูนิตี้ไม่ได้สูงว่าน้ำใต้ดินนั้นจะซึมลงไป

ห้องคูโองศ์ที่ทำการขุดวันละครึ่ง อาจจะทำให้พื้นดินนั้นเสียเรื่องน้ำใต้ดิน ทั้งหมดนี้ ท่านประธานฯ คิดว่า ไม่จำเป็นที่จะต้องขออนุญาตเจ้าของที่ดินหรือทำข้อตกลงกับชุมชน หรือเปล่าครับ ผมถามท่านประธานฯ และถามท่านสมาชิกวุฒิสภาทุกท่าน เพราะฉะนั้นการแก้ไขในมาตรา ๑๒ นี้ เราพยายามแก้ไขในทางที่ดีที่สุด พูดถึงท่านทิลปชัย ท่านอำนาจ และผม ก็คืออย่างน้อยก็ต้องขออนุญาตจากเจ้าของที่ดิน ต้องได้รับการอนุญาตจากเจ้าของที่ดิน ถึงจะทำได้ ขอการสนับสนุนจากสมาชิกวุฒิสภาครับ ขอบคุณมากครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไชย รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านระวีมีอะไรไหมครับ ท่านแก้วสรร ไม่ได้ขอสงวนไว้จนครบ/เชิญครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : ผมคงไม่อภิปรายครับ เรื่องทั้งหมดนี้กรรมการต้องคอบนะครับ ประเด็นใหญ่ของพระราชบัญญัตินี้อยู่ตรงนี้ ผมขอให้กรรมการชี้แจงคงได้ ผมไม่อภิปรายนะครับ คือในความเข้าใจเหมืองใต้ดินก็เหมือนกัน นึกว่า เขาขุดหลุมอยู่ข้างใต้ไม่กี่อะไร ๕๐ เมตรไม่เกิดปัญหาหรอก ก็ขอช่วยตอบตรงนี้ด้วยนะครับ กฎหมายนี้ทำประหนึ่งว่าจะไม่ขุดมานานดินหรืออย่างไร ๑๐,๐๐๐ ไร่ ในทางเทคนิค เป็นอย่างไรครับ ถ้าโผล่ขึ้นมาก็ไม่ได้ขอใครเขาเลย ขุดอยู่ข้างใต้แล้วท่านทำอย่างไรครับ โยนถักไม้ได้มีสิทธิอะไรไว้เลย นี่ยังไม่พูดเรื่องสิ่งแวดล้อมนะครับ ผมพูดแค่เฉพาะสิทธิที่ดิน ท่านจะไม่โผล่หรืออย่างไร แล้วไปโผล่ในที่ที่ไม่ขออนุญาตจะอย่างไร แล้วข้อที่ ๒ หลังการทำเหมืองแล้ว ตรงนี้สภาพคาบเกี่ยวจะเป็นอย่างไรครับ มีจะมีซ่อมแซมหรืออย่างไรรักษาหรือปลุกอย่างไร อันนี้เป็นของกรรมสิทธิ์ที่ดินนี้ผมคิดว่าเจ้าของที่ดินที่มีสิทธิถาม ช่วยอธิบายตรงนี้ด้วยครับ จะได้ตัดสินใจดู

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไชย รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ผู้สื่กท่านมาอีร์ตนก็ไม่ได้สงวนไว้จนครบ ขึ้น ๆ เชิญครับ

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (สกลนคร) : ขอบพระคุณค่ะ ท่านประธานฯ ลีฉันทน์ มาลีรัตน์ แก้วก่า สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสกลนคร ในมาตรา ๕๐ ตรี บรรคสอง ท่านกรรมการคัดออก เพราะฉะนั้นทุกคนในที่ประชุมแห่งนี้มีสิทธิที่จะอภิปรายในมาตรา ๕๐ ตรี บรรคสอง ซึ่งคิดันคิดว่า จริง ๆ แล้วโดยหลักการนี้ทั้งฉบับเลย ไม่ควรระผ่านวุฒิสภาในวันนี้ด้วยซ้ำไป ในวาระนี้แหละนะกะ เราไม่ควรจะรับร่างนี้ด้วยซ้ำไป แต่ในเมื่อผ่านมาถึงวันนี้แล้วใครจะยอมบิดอย่างไรที่สุดเห็นแค่การพิจารณาของแต่ละท่าน ในมาตรา ๕๐ ตรี บรรคสองนี้ หน้าที่หนักไว้ยขึ้นไปอีกค่ะ ท่านประธานฯ ดิฉันอยากจะทำให้อู มันหนักอยู่แล้วในกรณีละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ไม่ว่าจะเป็นที่ดินของบุคคลก็ตาม และหนักยิ่งไปกว่านั้นอีกในมาตรา ๕๐ ตรี

พรรคสอง ซึ่งทางกรรมาธิการได้คัดออก ในที่ป่าสงวนหรือที่ป่าสงวนเสื่อมโทรม หรือที่ต้นไม้
ปริมาณของราษฎร ท่านก็ทำให้ผู้ถึงประธานบัตรนั้นจะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกใบสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านกำลังอภิปรายอะไร

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (สกลนคร) : ต้องอภิปรายอะไร เพราะว่ามีสิทธิที่จะ
ท่านประธานฯ ขอพระคุณค่ะ ดัดกันเห็นว่าที่ท่านคัดออกนี้ยิ่งหนักเข้าไปอีก เป็นความกระทำที่
ซ้ำเติมต่อที่ดินของรัฐหากเข้าไปว่า ผู้ถือประทานบัตรนี้ไม่ต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วย
การนั้น ๆ ด้วยซ้ำไป ถือว่าที่ดินไร่มากกว่าที่ดินแก่รัฐ ที่ดินเอกชนก็ไม่มีสิทธิอยู่แล้วจะ
แต่ที่ว่าร่างกฎหมายนี้แล้ว ดิฉันก็ขออภิปรายเฉพาะในส่วนที่ท่านคัดออกนี้ว่า ไม่มีควม
เหมาะสมเลย ท่านเห็นแก่ผลประโยชน์ของผู้ถือประทานบัตรมากกว่าผลประโยชน์ของแผ่นดิน
มากกว่าผลประโยชน์ของประชาชน เพราะฉะนั้นนี่คือคำถามที่กรรมาธิการจะต้องตอบต่อ
ที่ประชุมแห่งนี้ แล้วอยู่ในการพิจารณาของพวกเราด้วย ดิฉันเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติทุกท่าน
ที่ท่านนำ แล้วก็ถูกประเด็นต่อไปนี่ด้วยละ อภิปรายเพื่อไว้เพราะว่าไม่มีสิทธิถือที่ป่าใน
มาตราอื่น ขอพระคุณค่ะท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกใบสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ท่านกรรมาธิการ เชิญครับ

นายพิเชษฐ ทรัพย์वाल (กรรมาธิการ) : ที่แทนประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ท่านสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพทุกท่านครับ ก็ฟังจากผู้ขอแปรฯ ก็ขอเรียนนะครับว่า ทั้งหมดยก
น.ร.บ. ฉบับนี้หัวใจอยู่ตรงนี้อย่างที่ท่านผู้ที่มีอภิปรายต่าง ๆ ท่านได้ยก แต่ความห่วงใยทั้งหมด
ผมขอทราบเรื่องว่า กรรมาธิการส่วนใหญ่ที่คำนึง แล้วก็พยายามที่จะหาคำตอบแล้วถกกันอยู่
ในขณะกรรมาธิการด้วยกัน เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องและเชิญทุกองค์ร่าง ๆ เข้ามาชี้แจงจนพบเรา
ยืนอยู่ในมติที่เสนอต่อกรรมาธิการ สิ่งแรกเราจะต้องคิดว่าเราจะดำเนินการกับโครงการนี้
ต่อหรือไม่ ประเด็นนี้ใหญ่ เพราะผมได้กราบเรียนไปแล้วว่า โครงการนี้สืบเนื่องมาจาก
อะไร ส่วนความห่วงใยต่าง ๆ ในเรื่องของสิ่งแวดล้อมชุมชนมีส่วนร่วมหรือไม่ แล้วถ้าเจ้าของ
กรรมสิทธิ์ในการจัดการเขาหรือไม่ นั่นอีกส่วนหนึ่ง แล้วหัวใจผมขอทราบเรื่องว่า
ถ้าในกรณีที่เราได้ผ่านสิ่งแวดล้อมกันแล้ว ชุมชนมีส่วนร่วมกันแล้ว แล้วผลที่สุดมาลงอยู่ที่
ประโยชน์สุดท้ายนี้ก็คือว่า จะต้องได้รับก ารยินยอมจากเจ้าของที่ดินก่อน นี่ผมเรียนแล้ว
ถ้าเรื่องนี้จะต้องให้รับการยินยอมแล้ว ผมว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่จำเป็นต้องพิจารณาต่อไปแล้ว
จบ ผมเรียนได้แก่ท่านไม่มีผู้ลงทุนหรือครับ เพราะเนื่องจากว่าสัมปทานที่ให้ไป ๑๐,๐๐๐ ไร่

โม ๑๐,๐๐๐ ไร่ข้างล่างก็ส่งผ่านไปอีก ๑๐,๐๐๐ ไร่ข้างบน เพราะทุกคนจะต้องไปรับ ยินยอมถ้าบอกไม่ได้ ผมจะเอาไร่ละอีก ๕๐,๐๐๐ บาท อีกหมื่นไร่ท่านคิดครับ คำาหนดเท่าไร เพียงแต่ประเด็นที่ว่าถ้าได้รับการยินยอม เพราะฉะนั้นฉบับนี้ไม่ได้ส่งพูดถึงเลย ทีนี้ในความจริงหัวใจโดยเฉพาะท่าน ผมก็ได้ขอบในกรรมวิธีการของวุฒิสภา ซึ่งขออนุญาตเย้ยยามคุณจน ขังหัวงอโดยเรื่องชุมชนผมก็อยากทำความเข้าใจครับ ในเรื่องชุมชน ในสภาพความเป็นอยู่ เปลี่ยนไปไหม เปลี่ยนทรงเปลี่ยนแนว แต่เปลี่ยนแล้วดีขึ้นหรือลดลง ผมยืนยัน ชุมชนนั้น เปลี่ยนแล้วดีขึ้น ที่คือเมื่อมองจากอย่างนี้ครับ ขณะนี้เดิมที่กรรมวิธีการตอนเข้ามาประชุมครั้งแรก ครั้งที่ ๒ ตอนข้างไม่เห็นด้วยกับโครงการนี้ หลังจากนั้นผมได้เชิญกรรมการทั้งหมดไปดูของจริง แต่ละเขตด้วยกันประเดี๋ยวลักๆ ผมได้ขออนุญาตท่านประชาชนฯ ผมมีโมเดล (Model) มาให้ด้วย ถ้าอนุญาตให้ผม ผมจะมาตั้งข้างหน้า ท่านได้พิจารณาแล้วตรงโมเดล นี้ลักษณะการทำเหมือง ที่ออก พ.ร.บ. ฉบับนี้รองรับ ถ้าท่านประชาชนฯ อนุญาตผมจะให้เจ้าหน้าที่เข้ามาตั้งไว้ แล้วผมก็จะขึ้นเงไปด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประชาชนวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรจน์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ผมอนุญาตครับ

นายพิเชษฐ สติธราชวล (กรรมวิธีการ) : คือชุมชนที่ท่านจนที่ผมนำนามนั้น ผมยืนยันในส่วนร่วม ที่มีส่วนร่วมนั้นเนื่องจากว่า พื้นที่นั้นก็คลุมไปกับขอโทมเย้ยยาม คือ อาจารย์แก้วสวร ด้วยว่าครั้งนี้จะไปโผล่ตรงไหนหรือเปล่า คือที่ดินโครงการเขาเตรียมมาแล้ว ๑,๐๐๐ ไร่ ก็เจาะอุโมงค์ไป ก็ไปตามที่ตั้งบ้าน ตามแหล่งแร่ไปแค่นั้นมีอยู่ แล้วก็เป็นราง ทางวิศวกรรม เขาคำนวณออกมาเป็นช่อง ๆ ประเดี๋ยว่าท่านดูได้ คงไม่ได้ลงไปโผล่ที่ตื้นอีก ก็คงโผล่กลัมนานในที่ที่โครงการนั้น ได้มีที่ดินเก็บกรรมสิทธิ์ไว้ ๑,๐๐๐ ไร่ ในส่วนที่ชุมชน มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมใหม่ ผมยืนยันครับว่า ถ้าภาคหลวงที่ได้ทั้งหมด ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ หลวงเขาไปแค่ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ อีก ๕๐ เปอร์เซ็นต์กระจายไปท้องถิ่นตาม พ.ร.บ. รัฐธรรมนูญ ฉบับใหม่ ก็คือว่า ๓๓.๓ ซึ่งอยู่ในพื้นที่ที่ทำเหมืองนั้นแหละครับ ถึงผมตรงนั้นจะตั้งดีขึ้นได้ ถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ นอกเหนือจากนั้นคนในจังหวัดนั้นก็มีส่วนผลพลอยได้อีก ๒๐ เปอร์เซ็นต์ แบ่งไปให้ท้องถิ่นการทหารส่วนจังหวัด นี้รับความเดือดร้อน ผลประโยชน์ที่ได้กองกลางนี้ ๕ เปอร์เซ็นต์แบ่งไปท้องถิ่น แล้วความยุติธรรมเรื่องนี้ก็ว่า ผู้ใหญ่บ้านซึ่งผมเคยเห็น ส่วนหนึ่งมีงานทำก็คือ เสาร์ อาทิตย์กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวไปแล้ว เพราะทุกคนตื่นตาตื่นใจว่า เ๊ะ เหมืองหรือรางเหมืองแล้วลงไปใต้ดินซึ่งมีลักษณะเป็นรางสลดลงไป กลายเป็นมีแหล่งท่องเที่ยวทางอ้อม โรงเรียนอาจจะเห็นว่าสภาพการทำเหมืองใต้ดินเป็นอย่างไร องค์กรต่าง ๆ

ก็อยากจะเห็นเขาทำเรื่องขอขานบุญตามทีโครงการ พอถึงเวลาก็จัดเวลาจัดสรรให้ลงไปดู เพราะฉะนั้นถ้าเห็น ผู้ใหญ่ท่าน ซึ่งเป็นสถานที่โครงการ หรืออยู่ในบริเวณที่ตั้งโครงการนั้น มีประโยชน์แล้วก็มีส่วนร่วมทั้งหมด ผมขอยืนยัน ผมถึงบอกว่าเป็นไปได้ก็อยากจะทำเชิญ ท่านผู้มีเกียรติหรือท่านสมาชิก ไปดูของจริง เพราะฉะนั้นผมขอยืนยันว่า ในส่วนที่ชุมชน มีส่วนร่วมไทย มีส่วนร่วม แล้วถ้าการทำเหมืองนั้นจะโผล่ไปที่อื่นอีกใหม่ ไม่โผล่กลับเป็นเส้นทางของเราที่ให้สัมปทาน เพราะในแง่เทคนิคด้านสิ่งแวดล้อมที่ดี ในเรื่องชุมชนหรือขัดกับ วิถีวัฒนธรรมไทย ผมยืนยันไม่ขัดแต่สิ่งเดียวที่หัวใจของอันนี้คือว่า ถ้าจะเป็นแล้วต้องขออนุญาต จากผู้ถือสิทธิข้างบนแล้วผมบอกว่า ถ้าผมเป็นเจ้าของเงินผมไม่ลงทุนหรอกครับ เพราะผม ไม่ทราบว่าผมซึ่งอยู่ข้างบนอีก ๑๐,๐๐๐ ไร่จะรียอกเงินจากผมให้ยินยอม ให้ผมทำเหมืองได้ดิน อีกไร่ละเท่าไร ครบนี้คำนวณไม่ได้ เพราะฉะนั้นในขั้นนี้ในเรื่องที่ว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้แล้ว ก็หัวใจอยู่ในมาตรานี้ เพราะฉะนั้นผมถึงขออนุญาต นี่แหละครับ ลักษณะของเหมืองแล้ว ไม่ไปที่ไหนหรอกครับ ไปอยู่ที่เราได้มีพื้นที่แล้วก็มีที่ดินเตรียมไว้แล้วเท่านั้น เพียงแต่เรา ต้องการทำให้อุบัติต้องตามกฎหมายโดยออก พ.ร.บ. ฉบับนี้เพื่อรองรับโครงการเหมืองได้ดิน หรือว่าโครงการเหมืองอาเซียน ผมขออนุญาตนี้แจ้งคร่าว ๆ เพียงเท่านี้ ถ้ายังมีข้อข้องใจหรือ ว่ายังขาดประเด็นไหนผมยินดีที่จะตอบ แล้วก็กรมวิชาการก็ได้หรือในเรื่องของมาตราที่ถือว่า เป็นมาตราที่เป็นหัวใจของ พ.ร.บ. ฉบับนี้ครับ ท่านประธานฯ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน วุฒิสภา คนที่ ๑๖) : ผมต้องขออนุญาตจากที่ประชุมว่า ใ้ได้ให้ขานาเอาตัวแบบมาวางเอาไว้ เพื่อให้ดูและเพื่อให้เห็นภาพที่ได้ออกไปนะครับ ต้องขออภัยที่ได้ใช้การตัดสินใจไม่เต็มที่ ให้ท่านดู ต่อไปผ่านประสงค์ เชิญครับ

นายประสงค์ โฆษิตานนท์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน วุฒิสภาที่เคารพ ผม ประสงค์ โฆษิตานนท์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเพชรบูรณ์ ผมต้องขอ กราบเรียนเสริมท่านรัฐมนตรีที่กล่าวมาแล้ว ถ้าหากว่าจะให้เจ้าของที่ดินมีส่วนแบ่งกับ ผู้ประกอบการด้วย เรื่องนี้ผมในฐานะที่คิดเป็นผู้ประกอบการเหมืองแล้วก็มีเหมืองอยู่ หลายสิบแห่ง ขอเรียนว่าเป็นไปไม่ได้ครับ โครงการนี้ต้องงา

ประการแรก ผู้ประกอบการต้องลงทุนขนาดและสิ่งของถ้ามาขอปัญหาเหล่านี้ จะไม่มีวันสิ้นสุด ถ้าดูถึงความยุติธรรมเจ้าของที่ดินบนดิน ควรจะมีสิทธิอันนี้ถ้าผมคงเห็น ๆ นะครับ แต่ถ้าหากปฏิบัติไม่มีทางจบ แต่ผลประโยชน์ที่จะได้คือ อบต. ในพื้นที่นั้นได้อยู่แล้ว ค่าภาคหลวง แต่ถ้าจะขายไปไม่จบนะครับ ผมมีมีประกาศการณ์ในการทำเหมืองบนดินมานาน

ปัญหาหารังนก ปัญหา อบต. ปัญหาป่าไผ่อะไรนี้ไม่สิ้นสุด ยุ่งยามกบ แล้วจะมีข้อเขียนได้ว่า ผู้ประกอบการเมืองสืบไปประเทศไทย ๘๐ กว่าเปอร์เซ็นต์อยู่ตายแล้ว เพราะฉะนั้นเรา ต้องเห็นใจผู้ประกอบการว่า เขาลงทุนหรือเสี่ยง ส่วนผลประโยชน์นั้นชัดเจนครบ จ้ากภาพหลวงส่วนหนึ่งไปที่ อบต. แล้วในจังหวัดนั้นคนงานอะไรได้ผลประโยชน์หมด เรื่องสิ่งแวดล้อมไม่ต้องห่วง ก่อนที่ประธานบัตรจะออกไปก็ต้องผ่านสิ่งแวดล้อมแล้ว ผ่าน อบต. แล้ว ผ่านความเห็นชอบทั้งหมด แต่ถ้าหากว่ามาติดอยู่ที่เจ้าของที่ดินต้องขอมบ่ง ผลประโยชน์ด้วย ผมยืนยันว่าไม่จากแน่นอนและโครงการนี้ไม่เกิด ถ้าเราอยากจะทำมา ประเทศไทย ไปคิดเรื่องที่ไม่เป็นเรื่อง ผมว่าขัดต่อความเจริญของประเทศไทยแล้วผมมีประกาศการณ์ มาดลขยั้นยืนยันแล้วว่าถ้าอย่างนี้ไม่จบ โครงการนี้ไปไม่รอดครับ ขอจบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานมูลนิธิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน มูลนิธิสภา คนที่สอง) : ท่านปริชาทลงบนะครับ เชิญครับ

นายปริชา ปิตานนท์ (กรรมการบริหาร) : ขอรบกวนท่านประธานมูลนิธิสภา ที่เคารพ ผม ปริชา ปิตานนท์ ในฐานะกรรมการบริหาร ท่านประธานฯ ครับ ผมเองก็ได้ผ่านการ ชำแหละของหนักคืบมามากมายพอสมควร สิ่งที่ท่านกรรมการพูดเมื่อสักครู่นี้เป็นเรื่องจริง แต่ขณะนั้น กำลังพิจารณาเรื่องขงการยกเลิกพระราชบัญญัติเรื่องการ ห้ามเหมืองได้ดิน แต่สิ่งที่ท่านก็ สิ่งแวดล้อมอยู่ที่นี่ เรื่องเกี่ยวกับสถานะแวดล้อม เรื่องการมีส่วนร่วมที่จะไป เกี่ยวข้องกับ โรงเตี๊ยมเฉพาะจุดเดียวจุดนั้น เพราะในโรงเตี๊ยมครั้งนั้นเองซึ่งแยกจาก กฎหมายด้านนี้ต้องมีการควบคุมกันอีกครั้งหนึ่ง อาจจะเป็นพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการ ควบคุมโรงงาน ซึ่งทางกระทรวงอุตสาหกรรมจะชี้แจงได้ครับ เพราะฉะนั้นถ้าเราครั้งนี้ มาเปิดเหมืองไปไม่ได้คนและ พร.บ. กับ ขณะนี้เรากำลังพิจารณาการที่จะเอาเรือกลับมาจาก ให้เดิน โดยที่ถูกต้องตามกฎหมายอย่างไร จึงต้องออกกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา ถ้าไปเป็นกันแล้ว เอากฎหมายของโรงงานมาใช้ในตรงนี้ได้ว่าจะไม่เหมาะสมหรือพิจารณาได้ครับ ขอจบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานมูลนิธิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน มูลนิธิสภา คนที่สอง) : ท่านจอน เชิญครับ

นายจอน อึ้งภากรณ์ (กรรมการบริหาร) : ขอรบกวนท่านประธานฯ ครับ ผมเองในฐานะ กรรมการมูลนิธิสภา ผมเองไม่ถือว่ามีอะไรมากมายนัก เพราะคิดว่าประเด็นผมได้ชัดชัดเจนแล้ว ผลที่ท่านรัฐมนตรีบอกว่าคุณผมได้ประโยชน์แน่นอน ถ้าเป็นอย่างนั้นจริงก็คงไม่มีปัญหา กับ การที่ให้ความเข้าใจกับชุมชนและเจ้าของที่ดินในพื้นที่นั้น ถ้าเขาเห็นชัดเจนว่าชีวิตเขาจะดีขึ้น

เป็นเรื่องยากถ้าหาได้ประโยชน์จริง ผมเกรงว่าผลเสียบมีมากกว่าและที่หน้าปรีชาพูดถึงเรื่อง
โรงเต๋นเร่ร่อนก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่สำคัญมากด้วย เพราะว่าเมื่อมีกฎหมายนี้ก็จะมิโรงเต๋น
เร่ร่อน และกาฯขนส่งแรกออกหญิงไปสู่วางเต๋นเร่ร่อน จะเป็นประเด็นที่อาจกระทบชุมชน
อีกมากมายที่ไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย ได้แต่ฝุ่น ใต้เต๋นเร่ร่อน ยี่สิบสี่ชั่วโมงทั้งวันทั้งคืน
แล้วเรื่องของยี่สิบหลาย เรื่องของการจัดการกับเกล็ดที่จำเป็นต้องขุดออกมาหาสมาคม
ตัวเกล็ดนี้จะมากกว่าตัวเร่ไรแต่ชอีกจะทำอย่างไร สิ่งเหล่านี้มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
แน่นอนเลย ผมคิดว่าสมาชิกวุฒิสภาคงใช้วิจารณญาณในเรื่องนี้ได้ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านประธานคณะกรรมาธิการ มีอะไรไหมครับ เชิญครับ

นายฟ่อง เสง้อี (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ผม ฟ่อง เสง้อี ในนามของกรรมาธิการ ท่านประธานฯ ครับ อยากจะกราบเรียนว่า
เรื่องพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตัวผมเองได้มีความกังวลตั้งแต่ต้นเช่นเดียวกับเพื่อนสมาชิก
หลายท่านและกิจการอีกบางท่านนะครับ เพราะเกรงว่าจะเป็นการทำลายสิ่งแวดล้อม
เกรงว่าประชาชนจะมีสิทธิ และเกรงว่าจะเกิดอันตราย แล้วในทำประชุมกรรมาธิการผ่านใหญ่
ก็มีความรู้ก็ค่อนข้างนั้น ซึ่งได้มีการตัดสินใจว่าต้องเดินทางไปดูในพื้นที่ว่า ความจริงเป็นอย่างไร
แต่ก็ยังเชิญเจ้าหน้าที่มาเช็ดตายว่า ในการเดินทางไปครั้งนี้มีเพื่อนกรรมาธิการบางท่านไม่ได้
เดินทางไปด้วย ถ้าไม่ได้เห็นข้อเท็จจริง ก็เกิดความกังวลจึงได้มีการตั้งข้อสงสัยขึ้นเป็นข้อ
ขงวนความเห็นไว้ นั่นก็เป็นสิทธิ์ของท่าน แต่หลังจากที่พวกเรากรรมาธิการได้เดินทางไปแล้ว
ผมอยากจะเรียนเหตุผลและความเป็นจริงให้ฟังสักนิดเพื่อประกอบการพิจารณา ก็ปรากฏว่า
เมื่อไปดูในพื้นที่จริงเหตุผล ไม่ได้เป็นตามที่พวกเราได้ตั้งข้อสงสัยไว้ตั้งแต่ต้นเลย กล่าวคือว่า
นายว่าจะกระทบคือสิ่งแวดล้อมใหม่ ก็ปรากฏว่าการทำเหมืองแร่ชุดเป็นดูโงงส์ก็ลงไป
โดยเฉลี่ยที่นั่นก็ ๑๐๐ - ๑๕๐ เมตร ที่ไปเจออีกรู้อีกประมาณ ๑๕๐ เมตร ลึกลงครับ
ถาวรนั้นไม่มีดิน ถึงตั้งอยู่ข้างใต้บริเวณนั้นจะเป็นพวกเปลือกหินไปเศษทั้งนั้นเลย ซึ่งไม่มีน้ำ
เพราะเป็นผลึกของแร่เกลือกับแร่ โปแตช เพราะฉะนั้นความกังวลเรื่องน้ำคงจะคิดไปได้นะครับ
พวกแร่โปแตชนั้นเลย แล้วสภาพก็คล้าย ๆ กับ ถ้าท่านไปนั่งรถไฟได้คืนที่ทั้งไปในประเทศต่าง ๆ
ก็จะมีลักษณะชุดเป็นดูโงงส์อย่างนั้น มีความสูงถึงสูงี่ห้าประมาณ ๓๐๕ เมตร แล้วจะเข้าไปอีก
ประมาณ ๒๐ เมตรแล้วจะชุดเจาะเป็นดูโงงส์ไปเรื่อย ๆ ผู้ที่อยู่ข้างบนจะไม่รู้เรื่องเลย
ข้างล่างเขาทำอะไรกัน เป็นเรื่องจริง แล้วก็สภาพการใช้พื้นที่ ประชาชนโดยทั่วไปก็จะใช้
ความลึกไม่ถึง ๕๐ เมตร เพราะฉะนั้นจะไม่กระทบต่อความเป็นอยู่ของราษฎรที่ทำมาหากิน

บนพื้นที่ซึ่งบนนั้นเพราะว่าลึกมากพอจนระดับ เพราะฉะนั้นเรื่องความปลอดภัยที่เรากังวล เมื่อลงไปแล้วมีความมั่นใจ ความว่ามั่นใจอย่างไร ก็มันใจเหมือนกับเราลงไปขึ้นรถไฟใต้ดินคือกลัวว่าขบวนรถลงมาถึงไม่มาแล้ว แต่ก่อนลงไปก็กลัว ๆ เพราะไม่เห็น พอลงไปแล้วก็ไม่ค่อยกลัว สำหรับสำหรับสำหรับสำหรับประชาชนก็เช่นเดียวกับระดับ ถ้าคำนึงถึงกฎหมาย เมื่อสักครู่นี้ท่านรัฐมนตรีก็ได้ชี้แจงไปแล้วว่า จะตกอยู่ในท้องที่จังหวัดนั้นถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของรายได้ที่เกิดจากการเก็บค่ารถหลวงแล้ว ให้ อบต. ไป ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ให้จังหวัด ๒๐ เปอร์เซ็นต์ อันนี้ก็น่าจะประชาชนได้มีส่วนที่จะรับผลประโยชน์ และในวันนั้นคณะกรรมการเราไปถึงนิชชาบ้านจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นคนในพื้นที่ทั้งในจังหวัดใกล้เคียง มาให้ค่าเดือนรับที่ให้เดือนรับนี้เพราะเกรงว่าจะไม่มีการผ่านกฎหมายฉบับนี้ เพราะถ้าไม่ผ่านกฎหมายฉบับนี้ ชาวบ้านเขาก็หวังว่า จะได้รับประโยชน์จากการมีงานทำและได้ส่วนแบ่งอย่างที่ว่านี้จะเสียไปถึงเวลาหกครั้น ก็ได้รับหรือรอขอให้กรมการช่วยกรุณาพิจารณาด้วย ซึ่งส่วนใหญ่วันนั้นผมถือว่าทั้งหมด กรมการก็ไปทั้งหมดทุกท่านเห็นด้วยว่า จำเป็นจะต้องให้ทำเพราะจะเกิดประโยชน์มากกว่าที่จะเสียครับ แน่นอนครับ การที่จะทำอย่างหนึ่งอย่างใดกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมย่อมมีทั้งได้ทั้งเสีย แต่เราได้ซึ่งนี้หนักดูแล้ว สิ่งที่จะเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมจะมากกว่าอย่างไรผมคงไม่ต้องพูดซ้ำจนครั้น แต่เรียนว่าเราซึ่งนี้หนักดูแล้วจะดี เป็นประโยชน์มหาศาล ที่ประชุมเราก็พิจารณากันก่อนข้างจะเครียด แล้วยกหนักพอสมควร ก็ได้ข้อสรุปว่า ในเมื่อเรายอมรับในควมลึก ๕๐ เมตรแล้วนั้นระดับ ในการทำหรือจะเรื้อรัง ๕๐ เมตรแล้ว เพราะฉะนั้นลักษณะของประชาชนที่อยู่บนดิน ถ้าความลึกไม่ถึง ๕๐ เมตร ก็เป็นสิทธิที่ประชาชนจะตั้งเครื่องหรือจากผู้รับสัมปทาน แต่บ่ลึกเกินกว่า ๕๐ เมตร เจริญดีหรือว่าส่วนใหญ่ว่าประชาชนก็ไม่ได้ใช้พื้นที่ และไม่ได้กระทบกระเทือนก็น่าจะเกิดส่วนที่เป็นธรรม แต่อย่างไรก็คิดครับ จุดประเด็นของพระราชบัญญัตินี้มันอยู่ที่ สถานแห่งนี้คงจะพิจารณาวิธีทางเลือกอยู่ ๒ ทาง ก็ถ้าไม่ผ่านมาตรานี้ สิ่งที่จะเกิดขึ้นก็คือ

ประการที่ ๑ โครงการทำเหมืองแร่ไม่แคช ซึ่งเป็นโครงการของอาเซียน ก็ต้องยกเลิกไป ความที่รัฐมนตรีบอกว่า ถ้ามาตรานี้ไม่ผ่านก็เหมือนกับไม่ได้ผ่านกฎหมายฉบับนี้ นั่นประการที่ ๑

หรือประการที่ ๒ ถ้ารัฐบาลอยู่แล้วโครงการนี้ไม่ยอมยุติ ยุติความผูกพัน และจะเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติส่วนรวม รัฐบาลก็ควรจะนำไปพิจารณาหาบทวนแล้วก็นับอันตามร่างเดิมของรัฐบาล ก็ยอมเป็นสิทธิของรัฐบาล ก็คงจะมี ๒ ทางที่จะพิจารณา ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสภาก็ช่วยรับ เชิญครับ

นายสภาก็ช่วย เชษฐสิลาปี (กรรมาธิการ) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ กระผม นายสภาก็ช่วย เชษฐสิลาปี จากอุทัยธานี ผมได้รับแจ้งจากท่านมาอีกรอบนี้ เกี่ยวกับการทดลองครวว่า เหมืองโปแตชที่หนองเดือกั้นกับที่ชัยภูมิ ที่ทดลองเสร็จแล้วนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : พึงเมื่อไรครับ

นายสภาก็ช่วย เชษฐสิลาปี (กรรมาธิการ) : เกี่ยวส่วนผมได้รื้อค้นจะขึ้นแจ้งให้ท่านทราบครับ ในประเด็นของผมได้แจ้งให้ท่านประธานฯ ทราบครับว่า ในการขอประทานบัตรนั้นประเด็นแรกเลยครับ จะเอาใจเป็นสำคัญไม่ได้ บอกพอใจ ไม่พอใจไม่ได้ครับ อันนี้ผมบอกต้องแก้ ไม่เห็นด้วย เราต้องเอาหลักการครับ อย่างเอาใจเป็นสำคัญไม่ได้ เพราะใจของกฎหมายร่าง เปลี่ยนไปเปลี่ยนมาได้ อันนี้ข้อที่ ๑

ข้อที่ ๒ ครับ ท่านประธานฯ ผมอยากจะทำให้ขึ้นครับ แม้แต่กรวางข้อแก้ไขง่าย ๆ ทางต่อแก้ไขเรื่องแล้วแต่ของที่ดิน ชาวไร่ ชาวชนก็ขึ้นทำไร่ ทำนาได้เหมือนเดิม เจ้าของที่ดินยังได้เงินเลย แต่เวลานี้สภาจะออกกฎหมายมาปัด อาจจะปัดครั้งแรกก็ได้ครับ ท่านประธานฯ สภาไม่มีต่อออกกฎหมายช่วยเหลือประชาชน การเวนคืนก็ต้องจ่ายเงินจ่ายทองทุกแห่ง ผมก็อยู่ในสภานี้มานานพอสมควรครับ อาจจะเป็นครั้งแรกครับ

(นายผ่อง เล่งจี่ ได้ยินและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านประธานฯจะมีอะไรประท้วงหรือครับ

นายผ่อง เล่งจี่ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผมไม่ทราบใจที่เพื่อนสมาชิก ใช้คำว่า ปัด เพราะเราอย่างน้อยที่สุดก็เห็นกรรมาธิการรับผิดชอบพระราชบัญญัติฉบับนี้

นายสภาก็ช่วย เชษฐสิลาปี (กรรมาธิการ) : ผมขอถอนคำว่า ปัด ก็ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณครับ

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายสภาก็ช่วย เชษฐสิลาปี (กรรมาธิการ) : จะเอาของเขาเลย ๆ เหมือนใจหรือเปล่าก็ไม่รู้เหมือนกัน อันนี้ผมไม่รู้แน่ครับ เหมืองโครผู้ร้ายนะครับ จะเอาของเขาเลย ๆ แต่ใจจริงต้องลาออกครับ เค้าเป็นไปนี้ แต่เราจะเอากฎหมายไปบังคับประชาชนจะต้องทำเป็น

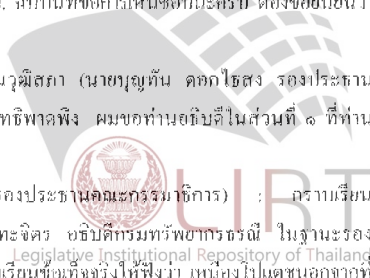
หรือเปล่าผมก็ไม่ทราบ ท่านประธานฯ ไก่ลดูก็แล้วกันครับ เขาของเขาเลย ๆ ฉะนั้น โดยเฉพาอย่างถึงครับ ผมก็วิ่งวอนเจ้าพ่อพระยามาไปแล้ว แล้วเจ้าวิ่งวอนถึงศักดิ์สิทธิ์ ทั้งหลายครับ อย่าให้ผ่านไปเลยกฎหมายอย่างนี้ เป็นอันตรายต่อประชาชน ความเจริญของประเทศชาติทำให้หลายทางครับ ได้หลายทางมากมาย ไม่มีเร่ไปเดจนี้ก็เจริญได้ทำได้ ฎีกออก ฎีกอินทรียมากมายไป แล้วก็ในเวลานี้ท่านประธานฯ ฟังข่าวเมืองจีนหรือปล่า น้ำท่วมใหญ่ ในประเทศ น้ำไหลลงไปในเหมืองใต้ดิน เหมืองใต้ดินอย่างนี้แหละครับ แต่ที่นั่นยังเจริญ โชคดี ที่ว่าเป็นเหมืองถ่านหิน ถ่านหินเหมืองเกลืออย่างนี้ละครับ อะไรจะเกิดขึ้น น้ำท่วมแล้วแต่เกลือก็จะทะลักออกมา หรือว่าจะไปเลี้ยงกุ้งกุลาดำ ไปผู้ซาลงจะไม่ได้ครับท่านประธานฯ ก็จะทำไร ท่านก็ไม่ได้เห็นห้ามครับ อันตราย นี่ผมพยายามจะชี้ จะเน้นอย่าให้กฎหมายอันนี้ ผ่านไปนะครับท่านประธานฯ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : รู้ดีอภิปรายมาพอสมควรแล้วนะครับ กรมวิชาการ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ เชิญครับ

นายพิเศษ สุดิรจวาล (กรมวิชาการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกวุฒิสภา ผมจะตอบในประเด็นที่ว่ามีการทำเหมืองไปเดจที่สกปรกจนระครบ ไม่ค่อยมีเรื่องนี้เกิดขึ้นนะครับ เพราะไปเดจทำเหมืองใต้ดินนี้ร้ายยังไม่เคยอนุญาต ที่ทำอยู่ที่บ่าเหนือจระครบนี้เป็นเรื่องของการทดลองอย่างที่พูดให้เข้าใจพูดที่แรก แต่เราถ้าเสี่ยงจะทำทุกอย่างให้ถูกต้องตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นครั้งนี้ถ้าจะมีความเข้าใจผิด อาจจะทำเหมืองเกลือหรือปล่า ผมไม่ทราบเพราะฉะนั้นในเรื่องของไปเดจนี้เรายังไม่อนุญาต แล้วก็ยังไม่ได้เคยอนุญาตให้ใครทำ ถ้าจะเป็นไปต้องของบงในลักษณะกฎหมาย พ.ร.บ. ฉบับนี้ที่ขอความเห็นชอบนะครับ ต้องขอชี้แจงว่ากรมทรัพย์ฯ ไม่ได้เคยอนุญาตให้ใครนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ก่อนที่จะใช้สิทธิพิลาผิง ผมขอท่านอธิบดีในส่วนที่ ๑ ที่ท่านรัฐมนตรีพูดครับ

นายมงคล มัชชะจิตร (รองประธานคณะกรรมการวิชาการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม นายมงคล มัชชะจิตร อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี ในฐานะรองประธานกรมวิชาการ อยากจะขออนุญาตกราบเรียนชื่อที่ตั้งจริงที่พินา เหมืองไปเดจนอกจากที่บ่าเหนือจระครบแล้วไม่ได้มีการทำที่ไหนอีกเลย แล้วว่าเหนือจระครบก็เป็นการทำเหมืองทดลองโดยกรมทรัพยากรธรณีในปัจจุบัน ส่วนที่จังหวัดสกลนครนั้นน่าจะเป็นเรื่องของการทำ

ดูคล้ายเงาได้ด้านแล้วก็หัดดำให้มันเล่นดินถล่ม ซึ่งทางกรมทรัพยากรธรรมชาติกำลังดำเนินการเข้าไปเกี่ยวกับดูแลในเรื่องนี้อย่างใกล้ชิด แล้วอาจจะมีการไปเขตพื้นที่เหล่านั้นทั้งหมด เพราะเป็นหลุมโพรงอยู่ข้างใต้ดินและเป็นหลุมโพรงที่อยู่ตื้น ระดับดินมากและเป็นอันตรายต่อประชาชน อันนี้ผมขออนุญาตกรมเรียนท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านมาลีรัตน์ เจ้าของที่ครับ เชิญครับ

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (สกลนคร) : ขอบพระคุณค่ะ ดิฉัน

มาลีรัตน์ แก้วก่า สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสกลนคร เมื่อสักครู่นี้ไปเรียนท่านกิติยชัยบอกว่าที่สกลนครนี้ดินขยับดินถล่มเพราะเหมือง เหมือนเหมืองอย่างที่ท่านอธิบายไว้ แต่ท่านอธิบายจะได้รับทราบว่ามีบริษัทอื่นขอทำเหมืองไปแคชอยู่ที่ตั้งจังหวัดสกลนคร อันยองบ้านม่วง ท่านคงจะยืนยันได้ว่า มีการยื่นผ่านตอนที่ท่านอดีตรัฐมนตรีช่วยฯ วุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย เป็นรัฐมนตรีช่วยฯ อยู่ ดิฉันก็ติดตามเรื่องนี้อยู่ เพราะว่าประชาชนเขาค้านเหมืองโปแตช ถ้าท่านจะอนุญาตที่อำเภอย่างน้ำผึ้ง จังหวัดสกลนคร ก็คงจะมีเรื่องกันแน่ ดิฉันยืนยันเลยว่ามีการขออนุญาตจริงแต่ยังไม่มีการอนุญาต เพราะจะเกี่ยวถึงที่ดินชุดด้วยความห่วงใยในวันนี้และที่ท่านกิติยชัยพูดนี้ก็คือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว ยังไม่ทำเหมืองโปแตชเลย เหมืองถ่านหินนี้แหละทำให้มันเกิดที่เอาออกมาไม่เกิดอะไรขึ้น แม้ดินถล่ม สกลนคร ถ้าหากว่าอนุญาตให้ทำเหมืองโปแตชที่นั่น ดิฉันไม่แน่ใจว่าจะเกิดอะไรที่กว้างขวางกว่านั้นมากหรือไม่ ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เอาะครับ ท่านตอบแล้วครับ ขอบคุณครับ ท่านจนนิคหน่อยนะครับ เชิญครับ

นายจน นิ่งภากรณ์ (กรรมาธิการ) : ผมได้ถูกคาดหวังจากท่านประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าการรณรงค์เรื่องสิ่งแวดล้อมนั้น น่าเสียดายที่ไม่ได้ไปคู่ที่นั่น แต่ผมแจ้งให้ทราบว่าผมเองก็เสียเวลา แต่บังเอิญตอนนั้นผมได้เข้าไปประชุมในต่างประเทศ จริง ๆ ก็อยากจะไปและก็ฟังจากท่านว่า ชาวบ้านเขาดีใจมากอยากจะให้ให้ก็ได้ ถ้าเป็นอย่างนั้นจริงคงไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการขออนุญาตจากเจ้าของที่ดินและชาวบ้าน และผมก็ขอผมขออภัยว่าผมไม่ได้คัดค้านการทำเหมืองแร่โปแตช ผมคัดค้านการทำโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของที่ดินและไม่ได้รับอนุญาตจากชุมชน และไม่พยายามทำความเข้าใจกับชุมชน และกรณีบ้านหนองจรดคงมีถือเป็นตัวอย่างยังไม่ได้ เพราะเป็นเพียงโครงการนำร่องยังไม่ได้ทำเต็มรูปแบบ ยังไม่ได้ขุดโปแตชออกมาด้วยซ้ำไป เพียงแต่จะลงไปเท่านั้น ปัญหาที่จะเกิดขึ้นชาวบ้านยังไม่เห็น

ถึงไม่ได้มีการจนออกมาเป็นประเด็นเด่น และโครงการนี้คงไม่ใช่ที่จะเกิดเฉพาะที่เป้าหมายตรงที่
อาจจะเกิดขึ้นในหลายพื้นที่ในภาคอีสานได้ ไม่ว่าจะเป็นที่จังหวัดอุดรธานีซึ่งมีข่าวว่าจะมีวิสาห
จากต้นประเทศขึ้นมาทำที่จังหวัดอุดรธานี นี่เองถ้าเป็นภาคที่หมักหมมว่าสมาชิกวุฒิสภาต้อง
มองภาพให้รอบด้านจริง ๆ สมัยอื่นก็ต้องขออนุญาตแล้วทำไม่ได้ ผมไม่เชื่อตรงนี้ครับ ต้องพิสูจน์ให้เห็นว่า
ทำไม่ได้หรือไม่ได้ครับ ขอคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านนิพนธ์ยกมือ ท่านไม่มีสิทธิ์จะอภิปรายนะครับ ไม่ได้สงวนไว้
นะครับ

นายนิพนธ์ หุทธิเดช (อำนาจเจริญ) : ท่านประธานฯ ครับ กรรมการกรร
มก็ไม่ไว้ใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ยังไม่มีสิทธิ์นะครับ นอกจากท่านจะปิดอภิปราย ขอบคุณครับ
ท่านไม่มีสิทธิอภิปรายช่วงนี้ครับ เชิญท่านกรรมการบริหารครับ

นายปรีชา ใจแดนทร์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม ปรีชา ใจแดนทร์ ในฐานะกรรมการ เมื่อสักครู่นี้ผมได้พูดถึงเรื่องโรงแรมแห่ง
ซึ่งอีกกฎหมายนี้ ซึ่งมีการพาดพิงไปถึงเรื่องอภิปราย ซึ่งผมไม่ได้อภิปรายนะครับ
ท่านสมาชิกฯ ได้อภิปรายไปว่า รถที่วิ่งชนแรงแวะไว้อาจมีอะไรนี่ครับ ถ้าท่านสมาชิกฯ
ฟังให้หลังฟังไม่เข้าใจ ก็ถือกรทำลักษณะเหมือนแรงแวะนั้น ถ้าทำลักษณะของเหมือนแรงแวะนี้
จะอยู่ได้ครับ ผมคงจะไรจะไม่ได้ออกมาอยู่ข้างนอก แต่ว่าผลสำเร็จจากการได้ไปขอแล้วชน
ออกไปจากพื้นที่นั้น ตรงนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง มันไม่ใช่ผลผลิตจากการดำเนินการ มันเป็นเรื่อง
ผลผลิตของการขนส่ง เพราะฉะนั้นเมื่อการขนส่งเกิดขึ้น อาจจะทำให้คนเสียชีวิต อาจจะทำให้
ให้เกิดผลกระทบเพราะว่ามีฝุ่น เงินที่ได้จากสิทธิประโยชน์จากนั้นก็ดึงไปแก้ไขปัญหาดูแล
เพราะฉะนั้นสิ่งที่เกิดขึ้นฟังให้ละเอียดครับว่า เข้มงวดได้เช่นเหมือนเบนดินนั้นผลจะคงกับ
การทำเหมืองบนดินนั้นก่อนที่จะได้รับอนุญาตนั้น ต้องมีประกันคนชดเชยชดเชย กำหนดการทำ
และกำหนดเส้นหลังวงด้วย ซึ่งในส่วนนี้เราเองก็ประสบปัญหาเหมือนกัน แต่เห็นทางวิ่งนี้แหละ
ประสบปัญหาเหมือนกันมาหลาย ทางแห่งเดียวที่วิ่งคือวิ่งขึ้นตั้งหลายกิโลเมตรเริ่มการขุดถนนให้ยัง
มหาวิทยาลัย เพียงแต่ให้รถวิ่งผ่านโดยที่ไม่กระทบกับชุมชนเท่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าจะดำเนินการ
ได้ดินแล้ว ถ้ามว่าผู้ใดมีเอกสารโฉนด หรือมีเอกสารโฉนดที่จะลงไปทำผลประโยชน์ที่ดิน

ถ้าเกินกว่า ๕๐ เมตรบ้าง มีกิจกรรมอื่นใดบ้าง เพราะฉะนั้นในเวลานี้จึงต้องผ่านาบทักกัน โดยรอบคอบ โดยยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเป็นหลัก

อีกประเด็นหนึ่ง เรื่องของน้ำที่จะลงไปอยู่ในเหมืองได้ลึกซึ่งเป็หมื่น ๆ ไร่ ท่านครับ ขอให้คำนึงว่าคนที่ลงทุนทำเหมืองได้ลึกเป็นหมื่น ๆ ไร่ ถ้าปล่อยให้แห้งไปอยู่ในได้ลึกได้จริงแล้ว เป็นชะตากรรมแล้ว ปล่อยให้แห้งท่านเหมือง เขาหมดคนก็หมดตัวแน่นอน สิ่งเหล่านี้ถ้าจะเกิดขึ้นก็ไม่มีใครที่จะสามารถแก้ไขได้ สิ่งเหล่านี้ที่จะเกิดขึ้นจากการลักลอบทำเหมืองก่อกวนก็เกิดได้ทำให้เกิดความเสียหายไปทั่ว เพราะฉะนั้นผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นหลักแล้วขอให้เราคิดโดยรอบคอบ เราอาจจะคิดโทษไป ชาวไท วิดไปทั่ว ๆ ที่ยังไม่ได้ทำอะไรเลย เพียงแต่ว่ามีบรรดาบ่าวขวน มีการขุดเจาะ มีการทำในเขตให้เห็น แต่ว่าเราถั่วไปจนถึงว่าจะเกิดวันหน้าก็ จะเกิดน้ำท่วม จะเกิดอะไรต่ออะไร คนที่เขาลงทุนเขากลัวสิ่งนี้มากกว่าเราอีก เพราะหมดตัวแน่นอนครับ ขอขพระคุณครับท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผมคิดว่าพอแล้วครับ ผมอาจจะเรียนต่อสภาว่าเราได้มีการอภิปรายกันอย่างกว้างขวางทั้งกรรมาธิการ แล้วยังถึงผู้สงวน เนื่องจากมาตรา ๑๒ นี้เป็นมาตราที่สำคัญ จึงจะต้องใช้ดุลพินิจทั้ง ๒ ฝ่าย ซึ่งมีเหตุมีผลและผมก็จะขอมติ ต่อไปผมจะขมติจากที่ประชุมว่า จะให้เป็นตามที่ผู้สงวน

นายนิพนธ์ สุทธิเดช (อำนาจเจริญ) : ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผมยังทำงานไม่เสร็จครับ ขอกลับครับ

นายนิพนธ์ สุทธิเดช (อำนาจเจริญ) : ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านประท้วงผมหรือครับ

นายนิพนธ์ สุทธิเดช (อำนาจเจริญ) : ผมไม่ได้ประท้วง ผมขออนุญาตหาหรือท่านนิดเดียว เพราะว่าถึงตั้งจำนวนคนก็ไม่ได้ถูก เพราะว่าผมสนใจอยู่ขีดหนึ่งว่า การทำเหมืองได้ลึกที่มีเปลือกอยู่ ๒๐ เมตร แล้วยังมีอยู่ลึก ๕๐ เมตร พื้นที่ประมาณ ๑๐,๐๐๐ ไร่ เมื่อทำเหมืองไปแล้วจะยุบหรือยุบ ท่านประธานฯ ตั้งขึ้นเองลงวันที่ที่ตัดเขตอย่างนั้น พวกผมจึงจะตกถูก แล้วยังมีการทำเหมืองที่ลึกอย่างนั้น การทำเข้ายื่นใช้อะไรถ้ายื่น เพราะฉะนั้นผมไม่สามารถคัดได้เลย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เป็นคำถาม เป็นการอภิปรายนะครับ ขอซักถาม ๒ ประเด็นนะครับ ผมอยากจะขอให้ท่านอธิบดีตอบก่อนที่จะลงมติ เชิญท่านอธิบดีครับ

นายมงคล มีธนะจิตร (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผมอยากจะกราบเรียนถึงเรื่องความปลอดภัย ด้วยเหตุนี้แหละครับที่ทางข้อกำหนดทางกฎหมายได้กำหนดให้รัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดระดับความปลอดภัย ซึ่งอาจจะไม่ทำกันทั้งประเทศ บางพื้นที่อาจจะต้องมากกว่า ๕๐ เมตร อาจได้ถึง ๑๐๐ เมตร ก็ได้ อันนี้ก็เป็นเรื่องของในหลักการทางวิชาการ ทางวิศวกรรมว่าจะกำหนดพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดที่จะมีความปลอดภัยต่อการทำเหมืองหรือต่อคนที่อยู่อาศัยบน อันนี้ก็เป็นเรื่องที่เป็นการกำหนดส่วนที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้ตั้งประเด็นมาว่าจะมีการหลุดตัวหรือไม่นี้ ผมขออนุญาตกราบเรียนว่าก่อนที่จะมีการกำหนดว่าระดับความลึกเท่าไรถึงจะปลอดภัยนั้น เราต้องมีการศึกษาอย่างชัดเจน โดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่เสนอแนะต่อท่านรัฐมนตรีไปว่าความลึกเท่าไรถึงจะเพียงพอครับ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เขาตอบครับ ผมว่าไม่ดี ตอบได้ทันไปตอบได้ทันมา ท่านมีพันธครับ

นายนิพนธ์ สุทธิเดช (อำนาจเจริญ) : ไม่ได้ศกยได้ละครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านไม่มีสิทธิอภิปราย

นายนิพนธ์ สุทธิเดช (อำนาจเจริญ) : ผมไม่มีสิทธิอภิปราย แต่ผมก็มีสิทธิ์ที่จะสอบถามท่าน เพราะว่าท่านจะให้ผมลงคะแนน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ดอยไปแล้วครับ

นายนิพนธ์ สุทธิเดช (อำนาจเจริญ) : ดอยไปแล้วนี้ผมยังไม่ชัดเจน ผมก็อยากจะเรียนถามท่านประธานฯ ต่อ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผมจะไม่ให้ท่านถามต่อครับ

นายนิพนธ์ สุทธิเดช (อำนาจเจริญ) : ในเมื่อลงคะแนนไม่ได้ ไม่เข้าใจ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : คนอื่นเขาเข้าใจมีครับ ขอโทษเถอะครับ คนอื่นเข้าใจแน่นอนครับ

ของมรที่มีอยู่ทั้งหมด ไม่ได้มีวางอยู่ข้างล่าง เพียงแต่เป็นคูโบนงค์ชอยออกไปและที่เหลือก็เป็นเสาที่ขยับตามธรรมชาติ อันนี้ก็เป็นการออกแบบทางวิศวกรรม และจำเป็นต้องมีการตรวจสอบอย่างอื่นจากผู้ทรงคุณวุฒิและจากกรมทรัพย์เกษตรกรรมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านจุดมีอะไรอีกครับ เชิญครับ

นายจอน คิงเกอร์ (กรรมาธิการ) : ผมคิดว่ากรรมาธิการยังไม่ได้ตอบคำถามมากมายที่อาจารย์แก้วสุรคามหรือที่คนอื่นถาม ผมคิดว่าประเด็นที่ยังไม่ได้พูดเลยคือ ๑. กาดจากกรทำแล้ว ต้องการ ๑ ล้านตันก็ต้องเอาออกมา ๑-๔ ล้านตัน ถึก ๑-๘ ล้านตัน เอาไปทำอะไร และเกลืออีก ๒ ล้านตันเอาไปทำอะไร เก็บที่ไหนขนอย่างไร ขาออกหรือไม่ออก และแมกนีเซียมคลอไรด์ (Magnesium chloride) ที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมเอาไปทำอะไรนะครับ ผมคิดว่าประเด็นเหล่านี้เป็นเรื่องใหญ่มาก ๆ เลยครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผมคงจะต้องขอให้ที่ประชุมได้ตัดสินใจลงมตินะครับ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะให้เป็นไปตามที่มีผู้ขอสงวนหรือจะให้คงไว้ตามร่างเดิม ผมจะถามมติที่หลังนะครับ ผมจะถามมตินะครับ ท่านสมาชิก ผู้ใดเห็นชอบกับคณะกรรมการตามร่างเดิมให้กดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิก ผู้ใดเห็นชอบตามที่ผู้ขอสงวนให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วยโปรดลงคะแนนครับ

นายทวีป ขวัญบุรี (กรรมาธิการ) : กรรมาธิการที่แทนประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม ทวีป ขวัญบุรี สมาชิกวุฒิสภาจากระยองครับ ท่านประธานฯ ครับ สมงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ได้ลงคะแนนไปแล้ว ผมอยากจะได้ทราบคะแนน

นายทวีป ขวัญบุรี (กรรมาธิการ) : อันนี้ผมยังไม่ได้ลง เพราะลงไม่ได้ ผมจะถามปรีษาท่านประธานฯ ว่า เห็นด้วยกับผู้ขอสงวนความเห็นใหม่ คนไหนส่วนไหนหรือทั้งหมด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อีกทีหนึ่งครับ ตามถ้อยชน ๆ ไปก่อนผ่านขบวนการก่อนครับ ก็คงจะรวมคะแนนได้ส่วนนะครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๓๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๑๔ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอลไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เป็นด้วย ๓๘ ไม่เห็นด้วย ๑๑๔ ขออกเนื่อง ๐ ไม่ลงคะแนน ๑ เป็นอันว่าเห็นด้วยตามที่ผู้ขอสงวน ตอนนี้อยู่ที่คุณศรีปดาม เมื่อสักครู่นี้มีผู้สงวนไว้ ท่านเคล้าชัย ท่านอำนาจ ท่านนิเวศ แม้ก็ท่านจอน เชิญครับ

นายสุชน ชาลีเกร็ด (ชาติภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สุชน ชาลีเกร็ด สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ในประเด็นที่ท่านประธานฯ จะดอแต่งตั้งนี้ เนื่องจากผู้รวบรวมทั้ง ๑ - ๔ ท่านมีชื่อความบางอย่างที่แตกต่างกันอยู่ แต่ผมอยากให้อีก ๔ ท่านปรึกษาหารือกันว่า ท่านใดระดมหรือท่านใดจะรวมประเด็นกันอย่างไร เพื่อให้ประเด็นนี้ชัดเจน ถ้าอย่างนั้นจะมีปัญหาในการปฏิบัติ เกี่ยวกับท่านประธานฯ ต่อไปเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอลไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านจอนครับ (เชิญครับ)

นายชน กิ่งกาภรณ์ (กรรวมธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม จอน กิ่งกาภรณ์ ได้ปรึกษากับคุณเคล้าชัยว่า เสร็จ ๒ ไปกับคุณอำนาจ เพราะฉะนั้นของคุณเคล้าชัยนั้นกลับกลืนเข้ามาในของคุณอำนาจ คือคุณเคล้าชัย ผมและคุณอำนาจก็จะสนับสนุนร่างของคุณอำนาจครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอลไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีท่านเคล้าชัย ท่านอำนาจ แล้วก็ท่านจอน ที่ขอแปรฯ นะครับ (เชิญครับ) ท่านเคล้าชัย

นายเคล้าชัย เชายวุฒิภู่ (กรรวมธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม เคล้าชัย ตัวดีของ ท่านอำนาจ ถ้าว่า “พอใจ” ออกไป แล้วรวมกับแล้วคงจะสมบูรณ์ทุกประการเพื่อประโยชน์ครับ ไม่ทราบว่าท่านอำนาจมีอะไร ถ้าว่า “ให้เป็นที่พอใจ” คิดถึงเสียเพราะเห็นกฎหมายจะเอาความพอใจไม่ได้ครับ ขอคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอลไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : (เชิญครับ)

ร้อยตรี อำนวย ไททานนท์ (ประจวบคีรีขันธ์) : ท่านประธานฯ ครับ ผม อำนวย ไททานนท์ ไม่คัดค้านครับ

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอลไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ในเมื่อท่านอำนาจไม่คัดค้าน (เชิญท่านนิเวศครับ) (เชิญครับ)

นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล (พระนครศรีอยุธยา) : ท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพครับ ผมเห็นด้วยกับท่านอันวัย ของคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าอย่างนั้นหมายถึงที่ประชุมพอใจผ่านได้เดชะพระศรี เทพิต่านเกล้าฯ

นายสุรพงษ์ มาหะวิสุทธิ์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : “มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มีการมาศึกษาฯ สงวนความเห็น และมีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ในมาตรา ๑๑ นี้ ผู้ขอสงวนความเห็น ท่านจอน ท่านนิเวศ ท่านระวี
และท่านฉิมชุกดิ์ เชิญท่านจอนครับ

นายจอน อึ้งภากรณ์ (กรรมาธิการฯ) : ท่านประธานวุฒิสภาครับ มาตรา ๑๑
ก็มีความสำคัญอย่างซึ่งเช่นเดียวกัน เพราะว่าเป็นเรื่องของภารกิจ เกิดสิทธิคามแดนแห่ง
กรรมสิทธิ์ มาตรา ๑๑ เดิมบอกว่า แดนแห่งกรรมสิทธิ์ซึ่งบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ มิให้คลุมถึงสิทธิการห้ามเหมืองได้ดินหรือสิทธิในแร่ที่อยู่ใต้ดิน รวมตลอดถึงสิทธิ
ในการใช้สอยพื้นใต้ดินในระดับความลึกกำหนด ตามมาตรา ๕๐ ทวิ เพื่อประโยชน์ในการ
ห้ามเหมืองได้ดิน ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์บอกว่า ภายในบังคับแห่งบทบัญญัติใน
ประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น อันมี มาตรา ๑๓๓๕ ภายในบังคับแห่งบทบัญญัติใน
ประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นท่านว่า แดนแห่งกรรมสิทธิ์ที่ดินนั้นกินทั้งเหนือพื้นดิน
และใต้พื้นดินด้วย อันนี้พี่เขาเอากฎหมายเล็กๆมาแก้ไขกฎหมายใหญ่โดยปริยาย ผมคิดว่า
ไม่น่าจะถูกต้อง แม้จะมีความหมายที่กว้าง ในเรื่องนี้ผมคิดว่าไม่จำเป็น และยิ่งในมาตรา ๑๒
เราได้แก้ไขแล้วว่าต้องของอนุญาตก็ไม่จำเป็นต้องไปจำกัดสิทธิในเรื่องของกรรมสิทธิ์ตาม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผมคิดว่าเรื่องเพียงแค่นี้ครับ คิดว่าท่านกรรมาธิการ คงเข้าใจดี
ชมคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านนิเวศครับ

นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล (พระนครศรีอยุธยา) : กราบเรียนท่าน
ประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม นิเวศegipพันธุ์เจริญวรกุลณสมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา ในมาตรา ๑๑ นี้ที่มีการแก้ไขมาตรา ๕๐ ทวิ เดิม ก็ลงเอยอย่างที่ท่าน
อาจารย์จอนได้กล่าวนะครับว่า ผมเองเคยชินกับระบบกฎหมายที่ว่แดนกรรมสิทธิ์ เจ้าของ
ที่ดินมีสิทธิในแดนกรรมสิทธิ์ของตัวเองตั้งแต่บนฟ้าไปจนถึงใต้ดิน เพราะฉะนั้นถ้าเราไป

จนวันมาดระเป็นพระราชบัญญัติใหม่ เราคงจะถูกละเมิดสิทธิ รวมถึงสิทธิผู้รับสัมปทานก็มาขาด
เหตุงออยู่ใต้พื้นดินของเรา ซึ่งถ้าเราดูอันนี้ประโยชน์ต่าง ๆ ก็จะไม่ได้อำนาจของที่ดิน ซึ่งเป็น
การขัดกับหลัก มาตรา ๑๑๑.๕ ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ส่วนที่ ๒ คือในเรื่องความปลอดมือ ผมเองมีความห่วงใยเช่นเดียวกับท่าน
สมาชิก ท่านอื่นน่าจะทราบว่า ในกาบขุดเจาะเหมืองใต้ดิน ถึงแม้ว่าจะเก็บเงินกว่า ๕๐ เมตรก็ตาม
ผมเองไม่มีความรู้ทางด้านวิศวกรรม แต่ก็มีห่วงห่วงจนกระทั่งว่า วันใดคืนใดพื้นดินที่ถูกขุดเจาะ
ได้ดินจะทรุดหนักไหม ท่านประธานฯ คงท่านน่าจะทราบว่า มีการขุดเจาะน้ำบาดาลกันมาก
จนกระทั่งมีการทรุดตัวของพื้นดิน เราต้องจ่ายเงินในการที่จะอัดน้ำลงไปใต้ดินเพื่อให้
พื้นดินมีความแข็งตัวรองรับการทรุดตัวลงได้ เพราะฉะนั้นถ้ามีการขุดเจาะเหมืองใต้ดิน
ผมก็ห่วงเช่นนั้นเหมือนกันนะครับ แต่มีเหตุสิ่งแวดล้อมมีหลายท่านได้พูดไปแล้ว ผมคงจะ
ไม่พูดนะครับ

อีกประเด็นหนึ่งที่ผมมีความห่วงใยมากก็คือ กรณีที่เราได้ทำพิธีการธรรมชาติ
ในอนาคตของลูกหลานมาใช้ เพราะว่าถ้าเกิดเราอนุญาตให้มีการทำเหมืองใต้ดินด้วยเทคโนโลยี
ของผู้ประกอบการ เขาสามารถที่จะขุดเจาะเข้าไปในพื้นที่กว้างประเทศ อาจจะขุดกันเลยมิดหนึ่ง
แต่ถ้าเกิดขุดเจาะได้กว้างขวางใต้ดินลงไป จะเป็นกรรมสิทธิ์ไม่ที่ว่าจะตั้งเอาทรัพยากรธรรมชาติ
ในอนาคตของลูกหลานมาใช้ในตอนนี้ ซึ่งจริง ๆ ผมก็เห็นใจรัฐบาลที่มีความตั้งใจดีที่จะนำ
ทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศ แต่ผมไม่แน่ใจจนกระทั่งว่าเหมาะสม
หรือไม่ที่ว่าจะนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ในตอนนี้ โดยที่เราเองไม่มีเทคโนโลยีที่ยังไม่สูง
เพียงพอ ผู้เราเก็บไว้จนเรามีเทคโนโลยีที่ต่ำกว่านี้ สามารถที่ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ
ให้มีประสิทธิภาพมากกว่านี้ อาจจะเป็นการเหมาะสมและเป็นารที่จะสงวนทรัพยากรธรรมชาติ
ไว้ให้ลูกหลานได้ ท่านประธานฯ คงเห็นประเทศบางประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกาเมื่อทรัพยากร
ทางด้านปิโตรเลียมมากราย ผลิตจนของขาดมันนำเข้าจากประเทศอื่น โดยที่เขาเงินของเขาไว้
อันนี้ก็เป็นหลักคิดอันหนึ่งที่เราคงต้องดูแลครับ ถ้าเราจะถือว่าเขาเป็นประเทศที่มีความเจริญ
มากกว่าเรา อันนี้ก็เป็นประเด็นหลัก ๆ หลายประเด็นที่ผมเองมีความห่วงใยไม่อยากจะให้
พระราชบัญญัติเดิมอันนี้ไปยกเว้นหลักเกณฑ์อันนี้ ซึ่งจริง ๆ เมื่อเราไปดูในมาตรา ๑๒ ที่แก้ไข
ไปเมื่อสักครู่มาแล้ว มาดระนั้นก็คงจะไม่มีความเหมาะสมอะไรเลยนะครับ เพราะฉะนั้นโดยสรุปก็คือว่า
ผมยังเห็นด้วยที่จะให้ตีมาตรา ๕๐ ตวิ หรือมาตรา ๕๐.๒ ไม่ยกเว้นหมดครับ ของพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนี่ นายพัชร์ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา
คนทำถ้ำ ได้กลับมายืนบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญประธานคณะกรรมการครับ

นายต่อ เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม ต่อ เล่งอี้ กรรมการ สำหรับมาตราที่ทางกรรมาธิการฯ ได้เปลี่ยนนิดเดียวครับ จากคำว่า “ตรี” เป็น “/๒” ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ถ้าไม่มีสมาชิกจะอภิปราย ของอาจารย์เจิมศักดิ์ เดี่ยวอาจารย์กับผมปรักษาอย่างนี้ ของอาจารย์เจิมศักดิ์ในมาตรา ๑๓ ก็จริงแต่ว่าตอนนี้เรอกภิปรายรวมทั้งหมดแล้วสมมติทีหนึ่ง ถ้าอย่างนั้นเชิญครับ อาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง สมาชิกวุฒิสภา ผมยังไม่อภิปรายมาตรา ๕๐/๑ แต่มาตรา ๕๐/๒ กรรมาธิการฯ ได้ไปตัด ได้มีการแก้ไขข้อความ เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตให้สิทธิในการเป็นสมาชิกวุฒิสภา ไม่ใช่ผู้แปรญัตติในการที่จะอภิปรายมาตรา ๕๐/๒ เร็วก่อนและประเด็นว่าเมื่อท่านประธานฯ เห็นเวลาอันสมควรจะอภิปรายใหม่ในมาตรา ๕๐/๑ ในช่วงนี้ขอมาตรา ๕๐/๒ เหมือนคนอื่นด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ เชิญครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ผมค่อนข้างจะเห็นด้วยกับท่านอาจารย์ช้อยที่พูดทั้งหมด แต่ผมไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการฯ ที่ได้ในวรรคสองที่ออกในวรรคสองควรจะอยู่ แล้วท่านอาจารย์จอนกั๊ต กับท่านอื่นกั๊ต ไม่ได้ขอให้ตัดทิ้ง ผมคิดว่าอันนั้นน่าจะถูกต้อง เพราะในมาตรา ๕๐ วรรคสอง บอกว่า ในกรณีที่การทำเหมืองได้ดินผ่านได้ดินของป่าไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ เขตอุทยานแห่งชาติ หรือเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ให้ผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองดังกล่าวต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสารพิษ ท่านประธานฯ ครับ ไปตัดตรงนี้ไม่ได้ ผมเห็นด้วยกับร่างเดิมที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ ตรงนี้ไม่ควรตัด แต่สิ่งที่ควรจะต้องตัดก็ข้อตัดในมาตรา ๕๐/๒ ในวรรคแรก ที่บอกแทนแห่งกรรมสิทธิ์ของบุคคลจนจบ ๓ บรรทัด ผมไม่อ่านข้างละครับ เพราะอ่านแล้วผมจะอ่านว่า ตรงนี้ควรจะต้องตัดทั้งของพรรคคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประธานคณะกรรมการครับ

นางผ่อง เก่งอี (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ผ่อง เก่งอี ในนามของประธานคณะกรรมการที่เคารพรับ ออกจากขอเรียนซึ่งแจ้งในประเด็นที่ กรรมาธิการได้ตั้งพรรคสองของมเดรา ๕๐/๒ ออกจากรับ ก็เพราะว่าในพระราชบัญญัติ อุทยานแห่งชาติ และพระราชบัญญัติเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ได้บัญญัติไว้ชัดเจนว่า ห้ามมิให้มีการอนุญาตใด ๆ ในเขตพื้นที่ที่เป็นอุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เพราะฉะนั้น เมื่อกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับได้บัญญัติห้ามการอนุญาตใด ๆ ไว้แล้วนั้นครับ ถ้าหากว่าเขียนไว้ใน พระราชบัญญัติว่าให้ขออนุญาตนี้ มันก็เป็นการขัดแย้งกันระหว่างกฎหมาย ๒ ฉบับ แล้วทำให้ มองไปในประเด็นที่ว่า ถ้าพระราชบัญญัติฉบับนี้เขียนให้ขออนุญาต ก็เป็นช่องทางให้ไปขออนุญาต ในที่สุดท้ายจะมีการอนุญาตให้มีการทำเหมืองแร่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและในเขต อุทยานแห่งชาติได้ นี่คือการประเด็นสำคัญครับ ที่ประชุมกรรมาธิการส่วนใหญ่จึงเห็นว่ ควรจะตัดออกไป เพื่อป้องกันปัญหาที่จะตามมาในอนาคตเกี่ยวกับเรื่องการขออนุญาตใช้พื้นที่รับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : รัฐมนตรีก็รับแก้ครับ

นายเงินศักดิ์ ปิ่นทอง (รองเทพยหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ เมื่อประเด็นที่กรรมาธิการและผมมีความเห็นตรงกัน ก็คือว่าไม่อยากให้เข้าไปทำเหมืองแร่ได้ดิน ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าหรือเขตอุทยานแห่งชาติ ถ้าถามถือว่าในทางกฎหมายแล้วควรจะใส่ เสียหรือไม่ควรจะใส่ ถ้าหากว่าไม่ใส่ ผมไม่ใช่นักกฎหมาย ต้องปรึกษารัฐมนตรีนิติศาสตร์ ทั้งหลายในห้องนี้ว่า ถ้าไม่ใส่จะกลายเป็นว่ากฎหมายฉบับนี้ออกมาตั้งแต่สามปีที่แล้วแต่ยัง กฎหมายฉบับนี้ทำได้หรือไม่ผมไม่ทราบ อันที่เมื่อดังกล่าว เพราะฉะนั้นถ้าตรงกันแล้ว ทางด้าน นิติศาสตร์ยืนยันว่า กฎหมายอย่างนี้ขัดข้องความนี้ทั้ง ไม่ได้งบนั่นหมายความว่าผมถามแล้วนี้ เขาทำไม่ได้ในเขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตป่าสงวนแห่งชาติ ถ้าอย่างนั้น ผมก็พอใจ ต้องขอคำยืนยันกันในประเด็นกฎหมายครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองเทพยหานคร) : กรรมาธิการประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ถ้าหากว่าตัด ข้อความในมาตรา ๕๐ พรรคสองมือออกทั้งหมดนั้นครับ มันก็จะเป็นอย่างที่ท่านประธาน คณะกรรมาธิการว่าก็คือ ถ้าเป็นเรื่องของกรทำเหมืองแร่ในเขตป่าไม้หรือเขตป่าสงวนแห่งชาติ ก็จะเข้าไปตามหลักของกฎหมายเดิม คือที่จะอะไรไม่ได้เลย แต่ถ้าบัญญัติให้มีไว้ตามนี้

กฎหมายที่มีบัญญัติก็จะเป็นข้อยกเว้น ก็คือจะกำหนดต้องไปขออนุญาต มันก็ไม่ขัดกันหรือครบ เพียงแต่จะเลือกเอาอย่างไรน จะเลือกเอาเขาไม่ให้เลย ก็ก็ต้องตัดคำนี้ออกไป แล้วเป็นไปตามหลักกฎหมายทั่วไป หรือว่าจะให้ทำได้บ้าง ก็โดยขออนุญาต ก็บัญญัติเสียในกฎหมายนี้ เป็นข้อยกเว้นไว้ แล้วแต่จะเลือกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดียวครับ ให้สมาชิก อภิปรายก่อนครับ เชิญท่านสุนทรครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (ก้านเพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สุนทร จินดาอินทร์ จากจังหวัดก้านเพงเพชรครับ ความเห็นของท่านเสรีน่าจะสมบูรณ์นะครับ แต่ว่าเมื่อสักครู่ผมฟังท่านประธานคณะกรรมการการค้าเรกกล่าวถึงกฎหมายที่ห้ามอยู่แล้วไม่ให้ห้ามเหมือนแร่นั้น ท่านไม่ได้พูดถึงกฎหมายเขตป่าสงวนแห่งชาติ ผมขอความชัดเจนอีกปัญหาหนึ่งนะครับ เติมคำที่กฎหมายกำหนดพื้นที่ใหม่ครับ ขอพระคุณครับท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญประธานคณะกรรมการครับ

นายอ่อง เล่งอี (ประธานคณะกรรมการ) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ เมื่อสักครู่ผมกำลังจะชี้แจงประเด็นที่ท่านสุนทรว่าพอดี คือกฎหมายที่ห้ามเด็ดขาดไม่อนุญาต ก็คือกฎหมายอุทยานแห่งชาติกับกฎหมายเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ๒ ฉบับครับ ส่วนป่าสงวนแห่งชาติของอนุญาตได้ครับ นั่นคือประเด็น ที่ถูกแล้วครับ เพราะฉะนั้นในที่นี้ถ้าจะตัดก็ว่าจะตัดคำว่า อุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ออก ส่วนในป่าสงวนแห่งชาตินั้นอนุญาตได้อยู่แล้วนะครับ ซึ่งผมขอฟังนักกฎหมายครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุนทรอีกครั้งหนึ่งครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (ก้านเพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ น้ำหนักว่าท่านประธานคณะกรรมการว่าอย่างนี้ ผมคิดว่าอันนี้ท่านทรงถนัดทาง ไม่ตัดข้างจะได้ใหม่ครับ ผมหมายถึงกรมการการะครับ เขาเขตป่าสงวนแห่งชาติคงไว้ก็น่าจะสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนี้ขอก่อนครับ

นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล (พระนครศรีอยุธยา) : ขออนุญาตถาม
 ประเด็นที่เคารพ เม. อีเวศ พันธุ์เจริญวรกุล สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
 ในวาระเลือกตั้งนี้ด้วยความเคารพ ผมเห็นว่าควรจะให้ เพราะว่ามีในเรื่องนี้จริงๆ แล้วบอกไว้
 ให้ผู้ถือบัตรประชาชนที่เห็นต้องตั้งกล่าวตั้งขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยกรณีนี้ ที่กฎหมาย
 แต่ละฉบับไม่ว่าจะเป็นกฎหมายว่าด้วยเขตป่าสงวนแห่งชาติ เขตอุทยานแห่งชาติหรือเขตรักษา
 พันธุ์สัตว์ป่า ถ้ากฎหมายนั้น ๆ กำหนดว่าต้องขออนุญาตก็ต้องขออนุญาต แต่นั่นไม่ต้องขอ
 อนุญาตก็ไม่ต้องขออนุญาตโดยปริยาย เพราะฉะนั้นถ้าจะแก้ไขก็น่าจะดีเพราะว่าในอนาคต
 กฎหมายเหล่านี้ถ้าจะมีการแก้ไขว่าจะต้องให้ขออนุญาต ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายส่อง เล่งอี (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม
 ส่อง เล่งอี คณะกรรมการเห็นด้วยกับที่ท่านสุนทรภักดิ์เมื่อสักครู่นี้ คือให้ตัดออกเฉพาะคำว่า
 “เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าหรืออุทยานแห่งชาติ” ส่วนคำว่า “ป่าสงวนแห่งชาติ” นั้นจะเขียนเอาไว้
 ว่าต้องขออนุญาต ก็จะเป็นการชัดเจนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อดิโพธิ์ (กรุงเทพมหานคร) : ผม แก้วสรร อดิโพธิ์
 สมาชิกวุฒิสภา ขอสนับสนุนท่านสุนทรภักดิ์ท่านประธานคณะกรรมการในระดับถึง อุทยาน
 กับเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่านี้ๆ ไม่มีทางอนุญาตอยู่แล้ว โดยข้อกฎหมายที่มีเพราะฉะนั้น
 ถ้าตัด ๒ เขตนี้ออกไปก็จะเหลือแต่ป่าสงวน ซึ่งอันนี้ขออนุญาตได้ เพราะฉะนั้นที่เราลงมติไป
 เมื่อสักครู่นี้ ไปถึงขั้นสภาผู้แทนฯ เขาอาจจะยืนยันกลับกัน แต่ถ้อยร่างเราจะสามารถรักษา
 เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่ากับอุทยานไว้ได้ มาตรานี้ผมว่าสภาผู้แทนฯ ไม่กล้าได้ ต้องรักษาไว้
 ไว้ในระดับ แต่ตัด “เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า” กับ “อุทยาน” ออก ขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านปริดีครับ

นายปริดี ทรัพย์ฤกษ์ (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม
 ปริดี ทรัพย์ฤกษ์ จากปทุมธานี ในส่วนนี้ผมขอแยกคณะกรรมการว่า หากตัดออก
 ๒ กฎหมาย แล้วเหลือไว้กฎหมายป่าสงวนแห่งชาติอย่างเดียว อยากถามว่าหากมีการทำ
 กรณีนี้ได้คนที่ผ่านได้ต้นของเขตกป่าทั้งสองมันจะอย่างไร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านฉัตรชัย

นายฉัตรชัย นุ่นทอง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมฉัตรชัย นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ในฐานะกรรมาธิการฯ ก็คือ ผ่านไม่ได้ครับ เขาไม่อนุญาตอยู่แล้ว ถ้าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่ากับเขตอุทยานแห่งชาติคือไปขอเขาก็ไม่ให้ ความหมายที่ท่านประธานมองชี้แจงหมายถึงอย่างนั้น เพราะฉะนั้นก็ควรจะตัดออกไปคือ ท่านมองได้เขตสงวนพันธุ์สัตว์ป่าและอุทยานแห่งชาติทำไม่ได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านปริดีศรีครับ

นายปริดี หิรัญพฤกษ์ (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมปริดี หิรัญพฤกษ์ กรณีนี้อาจจะนำไปสู่ปัญหาใหญ่มากขึ้นไปอีกนะครับ เพราะเหตุว่าเขตสงวนพันธุ์สัตว์ป่ากับเขตอุทยานแห่งชาตินั้นเป็นพื้นที่กว้างใหญ่และครอบคลุมพื้นที่กว้างขวางโดยเฉพาะในเขตภาคอีสาน ซึ่งก็ถ้ายังเป็นพื้นที่สำหรับกรทำเหมืองได้ดินแร่ไปแลงโดยเฉพาะ ถ้าหากเช่นนี้ผมก็อยากจะขอพูดถึงวัตถุประสงค์เดิมของการร่างกฎหมายนี้มาที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรนั้น มีความคิดไปไกลถึงขั้นที่จะมิให้ต้องขออนุญาตแม้กระทั่งดินส่วนบุคคล แคนแห่งกรมสิทธิของบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ก็ถูกยกเว้นไว้จนกระทั่งเมื่อสักครู่นี้เองที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติแก้ไขว่า จำเป็นต้องได้รับความเห็นชอบก่อนผมจึงมีความเป็นห่วงว่า โครงการเช่นนี้ในกฎหมายลักษณะที่เราทำถึงจะออกต่อไปนี่ น่าจะไม่บรรลุวัตถุประสงค์แน่นอน ผมเองก็ได้มีความรู้สึกในท่านองว่า เราสมควรที่จะละสิทธิของประชาชนทั้งชาติในที่ดิน ซึ่งอยู่ภายใต้กฎหมายคุ้มครองสัตว์ป่า และกฎหมายอุทยานแห่งชาติ ผมเป็นคนหนึ่งที่มีความรู้สึกแรงและก็นั่นเองว่า เราจำเป็นต้องรักษาทรัพยากรป่าไม้อย่างนี้ไว้ทั้งสัตว์ป่าด้วย แต่ผมยังมีความสงสัยว่ามีความเกี่ยวข้องกับขนาดไหน คับนี้ น่าจะเห็นความเห็นทางด้านวิศวกรรมเหมืองแร่ และความเห็นทางด้านนิเวศวิทยาเกี่ยวกับป่าไม้ว่หากทำเหมืองได้ดินลึกลงไปได้ดินมาก ๆ ส่วนใหญ่คงจะเป็นอย่างที่ท่านประธานกรรมาธิการได้ชี้แจงว่าได้ไปดูมาแล้ว ลึกลงไปเป็นร้อย ๆ เมตร กรณีนี้จะกระทบกระเทือนต่อป่าสงวนพันธุ์สัตว์ป่าและป่าที่เป็นอุทยานแห่งชาติหรือไม่ หากไม่กระทบกระเทือนก็มันจะเป็นสิ่งที่มีเหตุผลเพียงพอที่เราจะใช้ทรัพยากรของชาติในส่วนนี้ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาทรัพยากรเป็นรายได้ของแผ่นดิน ในขณะที่ประเทศกำลังขาดแคลนรายได้ ขาดแคลนเงินที่จะใช้ชำระหนี้ โอลิมปิกที่จะชำระหนี้ให้หมดภายในเวลา ๑๐ - ๒๐ ปี ก็มองไม่ค่อยเห็นชัด ผมจึงอยากจะขอ

ความเห็นท่านกรรมาธิการ เพราะว่าท่านไปเรื่องซึ่งเราไม่ได้มีโอกาสที่จะพิจารณาประเด็นนี้ โดยละเอียดมาก่อน ฉะนั้นต้องขอความเห็นของฝ่ายคณะกรรมาธิการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตัวแทนของรัฐ ซึ่งสามารถที่จะให้คำตอบและทำให้เราสามารถลงมติได้โดยความรู้สึกว่า เรากระทำไปโดยความโลเลหรือไม่ ขอยกขกักรั้นจงจริง ๆ นะครับ เพราะว่าโดยขณะนี้ถ้าถามผมว่าผมควรออกเสียงอย่างไร ผมคิดว่าผมไม่มีข้อมูลเพียงพอที่จะตัดสินใจได้โดยถูกต้องแทน ประชาชนทั้งประเทศ ขอบกุดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิษณุ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมบูรณครับ

นายสมบูรณ ทองบุราณ (ยโสธร) : กรรมาธิการท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม สมบูรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดยโสธร ท่านประธานฯ ครับ ผมเพิ่งเห็นทางสื่อตรงใจงว่า จริง ๆ แล้วในกรรมาธิการก็ไม่ได้มีความมั่นใจเลยครับในความปลอดภัยที่ว่า ขุดถึงลงไปได้แค่ ๕๐ เมตร ทำเป็นอันว่าปลอดภัย ท่านประธานฯ กฎหมายตัวนี้ ท่านบอกว่า หลักแห่งดินแดนกรรมสิทธิ์ของบุคคลนั้นเจาะขุดได้ตามขนาดเขตรับ แต่ผมเข้าใจไม่เห็นว่านี่เป็นที่สามารถขุดตัวไปดูพยานแห่งชาติต่างนี้ ท่านไม่มั่นใจหรือครับ ที่ไม่มั่นใจ ท่านถึงให้คัดออก ก็แสดงว่าถ้าขุดเห็นถึงเกลือกเล่น ขุดเข้าไปในทุ่งใหญ่นครสวรรค์ ๑๐๐ ปีข้างหน้าจะลงมือใช้ไหมครับ ตัวอย่างที่แอฟริกาที่ตาม ลังกฤษก็เลย ท่านประธานฯ ดันผมอยู่ร้อย ๆ ครับ จริงๆ ผู้ชั่วชีวิตของท่านประธานฯ ของพวกเราไม่ถล่มทรกครับ อีก ๕๐ ปีข้างหน้าใครจะรู้ว่าผลของท่านครับ ที่สานที่กลายเป็นทะเลเกลือที่ท่านประธานฯ กฎหมายนี้ ท่านเขียนออกมาครั้งแรกท่านบอกว่า มีเสาเข็มอย่างโน้นอย่างนี้ ท่านไม่พบก็ท่านเป็นวิศวกร ท่านตอบว่า มีเสาเข็มธรรมชาติอยู่แล้ว ไม่มีทรกครับ ถ้าอย่างนั้นอีกคุณหาวิศวกรอันดับหนึ่ง ยังล้มเหลวครับ เพราะฉะนั้นผมว่าท่านออกกฎหมาย ตัวท่านเองก็ไม่มั่นใจหรือครับ ผมว่าให้พิจารณาดี ๆ ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิษณุ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประธานครับ

นายส่อง เล่งอี (ประธานคณะกรรมาธิการ) : เวียดนามท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ ผม ส่อง เล่งอี ขออนุญาตเดี๋ยวกั้งนี้ขอยังเผื่อความเข้าใจที่ตรงกันคือคือสภาที่ปรึกษาฯ ให้ตัดคำว่า "เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและอุทยานแห่งชาติ" ออก ก็นั่นหมายความว่าในเขตเหล่านี้ห้ามอนุญาตทำเหมืองแร่ได้ดินเข้าไปอยู่แล้ว นั่นประการที่ ๑

ประกาศที่ ๒ จะขอลอบกำจัดท่านสมาชิก คุณปวีดี ขอบุญเดที่
 เกษอนาน ในประเด็นที่ท่านยื่นหัวว่า เซลรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอุทยานแห่งชาติมีพื้นที่กว้างขวาง
 จำนวนมากและจะไปคลุมพื้นที่ที่มีแร่โปแตชอยู่ ก็เกรงว่าจะเกิดปัญหาเสียดผลประโยชน์
 ออกจะเขียนว่า ในฐานะที่มีมมีจำนวนสัตว์ในอดีที่ได้คัดเลือกและประกาศพื้นที่เขตรักษา
 พันธุ์สัตว์ป่าและอุทยานแห่งชาติ โดยเฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไว้จำนวนหนึ่งมาครั้ง
 ส่วนใหญ่หรือแทบทั้งหมดพื้นที่เหล่านี้จะเป็นภูเขาสูงชันมีลักษณะเป็นสภาพป่าที่สมบูรณ์และ
 เป็นต้นน้ำลำธารทั้งสิ้นแล้วก็มีจำนวนไม่มากนัก มีพื้นที่เหล่านี้อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 ไม่ถึง ๕ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของพื้นที่ทั้งหมดครับ และส่วนใหญ่
 ของโปแตช แร่โปแตชเท่าที่ทราบนี้มักจะมีอยู่ในพื้นที่ที่เป็นที่ราบ อันนี้ผมคงจะต้องขอ
 คำยืนยันจากนักวิชาการจากกรมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมว่าจริงหรือเปล่า แต่ส่วนใหญ่เขตรักษา
 พันธุ์สัตว์ป่าอุทยานแห่งชาตินั้นจะเป็นภูเขาครับ ขอคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ สุทธิเดช (อำนาจเจริญ) : กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม
 นิพนธ์ สุทธิเดช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอำนาจเจริญ จากกราร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ซึ่งกระผมถือว่า
 มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะว่าภาคอีสานพื้นที่มากมาขบหาหลายหลายแสนไร่ มีแร่โปแตช
 เพราะฉะนั้น พ.ร.บ. ฉบับนี้เป็น พ.ร.บ. ฉบับแรกที่จะทำเหมืองแร่โปแตช แต่ทั้งนี้ในมาตรา
 ซึ่งเกี่ยวข้องกับพื้นที่ที่จะทำแร่โปแตชนั้น มาตราที่ผ่านมากระผมได้สอบถามแล้วว่าควรทำคำค้น
 จะขุดแร่ออกมาประมาณ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ส่วนพื้นที่ ๗๐ เปอร์เซ็นต์นั้นจะทำเป็นโครงสร้างกึ่ง
 (Arc structure) เพื่อเป็นตัวคำค้น กระผมก็เลยมาองว่า ใบกรทำเหมืองแร่ นั้นจะกำหนด
 เป็น พ.ร.บ. ดอยตัวไปไม่ได้ในพื้นที่ที่เป็นภูเขาแต่ทั้งที่มีโครงสร้างกึ่งก็เป็นอันมีความ
 มั่นคง แต่ถ้าหากว่าแหล่งตรงนั้นเป็นพื้นที่ที่มีแร่โปแตชมาก เราก็ต้องมาประเมินว่า
 สิทธิประโยชน์ของเมืองโดยผ่านไหนที่จะเอามาขายในเชิงเศรษฐกิจ พื้นที่บริเวณนั้นเราควรจะทำ
 เป็นเหมืองเปิดแล้วเมื่อขุดเรียบร้อยแล้วเพราะระเบิดเป็นแหล่งน้ำ ประเทศไทยก็จะไม่ได้เสีย
 งบประมาณแผ่นดินที่จะเอาไปทำแหล่งน้ำ ซึ่งแต่ละปีงบประมาณแผ่นดินที่จะไปทำแหล่งน้ำ
 สำหรับให้เกษตรกรในภาคอีสานนั้นมีจำนวนมหาศาล แต่ถ้าหากเราเปิดให้ขุดเหมือง พื้นที่ที่มี
 แร่โปแตช เราขุดแร่โปแตชออกมาขายในจำนวนที่เป็นเปอร์เซ็นต์ของส่วนที่จะทำในเชิง
 พาณิชย์ และเมื่อเอาแร่ออกไปแล้วเรามีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมากมาย เราก็ทำ
 ขึ้นตอนที่ ๒ ก็คือใช้ระเบิด ระเบิดเป็นแหล่งน้ำอีกประมาณ ๕๐ เมตร สำหรับใช้หลาย

(Supply) ในภาวะถดถอยจะเป็นประโยชน์แก่กรมการศึกษา ไม่การที่จะเจาะภาคอีสานเป็นจุดมุ่ง
และทั้งปัญหาต่างๆ ที่จะสามารถในอนาคตอย่างภาคมาชนะครี การที่เราเอาไปในเขตออกมา
นั้นและเหลือพื้นที่เป็นรูป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนิพนธ์ครับ เนื่องจากว่าเมื่อครั้งไปประธานคณะกรรมการ
ได้อธิบายมาแล้วว่า ในกรณีที่ทำงบกำไรปลายนี้

นายนิพนธ์ สุทธิเดช (อำนาจเจริญ) : ถ้าจริงจะเสริมเกี่ยวกับพื้นที่นครศรี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เสริม หมายความว่าเห็นด้วยกับกรมการให้ใหม่ครับ

นายนิพนธ์ สุทธิเดช (อำนาจเจริญ) : ผมไม่เห็นด้วยกับกรมการหรือครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เพราะฉะนั้นท่านอภิปรายให้ตรงประเด็นเลย ประเด็นที่ท่านไม่เห็นด้วย

นายนิพนธ์ สุทธิเดช (อำนาจเจริญ) : ผมอภิปรายตรงประเด็นนะครับ

เมื่อมองว่าท่านประมุขฯ อาจจะมีไม่เชื่อมโยงนะครับ เพราะว่าไม่เชิงไร้จุดความชัดเจนวิสัย
(Vision) ต่าง ๆ การที่เราจะอภิปรายอะไรก็ตามมีความเชื่อมโยงกัน คือจริง ๆ แล้วถ้าจะมี
ประเด็นการดำเนินงานที่คนอื่นไม่มี เมื่ออภิปรายแล้วก็จะเป็นรูปธรรมอย่างหนึ่งจนมาที่จะชี้
ให้เห็นสมาชิกวุฒิสภาได้รับทราบนะครับ การทำหนังสือในที่นี้จะกำหนดที่ชัดเจนและ
ยอมเสียส่วนนั้น และก็จะพยายามทำส่วนที่เสียบริเวณนั้นให้เห็นแหล่งน้ำ เพราะหลังจากนั้น
ส่วนสำคัญที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในภาคอีสานนะครับ ผมไม่ยอมให้มีความคิดที่จะออก
พ.ร.บ. ฉบับเดิมแล้วครอบคลุมไปทุกโครงสร้างของแหล่งนั้นนะครับ จริง ๆ แล้วการออก
พ.ร.บ. ต่าง ๆ เมื่อออกมาเป็นหลัก และที่นี้ลักษณะของหมิงดังของ พ.ร.บ. เฉพาะฉบับ
ผมมีความคิดเห็นอย่างนั้นนะครับ ผมไม่เห็นด้วยกับกรมการที่เสนอมาเป็นภาพรวม
ครอบคลุมภาคอย่างนี้ เพราะจะสร้างปัญหาต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยิ่งครับ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์แก้วสรรครี

นายแก้วสรร อดิโพธิ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผม
นายแก้วสรร อดิโพธิ์ ขอความเข้าใจชัดเจน ผมเข้าใจอย่างนี้คือหรือที่ ไม่ครบถ้วนกรมการ คือ
เมื่อสักครู่มีแรงผลักดันใจกันเรื่องที่จะจะไปดูแลได้คิดต้องขอความยินยอมกับเขาหรือเปล่า
ถือมติไปแล้วว่าต้องขอ ขณะเดียวกันปัญหา ปัญหาขณะนั้นเราต้องมาสู่ว่าในกรณีเป็นพื้นที่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธาน วุฒิสภา (นายพิษณุ พັນนวิชาติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๓๕ ไม่เห็นด้วย ๘๗ ไม่ลงคะแนน ๘ ก็แปลว่าเห็นด้วย กับผู้ขอสงวนและผู้แปรญัตติ ที่มีในกรณีนี้ผู้ขอสงวนคือ ของท่านอาจารย์จอนให้คัดสรรคนทั้ง ห้าคน และผู้แปรญัตติที่คัดสรรคนหนึ่งทั้งหมดก็เหมือนกัน ก็เป็นตามที่กรมการ การเสียดีเฉพาะพรรคสองเหมือนเดิม ถูกต้องนะครับ ต่อไปมาตรา ๑๑ คือ ๕๐/๓ ซึ่งมีผู้แปรญัตติ ขอเชิญท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธาน วุฒิสภาที่เคารพ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ผมได้ขอแปร ญัตติในมาตรา ๕๐/๓ โดยการที่ขอให้เพิ่มขีดความดังที่ปรากฏนะครับ ผมได้ขอให้เพิ่ม ข้อความว่า “เพื่อประ โยชน์แห่งชุมชนท้องถิ่นให้นำคำภาคหลวงแจ้งจัดสรรให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นซึ่งอยู่ในบริเวณพื้นที่ที่ประธานบัตร ทั้งหม่อมบนดินและหม่อมใต้ดินในขณะนั้น ไม่น้อยกว่าหนึ่ง” ท่านประธานฯ ครับ ที่ผมขอแปรญัตติครั้งนี้ขอขอบพระคุณว่า กฎหมายนี้ให้อยู่แล้ว ๕๐ เปอร์เซนต์ แต่ถ้าด้วยหมตอย่างนั้นนะครับเพราะไม่เหมือนกันครับ กฎหมายที่ได้ให้ ๕๐ เปอร์เซนต์ แต่ว่าไปแบ่งให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ๓๐ เปอร์เซนต์ ของผมนี้ให้ ๕๐ เปอร์เซนต์ต้องการบริหารส่วนท้องถิ่น ส่วนท่านจะไปให้ที่อื่นอีก ๒๐ เปอร์เซนต์ อย่างไรนั้นต่างหาก แล้วท่านประธานฯ ครับ ผมมีข้อความขอร้องทั้งหม่อมบนดินและหม่อมใต้ดิน แต่ว่าจะ ไรครับ แต่ว่าถ้าอู โมงค์นี้หรือไม่ได้ตัวหมอนี้ ลอดไปเอาพื้นที่ดินที่ในตำบลนั้นเขา ในอำเภออื่นเขาี้ หมายความว่าจะต้องแบ่งให้เขา นะครับ จะมาคิดแต่ปกคลุมไม่ได้ ถ้าไม่อย่างนั้นเราบอกว่า เราไปเอาแร่ออกจากหลุมตรงไหนเราให้แก่องค์การบริหารส่วน ท้องถิ่นตรงนั้น ขอลงผมก็เขียนว่าถ้าได้ดินไปที่ไหนคุณต้องให้เขาด้วย ถ้าไม่อย่างนั้นแล้ว จะให้แต่ปากหลุม ให้แต่เขตตรงนั้นเท่านั้น แต่ท่านเสียไปก็อื่นได้ครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมเห็นกฎหมายฉบับนี้ ผมเองมีสิทธิออกศาลาอย่าง ผมคิดว่ามุมมองของผู้ร่างกฎหมายฉบับนี้ ก่อนข้าพจะมองในมุมของธุรกิจ แล้วก็เหมือนกับต้นทองอย่างไร ไม่รู้ความรู้สึกของผมนี่ เหมือนกับต้นทอง ต้นทรัพย์อาจจะชูดอย่างเดียว ขูดแล้วก็มีใบออกเหมือนกันจะ ได้ช่วยประเทศชาติ ยามเศรษฐกิจเป็นอย่างนี้ เหมือนกับคนจนที่อยากถูกหวย แล้วก็เอาสมบัติไปขาย แทนที่จะทำ อย่างที่ท่านเนิวศุฑู สหรัจอเมริกาของเก่าไว้ยาว แล้วท่านก็บอกว่าแล้วแล้วเอามาใช้ท้องถิ่น ยังดีใจ คณะรัฐมนตรีถามแล้วว่า ถ้าดีใจจริงไปกลับมาทำไม่ละ เขาต้องอนุญาตอยู่แล้ว เขียวนี้ คือเรื่องแบ่งประโยชน์ละ ท่านประธานฯ ครับ ผมอยากจะทำให้ท่านประธานฯ นี้ทำผมจึงขอ แบ่งประโยชน์ ท่านประธานฯ กรุณาช่วยคุณวุฒิสภารวมอนุแห่งราชอาณาจักรไทย ๖ มาตรา

ด้วยกัน ผมจะเรียงให้ท่านประธานฯ ดู แล้วท่านประธานฯ จะเห็นว่าชุมชนต้องมีส่วนร่วมทั้งหมด ด้านเมื่อสักครู่นี้ชุมชนไม่มีส่วนร่วมเลยในการอนุญาต ผมจะเสียใจมาก ท่านประธานฯ จุระศรีฯ สมัยทั้งหมด ๖ มาตรา เราเป็นวุฒิสภา ต้องรักษาการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ บอกชุมชนท้องถิ่นต้องมีสิทธิออกบัตรขึ้นภาษีใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมและยั่งยืน นี่ผมเก็บความให้ฟัง ชุมชนนั้นต้องใช้ได้ ต้องได้ประโยชน์จากทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมใช้ใหม่ ท่านประธานฯ ครับ หน้า ๔๖ นะครับ หน้า ๔๘ ครับ สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับการคุ้มครองสิทธิเช่นที่อื่น เพราะฉะนั้นทรัพย์สินที่คั้นนั้น เป็นทรัพย์สินขณะครั้นย่อมได้รับการคุ้มครอง ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นนี้ย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ เอาละ เราถ้าตั้งจะออกกฎหมายไปเกิดช่องเพื่ออ้างหลักการใหญ่ที่สิทธิของบุคคลได้รับการคุ้มครอง ถ้าอย่างนั้นคู่ต่อมา มาตรา ๔๘ ท่านจะเห็นทันทีเลยว่าสิทธิของเขาในครั้งนั้นเขาถูกรอนสิทธิอะไรบ้าง มาตรา ๔๘ แห่งรัฐธรรมนูญบอกว่าการเวนคืนสิ่งหาริมทรัพย์จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการอันเป็นสาธารณูปโภค การกั้นกั้นกันในบางเรื่องในประเทศ การได้มาซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ การผังเมือง เอาละ เกี่ยวกับจัดการได้มาซึ่งทรัพยากรนะครับ เราไปรอนสิทธิเขา เขามีสิทธิเดิมบนผืนที่ดินทั้งบนดินและใต้ดิน เราถ้าตั้งจะบอกว่าจะขอเวนคืนสิทธิส่วนที่อยู่ใต้ดิน สิทธิที่เขาบนผืนดินให้เอาไป แต่เราจะเวนคืนสิทธิที่อยู่ใต้ดิน อันว่าเราข่าเขาหรือเปล่า มาตรา ๔๘ เขียนไว้ว่า ต้องชดเชยค่าทดแทนที่เป็นธรรมภายในเวลาอันควร แต่เจ้าของตลอดจนผู้ทรงสิทธิบรรดาที่ได้รับทราบเสียภายในการเวนคืนนั้น ท่านประธานฯ ครับ ถ้าผมตีความอย่างเคร่งครัดจะต้องจ่ายชดเชยนะครับ แต่ผมเองไม่มีช่องเลย ก็กฎหมายนี้ไม่มีช่องให้ผมไปเลยเพราะขอแก้่างนี้ ผมขอต้องไปชุมชนครับ คุณไปรอนสิทธิใต้ดินเขา กฎหมายรัฐธรรมนูญบอกว่าต้องชดเชยค่าทดแทนให้เป็นธรรมในเวลาอันสมควร แต่ไม่จ่าย ผมเสียบอกอย่างนี้บอกกันหนึ่งต้องให้ห้องที่ตรงนั้นใช้ใหม่ครับ ท่านประธานฯ นั่นก็มาตรา ๔๘ ท่านประธานฯ ครับตามผมมาอีก ๓ มาตราสั้น ๆ มาตรา ๔๘ บอก “รัฐต้องส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสงวน บำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ” จัตุรงค์ครับ ประชาชนชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการใช้ ไม่ใช่ใช้ให้ตุรกีงเขามาขอเอาเข้ามาแล้ว ก็มาเอาไปแล้วก็ออกไป เหมือนกับที่ชาวบ้านพงเพชร ไม่ใช่บ้านผมนะครับ แต่ชาวบ้านพงเพชร สถานการณ์หนึ่งบอกเรากำลึงจะโชติช่วงชัชวาล มีน้ำมัน แต่แล้วชาวบ้านพงเพชรบอกไม่เห็น ได้อะไรเลยสักบาทหนึ่ง ชาวบ้านกระปือไม่ได้อะไรเลย มีเรือที่พายำให้มือชื่อเลขเข้าไปเจาะแล้วก็เอาไป และก็ไม่ไปยึดท่าทะเลหลวงในส่วนกลาง ตกลงชาวบ้านได้อะไรครับ นั่นก่อนรัฐธรรมนูญ เอาละผมไม่ว่ากันละครับ ประธานฯ ดูกับผมอีกนิดหนึ่งครับ นั่นมาตรา ๔๘ ท่านประธานฯ มาดู

มาตรา ๒๕๐ เพื่อส่งเสริมรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจที่จะ
 ๑. องค์กรส่วนท้องถิ่น การจัดการการบำรุงรักษาการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
 ๒. การเข้าไปมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่อยู่นอกเขตพื้นที่
 เพราะฉะนั้น ท่านประธานฯ ครับ ผมได้เรียงรัฐธรรมนูญทั้งหมดครั้งนี้เพื่อที่จะกราบเรียน
 ท่านประธานฯ ครั้นนั้นครับว่า สิ่งที่ผมเสนอนั้นไม่ขอทให้กรรมกรตอบผมครับว่ามีอยู่แล้ว
 เพราะไม่ใช่ ผมเรียนแล้วว่าอย่างน้อยๆ ตัวเลข ๕๐ เปอร์เซนต์ ผมไม่เหมือนกับของท่าน
 ประการที่ ๒ ที่ผมเรียนไว้แล้วก็คือว่า ท่าน ส.ว. นิวัฒน์นั้นครับ ถ้าให้ผมฟังว่า ถ้าไม่มีอย่างนี้
 จะมีปัญหาเขาจะคิดแต่ปากเออ ปากท้อที่เห็นนั้นนะครับ โมเดล นี้เห็นชัดเจน ลงไปที่เดียว
 ช้างล่างไปกวาดอ้อ ถอดอ้อ ถ้างออื่นเขาและท่านบอกว่ามัน โผล่มาตรงนี้ ให้ผมตัดตามนี้
 มันจะอึงกันตามชนบท ท่าน ประธานฯ ครับ ของผมนั้นไปที่ไหนลองให้เขา ไม่ใช่ไม่ได้
 แล้วให้ยกอย่างน้อยก็หนึ่งมากกว่านั้นผมชอบ เพราะชาวบ้านจะได้ขึ้นใจ การอนุมัติง่ายเลยที่ท่าน
 บอกว่าจะได้อนุมัติได้ง่ายๆ ครับ ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พิศมโชติ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายภคด มีฆะจิต (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่าน
 ประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ประเด็นเรื่องการจัดสรรผลประโยชน์ให้กับท้องถิ่นในขั้นตอน
 การพิจารณาของกรรมาธิการ ผมเองในส่วนของภาครัฐเคาเรพในความเห็นของท่าน
 กรรมาธิการ ท่านสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านนะครับ ประเด็นนี้เนื่องจากในการจัดสรรผลประโยชน์
 ให้กับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นนั้น เป็นข้อกำหนดตามพระราชบัญญัติในการบริหารส่วนท้องถิ่น
 นะครับ ในพระราชบัญญัติเรนี้ไม่ได้กำหนดเอาไว้ว่าจะต้องจัดสรรโดยพระราชบัญญัติการ
 บริหารองค์การส่วนท้องถิ่นนั้นได้กำหนดนะครับ และก็ตัวที่กำหนดคือกฎกระทรวงครับ
 กฎกระทรวงกำหนดเพื่อที่จะสามารถรับอัตราส่วนได้ ผมจึงได้ว่าในช่วงที่เรนี้มีกรรมาธิการ
 ผลประโยชน์ให้กับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นนั้น เราเรียงเพียง ๒๐ เปอร์เซนต์ต่อๆ กันแต่จะครับ
 และในปัจจุบันนี้ปรับขึ้นมาถึง ๕๐ เปอร์เซนต์ แล้วอีก ๒๐ เปอร์เซนต์นั้นได้จัดสรรให้
 องค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นสามารถนำไปพัฒนาในส่วนถิ่นๆ
 ของจังหวัดนั้นด้วย ผมอยากที่จะกราบเรียนประเด็นที่ ๒๕๐ทั้งพื้นที่ไม่มีข้อต่อพอหรือ
 บริเวณพื้นที่เป็นหัวงานนะครับ แต่บริเวณที่ขอบเขตของระเทศนั้ตรงถึงไหนนั้นบริเวณจะคาบ
 เกี่ยวกับลำคลองได้ตั้งแต่ จะต้องได้รับการหารในจำนวนเท่าๆ กันนะครับ มี ๕ ตำบล ก็หาร ๕

เท่าๆ กันนะครับ สัตว์ส่วนนี้ผมใช้คำนี้ถึงมากเนื่องจากไหน แต่ว่าเข้าไปคาบเกี่ยวในด้านสไลด์ ส่วนนั้นก็ได้รับการจัดสรรเท่ากับพื้นที่ อันนี้เป็นหลักการตามปกติในนครครับ ที่ผมอยากกราบเรียน ไม่จำเป็นเรื่องแร่หรือเรื่องปิโตรเลียม การปิโตรเลียมฯ ในขณะนี้ได้มีการจัดสรรไปเรียบร้อยแล้วในนครครับ ก่อนที่รัฐธรรมนูญจะเข้าก็จะออกมาด้วยซ้ำไป ผมอยากกราบเรียนว่า ได้มีการจัดสรรให้อย่างในจังหวัดกำแพงเพชรนครครับ จังหวัดสุโขทัย จังหวัดกำแพงเพชร และจังหวัดพิษณุโลก ได้ในส่วนที่พื้นที่ของอำเภอและพื้นที่ของตำบลที่มีส่วนของสัมปทานนั้น คบเกี่ยวอยู่ และเป็นการหารเท่ากันครับ ขอกราบเรียนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านพันสครับ

นายพันส ทักษิณวนนท์ (ตลก) : เรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม พันส ทักษิณวนนท์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดตากนครครับ ในฐานะกรรมการฝั่งแวดล้อม ที่บ่แห่งที่ผ่านมาในวาระ ๕๐/๗๖ นี้ วาระสองนี้ไม่ทราบว่าสุดท้ายเป็นอย่างไรครับ ขอความแน่ชัดจากท่านประธานคณะกรรมการหน่อนครครับว่าคืนกลับมา แต่ให้ตัดอุทยานแห่งชาติ กับเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอย่างนั้นใช่ใหมครับ ต้องยืนยันให้ชัดเจนหน่อนครครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ประธานยื่นข้ออ้างครั้งหนึ่งครับ

นายถ่อง เถ่งอี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม ถ่อง อี ในนามของประธานคณะกรรมการวิหามัญนี้นครครับ ขอเรียนว่าในวาระสองนี้ขอตัดคำว่า เขตอุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ออกครับ คงไว้ ป่าสงวนแห่งชาติ ถูกต้องครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนิรัตน์ครับ เขาต่อสู้ยารรณานะครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม นิรัตน์ อยู่ภักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิครับ เนื่องจากพื้นที่บางของโครงการนี้อยู่ที่อำเภอป่าแห้งจังหวัด ผมเป็นคนอำเภอห้วยศาล บ้านผมห่างจากพื้นที่นั้นไม่เกิน ๑๐ กิโลเมตร เลยจากจังหวัดสนับสนุนท่านอาจารย์เข็มศักดิ์นครครับ ในขั้นต้นขึ้นมากับการแบ่งสรรผลประโยชน์ให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลก้อก้องก้อง เพราะผมเป็นห่วงเรื่องผลกระทบและเงินกองทุนจะรวมกันใช่ และขอเรียนให้ท่านสมาชิกฯ ทุกท่านทราบว่าโครงการนี้เป็นความต้องการของประชาชน เสียงตะโฆ่งต้องการให้สมาชิกวุฒิสภาเป็นตัวแทนเขาช่วยมา

ตรวจสอบถึงความปลอดภัย ถึงผลกระทบที่อาจจะได้รับ พื้นที่เขาดอกใหม่ ผมขอเรียนว่า
นี่คือความต้องการ เพียงแต่ต้องการความปลอดภัยและผลกระทบที่จะเกิดขึ้น มาตราที่ลง
ผ่านไปแล้วผมก็ต้องกราบขอโทษด้วยนะครับประชาชน เพราะผมไม่คิดว่าจะออกมอย่างนั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิษณุ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ถ้าไม่มีสม เชือก อภิปราย ผมจะขอมติ สำหรับในมาตรา ๑๓
นี้ะครับ โดยตามพระราชบัญญัติคือมาตรา ๕๐/๑ ประเด็นครับ ถ้าท่านสมาชิกฯ เห็นด้วย
กับกรรมาธิการให้กีด เห็นด้วย ด้านเห็นด้วยกับผู้ประมุขตัดสินและสงวนความเห็นไว้ถือให้เพิ่มอีก
บรรทัดหนึ่งเป็นวรรคสองให้กีด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ อีกครั้งนะครับ เห็นด้วยกับ
กรรมาธิการกีด เห็นด้วย เห็นด้วยกับผู้ประมุขตัดสิน ไม่เห็นด้วย ลงคะแนนได้ครับ เสร็จแล้ว
เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๒๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๐๔ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิษณุ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ๒๕ ไม่เห็นด้วย ๑๐๔ ขอดอกเสียง ๒
ไม่ลงคะแนน ๒ นะครับ ก็ผ่านมาตรานี้ เชิญท่านเลขาฯ ครับ

นายสุรพงษ์ มาศะวิสุทธ์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : “มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิษณุ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการสงวนความเห็น ผ่านจะอภิปรายได้ไหมครับ ท่านเลขาธิการ
เชิญครับ

นายสีลาปีย์ เชนฐสิลปี (กรรมาธิการ) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ผม
นายสีลาปีย์ เชนฐสิลปี ขอดอกจากงูอกกับท่านประธานฯ ในเบื้องต้นก่อนครับว่า เป็นเรื่องจริง ๆ
ซึ่งปรากฏเมื่อปีที่แล้ว คณะกรรมาธิการการสาธารณสุข วุฒิสภา ได้ไปถึงหัวกลางงูบุรี
ไปดูปัญหาเรื่องงูตะกั่ว เรื่องหมิงตะกั่ว ซึ่งทำให้พี่น้องประชาชนซึ่งใช้น้ำในตำบลได้จง
ยหมิงตะกั่ว ปรากฏว่าได้รับสารพิษจากตะกั่ว อันมีลักษณะจริงซึ่งปรากฏอยู่ ผมอยากจะทำ
ท่านประธานฯ ไปที่จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นหนึ่งท่านหมิงงูหลายน้ำปี แต่ในปัจจุบัน
สารพิษมากมาย พิษจากสารหนู ซึ่ง ส.ว. ขงพื้นที่คงจะทราบ จะมันด้วยเหตุผลซึ่งปรากฏอยู่
ในประเทศไทยทั้งในปัจจุบันและในอดีตนี้ ผมจึงมีความเห็นว่าจะต้องแก้ไขกฎหมายดังที่ได้
สงวนความเห็นไว้ดังที่อยู่ในมือท่านประธานฯ โดยเพิ่มข้อความ ข้อความเดิมคือให้เจ้าของ
การเมืองเพียงคนเดียว คนเดียวเป็นผู้รับผิดชอบ เหตุการณ์อย่างนี้ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช

ปรากฏว่าเจ้าของเหมืองไปไหนแล้วก็ไม่รู้ มันก็เป็นเหมืองร้าง เป็นนิติบุคคล ๒๐ - ๓๐ ปี อาจจะหายไปแล้วแต่ในปัจจุบันก็ยังเหลืออยู่ เหตุที่มันยังค้างอยู่อย่างนี้เกิดจากเจ้าหน้าที่ของรัฐขาดความสนใจ ไม่ดูแลให้ละเอียดถี่ถ้วนพินิจนั้นจึงเกิดอันตรายจนถึงปัจจุบัน ฉะนั้นรัฐนี้แหละครับ จะต้องเข้าไปมีส่วนรับผิดชอบด้วย ผมก็เลยเพิ่มข้อความว่าต้องเอารัฐเข้าไปช่วยด้วย เพราะจะเอาแต่เจ้าของเหมือง บอกว่าเวลานี้ไม่มีตัวตนแล้ว บริษัทมันเป็นนิติบุคคลเลิกกิจการแล้ว แต่ชาวบ้านล่ะครับ ทบทุกขั้รรมานอยู่ที่จะไม่มันรับผิดชอบ แต่จำเป็นต้องเพิ่มคำว่า รัฐ เข้าไปครับ แต่ว่าอย่างไรก็ตามจะต้องขึ้นอยู่กับเวลาด้วย ผมเลยเพิ่มเติมไปว่า “ทั้งในปัจจุบันและอนาคต” เพิ่มเข้าไปให้เห็นชัดเจนเลยว่า ความเสียหายไม่ว่าจะเกิดขึ้นกับบุคคล ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะในปัจจุบันหรือในอนาคต เจ้าของเหมืองและรัฐจะต้องเข้ามาดูแลรับผิดชอบ แต่ทั้งนี้จะต้องพิสูจน์ให้ได้ว่าความเสียหายต่าง ๆ นั้นเกิดขึ้นจากผลของการทำเหมือง ต้องพิสูจน์ให้ได้ ไม่ใช่มาเขียนลอย ๆ เลย ๆ ความเสียหายนั้นจะต้องพิสูจน์ให้ได้ เกิดขึ้นจากการทำเหมือง ถ้าพิสูจน์ได้อย่างนั้นเจ้าของเหมืองและรัฐทั้ง ๒ ฝ่ายต้องเข้าไปช่วยชดเชยคุณท่านประชาชนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครูหยุดครับ มาตรานี้ค่อนข้างน่าะครับ ในเรื่องของวิธีการแก้ไข แสดงให้เห็นแล้วผมดูแล้วแก้ไขเรื่อง ทวิ กับ /๓ เท่านั้นเอง จะถามใช้ใหม่ครับ เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม วัลลภ ตังคณานูรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา คือที่ต้องถามเพราะว่าเพื่อความเข้าใจที่ท่านศิลปชัยได้สงวนความเห็น ผมเห็นด้วยกับท่าน ๒ จุด ณ ขณะนี้ท่านแปร่งไว้ ๓ จุด จุดที่เห็นด้วยก็คือคำว่า “อยู่ภายในและนอกพื้นที่” แล้วก็ตามว่า “ทั้งในปัจจุบันและอนาคต” ตรงนี้ผมเห็นด้วย แต่ผมอยากจะถามว่าคำที่ท่านเพิ่มคำว่า “และรัฐต้องรับผิดชอบ” ผมอยากให้ท่านช่วยขยายความว่าทำไมรัฐต้องรับผิดชอบด้วย ในเมื่อรัฐไม่ได้เป็นผู้ทำเสียหายกับสิ่งเหล่านี้ เพราะฉะนั้นผมก็สงสัยว่า ถ้ารับผิดชอบจะแบ่งกันรับผิดชอบในสัดส่วนเท่าไร ผมต้องการความกระจ่างก่อนลงมติ ขอบคุณท่านประชาชนครับ

นายศิลปชัย เชนฐ์ศิลป์ (กรรมวาจากรรม) : ขอบคุณท่านประชาชนครับ ก็เป็นคำถามที่ดี คำว่า “รัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานใด ๆ ในดูแลยกตัวอย่างในปัจจุบันท่านอธิบดีกรมทรัพยากรธรณี ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการกรมทรัพยากรธรณีปล่อยปละละเลย ไม่เข้มงวดการดำเนินการทำเหมืองได้คืนจังหวัดชัยภูมิ แบบต่าง ๆ ออกมาถูกต้องครบถ้วน ถ้าสร้างตามแบบแล้วเหมืองได้คืนดังกล่าวไม่พังไม่เสียหาย แต่ปรากฏว่า

กรมทรัพย์สินทางพาณิชย์ โดยเจ้าหน้าที่ของกรมทรัพย์สินทางพาณิชย์ ไม่สนใจ เหตุที่ไม่สนใจใครก็ไม่ทราบ เหมือนกันจะมีเรื่องหน้าห้องหลังกันนี้ก็ไม่รู้เหมือนกัน ไม่ใช่เนื้อหาสาระ ถ้าจะให้ความสนใจ สร้างตามแบบจะเพิ่มทุนสูง ต้นทุนสูง อย่างกระนั้นเองแต่ก็ทนได้ ไม่ฟัง ไม่ตัดไม้ต้นตอไม่ลงไม่สุดท้ายมันก็ฟัง แต่ความพึงอับนี้ไม่เกิดในใจจวบจน ท่านประธานฯ ครั้น มันเองจะ ๒๐ ปีฟังก็ได้ สมบัติอีก ๒๐ ไร่มันฟัง ไร่ยกไปไปแล้ว ไม่ไหนก็ไม่รู้แต่รัฐต้องรับผิดชอบ เพราะอะไรปล่อยปละละเลยไม่สนใจ อันนี้ถือเอาประเด็นปัญหา ขอบเขตครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมการไม่ขึ้นงอเงงเงงของลงมติและครับ โบนัสตรา ๑๔ ถ้าท่านสมาชิกฯ เห็นด้วยกับกรรมการให้กด เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับผู้ขอสงวนให้กด ไม่เห็นด้วยเชิญลงคะแนนได้ครับ รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๓๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๐๔ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๓๑ ไม่เห็นด้วย ๑๐๔ จดออกเสียง ๑ ก็เป็นไปตามกรรมวิธีการเสียงข้างน้อย ผู้ขอสงวนเชิญท่านเอกฯ ต่อครับ

นายสุรพงษ์ มาศะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๕ ไม่มีถาวรแก้ไข มาตรา ๑๖ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญประธานคณะกรรมการ

นายห้อย เล่งอี (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ต่อ เล่งอี ในฐานะประธานคณะกรรมการ ขอเรียนว่าเนื่องจากกรรมการได้มีความเห็นท้วงในร่างพระราชบัญญัตินี้ เกรงว่าจะนำไปใช้กับกรทำเหมืองแร่ชนิดอื่นๆ แล้วก็เกรงว่าจะเกิดผลเสียหาซึ่งได้บัญญัติเป็นมาตรา ๑๖ เพื่อเป็นบทเฉพาะ เพื่อที่จะไปใช้แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กับการทำเหมืองแร่ไปแค่เป็นเวลา ๕ ปีก่อน ถ้าพิจารณาในระยะเวลา ๕ ปีที่ผ่านๆ ไปแต่แรกเกิดมีปัญหาเสียหาอะไรต่างๆ ก็จะได้มีการพิจารณาว่า แต่อื่นๆ นั้นก็อาจจะเกิดความเสียหายด้วย จึงได้เพิ่มเป็นบทเฉพาะกาลขึ้นไว้เป็นการป้องกันความเสียหาย ก็คงจะอนุญาตให้ใช้เฉพาะการทำเหมืองแร่ไปแค่ ครึ่งจุดมุ่งหมายก็เพื่อทำตามโครงการเอกชนนั่นเอง ล้อๆ กันเป็นการทดลอง ถ้าเห็นอู่กันไปด้วยลงนามเรียบร้อยแล้วไปใช้กับล่อๆ อีกอื่น ๆ ด้วยครับ จึงได้เพิ่มมาตราขึ้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเนทันศรีครับ

นายนิพนธ์ สุทธิเดช (อำนาจเจริญ) : กรรมาธิการท่านประธานฯ ผม
 นิพนธ์ สุทธิเดช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอำนาจเจริญ ในมาตราที่ที่ท่านประธานกรรมาธิการ
 ได้ชี้แจงนั้น ผมเห็นว่าในขอบเขตที่จำกัดแค่ ๕ ปี จริง ๆ แล้วในการออก พ.ร.บ. สำหรับ
 ในกิจกรรมใดก็ควรที่จะเป็นกิจกรรมนั้น โดยเฉพาะสายแร่ทุกคนต้องเรียนรู้เรื่องแร่เสียก่อนว่า
 แร่แต่ละชนิดนั้นมีสายแร่ที่ไม่เหมือนกัน ในกรณีที่เป็นแร่ไปเดช สายแร่กินพื้นที่ที่กว้างและ
 มีปริมาณลึกลับ การเปิดเหมืองหรือการทำเหมืองนั้นจะต้องมีความชำนาญ ผมมีความคิดเห็น
 ว่าแค่ ๕ ปี ไม่ใช่ สิ่งที่ใช้ก็คือ พ.ร.บ. ฉบับนี้สำหรับแร่ไปเดชเท่านั้น ณ บริเวณนี้เท่านั้น
 ถ้าเป็นบริเวณอื่นพื้นที่สภาพสิ่งแวดล้อม โครงสร้างของพื้นดินมีความแตกต่าง พ.ร.บ. ออกมา
 จะต้องมีคุณสมบัติ ผมใคร่ขอเรียนประธานฯ ว่าการออก พ.ร.บ. ทุกชนิด เพื่อเป็นกฎระเบียบ
 ในแนวปฏิบัตินั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งต้องออก พ.ร.บ. ให้เหมาะสมกับโครงสร้างและ
 ลักษณะของโครงสร้างของพื้นดิน และโครงสร้างของแหล่งแร่ในพื้นที่นั้น ๆ โดยเฉพาะ
 ไม่ใช่การออก พ.ร.บ. ฉบับเดียวสามารถที่ควบคุมไปได้หมด ดังนั้นผมไม่เห็นด้วยกับ
 กรรมาธิการ ผมเห็นว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้ควรจะเป็น พ.ร.บ. สำหรับแร่ไปเดชในโซนในบริเวณที่
 รัฐบาลเสนอมาครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : เรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดน่าน ผมขอทำความเข้าใจกับ
 กรรมาธิการ ผมฟังมาตลอด แต่จะมาตัดสินใจเรื่อง.....

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณสันติภาพครับ นิดเดียวได้ไหมครับ ขอให้ท่านกรรมาธิการก่อน
 ได้ไหมครับ เพื่อว่าจะจะไม่ต้องอภิปราย นิดเดียว ให้กรรมาธิการชี้แจงนิดเดียว

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ผมเรียนอย่างนี้ครับท่านประธานฯ
 เกี่ยวกับจะตกลง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่เป็นไร ผมขอให้กรรมาธิการก่อนแล้วกัน เป็นเดียวครับท่าน
 ขอขอบคุณครับ

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ
 ผม ผ่อง เล่งอี้ เพื่อไม่ให้เรื่องนี้เสียเวลา โหน ๆ ก็ได้มีการตัดทอนมาตราที่ว่าด้วยกรรมสิทธิ์
 ของเอกชนไปแล้ว ซึ่งกรรมาธิการ โดยเฉพาะได้หารือกับท่านรัฐมนตรีเรียบร้อยแล้ว

ใบมีที่มาครบนั้นถูกตัดไปเพราะรายบัญชีนี้ก็จะจะใช้ไม่ได้ ท่านก็เลขาหรือมาว่าอยากจะให้
ถอนมาตรวจนี้ออกคือ มาตรา ๑๖ ที่กรมมาธิการได้เสนอ ขอถอนครับ เพื่อประหยัดเวลาจะได้
ไม่ต้องเสียเวลาในการอภิปราย ข้อ ขอถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านไพบูลย์มีอะไรครับ

นายไพบูลย์ อุปีดิศตุงค์ (ถูกตัด) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม
ไพบูลย์ อุปีดิศตุงค์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดภูเก็ตครับ ผมยังไม่อยากให้ถอนนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณไพบูลย์คงไม่ได้รับ เป็นสิทธิของกรรมาธิการเขาเพิ่มขึ้นมานแล้ว
เขาก็ถอน ก็คือเหมือนกับไม่เพิ่ม

นายไพบูลย์ อุปีดิศตุงค์ (ถูกตัด) : ไม่ใช่ครับ ท่านประธานฯ ครับคือ
ผมมีข้อสังเกตที่อยากให้กรม ธิการพิจารณา กรรมาธิการพูดถึงเฉพาะเมืองใต้คืนในมาตรา ๘
ผมอยากให้เห็นเต็มเข้าไปเรื่องเมืองแร่ในทะเล ย่านบางวิญญนตรีมีอำนาจประธานบัตร
ในเหมืองแร่ในทะเล ผมอยากให้ฝากกรรมาธิการด้วยว่าลี้ดที่ผ่านมา เปิดตรงขอประธานบัตร
เรียบร้อยแล้ว แล้วรัฐก็ไม่แล้วด้วย หมายขามว่าถ้าท่านไม่ลงมาตรวจนั้นเอาไว้ตามที่แก้ไข
วิญญนตรีออกประธานบัตรได้ก็ ถ้าอย่างนั้นผมบอกท่านนอกจากเมืองใต้คืนท่านนั้นแล้ว
ผมขอไปที่เห็นเหมืองแร่ในทะเลด้วยซ้ำ ประเด็นนี้ไม่เหมือนกับที่ท่านประธานฯ พูดบอกว่า
กรรมาธิการแก้ไขแล้ว ไม่ใช่ครับ ผมอยากให้งงเอาไปแล้วก็เพิ่มเมืองแร่ในทะเลเข้าไปด้วย
แล้วอย่างหนึ่ง ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณไพบูลย์ครับ เต็มครับ เสร็จในมาตราอื่นคงไม่ได้แล้วครับ
เพราะเราพิจารณาไปหมดแล้ว

นายไพบูลย์ อุปีดิศตุงค์ (ถูกตัด) : ผมไม่ขอให้ตัดอย่างไร ผมไม่ยก
ให้ตัดเมื่อสักครู่นี้ผมบอกแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมเข้าใจแล้ว แต่ฝากเป็นข้อสังเกต กรรมาธิการใจเย็นสักนิดหนึ่ง
นะครับ เพราะว่าเมื่อมีสมาชิก เพื่ออาจจะเห็นข้อเสนอนี้ด้วยครับ

นายไพบูลย์ อุปีดิศตุงค์ (ถูกตัด) : ท่านประธานฯ ครับ ถอนนะครับ จริงๆ แล้ว
กฎหมายฉบับนี้ต้องการเรื่องของเราไปแดงเกินหลัก หรือโลหะเป็นหลักอะไรแล้วทำไมเอา
หรือโลหะเข้าไปด้วยละครับ ถ้าถูกไม่ได้ก็ช่วยขึงกับท่านสักหน่อย เอาไปทำในครับ เหมืองแร่

ในทะเลท่านเอาไปทำไม้ครีบ ผมอยากฝากประเด็นนี้ด้วยนะครับ ผมอยากให้พิจารณา เหมือนกับสมาชิกฯ ท่านอื่นอีกปร เชนะครับว่า ให้ท่านเน้นประเด็นเรื่องของไปแดงเป็นหลัก เท่านั้นนะครับ ไม่อยากให้ครอบคลุมแถมไปด้วย ขอรายอื่นเข้าไปด้วยอันตรงมากครับ ท่านประธานฯ ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุนทรครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กานแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดกานแพงเพชร ผมนั่งฟังการอภิปรายวันนั้นะครับ อย่างน้อยครั้งหนึ่งท่านรัฐมนตรีได้บอกว่า เมื่อวุฒิสมาติด หรือว่าไม่เห็นด้วยกับร่างบางกรณีกฎหมายนี้ก็ใช้ไม่ได้ ผมคิดว่าท่านพูดผิด แต่เมื่อสักครู่นี้ครับท่านประธาน คณะกรรมาธิการก็ยืนยันว่า ท่านรัฐมนตรีท่านกับบอกว่า เมื่อสมาชิกวุฒิสภาคัดกฎหมายไป เช่นนี้แล้วกฎหมายนี้ก็ใช้ไม่ได้ ผมก็แน่ใจว่าทำรัฐมนตรีท่านพูดผมครับ ผมคิดว่าขอให้ท่านชี้แจงครับ ให้วุฒิสภาได้เข้าใจว่า ที่ใช้ไม่ได้มันคืออย่างไร พวกเรามีวุฒิสภาที่จะพิจารณา กฎหมายอย่างรอบคอบ เมื่อตัดแล้วท่านบอกว่าตัดแล้วกฎหมายใช้ไม่ได้นี้หมายความว่า วุฒิสภาที่ใช้ไม่ได้ด้วยใช้หรือไม่ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายพิเชษฐ สตรีชวาล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกวุฒิสภาครับ คำพูดของผมนี้ถ้าทำให้ท่านอาจเข้าใจผิดนะครับ ก็ต้องขอประทานอภัยด้วยนะครับ โดยความหมายของผมว่า หัวใจของ พ.ร.บ. ฉบับนี้ ในฐานะถ้าผมเป็นนักงทุนด้านเกษตรจะไปขอถาวรอินยอมกับผู้ถือครองที่ดินบน ทั้งหมดนี้เป็นเรื่องลำบาก แล้วสุดท้ายก็มีกรรมาธิการหลายท่านก็สนับสนุนคำพูดของผมว่าลำบากจริง ๆ ในฐานะที่มีประสบการณ์ในการทำเหมือง ท่านประธานฯ ครับ ผมก็ตั้งข้อชี้แจงผ่านไปถึงท่านประธานฯ นะครับว่า พ.ร.บ. จากนั้นเพื่อรองรับโครงการ ซึ่งเงินเรื่องของหน้าตาประเทศชาติ เป็นข้อตกลงของอาเซียน ซึ่งแต่ละประเทศเขาทำกันมาแล้ว เผลอมาถึงประเทศไทยที่โดยหลักการนี้จะต้องผ่านไปบนแล้วครับ โดยที่ว่าถ้าเราสาม เรศค้าประกัน โครงการนี้ โดยรัฐบาลก็ประกันนะครับ แต่ผมเห็นว่าเราไม่สามารถที่จะค้าประกันเงินผู้ได้โดยรัฐ ไม่ค้าประกัน เพราะฉะนั้นเรื่องแหล่งเงินต่าง ๆ นั้นก็ไม่ควรให้การสนับสนุน นั่นคือประเด็นที่ ๑ เพราะฉะนั้นตรงนี้เราแยกขอความเห็นชอบจากสมาชิกอาเซียนว่าขอเงินวิธีได้หรือไม่ โดยที่เราระบาศาให้ใครก็ได้

แม้กระทั่งเพื่อนสมาชิกฯ ไปหาผู้ลงทุนมาได้ เราให้สิทธิในการที่ก่อสร้าง แต่มีข้อแม้ว่า
 ติงว่ารัฐบาลจะไม่ทำประกัน สรุปแล้วถ้าจริงนี่ก็ขึ้นระเทศมนตรีได้ถ้าได้ ไม่เสียเลย ในกรณี
 ถ้าโครงการนี้เกิดล้มเหลวหรือว่าขาดทุน นี่ถือหลักใหญ่ เพราะฉะนั้นตรงนี้หัวใจซึ่งหัวใจที่
 บอกว่า ทั้งหมดใน พ.ร.บ. อยู่ที่มาตราที่มาตราเดียวกัน ในกรณีที่จะต้องได้รับการ
 ยื่นขอจากผู้ถือครองทั้งหมดนี้ เพราะเข้ามาตราตรงนี้มีมันไปความแตกต่าง สายแร่ของไปแต่
 ซึ่งประมาณสัก ๑๐,๐๐๐ ไร่ ตามที่กฎหมายได้กำหนด สองคือว่านครรับ ถ้า ๑๐,๐๐๐ ไร่
 ขึ้นหรือถึงกับคนละคน ๑๐ ไร่ต่อคนมีหรือ จะลัดไปขอการอื่นของคนอีกก็ทั้งหมด ถ้าใคร
 สักคนหนึ่งถือครองอยู่ประมาณสัก ๒ ไร่ สมไม่ให้ ถ้าไม่ได้ ๑๐๐ ล้านบาทสมไม่ให้
 ใครจะมาลงทุนหรือ เพราะฉะนั้นผมถึงบอกตรงที่ว่าหากว่าแม้ตั้งแต่แรกผมก็เคยบอกว่า
 ถ้า พ.ร.บ. ฉบับนี้ไม่ได้ก็ถือว่าไป นี่ถือตามคิดเห็น แล้วแสดงความคิดเห็นว่ามีคือ
 หัวใจของกฎหมายฉบับนี้ สมไม่ได้บอกว่าใช้ไม่ได้ ไปดูจากค่าที่ผมใช้ไม่ได้จะครบ
 เพราะฉะนั้นถ้าสิ่งที่มีผมแล้วไม่เข้าใจก็ต้องขอประทานโทษครับ แต่ผมพยายามอธิบายว่า
 อยากรับทุนมาให้โครงการนี้หรือว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้มีผลบังคับใช้ จากเหตุผลซึ่งกรมศึกษา
 ได้พิจารณาถึงก่อนข้างใช้เวลามาก ในเรื่องของความปลอดภัย ในเรื่องของสิ่งแวดล้อม
 ในเรื่องต่าง ๆ แม้แต่ผลประโยชน์ของท้องถิ่นที่จะได้รับยืนยันอย่างเดียวกันว่า ท้องถิ่นที่
 ได้รับนั้นไม่มีของมีแต่ได้ขึ้น มีแต่ได้เพิ่มขึ้น จากเงินค่าภาคหลวงที่กระทรวงฯ ไป แล้วอย่าง
 ที่ท่านอธิบดีกรมขึ้นแจ้งว่า ขอประทานอนุญาตท่านอธิบดีว่า เห็นด้วย เพราะว่าขอฉบับหนึ่งตรง
 ผ่านไปหลายตำบลทุกตำบลได้เฉลี่ยในเรื่องของ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ที่เราให้ อาจเฉลี่ยไป
 ผ่านตำบลใหญ่ต้องได้ตรงนั้น นอกเหนือจากนั้นยังได้ทั้งจังหวัดด้วยอีก ๒๐ เปอร์เซ็นต์
 ผมจึงเห็นว่า ไม่มีอะไรที่จะเสียแต่สิ่งต่าง ๆ ที่นำมาพิจารณาแล้วที่คิดการแลกเปลี่ยนนั้น ผมว่า
 ทุกคนมีผมคิดเห็นอะไรจะไม่ตรงกัน แต่สิ่งที่ยืนยันในฐานะที่ว่ารัฐบาลชุดนี้เข้ามาบริหาร
 ประมาณ ๖ เดือนกว่า ๆ เรื่องนี้กำลังทำมาประมาณ ๑๐ ปี คิดว่าถึงเวลาที่ควรจะมาทำใหญ่
 กฎหมายแล้ว ทำให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติเท่านั้นเอง แล้วสิ่งที่ห่วงที่สุด รู้อยู่แล้วว่า
 สิ่งแวดล้อมนั้นมันหายากสำคัญ เราตระหนักและห่วงเรื่องนั้นมาก จึงพยายามเชิญกรมวิชาการ
 ไปดูของจริงกัน แล้วเมื่อสักครู่ขออุทิศท่านประชาชน เอาใจคนมาให้ดูนั้นครับ ก็
 แบบอย่างที่เป็นลักษณะนี้ ซึ่งเรียกว่าจะลงไปมีสัมปทานบ้างให้ แล้วสิ่งที่ยึดครองอยู่
 ข้างในมาด พยายามที่จะไม่เอาขึ้นมา เพราะฉะนั้นต้องขอประทานขึ้นแจ้งว่า ถ้าสิ่งที่จะเข้าใจใน
 เรื่องกฎหมายนี้ใช้ไม่ได้ไม่ใช้ความหมายที่ผมชี้แจง ขอคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการประสงค์ด้วย

นายประสงค์ โฆษิตานนท์ (กรรมาธิการ) : กรรมาธิการแทนประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม ประสงค์ โฆษิตานนท์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเพชรบูรณ์ ผมต้องขอเรียนเสริมท่านรัฐมนตรีอีกเรื่องหนึ่ง ที่ท่านอาจจะพูดความจริงไม่ได้ แต่ผมต้องขอกราบเรียนท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายว่า เป็นเรื่องจริง ถ้าหากว่าผู้ถือกรรมสิทธิ์บนดินมีสิทธิได้คืนด้วยเรื่องนี้ไม่มีทางจบแล้วถ้าโครงการนี้ต้องยุติ ผมในฐานะที่มีประสบการณ์การทำเหมืองมาเกือบ ๒๐ ปี รู้ดีครับว่า อะไรคืออะไร ผมไปทำเหมืองในต่างจังหวัดหลายอำเภอเมือง ผมชอบคนชนบท ชาวบ้านมาก เพราะเป็นคนน่ารัก เรียบร้อย คุยกันรู้เรื่อง ผมชอบมาตลอดครับชาวบ้าน แต่ถ้ามั่นผลประโยชน์เกิดขึ้นมาเมื่อไร ชาวบ้านเองก็ยิ่งคุยไม่รู้เรื่อง และซื้ออย่างไร ขายอย่างไร ได้ครับ แต่ปัญหาคือว่า จะมีบุคคลที่สามเข้ามาแทรก ทุกแห่งผมเจอมาทั้งหมด มีบุคคลที่สามเข้ามาแทรก เมื่อมีบุคคลที่สามเข้ามาแทรก ราคาจากสมมุติว่า ๑๐ บาท ไม่ใช่ ๑๐ บาทแล้วครับ จะกลายเป็นราคาที่เราไม่สามารถที่จะซื้อได้ นี่ถือประสบการณ์ของผม ๑๐ กว่าปี ๒๐ ปี เจอมามากแล้วผมขอเรียนว่า ผู้ประกอบการเหมืองต้องเสียของสมควร เหนื่อยแล้วก็นำส่งสาร เพราะฉะนั้นเมื่อเจอเหตุการณ์อย่างนี้ไม่สามารถที่จะแก้ได้ กระแสที่เกิดขึ้นจากบุคคลที่สามผมต้องขอเรียนท่านว่าเป็นตัวที่ขัดขวางผลประโยชน์ แล้วก็หลอกชาวบ้านว่า สมมุติราคา ๑๐ บาท ผมจะขายให้คุณสัก ๒๐๐ บาท แล้วแบ่งให้ผมสัก ๑๐๐ บาท เหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นตลอด อันนี้เป็นประสบการณ์จริง ๆ ที่ผมเผชิญมา ต้องขอกราบเรียนด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวุฒิสกรครับ

นายวัลลภ ดังคนานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม วังษา ดังคนานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ขอลาแบบมาตรา ๑๖ เพื่อเข้าประเด็นเดิมะครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านประธานคณะกรรมาธิการ ท่านอาจารย์ผ่อง เก่งอ้อ เขาเรียกเป็นอาจารย์ เพราะเป็นประธานคณะกรรมการการศึกษา แล้ว ท่านอาจารย์ผ่องได้บอกไว้เพื่อสงวนเวลาของห้องประชุมจึงขอตัดมาตรา ๑๖ ทิ้ง ผมอยากได้เหตุผลมากกว่านั้นครับ เพราะว่าอะไรครับ เพราะว่ามาตรา ๑๖ อ่านดูดีพอสมควร เพราะว่านับแต่ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้บังคับใช้ภายใน ๕ ปี ให้ทำได้เลยนะไปนครและแล้วเกลื่อนหิน ถ้าท่านตัดออกแสดงว่าทำแล้วอื่นได้หมดเลย ประชดหรือเปล่าครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าการลงไว้และเพิ่มอายุยังจะน่าดีกว่า เช่น ภายในระยะเวลา ๑๐ ปี อะไรอย่างนี้เป็นต้น ท่านตั้งออกเปิดช่องมากทำให้

ยวี่นั้น หมายในประเทศบ้านเราทำได้หมด ยกเว้นบรไปเดกกับแคว้นเอธิโอเปีย เพราะฉะนั้นผม
อยากทราบเหตุผลครับ ผมไม่อยากให้ท่านถูกขังนานออกไปเวลานานแล้วดีดออก ไม่มีเหตุผล
เพียงพอครับ ท่านประธานฯ ชอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญอาจารย์jemศักดิ์ครับ

นายjemศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพครับ ผม jemศักดิ์ ปิ่นทอง สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ผมได้ฟัง
ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญผู้คนที่แล้วไม่สบายใจเลย ไม่สบายใจอยู่ ๒ - ๓ เหตุผล

อันที่ ๑ ผมคิดว่าท่านก็ตั้งใจทำงานมาตลอด แต่พอมาถึงมาตราสุดท้ายท่าน
บอกเพื่อไม่ให้เสียเวลาขอตัวออก เหมือนกับว่าประเทศ หรือถ้าไม่ประเทศท่านก็กลัวรัฐมนตรี
ลูกเดียวเลย พอรัฐมนตรีบอกว่าอย่าเสียเวลาขอทำไม่ได้ ดีดออก ท่านก็บอกว่าดีดออก
ก็อย่างนี้ครับ ที่วุฒิสภาเราจะไม่ให้มีรัฐบาลทั้งเป็นกิจกรรมทางการเมืองเพราะเหตุนี้ ท่านมาขึ้นใจ
ท่านมาให้เหตุผลได้ แต่ท่านต้องการครับ พวกเราก็ไม่ใช่เด็ก เราก็หวังดีต่อประเทศชาติ
เหมือนกัน ท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีก็มีความตั้งใจดี ก็อยากจะเห็นว่า
ประเทศนี้ไปตกลงกับอาเซียนไว้ก็ดี ต้องการที่จะหาเงินหาทองก็ดี แต่ประเทศนี้ถ้ารัฐมนตรี
ก็ต้องทำใจอยู่เหมือนกัน คนที่เป็นเจ้าของไม่ใช่แค่รัฐมนตรี ๑๖ คนนะครับ ประชาชนเป็น
เจ้าของ ผมยังรัฐชวรมนุญฉบับประชาชนทั้งนั้น แล้วพวกเราก็มามีตัวแทนของประชาชนที่มี
สิทธิที่จะพูด เราถึงหวังดีต่อประเทศชาติ เราอาจจะเห็นว่าไม่ควรจะขุดออก ก็อาจจะเป็นไม่ได้
ท่านก็ตั้งใจ แล้วท่านเคยกับมาตราสุดท้ายท่านสามารถก่อนข้างจะดี ผมกำลังจะบอกอีก
สนับสนุนท่านว่า ท่านสามารถขอกลับ ผมกำลังจะขอเดิมเพียงแต่ว่า ถ้าหากว่า ๕ ปีหรือ ๑๐ ปี
ไปแล้วให้มีการประเมินผล ถ้าหากว่าการประเมินผลมันเป็นสิ่งที่พอใจก็ให้เดินต่อ จะเดินต่อ
โดยเรากลุ่มเดิมไปอีกระยะหนึ่งแล้วค่อยขยายไปหาอย่างอื่น อาจจะพบหนทางที่พอเป็นไปได้
ผมก็พอใจ แต่เราต้องทำอย่างรอบคอบ ผมคิดว่าอย่างขงว่าที่ขงนี้วุฒิสภาไม่ฟังอะไร ไม่หวังดี
นิเราหวังดีต่อประเทศชาติแล้วไม่จ้องก็ได้ มันจะไปยื่นข้อจากท่านผู้แทนราษฎรก็ได้ เพราะว่า
วุฒิสภาที่ย่านมางเดนี้ไม่ต้องไปฟังหรอก ตกลงขงไปเสียเวลาเลย มาตราสุดท้ายไม่ต้องไปใส่
ผมคิดว่าท่านประธานคณะกรรมาธิการเองจะต้องติดต่อกับท่านรัฐมนตรีที่ในฐานะกรรมาธิการ
Legislative Institutional Repository of Thailand
เป็นลูกน้องท่าน ท่านเป็นหัวหน้าท่านต้องเตือนชครีมาว่า แบบนี้ไม่ได้ วุฒิสภาทำอย่างนี้
เราเสียหมดแต่ท่านรัฐมนตรีบอกว่า ใช้ไม่ได้แล้วเลิกเถอะ ไม่ต้องเสียเวลา ผมฟังอย่างนี้ผม
ก็เสียใจ เพราะว่าถ้าในมุมมองผมเตือนแล้ว ผมฟังเห็นว่าท่านมองในมุมมองก็ ท่านก็บอกในมุมมอง

หรือจะทำอย่างไร เพื่ออำนวยความสะดวก แต่อำนาจในมุมมองของทนายทนาย มองในมุมมองของชาวบ้าน มองได้ลึกซึ้งอย่างหนึ่ง ถ้าผมพูดว่ามุมมองแบบนี้ใช้ไม่ได้ทั้งๆ ผมอยากจะถามว่าท่านที่นับบนนั้น จะรู้สึกอย่างไรกับผมบ้างครับ ผมบอกมุมมองอย่างนี้ใช้ไม่ได้เลยทั้งนั้นครับ จลนพระคุณครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เพื่อจะให้สมาชิกฯ อีกลีกท่านสองท่านครับ เชิญท่านนิรันดร์ก่อนครับ

นายนิรันดร์ อยู่ถักถี่ (ชัยภูมิ) : ขอบทูลครับท่านประธานฯ ท่านประธานฯ ครับ ผม นิรันดร์ อยู่ถักถี่ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ผมขอพูดในนามของชาวบ้าน ในนามของประชาชน โครงการนี้ตั้งขึ้นมาแล้ว ดำเนินการเมื่อสัปดาห์ที่แล้วและก็เรียบร้อยแล้ว วันดีคืนดีมีรถบัสคันหนึ่งของวุฒิสภาพาคณะวุฒิสภาไปดู ไปจุดประกายความหวังให้กับเขา เขาก็เชื่อว่าทั้งวุฒิสภา ทั้งกรมการ ทั้งท่านรัฐมนตรีคือความหวังที่จะทำให้โครงการนี้เดินต่อไปได้ ณ วันนี้ผมก็ยังเชื่อว่าจะเดินไปได้ แต่ผมคิดออกมาคิดหน่อย ท่านจะมากัดความหวังบอกท่านไม่เอาแล้ว ผมคิดว่าอยากให้ท่านนึกถึงใจชาวบ้านที่เขารอคอย เราต้องมีเหตุผลครับท่านประธานฯ ยังไม่หมดครับ ยังแก้ไขได้ เพราะยังมีอยู่ ผมว่ามติของกรมการ ผมว่ามติของกรมการทั้งหมด ๒๘ ท่าน ผมถามตามเดิมจากไหน ๒๘ ท่าน นั่งอยู่ข้างบนไม่ถึง ๑๑ ท่าน มติของคน ๑ คนหรือเปล่าครับ ถามว่าท่านได้ถามทั้ง ๒๘ ท่านนี้หรือเปล่า ถึงบางออกมิตัวว่าไม่เอา ผมยังเห็นด้วยด้วยซ้ำ มาตรา ๑๖ อย่างแต่ ๕ ปีเลย ๑๐ ปีผมก็ให้ได้ ท่านประธานฯ ครับ ผมไม่บอกให้ใช้คำว่า มติ ตามมติเดิสมติของกรมการที่ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อดิโพธิ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผม แก้วสรร อดิโพธิ์ อยากจะขอให้บททวนให้คืนละครับ ผมเห็นด้วยกับมาตรานี้แล้วร่างนี้ที่เรานี้ทั้งหมด ถ้ากลับไปสภาผู้แทนฯ ผมเข้าใจว่า มาตรา ๑๒ เขาอาจจะยืนยันว่ากรรมสิทธิ์มีแค่บนผืนดินข้างล่างไม่มี แต่ขณะเดียวกันมาตราอื่นที่เขาแก้ไขก็เพิ่มประโยชน์ต่อบ้านต่อเมืองว่า เขตรักษาพันธุ์สัตว์ อุทยานแห่งชาติไม่ได้ มาตรา ๑๖ ก็เป็นประโยชน์ว่าบ้านเมือง ทั้งสังคมก็ดี ความเข้าใจในทางวิศวกรรมก็ดี ยังไม่ทันกับการทำเหมืองใต้ดิน Insti เพอร์จะลงขันระยะยาวให้เฉพาะ ๒ แฉ่นก่อน ก็ดีแล้วละครับ ไม่ใช่ว่าพอเสียมาตรานั้น ไม่ต้องไปแก้อ่างไรก็ได้ อย่างนี้ไม่ได้ครับ เราทำงานก็แล้วแต่เพื่อนในสภาผู้แทนฯ เขาเห็นว่าเราไปไหนเรามีเหตุผลเขาช่วยกันคิด เพราะฉะนั้นถ้ามาตรานี้ยังมีเหตุผลอยู่กฎหมายไว้ ถ้าไปใช้ร่างมาตรา ๑๒

ล้มไปแล้วก็ต้องมาตราเมื่อ อยู่อาศัยเช่นนั้น แล้วท้ายสุดอาจจะเอ่ยมาท่านรัฐมนตรีรับ
ขอประสานสายด้วยเลย เรื่องนี้จริง ๆ สิ่งที่เราต้องการจริง ๆ ก็คือเรไปแต่ในอีสาน
ผมถามว่าในเรื่องถิ่นเมืองใหม่ ทั้งชาวบ้าน แม้กระทั่งพวกเราเอง ท่านทำไม่เสนอร่างกฎหมาย
มาโดยเฉพาะเลยสำหรับหมืองโปแตช ก็เปรียบเทียบกับพื้นที่ประเทศอเมริกาการสิ่งแนวกล่อม
ท่านอาจารย์พนัส ทักษิณานนท์ บอกบ้านเมืองถิ่นพอเจอปัญหาแบบนี้เขาจะออกกฎหมายเฉพาะ
มีแผนที่แนบท้าย มีรายงานขั้นสุดรพื้นที่ ภาพถ่าย จุดเข้า จุดออก ทำให้เห็นชัดเจน ให้เรา
เข้าใจได้ชัดเจนว่า มลพิษมันเกิดที่ใดไม่มีปัญหาจริง ๆ หรือ มลพิษสิ่งแวดล้อมก็ไม่มีปัญหา
ทางน้ำก็ดีขึ้น ตรงนี้ก็ไม่มีมาตรการคุ้มครองโดยราชการ มีส่วนของชาวบ้านเป็นอย่างไร ทำให้
จริง ๆ พวกก็พวกผมให้ แต่กฎหมายไม่มีอย่างนั้นเลย ก็ใบเขงก้เช็ก (Blank check) หมด
แล้วแต่รัฐมนตรี ๆ พอเราถามท่านตรงนี้เป็นอย่างไร ท่านก็บอกแล้วแต่รัฐมนตรี เพราะฉะนั้น
พวกผมในฐานะวุฒิสภาให้ไม่ได้ ขึ้นเงงอย่างนี้ ท่าน ก็แล้วก็ตามอำนาจที่ผ่านไปเลือกไปอยู่ใ
มือรัฐมนตรี ในรัฐซึ่งยังฟังไม่ได้ รัฐที่ยังไม่รักษาสิ่งแวดล้อม รัฐซึ่งยังไม่รักประชาชน
เพราะฉะนั้นถ้าอย่างจะทำไปประเทศเจริญ มีแรงผู้จ้างได้ เอามาทำประโยชน์ช่วยคงคิดท
กฎหมาย หัวใจใหม่ ๆ เสนอมาเป็นร่างเฉพาะแล้วก็ได้ทุกอย่าง ตรงนั้นคุยกันได้ดีครับ แต่ถ้า
มาเลย ๆ อย่างนี้อะไรก็แล้วแต่รัฐมนตรี ผมดีใจมากที่ถามมีไม่เห็นด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอาจารย์สงเสริม

นายพงษ์ เสง้อี (ประชาชนคณะกรรมาธิการ) : ขอบทูลท่านประธานฯ ครับ
ผม ต้อง เสง้อี ในนามของกรรมาธิการครับ ก่อนอื่นต้องทำความเข้าใจสักนิดกับเพื่อน
สมาชิกฯ บางท่านที่มาคาดเดาใจผมผิดพลาดค่อนข้างมาก เรื่องของชาติบ้านเมืองไม่ใช่เรื่องของ
ความประสงค์ หรือถ่านที่จะแสดงออกถึงความน้อยอกน้อยใจ ไม่ใช่ครับ ผมไม่เคยคิดอย่างนั้นเลย
นั่นท่านคิดไปเอง หรือว่าท่านชอบคิดก็ไม่ทราบ ขอยืนยันว่าผมไม่ได้มีการประสงค์ แต่ผมจะ
เรียนที่กว่าทำไมต้องคิด คือในตอนที่กรรมาธิการได้พิจารณาว่าวันสุดท้าย ก็ได้เป็นห่วงว่า
การหัวเมืองแร่ กฎหมายนี้จริง ๆ แล้วตรงกับที่เพื่อนสมาชิกฯ ได้อภิปรายเมื่อสักครู่ที่ว่า
น่าจะออกเป็นกฎหมายเฉพาะ เราพูดความจริงควรจะออกเป็นกฎหมายเฉพาะ ท่านไปเดชนี่
โดยเฉพาะเลย ไปน่าจะมาอยู่ในกฎหมายแต่ อยู่ว่าใน ๖ เดือน ได้ระบบแล้วทำให้
เสียเวลา ท่านรัฐมนตรีก็บอกว่า ขอเป็นอย่างนี้ไปก่อน แต่จะเพิ่มในมาตรา ๑๖ เข้ามา
เพื่อให้เน้นว่าต้องการจะทำกับเหมืองแร่ ไม่เสกโดยเฉพาะ แร่หินยังไม่ต้องทำ ซึ่งก็สอดคล้อง
กันมาตราที่ถูกตัดออกไปเมื่อสักครู่นี้ ซึ่งเป็นหัวใจหลักในตัวกั้นคณะครับ มาตราที่เป็นหัวใจ

ซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าเป็นหัวใจของกฎหมาย ถ้ามาครานี้ถูกตัดออกปฏิบัติไม่ได้ ท่านว่าอย่างนั้น ในเมื่อเหตุผลมาจากหัวใจอันนั้นะครับ เมื่อหัวใจถูกตัดไปแล้ว สิ่งที่ประคองขึ้นมาก็ไม่จำเป็นต้องเอาไว้ใช่ไหมครับ เพราะมีไว้ก็ไม่ประโชชน์ ก็เลยเป็นหลักการ เหตุผลที่มาแต่เดิมอย่างนั้น พอที่ท่านรัฐมนตรีได้ส่งสัญญาณมา ซึ่งผมเห็นด้วย ไม่ใช่ท่านมาหึงกับผม ไม่มีใครจะมาหึงกับผมได้ครับ ผมเห็นด้วย แล้วก็ผมเชื่อว่ากรมการกรส่วนใหญ่ก็เห็นด้วยตามที่นั้นะครับ ก็เลยตัดสินใจไปว่า ในเมื่อมาตราที่เป็นหัวใจถูกตัด มาตรา ๑๖ ก็ไม่จำเป็นต้องพูดถึงก็น่าจะถอนเสียเพื่อประหยัดเวลา ก็แค่นั้นครับ ขอเรียนว่าไม่มีกรณีอย่าง เพราะผมไม่ได้เป็นพ่อค้าหรือนักธุรกิจที่จะไปทำธุรกิจว่าจะมีส่วนได้ส่วนเสีย ไม่มีครับ แล้วจะไม่ขึ้นเกิดขึ้นกับผมแต่ว่าว่าทำหน้าที่แทนประชาชนในด้านหนึ่ง ซึ่งมองเห็นว่าถ้าโครงการนี้เกิดก็จะเกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจในชนที่บ้านเมืองกำลังยุ่งยากในเรื่องเศรษฐกิจ ก็เท่านั้นเองครับ แม้ก่อนสิ่งแวดล้อมมีใครก็รัก ไม่มีใครปฏิเสธ โปรดเข้าใจครับ ผมไม่ได้ไร้อะไรแล้วไม่ว่าจะมีการประชิดด้วย เพราะในเรื่องของชาติบ้านเมือง เรามาทำหน้าที่ตามกำลังภูมิปัญญาของแต่ละคนซึ่งไม่เหมือนกัน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีก่อนครับ

นายพิเชฐ สติธราช (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกวุฒิสภา ก็อาจจะต้องขอโทษอีกเป็นครั้งที่ ๒ หรือครั้งที่ ๓ ก็ต้องขอโทษนะครับ ว่าสิ่งที่อาจจะเข้าใจผิดนะครับ คืออย่างที่ท่านประธานฯ ได้ชี้แจงว่า หัวใจทั้งหมดที่ผมขอขยายไปแล้ว ซึ่งเราคาดหวังว่าถ้าทุกอย่างไปตามนั้นเราหวัง เราเลยขมวดเห็นด้วยกับมาตรา ๑๖ แล้วก็ขออนุญาตทำความเข้าใจว่า ในสิ่งที่ท่านสมาชิกฯ พูดนั้นผมให้เกิดผลและรับฟังและเคารพอยู่เสมอในเรื่องของความคิด แม้แต่การเป็นกรรมาธิการของวุฒิสภาที่พิจารณา พ.ร.บ. ฉบับนี้ ผมเองเสนอตัวผมเองว่า ผมขออนุญาตเป็นเลขาธิการเพราะผมต้องการจะเป็นผู้รับฟัง และผมจะเป็นผู้อยากจะแสดงความคิดเห็นในประเด็นหลาย ๆ ประเด็นที่ว่า เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ ผมไม่ใช่เถาคามคิดว่าผมเป็นรัฐบาลแล้วถ้ารัฐบาลสั่งมาอย่างไร จะเป็นอย่างไร ไม่ใช่อย่างนั้น แล้วผมก็ไม่ได้มีส่วนได้ส่วนเสียกับ พ.ร.บ. ฉบับนี้แล้ว กรรมาธิการอื่นชี้แจงว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้ นานถึงรัฐบาลชุดนี้นับนั้นคือผ่านมาแล้ว ผมเองทำหน้าที่มาเสนอวุฒิสภาครั้งแรก ทั้ง ๆ ที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรมาแล้วผมเพียงแต่มาเสนอต่อสภาต่อเห็นว่าเป็นโครงการดีและเป็นประโยชน์ น่าที่จะทำอะไรให้เกิดประโยชน์และทำให้ถูกต้องตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นผมขอขึ้นยืนต่อท่านประธานฯ ผ่านไปยังสมาชิกวุฒิสภา นะครับว่า ไม่มีอคติ แล้วไม่เคยมีสติ (Stuck) เจตไปถึงใครทั้งนั้น สิ่งที่มีความปรารถนาดีต่อประเทศ

อย่างไร ก็เปิดออกมาก็จริงของมันจริง ถ้าไม่อย่างนั้นผมต้องขอว่าเรื่องนี้เป็น พ.ร.บ. สำคัญ ผมขอนั่งเป็นประธาน นี่ตรงข้ามเลยคือพอเข้ามาในกรรมาธิการของวุฒิสภาแล้วผม ไม่เคยอยากจะทำที่จะเป็นประธานเลย ขอนั่งเป็นกรรมาธิการเพื่อที่จะได้แสดงความคิดเห็นแล้ว เพื่อจะให้เกียรติแก่วุฒิสภา เพราะว่าวุฒิสภา ก็มาจากกรรมาธิการ นี่คือมิติใหม่ เพราะฉะนั้นขอให้ เข้าใจครับว่า ผมไม่เคยคิดว่าถ้ามันเป็นอย่างนี้ในอย่างนั้น โดยที่เห็นว่าเป็นรัฐมนตรี แล้วก็จะ เข้ามาใหม่เหมือนกับรัฐมนตรีทั้งหมดหรือว่าเป็นกรรมาธิการทั้งหมด ไม่อย่างนั้น ต้องขอ อนุญาตถ้าถามว่าทำไมจะครับว่า ถ้าเข้าใจผิดผมต้องขอโทษจริง ๆ ครับว่า นี่ก็ความเข้าใจของ ผมจริง ๆ เลย แล้วก็นั่นจะผ่านไม่ผ่านนั่นเป็นเรื่องของกระบวนการตามประชาธิปไตยอยู่แล้ว ผมไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องว่ามีส่วน ได้เสียอยู่แล้ว ได้ทำหน้าที่ในฐานะว่ารับผิดชอบต่อหน่วยงานนี้ แล้วก็ในฐานะที่เป็นคนไทยคนหนึ่งที่อยู่จะเห็นค. วามเจริญของประเทศชาติเท่านั้นเองครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คณะกรรมาธิการจะรับเรื่องอะไรนอกเหนือจากนี้ไหมครับ นิตยวันจะครับ เชิญครับ

นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ (รองประธานคณะกรรมการ) : ขอบทูลครับ ท่านประธานฯ ครับ ผม ประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ นครบปฐม ครับ ผมก็เฝ้าคบหาหนึ่งที่นั่งอยู่ตรงนี้ แล้วก็นั่งอยู่ข้างบนนี้ ซึ่งคิดว่ามีส่วนถูกหัดฟัง ตั้งแต่เข้ามาพยายามที่จะไม่ออกความเห็นใด ๆ ทั้งสิ้นจะครับ ทั้งนี้ก็เห็นว่าพอ เขมรทำให้ดีที่พูดแล้ว ผมเองก็เป็นผู้หนึ่งที่ร่วมขบวนการในการที่ ไปดูกรณีของเร่ไถนด้วยตัวเองเพื่อที่จะให้เห็นข้อเท็จจริงว่า เป็นอย่างไร เพื่อที่จะนำมาปรับใช้ ให้เข้าข้อกฎหมาย แต่เราก็กังวลด้วยเหตุด้วยผลว่า เหตุผลเป็นอย่างไร ไม่ดีผมก็เห็นน้ำหนัก ฟังหน่อย หนึ่งฟังหน่อย ถ้าฟังยังไม่ได้จะออกไปดูด้วยอันกลับเข้านักก็ได้จะครับ ผมกำลังจะพูด อย่างไปขัดเคืองคนในกันบ้าง พวกนี้ยังอยู่ข้างบนใช้ไม่ได้ ผมเองผมพยายามให้เหตุ ให้ผลจะครับ ว่าสิ่งที่ผ่านมานั้นเร่ เขมรรับในเหตุและผล แล้วก็ตามที่คิดความเห็นเมื่อมีมติออกมาอย่างไร ผมก็เคารพในมติ แล้วเมื่อกลับกรรมาธิการบ้าง ๆ อนุว่ามีความรู้สึกอย่างไร เหมือนกันผมจะ ครับ ว่าจะที่พูดออกมาขอให้เป็นที่ปริวิตกสักนิดหนึ่ง คำว่าท้วงไปใส่ร้ายหรือขัดเคืองความรู้สึก ความคิดของตัวเองจะครับ ผมเป็นคนหนึ่งที่นั่งอยู่ข้างบนใช้ไม่ได้ เคยสังเกตตัวเองบ้างไหม ครับว่า ในวุฒิสภาในความคิดของตัวเองนั้นใช้ไม่ได้หรือเปล่า ขอบทูลครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณประสิทธิ์ ขอบทูลครับ อย่างนี้ก็ได้ไหมครับ ท่านสมาชิกฯ ผมขอ อนุญาตหาหรือ ผมคิดว่าเฉพาะมาตรา ๑๖ เท่าที่ฟังสมาชิกฯ อภิปรายมาโดยส่วนใหญ่เกี่ยว

ทั้งหมดเห็นว่าการจะยั้งไว้ ซึ่งเป็นสาระที่เป็นประโยชน์กับกฎหมายแล้วก็เป็นประโยชน์กับบ้านเมือง ผมจะขออนุญาตตรงไปที่เรื่อกับท่านประธานกรรมาธิการและท่านกรรมาธิการทุกท่าน เมืองท่านได้ทำหน้าที่มาถึงตรงนี้แล้วก็มีมาดราม่าไว้ ซึ่งสมาชิกฯ เห็นด้วย ผมคิดว่าถ้าคงไว้ เราจะได้ผ่านได้ใหม่ครับ เดี่ยวครับ ผมคิดว่าน่าจะจบแล้วละครับ ท่านประธานฯ เชิญครับ

นายผ่อง แก่งอี (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม ผ่อง แก่งอี นะครับ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสดี๋ยวมหาว่าผมใจมูบมึบ ผมก็เลยไปถามเพื่อนกรรมาธิการที่นั่งอยู่ที่นี่เรื่องตัวบุคคล ท่านก็เห็นอยู่แล้วนะครับ ผมไปโรงโสมหลังจากที่ฟังเพื่อนสมาชิกฯ เกิดความห่วงใยต่อชาติบ้านเมืองเช่นเดียวกับที่นั่งอยู่ข้างบนนี้ว่า ควรจะคงไว้ในะครับ โนเมื่อฟังดูจากเสียงเพื่อนสมาชิกฯ หลาย ๆ ท่านอยากให้งคงไว้แล้วผมก็ได้ถามเพื่อนกรรมาธิการข้างบนนี้ก็ไม่ขัดข้อง ถ้าจะคงไว้ก็สรุปแล้วก็คงไว้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณท่านกรรมาธิการครับ ผมจะถามอย่างนี้ครับว่า นี่ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ครับ ที่เห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ เฉพาะมาตรา ๑๖ นะครับ จะไม่ไปมาดราม่าอันแล้วนะครับ เชิญท่าน ไพบูลย์ครับ

นายไพบูลย์ อุบัติศฤงค์ (วุฒิสก) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ไพบูลย์ อุบัติศฤงค์ จากภูเก็ตครับ สืบเมื่อสักครู่นี้เชิญท่านสมาชิกฯ เห็นว่าให้คงไว้ แต่ว่ามีแนวทางเพิ่มเติม บางท่านแยกกว่าขอเป็น ๑๐ ปี บางท่านขอมากกว่าขอเพิ่ม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมคิดว่าคุณไพบูลย์คงพอแล้วครับ เขาว่าตามกรรมาธิการในขณะนี้เมื่อสักครูท่านถอนแล้วนะครับ เราประนีประนอมนะครับ ขอให้ท่านกลับมาถามที่ท่านร่างไว้ ผมคิดว่าตรงนี้ก็น่าจะพอสมควรนะครับ ท่านไพบูลย์ขอบคุณมากครับ ครูทูนุมีเห็นเห็นอย่างอื่นใหม่ครับ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ ตังคณานูรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ก็ต้องการขอยกยท่านอาจารย์ผ่องนะครับ ผมขอถอนคำว่า ประชด ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุชนพอนแล้วครับ ท่านวีรัตน์ ผมว่าประเด็นเราจบแล้วละ เรายังมีเรื่องใหญ่อีกหลายเรื่อง เวลาเรากำลังน้อยมาก ผมคิดว่าถ้าไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ผมขอผ่านนะครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ ก็เป็นอันจบ เรื่องอะไรครับ

นายสุชน ชาติเสรี (ชัชฎุมิ) : มาตรา ๑๖ หรือ นิคัดเขตรับ ท่านประธานฯ ครับ ผม สุชน ชาติเสรี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ผมเพียงจะให้ความเห็นนิดเดียวในเมื่อท่านประธานฯ มีมติว่า กรรมการของสภานิติบัญญัติแล้วถึถึถึ มาตรา ๑๖ เขารับว่าอยู่ในมาตรา ๑๖ ของคณะกรรมการฯ และเป็นการเพิ่มเติมขึ้นมาใหม่ ผมใช้สิทธินิคัดเขตรับท่าน ๒ นาทีเท่าบั้นเองครับ ผมดีใจครับท่านประธานฯ ที่ท่านคณะกรรมการและท่านสมาชิกฯ ได้อภิปรายกฎหมายฉบับนี้อย่างกว้างขวางแล้วก็เป็นกฎหมายที่มีประโยชน์ ทั้งเจ็ดผมเองนั้นก็ก็เป็นสมาชิกวุฒิสภาคนหนึ่งที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ ผมได้อภิปรายกฎหมายฉบับนี้ในวาระที่ ๑ แล้วพูดถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น ผมไม่ขอถกเถียงไปแต่ผมดีใจตรงที่ท่านกรรมการฯ ก็ใช้ความพยายามที่จะใช้แก้ไขและปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น ส่วนท่านสมาชิกฯ ก็ไปญัตติไปสมาชิกฯ ก็ให้ความสำคัญของผู้ประดิษฐ์คิดเชิงข้างเียง ผมว่าสาระสำคัญทั้งหมดครอบคลุมแล้วในกระบวนการตรากฎหมายนั้น ผมเองก็ชื่นชม ส่วนจะเป็นอย่างไรไปไหน เียงเมื่อเวลาที่จะทำงานในชั้นหลังจากกฎหมายนี้ผ่านไปแล้ว บทบาทวุฒิสภาของเราจะต้องติดตามตรงนั้นอีกนิดหนึ่งนะครับ เป็นข้อสังเกต ขอฝากไปว่าเรื่องนี้นั้นเป็นเรื่องที่จะต้องพยายามดูให้รอบคอบในการตรากฎหมายที่มีผลกระทบต่อเนื่องแล้วหรือต่อการค้าหรือชีวิตของประชาชน ผมขอฝากไว้เท่านี้เองครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมการฯ ครับ

นายผ่อง ฝั่งอี (ประธานคณะกรรมการฯ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ผ่อง ฝั่งอี ในฐานะกรรมการ เมื่อสภาได้ผ่านมาตรา ๑๖ กรรมการก็จำเป็นต้องเสนอมาตรา ๑๗ ซึ่งมีความจำเป็น มาตรา ๑๗ ก็คือว่าให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นผู้รักษาตามพระราชบัญญัติที่ได้รับ เหตุผลคงไม่ต้องอธิบายแล้วครับ ถ้าจะอธิบายโดยสั้นๆ ก็คือว่าเป็นหลักในการออกกฎหมาย เพราะว่ามาตรา ๑๖ นี้เป็นการเพิ่มหลักกรเพิ่มขึ้นมาใหม่ถ้าไม่บัญญัติไว้ว่า ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาตามพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๑๖ ก็จะไม่มีบุคคลมารักษาการโดยรัฐมนตรีครับ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุนทรครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (ผู้แทนของพรรคการเมืองที่สนับสนุนร่างพระราชบัญญัติ) : ที่เคารพ ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดกำแพงเพชร ผมขอกราบเรียนท่านประธานกรรมการว่า มาตรา ๑๖ นั้นท่านนำด้วยคำว่า บทเฉพาะกาลจะต้องใช้หรือไม่ว่าครั้งนี้เป็นบทเฉพาะกาล ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ที่ท่านพูดเมื่อสักครู่นี้ ผมก็เลยไม่ได้ถูกกฎหมายแล้วนับเท่า ถ้าหากว่าเมื่อคุณเห็นว่ารัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมที่บัญญัติการควบคุมพระราชบัญญัตินี้สมควรที่จะนำมาตรา ๑๑ ไม่จำเป็นต้องใช้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการธิการ

นายส่อง เล่งตี้ (ประธานคณะกรรมการธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ส่อง เล่งตี้ ประธานคณะกรรมการธิการ บังเอิญมีตัวอย่างคือ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ได้มีการแก้ไขในทำนองเดียวกันนี้เพิ่มขึ้นมา ก็เลยได้ถือตามพระราชบัญญัตินี้แล้วเข้าหน้าที่วุฒิสภาเป็นผู้มาชี้แจง ได้นำเอาหลักฐานมาให้เห็นแล้วว่าจำเป็นจะต้องบัญญัติเพิ่มเติมขึ้นมาถึงได้เสนอเพิ่มเติมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านสุนทรครับ

นายสุนทร จิมลาอินทร์ (ก้านหงษ์เพชร) : ครับ กราบเรียนรบกวนท่านกรรมาธิการอีกครั้งคือ พระราชบัญญัติข้าราชการอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็นพระราชบัญญัติฉบับแรก อันนี้ของท่านแก้ไขพระราชบัญญัติในฉบับก่อน ในเมื่อมีอยู่แล้วหมดคิดว่าไม่จำเป็นต้องใช้ ผมกล้าชี้แจงนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ (รองประธานคณะกรรมการธิการ) : ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ ก็ขออนุญาตเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยังท่านสมาชิกฯ ทุกท่านนะครับ สิ่งที่ท่านสุนทรกล่าวมานั้นถูกต้อง ก็ยังเถียงอาจจะเป็นเพราะว่าทางผมกับทางท่านประธานฯ ยังไม่ได้มีการหารือกันในส่วนนี้ ถ้าย้อนไปดูโดยพระราชบัญญัติแรกปี ๒๕๑๑ จะมีบัญญัติอยู่ในมาตรา ๑๑ อยู่แล้วเหมือนกันบอกได้ว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ อันนั้นเมื่ออยู่แล้วครับ จะนั่นจึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มเติมเข้าไปเป็นมาตรา ๑๑ อีกครั้งหนึ่งครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็เอาใจร่วมแจ่มมาตรา ๑๑ ขอบคุณกรรมาธิการทุกท่านครับ ขอบพระคุณครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ ก็เป็นอันจบการพิจารณาเรียบร้อยแล้วเดี๋ยวนี้ต่อไปผมจะขอ

ให้ที่ประชุมพิจารณาทั้งร่างเป็นกรณีเฉพาะผู้ใดแก้ไขเพิ่มเติมข้อใด ๆ หรือไม่
เชิญท่านอาจารย์ฉัตรศักดิ์ศรี

นายเข็มศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพฯนคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม เข็มศักดิ์ ปิ่นทอง สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ในส่วนที่ผมได้ขอแปรญัตติไว้ใน
มาตรา ๕๐/๑ เดิม นั้น ผมได้ปรึกษาทางสำนักงานกฎหมายแล้วเห็นว่า ถ้าหากว่าแยกเป็นมาตรา
ใหม่จะดูดีกว่า ก็คือเป็นมาตรา ๕๐/๔ ในข้อความที่พูดกันถึงเรื่องของการแบ่งส่วนรายได้ไป
ให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ถ้าที่ประชุมเห็นด้วยก็ต้องแก้ไขในต้นมาตรา ๑๑ ด้วย ที่ใช้
คำว่า ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๐/๑ มาตรา ๕๐/๒ มาตรา ๕๐/๓ และมาตรา ๕๐/๔
ต้องเติมตรงนั้นด้วยนะครับ ขอพระคุณกราบท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขออนุญาตหรือกรรมวิธีการ ถ้าท่านไม่คิดใจ ผมคิดว่าคงงั้นก็ได้
ก็ในเนื้อหา ก็ขอเดชะว่าขอขมาให้ท่านนั่งเอง แล้วการอ่านกฎหมายก็จะสะดวกขึ้นครับ
ขอบคุณครับ ท่านสุรชัยครับ

นายสุรชัย คนึงตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ
ผม สุรชัย คนึงตั้งตระกูล จากร้อยเอ็ด ขออนุญาตเพิ่มเติมข้อใดในมาตรา ๑๖ บรรทัดที่ ๓
ซึ่งเดิมเขียนว่า “พระราชบัญญัตินี้ มิให้ใช้บังคับกับเรือในเขตวิมาวร์ไปแดงและแม่กลองหิน”
ผมขออนุญาตเพื่อให้ตรงกับเจตนารมณ์แล้วจะเติมคำว่า มิให้ใช้บังคับกับการบินเหมือนเรือ
ควรจะเป็นการทำเหมือนเรือบิน ยกเว้นเมืองวิมาวร์ไปแดงและแม่กลองหิน ขออนุญาตผ่าน
ไปท่านประธานวุฒิสภา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านพันตำรวจเอก ไพจิตร ครับ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีสิงหา (สงขลา) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ผม พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีสิงหา ที่ท่านประธานกรรมวิธีการขอเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ เมื่อสักครู
ผมเห็นว่ากฎหมายนอกจากแก้ไขแล้วเป็นการยกร่างขึ้นมาใหม่อีกมาตราหนึ่ง ซึ่งผมคิดว่า
จำเป็นจะต้องมี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่าน พันตำรวจเอก ไพจิตร ครับ เราจบไปแล้วครับ
มาตรา ๑๗ ไม่มีแย้งครับ เชิญคุณวงศ์พันธ์

นายวงศ์พันธ์ ๗ ตะกั่วทุ่ง (พังงา) : ผม วงศ์พันธ์ ๗ ตะกั่วทุ่ง ส.ว.จังหวัดพังงา ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ เมื่อสักครู່ท่านสมาชิกฯ จากจังหวัดกำแพงเพชร ก็ย ท่านสุนทร จินดาอินทร์ ได้ยกประเด็นขึ้นมาว่าในมาตรา ๑๖ นั้นเป็นเรื่องเฉพาะกาล เพราะฉะนั้นเราควรจะเขียนคำว่า บทเฉพาะกาล เพิ่มขึ้นด้วยหรือเปล่า ความเห็นผมว่าควรจะเขียนเป็นบทเฉพาะกาล แล้วก็เขียนเป็นอีกมาตราหนึ่ง เพราะถ้าไม่เขียนบทเฉพาะกาลจะไม่สะดวกหรือไม่สวยเท่าที่ควร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ (รองประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม ประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ ครับ อันนี้เป็นกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเดิม ซึ่งคิดว่าไม่ความจำเป็นที่จะต้องไประบุไว้ว่าเป็นบทเฉพาะกาล เพราะสามารถโยงต่อไปได้เลยเพียงมาตราเดียว แล้วใจความก็สอดคล้องกับมาตราก่อน ๆ ก็สามารถทำได้ แต่ถ่วงจะเพิ่มเติมก็ไม่คิดแต่ประการใด แต่คิดว่าถ้าลักษณะนี้ก็เห็นว่ากระชับแล้ว ก็แล้วแต่ที่ประชุมอีกครั้งก็แล้วกันนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอบคุณครับ ผมว่าท่านวงศ์พันธ์ครับ คือ โดยสาระก็เป็นอย่างนั้นอยู่แล้ว เนื้อหาก็คงเหมือนกัน อย่างที่กรรมาธิการชี้แจงนะครับ ขอบพระคุณครับ ท่านนิพนธ์

นายนิพนธ์ สุทธิเดช (อำนาจเจริญ) : ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ผม นิพนธ์ สุทธิเดช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอำนาจเจริญ เมื่อสักครู่ท่านสุรชัยได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องเวิร์ดดิ้ง (Wording) ผมก็เลยได้อ่าน พ.ร.บ. ฉบับนี้ แล้วก็โครงการเรไปเดสดังนี้ ถ้าเราไปเขียนคำว่ากล้อหินและไอบเดซ ๒ ตัวทำนั้น จะสามารถที่จะไปแยกแ่งอื่น ๆ ที่เป็นผลพลอยได้จากเหมืองดังนี้อีกประมาณ ๑๐ ชนิดได้หรือเปล่า ออกจะเรียนท่านประธานฯ เพื่อเรียนต่อประธานกรรมาธิการว่า การทำเหมืองที่ตรงนี้สิ่งที่จะเอาออกมาได้เฉพาะกล้อหินและไปแจนเท่านั้นหรือ แล้วอีก ๑๐ ชนิดล่ะครับ อยากรบกวนเรียนท่านประธานฯ ที่ตรงนี้เพื่อจะดูเวิร์ดดิ้งให้ พ.ร.บ. นี้เป็นประโยชน์ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ของท่านสุรชัยเมื่อสักครู่ ท่านสุรชัยครับ เพื่อให้กรรมาธิการได้พิจารณาได้ชัดเจนขอให้ท่านสรุปสั้น ๆ นะครับ

นายสุรชัย คณิศร์ตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ขออนุญาตอ่านอีกทีนะครับ บรรทัดที่ ๓ ผมขออนุญาตเดิมถ้อยคำไปอย่างนั้นครับว่า “พระราชบัญญัตินี้มีไว้ใช้บังคับกับการทำเหมืองแร่อื่น ยกเว้น” ที่ผมเติมใหม่ก็คือ “เหมืองแร่โปแตช” และขอเดิมคำว่า “เหมืองแร่เกลือหิน” เข้าไปเพื่อให้ความชัดเจนว่าเป็นเหมืองแร่ ไม่ใช่เฉพาะตัวแร่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพีชชู พัฒนาโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการครับ ผมคิดว่าเป็นการเพิ่มเติมถ้อยคำที่ชัดเจนขึ้น กระชับขึ้น ได้ความหมายมากกว่าคำว่า แร่ เกลือ ๆ เป็นการทำเหมือง ซึ่งสาระที่เราทำกันมา พิจารณากันมาก็เป็นอย่างนี้ครับ ฉะนั้นก็เป็นอันจบการพิจารณาถ้อยคำทั้งหมด ผมถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปพิจารณาลำดับสุดท้ายวาระ ๓ จะขอมติว่า เห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านสมาชิก ครับ บดินทร์ครับ ถ้าท่านเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติที่มีถ้อยคำแก้ไขเพิ่มเติมให้ถด เห็นด้วย ถ้าท่านไม่เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติที่มีถ้อยคำแก้ไขเพิ่มเติมให้ถด ไม่เห็นด้วย เจริญจงคณะครับ เจริญเจ้าหน้าที่รวมคณะครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๓๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพีชชู พัฒนาโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๑๓๑ ไม่เห็นด้วย ๑๑ งดออกเสียง ๘ ไม่ลงคะแนน ๐ ก็เป็นอันว่าสมานันได้พิจารณารับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ และก็ผ่านในวาระที่ ๓ เรียบร้อย ก็ขอขอบคุณท่านกรรมาธิการทุกท่านครับ ท่านประธานเชิญครับ

นายห้อง เสง้อี (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ขอบขอบคุณท่านประธานฯ ผม ผ่อง เสง้อี โยนามของประธานกรรมาธิการ ถอดไม่ได้นะครับที่จะต้องขอบคุณเพื่อนสมาชิก ที่ได้ใช้เวลารวมาน ๕ ชั่วโมงกว่าเพื่อพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ ก็ควรค่าพอสมควร เพราะเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีความสำคัญ ก็ขอขอบพระคุณอย่างยิ่งที่เพื่อนสมาชิก ได้ให้ความร่วมมือและพิจารณากฎหมายนี้ อันเป็นประโยชน์แก่ประชาชนต่อไป ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพีชชู พัฒนาโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณกรรมาธิการทุกท่านครับ

ท่านสมาชิก ครับ ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ชื่อเรื่อง	เรื่องขอความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับที่	๓๑
วันที่	31 มี.ค. 2544
เวลา	๑.๓๐ น.

ที่ สผ ๐๐๐๘ ๒๕๔๔

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสุโขทัยใน กท ๑๐๓๐๐

๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ พ.ศ.
 ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ
 ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กรมเลขาธิการ ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น หรือตัวกำกับที่กองอัยการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๖๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
 วันพุธที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๔ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและ
 เงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง
 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
 ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๑

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ พ.ศ.
 เป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายชัชชัย ทิมพิไจจน)

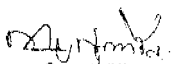
ประธานสภาผู้แทนราษฎร
Legislative Institutional Repository of Thailand

สารบัญ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว
โดยคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่
๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๔ และให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจสอบร่างที่พิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติเงินต้นและ
เงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ พ.ศ. เป็นผู้พิจารณา เมื่อคณะกรรมการมีการพิจารณาเสร็จแล้ว
จึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๔๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๑ แล้วลงมติในวาระที่ ๑ ตาม
เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปหากระงับหรือยุบ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สภาผู้แทนราษฎรจึงให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๔

(นายพิฑูร พู่ศิริวิบูลย์)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ...

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ดังต่อไปนี้

- (๑) ปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการอัยการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ ทวิ และมาตรา ๑๗ และเพิ่มมาตรา ๑๖ จีตัว และมาตรา ๑๕ (เบญจ)
(๒) แก้ไขบทบัญญัติว่าด้วยการรับเงินเดือนของข้าราชการอัยการ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๔ (๕))

เหตุผล

เนื่องจากองค์ประกอบของคณะกรรมการอัยการในปัจจุบันมีกรรมการมาจากผู้ดำรงตำแหน่ง ข้าราชการอัยการหรือเคยรับราชการเป็นข้าราชการอัยการ โดยมีได้มีบุคคลภายนอกเข้ามาเป็นกรรมการใน แต่ประธาน ก.อ. ซึ่งอาจเลือกมาจากผู้ทรงคุณวุฒิในทางกฎหมายซึ่งเคยรับราชการในตำแหน่ง ไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไปได้ สมควรให้คณะกรรมการอัยการเป็นองค์กรที่มีบุคคลภายนอก เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลของข้าราชการอัยการ นอกจากนี้โดยที่ได้มีการ ตรากฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ สมควรแก้ไขบทบัญญัติใน พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ว่า

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

.....
.....

มาตรา ๘ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา ๙ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๑๐ ไว้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๙ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๘ ให้มีคณะกรรมการอัยการคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า ก.อ. ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ซึ่งเลือกจากผู้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการ

ซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการอัยการมาแล้วในตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอธิบดีกรมอัยการหรือรองอัยการสูงสุด หรือผู้ทรงคุณวุฒิในทางกฎหมาย ซึ่งเป็นผู้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการและเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไป ทั้งนี้ ต้องไม่เคยเป็นสมาชิกหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองในระยะเวลาลับปีที่ผ่านมา และไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกรัฐสภาหรือทนายความ

(๒) อัยการสูงสุดเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

(๓) รองอัยการสูงสุดตามลำดับอาวุโสจำนวนไม่เกินสี่คนเป็นกรรมการอัยการโดยตำแหน่ง

(๔) กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิหนึ่งคน ซึ่งข้าราชการอัยการที่ได้รับเงินเดือนตั้งแต่ขั้น ๖

ขึ้นไปเป็นผู้เลือกจาก

(ก) ข้าราชการอัยการซึ่งรับเงินเดือนตั้งแต่ขั้น ๕ ขึ้นไป และมีได้เป็นกรรมการอัยการ

โดยตำแหน่งแล้ว สามคน

(ข) ผู้รับบำนาญหรือบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการซึ่งเคย

รับราชการเป็นข้าราชการอัยการมาแล้ว และต้องไม่รับราชการการเมือง สมาชิกรัฐสภา กรรมการพรรคการเมือง เจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง หรือทนายความ สามคน

(๕) กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนสามคน

ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นรองประธาน

ให้ ก.อ. แต่งตั้งข้าราชการฝ่ายอัยการคนหนึ่งเป็นเลขาธิการ ก.อ.

มาตรา ๑๙ ทวิ ในภาพเลือกประธาน ก.อ. ตามมาตรา ๑๘ (๑) ให้กรรมการอัยการ

ตามมาตรา ๑๘ (๒) (๓) (๔) และ (๕) ประชุมกันกำหนดรายชื่อบุคคลที่เห็นสมควรเป็นประธาน

ไม่น้อยกว่าห้าชื่อส่งให้ข้าราชการอัยการผู้มีสิทธิเลือกตามมาตรา ๑๘ (๒) ทำการเลือกรายชื่อดังกล่าว

เมื่อผลการเลือกเป็นประการใด ให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ

แต่งตั้ง'

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕ (๕) และมาตรา ๑๕ (๖) ของ
 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๘

"มาตรา ๑๕ (๕) จัดสรร รองประธาน ก.อ. อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี นับแต่วันที่ได้รับเลือก
 จากคณะกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้รองประธาน ก.อ. พ้นจากตำแหน่งเมื่อตาย
 ลาออก หรือขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๕ (๕) (ก) หรือ มาตรา ๑๕ (๖) แล้วแต่กรณี
 มาตรา ๑๕ (๖) ของกฎหมาย กรรมการศึกษาผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๕ (๕) ต้องมีคุณสมบัติ
 และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีความประพฤติไม่ดีมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ (๒) (๖) (๗) (๘) (๙)
 หรือ (๑๐)

(๒) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภา
 ท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการพรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง หรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของ
 พรรคการเมือง

(๓) มีอายุไม่ต่ำกว่าห้าสิบปีบริบูรณ์

(๔) ตัวเองทางศึกษาไม่ได้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

(๕) ไม่เป็นลูกจ้างภาครัฐหรือนายจ้าง ลูกจ้างภาครัฐของรัฐ กรรมการการเลือกตั้ง
 กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
 แห่งชาติ กรรมการ หรือโฆษกนายทะเบียนแห่งชาติ หรือกรรมการในคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง
 หรือศาลอื่น

(๖) ไม่เป็นข้าราชการอัยการ ทนายความ ข้าราชการตำรวจ หรือข้าราชการตุลาการ
 ศาลยุติธรรม

(๗) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือคนวิกลจริตหรือจิต
 ฝกึบเพี้ยนไม่อาจประกอบ

(๘) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ

(๙) ไม่ปรากฏหลักฐานหรือวิชาที่สนับสนุนอันเป็นการกระทบกระเทือนถึงกาลงัผู้ปฏิบัติหน้าที่
 ในตำแหน่งกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ"

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(โปรดพลิก)
 ระเบียบ/๘

มาตรา ๕๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๔๘ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๘ กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในตำแหน่งได้คราวละสองปี และอาจได้รับเลือกใหม่หรือแต่งตั้งใหม่ได้

ถ้าตำแหน่งว่างลงก่อนถึงกำหนดวาระ ให้นายกรัฐมนตรีสั่งให้ดำเนินการเลือกขอมหรือคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งขอม เว้นแต่วาระการอยู่ในตำแหน่งของกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน นายกรัฐมนตรีจะไม่สั่งให้ดำเนินการเลือกขอมหรือคณะรัฐมนตรีจะไม่แต่งตั้งก็ได้

กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับเลือกขอมหรือแต่งตั้งตามวาระของอยู่ในตำแหน่งได้เพียงวาระของผู้นั้นแทน"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๕) อัยการพิเศษประจำกรม ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๕-๖"

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นคณะกรรมการอัยการตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าคณะกรรมการอัยการตามวรรคสองจะเข้ารับหน้าที่

ในวาระเริ่มแรก ให้มีการเลือกประธาน อ.อ. กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๕ (๔) และแต่งตั้งกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๕ (๕) ให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ

มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรีนัดปรึกษาคณะมนตรีประศาสน์นิติคดี

.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

 (นางชวนชม กัลลภ)

หัวหน้าฝ่ายนิติคดี กองการประชุม
 สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่บนถนนพระรามวดีเสภา (นายพิเชษฐ ศัพทโธติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : บุคลากรได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๔ และตั้งข้อพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน ขณะนี้เหลือเวลาพิจารณาอีก ๓๒ วัน ขอเชิญ ท่านเลขาธิการท่านอื่นบนที่กหหลักการและเหตุผลคร่าว

นายสุรพงษ์ มาสะวิฑูทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่แทนเลขาธิการ วุฒิสภา) :

“บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่...) พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑
ดังต่อไปนี้

- (๑) ปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการอัยการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๕ ตรี และมาตรา ๑๖ และเพิ่มมาตรา ๑๕ จีตา และมาตรา ๑๕ ฅฅญง)
- (๒) แก้ไขบทบัญญัติว่าด้วยการรับเงินเดือนของข้าราชการอัยการ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๕ (๔))

เหตุผล

เนื่องจากองค์ประกอบของคณะกรรมการอัยการในปัจจุบันมีกรรมมารมาจาก ผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการอัยการ หรือเคยรับราชการเป็นข้าราชการอัยการ โดยมีให้มีบุคคล ภายนอกเข้ามามีกรรมการ เว้นแต่ประธาน กอ. ซึ่งอาจเลือกมาจากผู้ทรงคุณวุฒิในทาง กฎหมาย ซึ่งเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไปได้ เปรียบได้ คณะกรรมการอัยการเป็นองค์กรที่มีบุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อประโยชน์ในการ บริหารงานบุคคลของข้าราชการอัยการ นอกจากนี้ โดยที่ ได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยเงินเดือน และเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ เปรียบแก้ไขบทบัญญัติในพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภาคนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญคุณสุนทรครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (ลำปางเพชร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดกำแพงเพชร กฎหมายฉบับนี้ก็คงสืบเนื่องมาจากการที่เราลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการไปแล้วนะครับ แต่ว่ากฎหมายฉบับนี้สุดท้ายของกฎหมาย ดีมาก ๆ สมบอกไว้ก่อนเลยว่า ผมรับหลักการแน่นอน แต่ว่าก่อนที่จะไปรับหลักการ ผมขออนุญาตที่จะฝากกับกรรมาธิการวิสามัญที่จะพิจารณากฎหมายฉบับนี้นะครับว่า มีจุดที่เราควรจะดูแลแล้วควรที่จะสนใจอย่างไร เริ่มตั้งแต่หลักการ หลักการผมไม่เห็นด้วยเล็กน้อย เพราะว่าหลักการแบบนี้เคยพูดกันแล้วครับว่า การที่จะแก้กฎหมายอะไรก็แล้วแต่ น่าจะให้หลักการเหมือนกัน ๆ อันนี้ท่านบอกเลยท่านจะแก้มาตราไหน ๆ อย่างนี้เราเคยพูดกันแล้วในวุฒิสภาครับว่า ไม่น่าจะทำอย่างนี้ สำหรับเหตุผลเขี่ย ๆ เยี่ยมมาก ๆ เพราะว่าฉบับที่แล้วผมคัดค้านเต็มที่ แต่เพิ่งเห็นฉบับนี้มีเหตุผลที่ดีมากเพราะว่าโดยหลักก็คือ เพื่อจะเพิ่มคณะกรรมการอัยการให้มากขึ้น โดยเอาบุคคลภายนอกเข้าไปเพื่อจะไปควบคุมดูแลองค์กรของอัยการ อันนี้ผมเห็นด้วย สิ่งที่ผมจะขอกราบเรียนท่านประธานฯ เพื่อขออนุญาตเรียนฝากไปยังกรรมาธิการวิสามัญที่จะพิจารณากฎหมายฉบับนี้ว่า จุดแรกที่เราควรจะดูคือมาตรา ๔ เป็นการยกเลิกมาตรา ๑๕ ในพระราชบัญญัติฉบับเดิม ในพระราชบัญญัติฉบับเดิมนั้นให้กำหนดว่า กรรมการอัยการจะต้องมีทั้งหมด ๑๒ คน ซึ่งประกอบด้วยอัยการทั้งสิ้นหรือว่าอดีตอัยการ พอมาแก้ไขเป็นฉบับใหม่ให้ยกเลิกมาตรา ๑๕ เดิมมาใช้มาตรา ๑๕ ใหม่ ตำแหน่งเดิม ๆ ก็ยังคงอยู่ที่ผมบอกว่ากฎหมายฉบับนี้ดี ดีตรง (๕) ในมาตรา ๔ ที่เป็นมาตรา ๑๕ ใหม่บอกว่าให้มีผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมาจำนวน ๑ คน แต่ผมเห็นว่าถึงแม้ที่ใหม่แต่งตั้งให้บุคคลภายนอกเข้าไปร่วมอยู่ในคณะกรรมการอัยการ แต่ถ้าหากว่าเราจะสังเกต ผมเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปว่า ถ้าเราจะสังเกตให้ดี คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมเขาที่มีบุคคลภายนอก ๒๒ คน แต่มาจากการเห็นชอบและการสรรหาของวุฒิสภา กรรมการตุลาการในศาลปกครองก็มาจากการเห็นชอบของวุฒิสภา พระราชบัญญัติอัยการฉบับนี้ทำไมไม่ทำอย่างนั้นบ้าง อันนี้ไม่ว่าจะกลายเป็นว่าผมมาแสวงหาเพื่อจะเข้าไปเป็นผู้ดูแลอัยการหรืออย่างไร ไม่ใช่ ผมว่ากฎหมาย

น่าจะอยู่ในลักษณะเดียวกัน การหากรรมการอัยการเข้าไปควบคุมองค์กรอัยการนั้นน่าจะมา พอดีกับกรรมการตุลาการในศาลปกครองก็ดี กรรมการตุลาการในศาลยุติธรรมก็ดี น่าจะเป็น ลักษณะในแนวทางเดียวกัน ผมขอให้ข้อสังเกตกับท่านประธานฯ ผ่านไปยังกรมการ วัฒนาภรณ์ที่จะพิจารณาเรื่องนี้ครับ

อีกอันหนึ่งครับ ผมขอฝากไว้คืออีกมาตราหนึ่งคือแก้ไขมาตรา ๒๕ เพื่อให้ อยการพิเศษประจำกรม ดำรงตำแหน่งอัยการชั้น ๕ และชั้น ๖ อันนี้ผมดูแล้วคล้าย ๆ เป็น การขึ้นเงินเดือนให้อัยการชั้น ๕ โดยปริยาย พอเป็นชั้น ๖ ก็ขึ้นไปกินเงินเดือนขั้นที่สูงสุด ขึ้นไปได้ กฎหมายเช่นนี้สมควรหรือไม่ผมขอฝากให้คณะกรรมการข้าราชการ วัฒนาภรณ์ช่วยพิจารณา ถ้าหากว่าท่านยังคงไว้เดิมร่างเดิม ก็คงได้ติดตามไปแปรญัตติกันต่อไป ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรจน รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านใส่วครับ

นายใส่ว พรหมฉ่ำ (นครราชสีมา) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม ใส่ว พรหมฉ่ำ ครับ โดยหลักการผมเห็นด้วย แต่ในรายละเอียด อย่างในกรณีมาตรา ๔ อย่างท่านสุนทรได้อธิบายไปแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง ๓ คน อาจถาม ท่านประธานฯ ไปถึงท่านรองนายกฯ ว่าทำไมถึงต้องให้เป็นหน้าที่ของ ครม. เป็นคนแต่งตั้ง ซึ่งวิธีการปฏิบัติหรือแนวปฏิบัติ อย่างท่าน ก.ค. อย่างท่านสุนทรว่า ถ้าให้ทรงคุณวุฒิ เป็นคนสรรหา แล้วก็คัดเลือกให้สภาพิจารณา ผมอยากจะเห็นแนวความเห็นทำไมถึงรัฐบาลนำเสนอหลักการนี้ อย่างไรก็ตามในมาตรา ๕ ก็เช่นเดียวกัน ในกรณีที่ผู้ทรงคุณวุฒิข้างล่างก็จะให้นายกรัฐมนตรีเป็นคนเลือกตั้งขอมให้ โดยดำเนินการเลือกตั้งขอมหรือให้ ครม. เนื่องจากขอม เป็นลักษณะที่ ชัดแจ้งกันในแนวทางในมาตรา ๔ ด้วย ผมอยากขอความเห็นของสภาฯ ในประเด็นนี้ครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรจน รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสำนวนครับ

นายสำนวน จโลปถัมภ์ (สิงห์บุรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ ผม สำนวน จโลปถัมภ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดสิงห์บุรี ในฐานะประธาน กรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน ขอกราบเรียนต่อท่านประธานฯ ว่า ในเรื่องนี้ ได้รับมอบหมายจากท่านประธานวุฒิสภาให้คณะกรรมการได้พิจารณาในเบื้องต้นขอกราบ เรียนว่า คณะกรรมการการยุติธรรมฯ ได้พิจารณาในเบื้องต้นแล้วความเห็นควรรับ หลักการ แต่มีข้อสังเกตตามที่ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติได้กล่าวมาแล้วทั้ง ๒ ท่านว่า โดยเฉพาะ อย่างยิ่งที่แก้ไขในมาตรา ๑๕ (๕) ที่กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

มีจำนวน ๓ คน อันนี้เป็นข้อสังเกตของคณะกรรมการว่าโดยหลักการแล้วต้องการที่จะให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานบุคคลของสำนักงานอัยการฯ แต่แทนที่จะเป็นบุคคลภายนอกที่มาโดยอิสระกลับมาจากคณะรัฐมนตรี ถึงแม้ว่าจะมีความเห็นว่า นายกรัฐมนตรีเป็นผู้กำกับดูแลกิจการของสำนักงานอัยการสูงสุด แต่ไม่มีอำนาจในการที่จะมาสั่งในเรื่องคดีก็ตาม การที่จะให้คณะรัฐมนตรีส่งตัวแทนเข้าไปถึง ๓ ท่านนั้นดูน่าจะมากเกินไป กราบเรียนเป็นตัวอย่างว่า ในสภาพความ ความหมายเรื่องทนายความ สภาพทนายความเราก็เปิดโอกาสให้รัฐมนตรีเข้าไป แม้สภาพทนายความจะบริหารงานด้วยความอิสระ โดยมีการรวมการของสภาพทนายความจากทั่วประเทศมาด้วยกันบริหาร แต่เราก็มีตัวแทนจากรัฐมนตรีมา ๑ ท่าน เพื่อมาคอยเป็นผู้ประสานงานหรือมากำกับดูแลของกิจการสภาพทนายความในเรื่องนี้ผมขอกราบเรียนว่า ถ้าหากในชั้นกรรมาธิการ ขอฝากข้อสังเกตว่า ถ้าหากว่าเป็นไปได้น่าที่จะมาจากวุฒิสภา ๒ ท่าน แล้วเพื่อให้การประสานงานระหว่างนายกรัฐมนตรีในฐานะผู้กำกับดูแลส่งผู้แทนมาเพียงอย่างน้อย ๑ ท่าน ส่วนมาตราอื่น ๆ นั้นกรรมาธิการไม่ได้คิดใจขอกราบเรียนว่าเห็นควรรับหลักการครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านปรี่ดีครับ

นายปรี่ดี หิรัญพุกณ์ (ปทุมธานี) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผมปรี่ดี หิรัญพุกณ์ จากจังหวัดปทุมธานี ผมสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้และมีความเห็นสอดคล้องกับเพื่อนสมาชิก ที่ได้ลี้ภัยไปแล้วว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติที่ดีขึ้นกว่าเดิม อย่างไรก็ตามผมมีความเห็นว่า ยังเป็นร่างพระราชบัญญัติที่ไม่อาจกล่าวได้ว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติที่ครบถ้วนสมบูรณ์ และมีความเหมาะสมด้วยหลักการทางกรปกครองแผ่นดิน และหลักการทางรัฐศาสตร์โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมอยากชี้ให้เห็นถึงปัญหาที่เกี่ยวกับร่างกฎหมายฉบับนี้ ความจริงอาจจะเป็นปัญหาใหญ่มากเกินกว่าที่จะแก้ทันทีทันใดในขณะนี้ แต่เป็นเรื่องหลักการใหญ่ที่ผมอยากจะทำเสนอต่อท่านสมาชิกทั้งหลาย ขอท่านประธานฯ ได้โปรดพิจารณาในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓ อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรีและศาลตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ อันนี้หมายความว่าอำนาจทั้งหมดทั้งหลายทั้งปวงในการบริหารราชการแผ่นดินอยู่กับประชาชนและเป็นของประชาชนเอาอำนาจที่พระมหากษัตริย์ทรงใช้เป็นการใช้อำนาจแทนประชาชน ในกรณีของสภา สภาทั้งสองได้รับเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนเป็นเรื่องชัดเจน ไม่มีปัญหา รัฐบาลก็เป็นรัฐบาลที่ได้รับเลือกตั้งโดยตรงจากรัฐสภา ซึ่งเป็นระบอบตัวแทน สาเหตุเป็นปัญหาที่ผมจะกราบเรียนไว้แต่เพียง

กัน ๆ ขณะนี้ว่า ซึ่งก็ได้ถูกเอาได้ความหมายแห่งรัฐธรรมนูญ กฎหมายรัฐธรรมนูญเขียนที่มาจาก
 ของอำนาจศาลไว้แตกต่างจากบทบัญญัติแห่งมาตรา ๓ นี้ค่อนข้างชัดเจน ผมยังไม่พูดถึง
 ประเด็นนี้ชัดในขณะนี้เพราะจะต้องใช้เวลามาก อยากนำท่านประธานฯ มาดูปัญหาของอัยการ
 อัยการที่เป็นองค์กรฝ่ายบริหารอยู่ในสังกัดภายใต้การกำกับบัญชาของท่านนายกรัฐมนตรี
 อัยการเป็นองค์กรซึ่งมีใ้มีอำนาจอยู่ในอำนาจฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่พ้นไปจากอำนาจประชาชน
 แต่กฎหมายระเบียบบริหารราชการฝ่ายอัยการเขียนไว้ในจรรยาที่ยังใช้อยู่ในปัจจุบันว่า
 ผู้มีอำนาจควบคุมบังคับบัญชาทั้งหลาย ทั้งปวงนั้นมาจากข้าราชการแต่เพียงส่วนเดียว มิได้มี
 บุคคลภายนอกหรือตัวแทนของประชาชนเข้ามาควบคุมดูแลแม้แต่สักคนเดียว จึงกล่าวว่
 กฎหมายฉบับใหม่ที่เสนอเข้ามาที่มีความเหมาะสมมากขึ้น แต่ผมอยากจะเรียนต่อไปว่าในกรณีนี้
 ก็จะเห็นได้ชัดว่ามีกรรมการอัยการเพียง ๑๔ คน ในจำนวนนี้มีคณะที่มาจากบุคคลภายนอก
 เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเพียง ๑ คน เป็นเพียงเพียง ๑ ใน ๑๔ อาจจะเป็น ๕ ใน
 ๑๔ หากมีการเลือกประธานของคณะกรรมการอัยการมาจากบุคคลภายนอกที่มีเกียรติ
 ศักดิ์แห่งอัยการสูงสุดหรือรองอัยการสูงสุด กรณีนั้นก็นับได้ว่าจะมี ๕ ใน ๑๔ คน ผมโดย
 ส่วนตัวแล้วมีความเห็นเสนอมาว่า ระบบบริหารราชการจะต้องไม่มีรัฐอิสระ ในกรณีของ
 องค์กรอิสระเป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ให้ที่มาแห่ง
 ผู้ที่จะทำหน้าที่คือ คณะกรรมการต่าง ๆ ขององค์กรอิสระและผู้เป็นประธานมาจากรัฐสภา
 ยืนยันเป็นระบอบการใช้อำนาจผ่านระบอบตัวแทนที่ประชาชนเลือกตั้งเข้ามาโดยตรง แต่ในกรณี
 ของศาลและในกรณีของอัยการนั้นแตกต่างกัน มิได้มีระบบตัวแทนของประชาชนเข้ามา
 เกี่ยวข้อง จนกระทั่งครั้งนี้แหละครับที่มีตัวแทนของคณะรัฐมนตรี ๑ คนจาก ๑๔ คน
 ผมอยากจะชี้ประเด็นนี้ไว้แต่เพียงสั้น ๆ ก่อนที่จะนำไปสู่การพิจารณาแปรญัตติ ผมอยาก
 เถียงหรือให้ท่านประธานฯ และที่ประชุมได้โปรดพิจารณาในประเด็นนี้ว่าเป็นเรื่องในผู้รับ
 เป็นเรื่องใหญ่ของบ้านเมือง เราจะสามารถกล่าวได้อย่างไว้ว่า เราเป็นประชาธิปไตย
 สมบูรณ์ ถ้าหากองค์กรบริหารประเทศสำคัญถึง ๒ องค์กร เป็นฝ่าย ๑ ใน ๓ ของนิติบัญญัติ
 คือศาลและส่วนหนึ่ง ซึ่งก็เป็นส่วนสำคัญของระบบกระบวนการยุติธรรมที่อยู่ในฝ่ายบริหาร
 มีองค์กรปกครองลักษณะเป็นรัฐอิสระ ข้าราชการอัยการในจำนวนประมาณ ๑,๘๐๐ คนนั้น
 มีอำนาจเช่นเดียวกับข้าราชการตุลาการ ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ คน ซึ่งมีอำนาจในการที่จะเลือก
 ตัวแทนเข้าไปได้แก่ในการบริหารจัดการทั้งหมดนี้ระบบยุติธรรมนี้โดยมิได้มีที่มาแห่งอำนาจจาก
 ประชาชน ผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่เกินกว่าที่จะนำมาขึ้นมาพูดในที่นี้ให้ยาวความออกไป
 เพียงแต่เพียงแต่อยากกราบเรียนท่านประธานฯ เพื่อท่านรองนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นตัวแทนของ
 คณะรัฐมนตรีที่อยู่ในที่นี้ได้โปรดพิจารณาประเด็นนี้ ได้โปรดหาทางที่จะแก้ไขปัญหานี้ซึ่งผมมั่นใจว่า

เป็นสิ่งที่ขึ้นอยู่กับใจของคนจำนวนมาก ผมอยากเขียนเพิ่มเติมอีกเพียงเล็กน้อยว่า แม้ในระบบ
 นี้ในหมู่ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ของกระทรวงยุติธรรมและในระบบศาล ในเวลาที่ผ่านมหลายปี
 ในช่วงระหว่างการศึกษาเตรียมการที่จะร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ก็ได้มีความเห็นเกือบจะเป็นที่
 ยอมรับโดยกว้างขวางแล้วว่า กระบวนการแต่งตั้งข้าราชการตุลาการนั้นมิได้มีที่มาจากอำนาจ
 จากประชาชน เสียอย่างเดียวที่ว่าในระยะเวลาที่มีการร่างรัฐธรรมนูญ ประเด็นนี้ทราบว่ามีกร
 หือบอกขึ้นมาแต่ไม่ได้พิจารณากันไปเลยตลอด คงดำเนินการไปตามแบบธรรมเนียมที่กระทำมา
 เป็นเวลานาน มาถึงบัดนี้ผมจึงเขียนท่านประธานฯ ว่าผมขอสนับสนุน อันดีที่มีความเปลี่ยนแปลง
 ไปในทางบวกเพิ่มขึ้น และอยากสนับสนุนความคิดเห็นของท่านสมาชิก โดยเฉพาะท่าน
 คำมูล ขลิบปลื้ม ที่พูดว่า ระบบตุลาการ คณะกรรมการตุลาการเรามีตัวแทนจากฝ่ายวุฒิสภา
 ซึ่งวุฒิสภาน่าจะเข้าไปแล้ว ในกรณีนี้จะสมควรทำในลักษณะเดียวกันก่อนหรือไม่เพียงใด
 เป็นเรื่องที่จะได้พิจารณากันในวาระที่ ๒ ผมจึงขอฝากเรื่องนี้ไว้กับท่านรองนายกรัฐมนตรี
 เป็นพิเศษ และขอที่ประชุมได้โปรดกรุณาให้ความสนใจกับปัญหาหลักการในการปกครอง
 แผ่นดินในกรณีนี้ด้วย ขอทูลพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านนิติศาสตร์ทนายไข่มุกศรี ศรีสุขศรี

นางนิติพัทธนา อมรรัตนเมธา (ปทุมธานี) : กราบทูลเรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพ และท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติ ดิฉัน นิติพัทธนา อมรรัตนเมธา ส.ว. ปทุมธานี
 โดยหลักการก็คงต้องเห็นด้วยนะละ แต่ว่าในเรื่องของการแต่งตั้งคณะกรรมการอัยการ
 ผู้ทรงคุณวุฒิ ๓ คน โดย ครม. นี้ แม้ว่าจะเป็นสัดส่วนที่น้อยก็ตามที แต่ ครม. ก็มาจากการ
 การเมือง ดิฉันไม่อยากจะอัยการซึ่งเป็นนายแผ่นดินมันนะละ ทุกคนมีสิทธิ์จะถูกฟ้องได้
 ไม่ว่าจะ เป็น ครม. หรือไม่ว่าจะเป็นใครทั้งสิ้น ส.ว. ส.ส. ทั้งสิ้น อยากให้ปลอดเพื่อความ
 สบายใจของประชาชนและพวกเราทุกคนนะละ ดิฉันไม่เห็นด้วยในเรื่องนี้ แต่ได้หลักการ
 ต้องรับละ ขอทูลคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเสรีศรี

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบทูลเรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพครับ ผม นายเสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ฝ่ายอิสระคนแรก ในการพิจารณา
 กฎหมายฉบับนี้เห็นด้วยครับ ก็คงไม่ใช่เรื่องของการพิจารณาจากกฎหมายของเงินเดือนอัยการ
 แต่ในหลักการและเหตุผลดังกล่าวนี้เป็นเรื่องที่จะให้มีการบริหารงานในคณะกรรมการอัยการ
 ซึ่งก็กว่าเป็นเรื่องที่จะมาจัดวุฒิสภามาจะต้องให้ความช่วยเหลือ ถ้าเรื่องวุฒิสภาคราวนี้ก็เป็น

หน้าที่แทนปวงชนชาวไทย มีหน้าที่ในการสร้างกติกาสถ้างสังคมออกกฎหมาย ออกกติกาทิศทางด้านกฎหมายให้เป็นที่ใช้ได้ในหมู่มวลชนข้าราชการหรือในหมู่มวลชนประชาชน เพราะฉะนั้น การทำหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาดังกล่าวจึงเป็นการทำหน้าที่ที่มีความสำคัญยิ่ง ถ้าหากมิได้ร่วมกันพิจารณาเช่นนี้แล้วเราก็อาจจะถูกตำหนิตติงไปได้ว่า เราไม่รับผิดชอบงานในหน้าที่ท่านประธานฯ ครับ ในส่วนของคณะกรรมการอัยการนั้นเป็นองค์กรที่บริหารงานในผู้รับราชการอัยการ ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวนี้เป็นหลักประกันสำคัญที่จะทำให้พนักงานอัยการนั้นสามารถทำงานได้อย่างโปร่งใสหรือไม่ ทำงานแล้วมีขวัญกำลังใจอย่างไรหรือไม่ ทำงานแล้วมีความเจริญก้าวหน้ารุ่งเรืองในอาชีพการงานหรือไม่ เพราะฉะนั้นนี่คือสิ่งสำคัญ ยิ่งสำคัญที่บรรดาข้าราชการอัยการทั้งหลายนั้นจะต้องมีหลักประกัน ไม่ว่าจะมีการแต่งตั้งโยกย้ายให้ดำรงตำแหน่ง หรือพิจารณาโทษในกรณีที่พนักงานอัยการอาจจะทำหน้าที่แล้วบกพร่อง ซึ่งข้อสำคัญการทำหน้าที่ของพนักงานอัยการ จะมีผลกระทบต่อกับบรรดาประชาชนทั้งหลายที่มีคดีความหรือต้องคดีความ ถ้าหากว่าพนักงานอัยการคนใดทำหน้าที่แล้วทำให้ประชาชนเดือดร้อน พนักงานอัยการคนใดทำหน้าที่แล้วไม่ได้คุ้มครองสิทธิของประชาชนอย่างแท้จริง ไม่ได้เป็นตัวแทนของฝ่ายผู้เสียหาย ไม่ได้เป็นตัวแทนของฝ่ายผู้ต้องหาในบางเรื่อง ก็อาจจะทำให้การทำหน้าที่ของอัยการดังกล่าวนี้ ไม่เป็นที่เชื่อถือนั่นหมายความว่า องค์การในกระบวนการยุติธรรมนั้นอาจจะล่มสลายได้ เพราะการทำหน้าที่ในฐานะพนักงานอัยการเป็นนายแผ่นดิน มีหน้าที่ในการที่จะดูแลปัญหาทางคดีความของประชาชน คุ้มครองความเสียหายของผู้ที่ได้รับความเสียหายทั้งในคดีอาญาและอาจจะมีการกรณีในคดีแพ่ง แต่ถ้าหากว่าพนักงานอัยการเหล่านั้นทำหน้าที่แล้วมีการถูกแทรกแซง มีการบริหารจัดการที่เล่นพรรคเล่นพวก มีการบริหารจัดการที่ไม่ได้พิจารณาความดีความชอบโดยเหมาะสม นี่จะทำให้องค์กรอัยการขาดความเชื่อถือและไม่สามารถที่จะดูแลสังคมได้ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการอัยการเองจึงมีบทบาท มีหน้าที่สำคัญยิ่งในการที่จะดูแลสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ท่านประธานฯ ครับ การที่ร่างดังกล่าวนี้ ออกมานั้นพยายามที่จะเอาบุคคลภายนอกเข้ามา แต่บุคคลภายนอกที่เข้ามานั้นก็คือเป็นอดีตพนักงานอัยการ บุคคลภายนอกนั้นมาจากในส่วนของคณะรัฐมนตรี จริง ๆ แล้วเราต้องการที่จะให้พนักงานอัยการทำงานแล้วไม่ถูกแทรกแซง ไม่ต้องการให้พนักงานอัยการทำงานแล้วถูกครุฑเงาทางการเมือง แต่ปรากฏว่าในร่างดังกล่าวนี้ให้เจตนารมณ์ไว้เสียดีไว้สวยงามว่า ให้บุคคลภายนอกเข้ามา แต่พอปรากฏดูในเนื้อในกลไกกลายเป็นให้ฝ่ายบริหารจัดการเข้ามา ทำหน้าที่ควบคุมอัยการอีกต่อหนึ่ง ซึ่งไม่น่าจะเป็นอย่างนั้นครับท่านประธานฯ อันนี้ก็คิดถึงกันไว้ก่อน เพื่อให้เห็นสมาชิกฯ ได้เห็นถึงการทำหน้าที่ของอัยการที่จะต้องไม่ถูกแทรกแซง

ในการทำหน้าที่ แต่ไม่ว่าอย่างไรก็ตามการทำหน้าที่ของอัยการนั้นได้แยกตัวออกมาจากกระบวนการเดิมซึ่งแยกออกมาจากกระทรวงมหาดไทย แต่ในระบอบบริหารจัดการแม้กระทั่งในรัฐธรรมนูญนี้เอง มาตรา ๑๕๕ ให้รัฐมีหน้าที่ในการจัดระบบงานกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนอย่างรวดเร็วและเท่าเทียมกันในระบบงานราชการดังกล่าวนั้นแม้ว่าจะมี ก.อ. ซึ่งเป็นกรมการอัยการอยู่ตามร่างดังกล่าวนี้ แต่เราก็ควรจะพิจารณาไปถึงเหมือนกันว่า การบริหารจัดการดูแลนั้น ที่มีกระทรวงยุติธรรมแยกออกจากศาลนี้จะต้องเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับอย่างไรหรือไม่ ซึ่งเป็นระบบการบริหารจัดการในระบบราชการแผ่นดินที่ควรจะกำหนดอะไรให้มีระบบระเบียบที่ชัดเจนแน่นอนไม่ใช่ปล่อยให้ปล่อยมาอย่างที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน ท่านประธานฯ ก็คงจะฝากในหลักการและเหตุผลว่ามีหลักการเหตุผลที่พอไปได้ แต่ในรายละเอียดคงต้องมาพิจารณากัน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านพันศกรครับ

นายพันศ ทศนียานนท์ (ตลก) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม พันศ ทศนียานนท์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดตาก ในฐานะที่เคยรับราชการอัยการมาก่อนใคร่ขอกราบเรียนว่า การมีคณะกรรมการอัยการก็เป็นกลไกทางการบริหารงานบุคคลอัยการโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อเป็นหลักการประกันความเป็นอิสระ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานอัยการในฐานะทนายแผ่นดิน ซึ่งในวงการการบริหารงานกระบวนการยุติธรรมนั้น ก็เป็นที่เข้าใจและยอมรับกันทั่วๆ การทำหน้าที่ของอัยการนั้นก็จำเป็นที่จะต้องได้รัหลักประกันในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นอิสระ ทำนองเดียวกันกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษาหรือตุลาการ เพราะวาลักษณะการปฏิบัติหน้าที่ที่มีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกัน เพราะเหตุว่าถ้าหากว่าอัยการไม่เป็นอิสระแล้วก็จะเป็นการง่ายที่จะดกดอยู่ภายใต้อิทธิพลไม่ฝ่ายใดก็ฝ่ายหนึ่ง ผู้ถืออำนาจรัฐอยู่ในบ้านในเมือง อันนี้ก็เป็นหลักการดั้งเดิมมาครับ นับตั้งแต่เรามีกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๑ และในครั้งนั้นหลักการก็เป็นหลักการทำนองเดียวกับทางของฝ่ายตุลาการก็คือว่า ให้การบริหารงานบุคคลเป็นเรื่องของอัยการหรือของตุลาการเขาดูแลกันเอง ถ้าหากให้คนอื่นเข้ามายุ่งเข้ามาเกี่ยวข้องก็จะหลีกเลี่ยงไม่พ้นที่จะมีอิทธิพลจากภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย อันนี้ผมเรียนให้ทราบถึงหลักการดั้งเดิมเท่าที่มีมาแต่ทีนี้ต่อมาเนื่องจากเป็นกระแสเกิดขึ้นมา จนกระทั่งในที่สุดนำไปสู่การจัดให้มีรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ ก็มีความรู้สึกกันว่าการบริหารงานบุคคลของทั้งตุลาการและอัยการขาดความเชื่อมโยงกับประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ดังที่ได้มีสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่ได้อภิปรายไปก่อน

หน้านี้แล้วด้วยความถนัดในช่วงนั้นกระแสวิงมีความรู้ดีกว่า ต้องการที่จะให้ความเป็นอิสระไม่ว่าจะเป็นของตุลาการหรือของอัยการก็ดี อันที่จริงตอนนั้นก็ถือตุลาการเท่านั้น เนื่องจากมีความพยายามที่จะนำไปเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกันในกรณีของอัยการ แต่ก็มีเสียงคัดค้านจนกระทั่งในที่สุดต้องตัดทิ้งออกไป ก็เป็นเรื่องของตุลาการ สุดท้ายก็เป็นที่ยอมรับกันว่าถึงอย่างไรก็จะอิสระโดยขาดลอยไปจากประชาชนไม่ได้ เพราะฉะนั้นในรัฐธรรมนูญจึงกำหนดว่า ในคณะกรรมการข้าราชการตุลาการนั้นจำเป็นต้องมีบุคคลภายนอกเข้าไปเป็นกรรมการด้วย โดยแต่งตั้งไปจากวุฒิสภา ๒ ท่าน เพราะฉะนั้นด้วยเหตุด้วยผลอันเดียวกันและเนื่องจากกฎหมายฉบับนี้เท่าที่เราเข้าใจกัน ก็ถือเป็นกฎหมายที่ต่อเนื่องเชื่อมโยงสัมพันธ์กับ ๒ ฉบับที่รับหลักการไปแล้วก็คือ กฎหมายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งอัยการนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับมาตรา ๒๔ ที่จะต้องมีการแก้ไขในฉบับนี้ ก็จะต้องเชื่อมโยงกัน เพราะฉะนั้นในการพิจารณาผมคิดว่าสุดท้ายแล้ว เราก็คงจะต้องพิจารณาาร่วมกันไปถึง ๓ ฉบับ โดยคณะกรรมการชุดเดียวกันนั่นเอง แต่ถึงอย่างไรก็ตามผมใคร่ขอเรียนถามท่านรองนายกฯ สุวิทย์ ผ่านท่านประธานฯ ครั้นว่า ทางรัฐบาลมีเหตุผลอะไรที่ว่าในเมื่อหลักการมีว่าอัยการควรจะมีบุคคลภายนอกเข้าไปเป็นกรรมการอัยการด้วย แต่ให้แต่งตั้งไปจากรัฐบาลหรือจากคณะรัฐมนตรี เพราะเท่าที่ผมทราบมาร่างกฎหมายฉบับนี้ทางอัยการเขาไม่ได้เป็นคนเสนอ แต่ทางรัฐบาลจัดการให้มีฉบับนี้ประกอบมาด้วย ก็ใคร่จะขอทราบเหตุผลเพื่อความกระจ่างชัดจากท่านรองนายกฯ ซึ่งอยู่ ณ ที่นี้ด้วยครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านประเกียรติครับ

นายประเกียรติ นาภิมา (ร้อยเอ็ด) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม ประเกียรติ นาภิมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด ผมคงจะตั้งข้อสังเกตเท่านั้นเอง คงยังไม่ต้องเรียนถามในขณะนี้ เพราะเท่าที่ได้ฟังการอภิปรายจากเพื่อนสมาชิกฯ หลายท่าน ผมมีความหนักใจพอสมควรในการที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องระเบียบข้าราชการอัยการ แล้วที่ร่างพระราชบัญญัติอื่น ๆ ที่เรารับไว้พิจารณาแล้วที่ส่งเข้ามาในขณะนี้ ผมต้องกราบขอภัยที่จะต้องเอ่ยถามท่านปรีดี หิรัญพฤกษ์ ที่พูดถึงเรื่องพระราชบัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติที่สำคัญ ซึ่งตรงกับใจของผมเลยทีเดียว ผมตระหนักว่าประเทศของเราปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย ขณะนี้เรากำลังสับสนอยู่ในทิศทางที่เรา กำลังจะเดินไปสู่ความถูกต้องเป็นอย่างยิ่ง จะเห็นได้ว่าประเทศของเราในอำนาจอธิปไตยนี้แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ส่วนหนึ่งก็คือที่การบริหารราชการแผ่นดินมีอยู่ ๓ ลักษณะ

ลักษณะที่ ๑ ก็คือทางรัฐสภา ทางรัฐสภานี้จะบริหารจัดการ ตรวจสอบดูแลเกี่ยวกับเรื่ององค์กรอิสระทั้งหมดคณะครับ เพราะฉะนั้นกรรมการที่ดี หรือผู้ที่จะดำรงตำแหน่งในระดับสูงที่จะอยู่ในองค์กรอิสระ จะต้องผ่านการกลั่นกรองของสภาโดยเฉพาะอย่างยิ่งวุฒิสภา ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ทำงานในหน้าที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารขึ้นอยู่กับคณะรัฐมนตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขึ้นโดยตรงกับตัวท่านนายกรัฐมนตรี ซึ่งจะเหมือนกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็จะขึ้นโดยตรงกับท่านนายกรัฐมนตรี ส่วนศาลแน่นอนเป็นองค์กรอิสระ เป็นองค์กรหนึ่งซึ่งเป็นองค์กรอิสระภายใต้รัฐธรรมนูญ ผมจึงอยากจะมาเน้นตรงที่ว่าเราอย่าสับสนว่า อัยการนี่ก็คือข้าราชการพลเรือนสามัญกลุ่มหนึ่งที่สังกัดอยู่ในฝ่ายบริหาร เพราะฉะนั้นการที่จะดำเนินการแก้ไขกฎหมายอะไรต่อไป เราควรกลั่นกรองให้ดีเพราะเป็นเรื่องใหญ่ ขออย่าอีกที่เป็นเรื่องใหญ่ เป็นเรื่องสำคัญของชาติ ผมไม่เคยที่จะไปสนใจเลยว่าอัยการที่ท่านจะมีคณะกรรมการของท่านมาจากไหน เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นชอบผมเห็นว่าถูกต้องคณะครับ แต่ไม่ใช่ต้นทางคิดคณะครับ จะต้องเอาคณะกรรมการอัยการมาผ่านการกลั่นกรองของวุฒิสภา อันนั้นคงไม่ใช่ เพราะถ้าเป็นอย่างนั้นจะทำให้เราสับสนว่าเราจะควบคุมใครกันแน่ ตรงนี้ผมขอฝากไว้เป็นข้อสังเกตในการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ต่อไป ผมเห็นด้วยในหลักการทุกประการ และผมคนหนึ่งที่จะยกมือให้ในการรับหลักการพระราชบัญญัติฉบับนี้ รวมทั้งเหตุผลของ ก.อ. ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เวียนเชิญท่านรองนายกรัฐมนตรีครับ

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมสุวิทย์ คุณกิตติ รองนายกรัฐมนตรี ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ ก่อนอื่นผมต้องขอกราบขอบคุณท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความสำคัญและให้ความสนใจในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และก็มีข้อสังเกตอยู่ ๒ - ๓ ประเด็นที่เห็นสาระสำคัญ

ประการแรก ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ครับว่า ผมคิดว่าเป็นกระบวนการที่ได้รับการพัฒนาขึ้นมา ที่จริงแล้วเมื่อเราปรับปรุงเงินเดือนให้กับข้าราชการฝ่ายอัยการแล้วกระบวนการในการที่จะเข้าไปติดตามตรวจสอบดูแลเพื่อให้เกิดความโปร่งใส เกิดความชอบธรรม เป็นธรรม เกิดความยุติธรรมในระบบกระบวนการบริหารบุคคลนั้นเป็นส่วนหนึ่งที่ต้องจะต้องมีผลภายนอก ซึ่งบุคคลภายนอกนั้นเราก็ต้องมาพิจารณาว่าจะมาจากไหน อย่างไรครับ ถ้าเราดูจากองค์ประกอบทั้งจำนวน ๑๕ ท่านแล้วจะเห็นได้ว่า ท่านประธาน ก.อ. นั้นก็เป็นบุคคลภายนอก ซึ่งอาจจะมาจากข้าราชการบำนาญ หรือเป็นข้าราชการในระดับอธิบดี

ในองค์ประกอบที่ ๒ ที่มีการเปลี่ยนแปลงก็คืออัยการสูงสุด แต่เดิมเคยเป็นรองประธานโดยตำแหน่ง ก็เป็นเพียงกรรมการอัยการโดยตำแหน่งเท่านั้น และถ้าจำเป็นต้องมีรองประธานกรรมการ ก.อ. นั่นที่ประชุมเป็นผู้เลือกขึ้นมาจนครบ เพราะเป็นตำแหน่งรองประธาน ก.อ. ในส่วนของรองอัยการสูงสุดนั้นมีจำนวน ๔ คน แล้วก็กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๖ คน ซึ่งเป็นข้าราชการอัยการซึ่งรับแต่งตั้งจากเงินเดือนชั้น ๔ ขึ้นไปจนครบ ไม่ได้เป็นกรรมการอัยการโดยตำแหน่งอยู่แล้ว ๓ คนแล้วเป็นผู้อำนวยการหรือทำนาคตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ซึ่งเคยเป็นข้าราชการอัยการมาแล้วอีก ๓ คนจนครบ แล้วก็องค์ประกอบสุดท้ายก็คือ กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ ๓ คน จำนวน ๑๕ คนในถ้าเราจะมองดูแล้วจะเป็นอัยการหรืออดีตอัยการจำนวนทั้งสิ้น ๑๒ ท่าน หรือถ้าประธาน ก.อ. จะมาจากอธิบดี ซึ่งไม่ใช่อดีตอัยการแล้วก็คงจะเป็น ๑๑ ท่าน จะมีบุคคลภายนอกอยู่ ๔ ท่าน ประเด็นที่แตกต่างว่าทำไมในร่างนี้ถึงไม่ได้ให้สมาชิกวุฒิสภาหรือว่าให้สภาได้เป็นผู้พิจารณาแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการชุดนี้ ถ้าเราจะมีมองดูแล้วกรณีของศาลยุติธรรมที่ดี กรณีของศาลปกครองก็ดี ศาลปกครองมีตัวแทนที่ไปจากคณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะรัฐมนตรีเสนอชื่อไป แต่ว่าในศาลยุติธรรมเอง หรือศาลปกครองเองวันนี้ต้องยอมรับว่าท่านเป็นอิสระซึ่งแยกออกไปเลย แล้วก็ไม่ต้องมารับผิดชอบต่อสภาโดยตรงเหมือนอย่างคณะรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นเมื่อท่านไม่ต้องมารับผิดชอบต่อตรงเหมือนอย่างคณะรัฐมนตรีนั้น เราก็จำเป็นจะต้องมีตัวแทนซึ่งมาจากประชาชนเข้าไปเป็นคณะกรรมการ คือเข้าไปช่วยคิดความตรวจสอบภายใน แต่ว่าของอัยการนั้นรัฐบาลยังต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎร เมื่อรัฐบาลต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎรนั้นก็เป็นเรื่องจำเป็นที่เราต้องมาพิจารณาว่า คณะกรรมการ ก.อ. นั้นเมื่อเราต้องการที่จะเปิดให้กว้างขึ้น ให้มีบุคคลภายนอกเข้าไป บุคคลภายนอกที่เข้าไปนั้นก็คงจะไปช่วยดูแลเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม เกิดความโปร่งใส เกิดความยุติธรรมขึ้นมาในกระบวนการการบริหารงานบุคคลในคณะกรรมการ ก.อ. หรือวงการของอัยการ ก็ควรจะต้องเป็นตัวแทนของคณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาอยู่แล้ว กรณีตรงนี้ก็จะเห็นว่าความแตกต่างในเรื่องของศาลกับอัยการนั้น ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้กำกับดูแลอยู่นั้นมีความแตกต่างกัน เพราะฉะนั้นที่มีการขอร่างอันนี้ขึ้นมาจึงให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้นมาจากคณะรัฐมนตรี ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเข้าไปจำนวน ๒ ท่าน

สำหรับในมาตรา ๑๑ ที่ท่านสมาชิกวุฒิสภา ท่านไถว พราหมณี จตพรแทนโทษต้องเอนามท่าน ในมาตรา ๑๑ นั้นก็มีการแก้ไขเพิ่มเติม เพียงแต่ให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมใน (๕) เท่านั้นเอง เพราะ (๕) เรื่องการแต่งตั้งจากการเป็นคณะรัฐมนตรี

เพราะฉะนั้นก็เพิ่มเติมเข้าไปในส่วนนี้ เพราะปกตินั้นการเลือกตั้งซ่อมนั้นเป็นอำนาจรัฐมนตรีในการสั่งให้มีการเลือกตั้งซ่อมอยู่แล้ว ก็อยากทราบเรียนว่า จริง ๆ แล้วถ้าเราจะมองว่าการที่มีตัวแทนของคณะรัฐมนตรี ๓ ท่านเข้าไปอยู่ในคณะกรรมการ ก.ธ. นั้น จะทำให้เกิดการแทรกแซงหรือว่าทำให้อัยการนั้น สูญเสียความเป็นอิสระไปก็คงจะไม่ใช่ เพราะว่าจำนวน ๓ ท่านนั้นก็คงไม่สามารถที่จะไปเอาชนะคะคานจำนวนอัยการ ซึ่งเป็นคณะกรรมการทั้งโดยตำแหน่ง ทั้งการเลือกตั้งมาจำนวน ๑๒ ท่านได้แต่ประการใดทั้งสิ้น แต่เป็นหลักประกันในเรื่องของความเป็นอิสระด้วยซ้ำไป เพราะว่าถ้าอัยการนั้นไม่ถูกแทรกแซงหรือไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบในส่วนของการบริหารงานบุคคลด้วยตนเองแล้ว ผมเชื่อว่าอัยการจะมีกำลังใจแล้ว ก็มีความมั่นใจในกาที่จะทำหน้าที่โดยอิสระ เพราะว่าการทำหน้าที่โดยอิสระของอัยการนั้นก็ถือการใช้ดุลยพินิจในกาที่จะพิจารณาสิ่งคดีต่าง ๆ ตามหลักฐานแล้วก็ตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นในส่วนนี้กรรมการ ก.ธ. ก็ไม่สามารถจะไปแทรกแซงได้ แล้วก็เชื่อว่าไม่สมารถที่จะอินฟลูเอนซ์ (Influence) ผ่านทางกระบวนการในการบริหารจัดการงานบุคคลที่จะไปกดดันอัยการให้ดำเนินการใช้ดุลยพินิจในทางที่ไม่ชอบได้ เพราะอัยการในการใช้ดุลยพินิจนั้นก็เป็นอิสระอยู่แล้ว ต้องมีความรับผิดชอบอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นอยากทราบเรียนว่าในส่วนนี้ได้มีการปรึกษาหารือกันที่ท่านได้ถาม ก็ได้มีการปรึกษาหารือกันกับฝ่ายอัยการด้วย ไม่ใช่เป็นเรื่องของรัฐบาลที่ร่างเข้ามา โดยเฉพาะรัฐบาลอย่างเดียว ได้คุยกับทางอัยการเรียบร้อยแล้ว ปรึกษาหารือกันแล้วก็คิดว่า เมื่อทางอัยการยินดีที่จะเปิดกว้างขึ้นก็เป็นเรื่องที่ดี แล้วก็ก็เป็นเรื่องที่ดีสำหรับพี่น้องประชาชนด้วยครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดลกโธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านเสรี เชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้ริบยาว่าสำนักอัยการมีความเป็นอิสระในการที่จะทำหน้าที่ พร้อมกับจะไม่ถูกก้าวก่ายแทรกแซงอะไรนี่นะครับ เพราะฉะนั้นที่ผ่านมาจากอนุญาตนท่านรองนายกรัฐมนตรีด้วยก็แล้วกันนะครับว่า ในบรรดาอัยการทั้งหลายนี้ผมรู้จักและมีเพื่อนผมหลายคน บางคนนี่ไม่มีหลักประกันแม้จะมี ก.ธ. เดิมนี้ แต่หลาย ๆ คนก็ยังอยู่ในตำแหน่งเดิม การพิจารณาความดีความชอบก็ไม่ได้อย่างที่ควรจะได้ เพราะฉะนั้นเมื่อจะมีคณะกรรมการอัยการ ซึ่งมีคนนอกเข้ามาด้วยนะจะเป็นหลักสำคัญ เป็นหลักประกันให้พอจะแก้ไขปัญหาในสิ่งซึ่งเขาได้ปรารถนาหรือไม่ อย่างไร เพราะว่าหลักประกันในเรื่องของการทำงานที่มีขวัญกำลังใจ ในการทำงานโดยจะต้องได้รับ

ถ้าหากว่าเป็นหลักประกันที่ดีได้ มีคณะกรรมการอัยการที่มีคนภายนอกเข้ามาดูแลช่วยกันดูช่วยกันตรวจ หลักประกันดีขึ้น การครหาในเรื่องของการทุจริตคอร์รัปชันก็จะไม่มี เพราะฉะนั้นหลักการสำคัญที่ร่างกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา มีหลักการสำคัญในการที่จะเป็นหลักประกันให้พนักงานอัยการบางส่วนซึ่งไม่ได้รับความเป็นธรรมอยู่ มีได้มากน้อยขนาดไหนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านรองนายกฯ ครับ

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ดั่งขอชมรับอยู่อย่างหนึ่งว่า องค์การบริหารงานบุคคลนั้นมีความสำคัญต่อองค์กรมากทีเดียว ปัญหาที่เกิดขึ้นในองค์กรแต่ละแห่งนั้น ส่วนใหญ่อาจจะมาจากการบริหารงานบุคคลด้วยซ้ำไป ในส่วนของอัยการนั้นหรือแม้กระทั่งในส่วนขององค์การบริหารงานบุคคลอื่น ๆ นั้นะครับ อันที่จริงเราเปิดโอกาสให้มีบุคคลภายนอก นอกเหนือจากองค์กรนั้นเข้าไปเป็นหูเป็นตาไปช่วยดูแลติดตามตรวจสอบนี้ แน่นหนาที่สุดครับ ผมเชื่อว่าจะดีขึ้นเพราะว่าอย่างน้อยที่สุดนี้คนที่เข้าไปเป็นกรรมการในส่วนของการบริหารงานบุคคลนั้นจะได้ช่วยดูแลว่า อะไรที่ไม่ถูกต้อง อะไรที่ไม่สมควร อะไรที่ไม่เหมาะสม ปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ก็จะต้องได้รับการแก้ไข มีการทักท้วง มีการให้คำแนะนำต่าง ๆ เพราะว่ากรรมการที่เข้าไปอยู่นั้น ก็ไม่ได้อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของใครทั้งสิ้น แต่ถ้าอยู่ในกระบวนการอยู่ในองค์กรเดียวกันแล้วนี้ ความเกรงอกเกรงใจกันก็มีค่อนข้างมาก แต่ถ้ามีบุคคลภายนอกเข้าไป ความเกรงอกเกรงใจตรงนี้ก็จะน้อยและก็สามารถที่จะทักท้วงกันได้ ก็อยากจะเรียนว่า ตรงนี้ก็เป็นหลักประกันในการที่จะแก้ไขปัญหาก็ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติ ท่านเสรีได้ตั้งข้อสังเกตไว้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผมคิดว่าคงมีการอภิปรายพอสมควรแล้ว ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่า จะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่ เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร เรียนท่านสมาชิกฯ คำถามนะครับ ท่านผู้ใดเห็นควรรับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาต่อไป เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรครับ ไม่เห็นด้วยเชิญลงคะแนนครับ ถ้าหากลงคะแนนเสร็จ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๑๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วย ๑๑๑ ไม่เห็นด้วย ๕ จดออกเสียง ๐ ไม่ลงคะแนน ๑ นะครับ

นายทวีป ขวัญบุรี (ระยอง) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผมทวีป ขวัญบุรี สมาชิกวุฒิสภาจากกระบี่ ขอเสนอตั้งกรรมาธิการวิสามัญจำนวน ๒๓ ท่านครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ท่านพนัส เชิญครับ

นายพนัส ทศนิยานนท์ (ตาก) : ผมขอเสนอให้ใช้กรรมาธิการวิสามัญคณะที่พิจารณากฎหมายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งซึ่งมีอยู่แล้วนะครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ (มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ซึ่งเราได้ตกลงกันแล้วในคราวที่แล้วนะครับ เชิญท่านปริดี ไซ้ไหมครับ

นายปริดี ทิวิญญุกฤษ์ (ปทุมธานี) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ข้อเสนอของคุณทวีป ขวัญบุรี คือใช้คณะกรรมาธิการ ๒๓ คน เกือบทั้งหมดมาเป็นคณะกรรมาธิการชุดเดิม ยกเว้นคณะกรรมาธิการสามัญของ ๓ คณะขอเปลี่ยนมาเท่านั้นนะครับ ก็เลขจำเป็นต้องเปลี่ยน เนื่องจากว่าคณะกรรมาธิการสามัญที่ได้เสนอชื่อกรรมาธิการ ๒ ชุดแรกไว้เป็นกรรมาธิการทั้งยังเออมีภาระงานอื่นมากก็เลยขอปรับเปลี่ยนคนครับ จริงๆ ก็คือชุดเดิมนั่นเองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านทวีปมีอะไรไหมครับที่จะเสนอชื่อ เชิญครับ

นายทวีป ขวัญบุรี (ระยอง) : ครับ กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม ทวีป ขวัญบุรี สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดกระบี่ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ๒๓ คน ดังต่อไปนี้ครับ

๑. นายการุณ ไสวงาม

๒. นายจำเริญ จิตรคร

๓. นางจิตรา ออยู่ประเสริฐ

๔. นายบุญยืน สุกสารสาทร

๕. นายบุญเลิศ ไพรินทร์

๖. นางสาวสุนทรินทร์ ดิยะไพรัช

๗. นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจาด

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๘. นายพชร ยุติธรรมดำรง
 ๙. นายพนัส ทศนิยานนท์
 ๑๐. นายวรวิทย์ เชื้อเพชร
 ๑๑. นางมลิวลัย เงินหมั่น
 ๑๒. พลตำรวจโท ณรงค์ อมาตยกุล
 ๑๓. นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง
 ๑๔. พลเอก วัฒนา สรรพานิช
 ๑๕. นายวิทยา มะเสนา
 ๑๖. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ ทัศนแสน
 ๑๗. พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล
 ๑๘. นายสมบูรณ์ ทองปราณ
 ๑๙. นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์
 ๒๐. นางสุนีย์ อินฉัตร
 ๒๑. นายสุพร สุภสร
 ๒๒. นายสุรัชย์ คณียังตระกูล
 ๒๓. นายสุรสิทธิ์ ฉัตรไชยเดช
- ขอขอบคุณ ขอบผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ต่อไปท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อคณะกรรมการมาธิการกรรมาธิการวุฒิสภา

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

๑. นายการุณ ไสงาม
๒. นายจำเริญ จิตรธร
๓. นางจัตรา อยู่ประเสริฐ
๔. นายบุญเย็น สุภสารสาทร
๕. นายบุญเลิศ ไพรินทร์
๖. นางสาวบุญรินทร์ ดิยะไพรัช

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๙. นายประสิทธิ์ พิพิธกิจจา
๙. นายพชร ยุติธรรมดำรง
๙. นายพนัส ทัศนียานนท์
๑๐. นายวรวิทย์ เช็กเพชร
๑๑. นางมลวิไลย์ เงินหมื่น
๑๒. พลตำรวจโท ณรงค์ อมาศยกูล
๑๓. นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง
๑๔. พลเอก วัฒนา แรพรพานิช
๑๕. นายวิทยา มะเสนา
๑๖. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน
๑๗. พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล
๑๘. นายสมบูรณ์ ทองบุราณ
๑๙. นายสุชาติ ไตรประสิทธิ์
๒๐. นางสุนีย์ อินคัตร์
๒๑. นายสุพร ชุกสร
๒๒. นายสุรชัย ดนัยตั้งตระกูล
๒๓. นายสุรสิทธิ์ นัครไชยเดช

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จะกำหนดเวลาแปรญัตติภายในกี่วันครับ ท่านคำนวณ เจริญครับ

นายคำนวณ ชโลาธัมภ์ (สังหารูรี) : ผม คำนวณ ชโลาธัมภ์ ส.ว. จังหวัดสิงห์บุรี ขอแปรญัตติตามข้อบังคับครับ ๗ วันครับผม
(มีสมาธิฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จะมีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นใหมครับ
(ไม่มีสมาธิฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบ

เอาอีกสักร่างหนึ่งนะครับ เรื่องคนที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ญัตติสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เลขที่..... 1A
วันที่..... พ.ศ. ๒๕๕๕
เวลา..... ๙.๐๐ น.

ที่ สผ ๐๐๐๘/พ/๑๕๒

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒ กันยายน ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๕

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายอุทัย พิมพ์ใจชน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๕๔ ๑๑๒๕

๐ ๒๑๕๗ ๓๒๐๗

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

สรุป

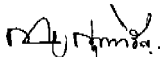
เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.

ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๔ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๔ และครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๔ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๔

(นายพิชิต พุ่มหิรัญ)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

เหตุผล

โดยที่ปัญหาเกี่ยวกับการเสพยาเสพติดให้โทษในปัจจุบันมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ทั้งโดยหลักการแล้วผู้เสพยาเสพติดมีสภาพเป็นผู้ป่วยอย่างหนึ่ง มิใช่อาชญากรปกติ การฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ติดยาเสพติดจึงสมควรกระทำให้กว้างขวาง และโดยที่ผู้เสพยาเสพติดจำนวนหนึ่งถูกบังคับให้เป็นผู้จำหน่ายยาเสพติดเพื่อแลกกับการได้ยาเสพติดไปเสพด้วย สมควรขยายขอบเขตของการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้ครอบคลุมถึงผู้เสพและมีไว้ในครอบครอง ผู้เสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และผู้เสพและจำหน่ายยาเสพติดจำนวนเล็กน้อยด้วย นอกจากนี้เนื่องจากบุคคลซึ่งติดหรือเสพยาเสพติดมีจำนวนมากและเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ สมควรขยายสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์การเสพหรือติดยาเสพติด และสถานที่เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพราะนอกจากมีหน่วยงานของกระทรวงยุติธรรมแล้วยังมีหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีขีดความสามารถเข้ามา ร่วมในการตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด และการฟื้นฟูสมรรถภาพของบุคคลดังกล่าว อาทิเช่น สถานที่ของหน่วยงานในราชการทหาร สถานพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุข หรือหน่วยงานอื่น ซึ่งสมควรร่วมทรัพยากรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัตินหมวด ๓ จะให้ใช้บังคับเมื่อใด ในท้องที่ใด ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ทั้งนี้ให้ใช้บังคับที่ราชอาณาจักรภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ยาเสพติด" หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ และยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

"ติดยาเสพติด" หมายความว่า เสพยาเสพติดเป็นประจำติดต่อกัน และตกอยู่ในสภาพที่จำเป็นต้องพึ่งยาเสพติดนั้น โดยสามารถตรวจพบสภาพเช่นว่านี้ได้ตามหลักวิชาการ

"ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด" หมายความว่า การกระทำใด ๆ อันเป็นการบำบัด การติดยาเสพติดและฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ติดยาเสพติด รวมถึงตลอดถึงการรักษาสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ซึ่งเสพยาเสพติดให้กลับคืนสู่สภาพปกติโดยไม่เสี่ยงต่อการเป็นผู้ติดยาเสพติด

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับยกกฎกระทรวงและประกาศที่ออกปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ประกอบด้วยปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อัยการสูงสุด เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม อธิบดีกรมการเจ้าหน้าที่ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการพัฒนารวมชน อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมราชทัณฑ์ อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

อธิบดีกรมสุขภาพจิต เลขานุการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เลขานุการ
คณะกรรมการอาหารและยา และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสองคน เป็นกรรมการ
และให้อธิบดีกรมคุมประพฤติเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการจะแต่งตั้งข้าราชการในกรมคุมประพฤติไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วย
เลขานุการก็ได้

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เสนอแนะรัฐมนตรีในการประกาศเกี่ยวกับศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
ตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖

(๓) แต่งตั้งและถอดถอนอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๔) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาของคณะอนุกรรมการ
ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๓

(๕) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์การฟื้นฟู
สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือการควบคุมตัว

(๖) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจพิสูจน์การเสพยาหรือการติดยาเสพติด
การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และการส่งตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดไปยัง
พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ

(๗) วางระเบียบเกี่ยวกับการควบคุมและการย้ายตัวผู้ต้องหาในระหว่างการตรวจพิสูจน์
หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๘) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณาอนุญาต
ให้ปล่อยชั่วคราว

(๙) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการตรวจสอบและติดตามผล
การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้ได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว

(๑๐) พิจารณาวินิจฉัยขุทธรณ์คำวินิจฉัยหรือคำสั่งของคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๔

(๑๑) วางระเบียบเกี่ยวกับการเยี่ยมและการติดต่อผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับ
การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในระหว่างการตรวจพิสูจน์หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๑๒) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ในการลดและกระจายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๑๓) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการรายงานผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต่อคณะกรรมการ และวิธีการรายงานผลการตรวจพิสูจน์ รวมทั้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ

(๑๔) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาลงโทษผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบ เงื่อนไข และข้อบังคับตามมาตรา ๓๒

(๑๕) วางระเบียบอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๖) พิจารณาเรื่องอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย และปฏิบัติการอื่นใดที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๘ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๙ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นขึ้นเป็นกรรมการแทนได้

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีนี้ที่ประธานกรรมการไม่อยู่หรือ
ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม
การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง
ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็น
เสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติภารกิจบางอย่างหนึ่ง
แทนคณะกรรมการก็ได้ และให้นำความในมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพ
ผู้ติดยาเสพติดในเขตพื้นที่ต่าง ๆ ตามความเหมาะสม ประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงยุติธรรมเป็น
ประธานคณะอนุกรรมการ แพทย์หนึ่งคน นักจิตวิทยาหนึ่งคน นักสังคมสงเคราะห์หนึ่งคน
และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่เกินสองคนเป็นอนุกรรมการ
และให้ผู้แทนกรมคุมประพฤติหนึ่งคนเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

แพทย์ตามวรรคหนึ่งให้พิจารณาแต่งตั้งจากจิตแพทย์ ถ้าไม่อาจแต่งตั้งจิตแพทย์
ให้แต่งตั้งจากแพทย์อื่นที่เหมาะสม

จำนวนคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจะมีกี่คณะ
ให้คณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้งโดยคำนึงถึงปริมาณคดีเกี่ยวกับยาเสพติดที่เกิดขึ้นในพื้นที่นั้น
อนุกรรมการที่ไม่ได้เป็นข้าราชการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้ได้รับ
ค่าตอบแทนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้นำความในมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับคณะอนุกรรมการฟื้นฟู
สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจและหน้าที่
ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นผู้เสพหรือติดยาเสพติดหรือไม่
- (๒) ติดตามดูแลการควบคุมตัวผู้ต้องหาในระหว่างการตรวจพิสูจน์หรือการฟื้นฟู
สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) พิจารณาย้ายตัวผู้เข้ารับการบำบัดการติดยาเสพติดหรือเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจากสถานบำบัดหรือฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง รวมทั้งพิจารณาลดหรือขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๔) พิจารณาอนุญาตให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดได้รับการปล่อยชั่วคราว

(๕) แจ้งผลการตรวจพิสูจน์หรือผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต่อคณะกรรมการ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี

(๖) พิจารณาแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแก่ผู้ต้องหาที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดในฐานความผิดที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๔

(๗) ติดตามดูแลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในเขตอำนาจของตนให้เป็นไปตามแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๘) พิจารณาผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๓๓

(๙) เสนอแนะต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับวิธีการตรวจพิสูจน์ และวิธีการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๑๑) พิจารณาเรื่องอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

หลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาตาม (๑) (๓) (๖) และ (๘) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๒

สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๑๔ เพื่อประโยชน์แก่การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้รัฐมนตรีมีอำนาจจัดตั้งและยุบเลิกศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นสถานพยาบาลตามประมวลกฎหมายอาญา ให้ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นหน่วยงานในสังกัดกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม

มาตรา ๑๕ ประกาศจัดตั้งศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดเขตของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้ชัดเจนโดยมีแผนที่แสดงเขตดังกล่าวไว้ท้ายประกาศด้วย

(๒) กำหนดท้องที่ที่อยู่ในเขตอำนาจของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตาม (๑)

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร รัฐมนตรีอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาเปลี่ยนแปลงเขตของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๕ (๑) หรือเปลี่ยนแปลงท้องที่ที่อยู่ในเขตอำนาจของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๕ (๒) ก็ได้

การเปลี่ยนแปลงเขตของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามวรรคหนึ่ง ให้มีแผนที่แสดงเขตเดิมของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและเขตที่เปลี่ยนแปลงให้ชัดเจนไว้ท้ายประกาศด้วย

มาตรา ๑๗ ในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแต่ละแห่ง ให้มีผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นผู้บังคับบัญชา รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบการเสพรักษาการติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ที่ได้รับตัวมาตามมาตรา ๑๔

(๒) ควบคุมตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดไว้ในระหว่างการตรวจพิสูจน์หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และดูแลให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดปฏิบัติตามระเบียบ เงื่อนไข และข้อบังคับต่าง ๆ

(๓) ดำเนินการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามระเบียบที่กำหนด

(๔) ติดตามผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ซึ่งได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว

(๕) จัดทำรายงานผลการตรวจพิสูจน์การเสพรักษาการติดยาเสพติด รวมทั้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเสนอต่อคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๖) ออกข้อบังคับของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมอบหมาย

มาตรา ๑๘ ในกรณี que เห็นสมควร ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้สถานพยาบาล สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สถานที่ของราชการ หรือสถานที่อื่นใดเป็นสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัว นอกเหนือจากศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจกำหนดให้ผู้ควบคุมสถานที่นั้น มีอำนาจหน้าที่อย่างหนึ่งอย่างใด เช่นเดียวกับผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๗ ได้ตามที่เห็นเหมาะสม กับสถานที่ดังกล่าว

หมวด ๓

การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๑๙ ผู้ใดต้องหาว่ากระทำความผิดฐานเสพยาเสพติด เสพและมีไว้ในครอบครอง เสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือเสพและจำหน่ายยาเสพติดตามลักษณะ ชนิด ประเภท และ ปริมาณที่กำหนดในกฎกระทรวง ถ้าไม่ปรากฏว่าต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิด ฐานอื่นซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกหรืออยู่ในระหว่างรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาล ให้พนักงานสอบสวนนำตัวผู้ต้องหาไปศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ต้องหานั้นมาถึง ที่ทำการของพนักงานสอบสวน เพื่อให้ศาลพิจารณามีคำสั่งให้ส่งตัวผู้ต้องหาไปตรวจพิสูจน์การเสพหรือ การติดยาเสพติด เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัยหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่เกิดจากตัวผู้ต้องหานั้นเอง หรือจาก เหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปซึ่งทำให้ไม่อาจนำตัวผู้ต้องหาไปศาลภายในกำหนดเวลาดังกล่าวได้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้ต้องหามีอายุไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ ให้พนักงานสอบสวนนำตัวส่งศาลเพื่อมีคำสั่งให้ตรวจพิสูจน์ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ต้องหานั้นมาถึง ที่ทำการของพนักงานสอบสวน

การส่งไปตรวจพิสูจน์การเสพยาเสพติด ให้ศาลพิจารณาส่งตัวไปควบคุม เพื่อตรวจพิสูจน์ที่ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำนึงถึงอายุ เพศ และลักษณะเฉพาะบุคคลประกอบด้วย แล้วให้ศาลแจ้งคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดทราบ

ในระหว่างการตรวจพิสูจน์และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้พนักงานสอบสวนดำเนินกระบวนการสอบสวนคดีต่อไป และเมื่อสอบสวนเสร็จให้ส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการโดยไม่ต้องส่งผู้ต้องหาไปด้วยและแจ้งให้ทราบว่าผู้ต้องหาถูกควบคุมตัวอยู่ ณ ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวแห่งใด

มาตรา ๒๐ ถ้าปรากฏว่าผู้ต้องหาผู้ใดเสพยาเสพติดก่อกวน ขณะ หรือภายหลังที่ถูกจับกุม เพื่อให้ตนเองได้รับการส่งตัวไปฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและไม่ต้องถูกดำเนินคดีในข้อหาฐานเสพยาและมีไว้ในครอบครอง เสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือเสพยาและจำหน่ายยาเสพติด ผู้นั้นไม่มีสิทธิได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแจ้งให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี มีคำสั่งผู้นั้นไปเพื่อดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๒๑ ในการตรวจพิสูจน์ผู้ต้องหาตามมาตรา ๑๙ ให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดดำเนินการให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกประวัติ พฤติกรรมในการกระทำความผิด ตลอดจนสภาพแวดล้อมทั้งปวงของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ และตรวจพิสูจน์การเสพยาหรือการติดยาเสพติด

การตรวจพิสูจน์ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับตัวผู้นั้นไว้ในสถานที่ที่ตรวจพิสูจน์ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอาจสั่งให้ขยายเวลาออกไปได้อีกแต่ต้องไม่เกินสามสิบวัน

หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจพิสูจน์ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดวินิจฉัยว่า ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นผู้เสพหรือติดยาเสพติด ให้จัดให้มีแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และให้แจ้งผลการตรวจพิสูจน์ให้พนักงานอัยการทราบ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้พนักงานอัยการมีคำสั่งชะลอการฟ้องไว้ก่อนจนกว่าจะได้รับแจ้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจากคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๓๓

ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นว่าผู้ต้องหาซึ่งได้รับแจ้งผลการตรวจพิสูจน์ตามวรรคหนึ่ง ไม่มีสิทธิได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไปและแจ้งผลให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดทราบ

ถ้าผลการตรวจพิสูจน์ไม่ปรากฏว่าผู้ต้องหาเป็นผู้เสพหรือติดยาเสพติด ให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดรายงานผลการตรวจพิสูจน์ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ในกรณีที่ต้องส่งตัวผู้ต้องหาคืนให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ เพื่อดำเนินการต่อไป ให้สถานที่ที่รับผู้ต้องหาไว้ตรวจพิสูจน์หรือฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจควบคุมตัวผู้ต้องหาไว้และแจ้งให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี มารับตัวผู้ต้องหานั้นไปดำเนินการ

มาตรา ๒๓ ในการจัดทำแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๒๒ ให้กำหนดสถานที่และวิธีการสำหรับฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยคำนึงถึงอายุ เพศ ประวัติ พฤติกรรมในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตลอดจนสภาพแวดล้อมทั้งปวงของผู้นั้นประกอบด้วย

การกำหนดสถานที่สำหรับฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามวรรคหนึ่ง อาจกำหนดเป็นศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือสถานที่ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดจากสถานพยาบาล สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สถานที่ของราชการ หรือสถานที่อื่นที่เห็นสมควรก็ได้

การกำหนดวิธีการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้กำหนดโดยคำนึงถึงวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่จำเป็นต้องควบคุมตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอย่างเข้มงวด ให้ส่งตัวผู้นั้นเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือสถานที่ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่มีระบบการควบคุมมิให้หลบหนีได้ง่าย

(๒) ในกรณีที่ไม่จำเป็นต้องควบคุมตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอย่างเข้มงวด ให้ส่งตัวผู้นั้นเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในสถานที่ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามความเหมาะสมและกำหนดเงื่อนไขให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องอยู่ภายในเขตที่กำหนดในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๓) ในกรณีที่ไมจำเป็นต้องควบคุมตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด อาจกำหนดให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องปฏิบัติตามวิถีการขึ้นไคภายใต้การดูแลของพนักงานคุมประพฤติก็ได้

(๔) ในระหว่างที่ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอาจกำหนดให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดฝึกอาชีพ ทำงานบริการสังคม หรือให้ดำเนินการอื่นใดตามความเหมาะสม เพื่อให้มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตโดยห่างไกลจากยาเสพติด

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ข้อเท็จจริงปรากฏภายหลังจากที่ศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๑๘ ว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดนั้นต้องหาหรือถูกดำเนินคดีในความผิดฐานอื่น ซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกหรือต้องคำพิพากษาให้จำคุก ให้ศาลพิจารณามีคำสั่งให้ส่งตัวผู้นั้นไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๒๖ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องอยู่รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นเวลาไม่เกินหกเดือนนับแต่วันถูกส่งตัวเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

ในกรณีที่ปรากฏว่าผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดยังไม่เป็นที่พอใจ ให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดพิจารณาขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดออกไปอีกได้

ในระหว่างที่ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจะพิจารณาลดระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามที่เห็นสมควรก็ได้ การขยายและกัลดระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจะกระทำกี่ครั้งก็ได้ แต่การขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดครั้งหนึ่งต้องไม่เกินหกเดือนและรวมกันทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันถูกส่งตัวเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่มีเหตุสมควร คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด อาจพิจารณาปล่อยชั่วคราวสำหรับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้ต้องหาไม่มีสำเนาซึ่งไม่สะดวกต่อการเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวผู้ต้องหา เมื่อคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด เห็นสมควรหรือได้รับการร้องขอจากผู้ต้องหา อาจมีคำสั่งให้ย้ายผู้ต้องหาไปเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือการควบคุมที่สถานที่แห่งอื่นได้ แต่ต้องปรากฏว่าการย้ายดังกล่าวจะเป็นประโยชน์แก่การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้ต้องหาด้วย

มาตรา ๒๘ การที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดถูกควบคุมตัวในลักษณะเดียวกับถูกคุมขังให้ถือว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด แล้วแต่กรณี เป็นผู้ถูกคุมขังตามประมวลกฎหมายอาญา

ในกรณีที่มีการหลบหนีจากการควบคุมของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวผู้ต้องหา มิให้นับระยะเวลาที่ผู้ต้องหาเข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมาแล้วจนถึงวันหลบหนีเข้าในกำหนดระยะเวลาการคุมขัง

มาตรา ๒๙ ในระหว่างการตรวจพิสูจน์หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ถ้าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดผู้ใดหลบหนีจากการควบคุมหรือหลบหนีออกนอกเขตศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวผู้ต้องหา ให้ถือว่าผู้หนีการคุมขังตามมาตรา ๑๙๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญาและให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้พนักงานสอบสวนทราบทันที ในกรณีนี้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกติดตามจับกุมผู้หนีนี้ได้ด้วย

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งไม่ให้ใช้บังคับกับผู้ที่มีอายุไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์

ในการกระทำคามผิดตามวรรคหนึ่ง ให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจเปรียบเทียบคดีได้

มาตรา ๓๐ ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ต้องปฏิบัติตามระเบียบและเงื่อนไขต่าง ๆ ที่คณะกรรมการและคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดกำหนด รวมทั้งข้อบังคับของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจ พิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวผู้นั้นโดยเคร่งครัด

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ซึ่งได้รับการปล่อยชั่วคราวไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนระเบียบ เงื่อนไข หรือข้อบังคับที่กำหนด ให้นักงานเจ้าหน้าที่จับตัวผู้นั้นกลับเข้าไว้ในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจ พิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวได้โดยมิต้องมีหมาย

มาตรา ๓๒ ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ ให้ผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ควบคุมสถานที่จับตัว ผู้นั้นไว้มีอำนาจลงโทษสถานหนึ่งหรือหลายสถาน ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดการอนุญาตให้รับการเยี่ยมหรือการติดต่อไม่เกินสามเดือน
- (๓) จัดโทษอยู่เดี่ยวครั้งละไม่เกินสิบวัน

ในกรณีที่จำเป็นต้องมีการลงโทษบุคคลตามวรรคหนึ่งซึ่งเป็นผู้ที่มีอายุไม่ถึงสิบแปดปี บริบูรณ์ ให้นำมาตรวจลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธี พิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ เมื่อคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดผู้ใดได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดครบถ้วนตามที่ กำหนดในแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นที่ พอใจแล้ว ให้ถือว่าผู้นั้นพ้นจากความผิดที่ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๑๙ และให้คณะกรรมการฟื้นฟู สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีคำสั่งให้ปล่อยตัวผู้นั้นไป แล้วแจ้งผลให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงาน อัยการซึ่งบังคับดำเนินคดีอยู่ทราบ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มีผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดผู้ใดแม้จะได้รับกาฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจนครบกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๕ แล้ว แต่ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดยังไม่เป็นที่พอใจ ให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดรายงานความเห็นไปยังพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อประกอบการพิจารณาจำคุกผู้นั้นต่อไป และให้นำความในมาตรา ๒๒ วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๔ ในการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ต้องหาที่ได้รับกาฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแล้วตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใด หรือจะไม่ลงโทษเลยก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงระยะเวลาที่ผู้นั้นได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแล้ว

มาตรา ๓๕ ในการปฏิบัติกาตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๔

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจค้นและจับตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๓๑ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่าบุคคลดังกล่าวหลบซ่อนอยู่ ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะเนื่องจากการนั้นจึงจำจะเอาหมายค้นมาได้ บุคคลนั้นจะหลบหนีไป

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดที่เกี่ยวข้องกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมาให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานใดมาเพื่อการตรวจสอบเพื่อประกอบการพิจารณาในการปฏิบัติกาตามมาตรา ๑๗

(๓) สอบปากคำผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือบุคคลอื่นใดที่สามารถให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีได้ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๗

(๔) สั่งหรือจัดให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดรับการตรวจหรือทดสอบว่ามียาเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่

พนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดหรือระดับใดจะมีอำนาจตามที่ได้กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ ให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการกำหนด โดยระบุไว้ในบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายนั้น

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๓๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนดโดย ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕

การอุทธรณ์

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีคำวินิจฉัยตามมาตรา ๒๒ ว่า ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์นั้นเสพหรือติดยาเสพติด หรือมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ปล่อยผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดชั่วคราวตามมาตรา ๒๒ ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัยหรือคำสั่งแล้วแต่กรณี

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งย่อมไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของ คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๗ หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามที่
กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๘ ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) แจงให้ผู้อุทธรณ์มาให้อภัยคำหรือให้ส่งวัตถุ เอกสารหรือพยานหลักฐานอื่น
ที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณา

(๒) มีหนังสือเรียกให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้อภัยคำหรือให้ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยาน
หลักฐานมาประกอบการพิจารณา

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่มาให้ภัยคำหรือไม่ส่งวัตถุ เอกสารหรือพยานหลักฐานตามคำสั่ง
ของคณะกรรมการตาม (๑) โดยมีได้แจ้งเหตุขัดข้องเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่
วันที่ได้รับคำสั่งของคณะกรรมการ ให้ถือว่าผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์จะมาให้อภัยคำหรือส่งวัตถุ เอกสาร
หรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม และให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต่อไปตามที่เห็นสมควร

หนังสือเรียกมาให้อภัยคำหรือให้ส่งวัตถุ เอกสารหรือพยานหลักฐานตาม (๒) ต้องระบุ
ด้วยว่าจะให้มาให้อภัยคำหรือส่งวัตถุ เอกสารหรือพยานหลักฐานในเรื่องใด

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๑ ผู้นำหรือเท็จจริงหรือเอกสารหลักฐานใดอันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
ที่ได้มาจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี
หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติตามหน้าที่
การสอบสวนหรือการพิจารณาคดี หรือได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการฟื้นฟู
สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

ผู้ใดได้มาหรือส่งผู้หรือเท็จจริงใดจากบุคคลตามวรรคหนึ่ง แล้วเปิดเผยชื่อเท็จจริงนั้น
ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน เว้นแต่เป็นกรณีที่อาจเปิดเผยได้ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๒ (๒) หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๒ วรรคสาม หรือไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๓ ความผิดตามมาตรา ๓๒ คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้และใบการไม่ก่อคณะกรรมการมีอำนาจลงหมายให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดดำเนินการเปรียบเทียบได้ ตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ดำเนินคดีต่อไป

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นางปัทมา กสิกร)

หัวหน้าฝ่ายนิติฯ กองการประชุม
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔ และต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน ขณะนี้เหลือเวลาพิจารณาอีก ๔๖ วัน เห็นท่านเลขาธิการอ่านบันทึกหลักการและเหตุผลครบ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) :

“บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

หลักการ

ปรารถนารุ่งกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

เหตุผล

โดยที่ปัญหาเกี่ยวกับการเสพยาเสพติดให้โทษในปัจจุบันมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งโดยหลักการแล้วผู้เสพยาเสพติดมีสภาพเป็นผู้ป่วยอย่างหนึ่ง มีโรคอาชญากรปกติ การฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ติดยาเสพติดจึงสมควรกระทำให้กว้างขวาง และโดยที่ผู้เสพยาเสพติดจำนวนหนึ่งถูกบังคับให้เป็นผู้จำหน่ายยาเสพติด เพื่อแลกกับการได้ยาเสพติดไปเสพด้วย สมควรขยายขอบเขตของการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้ครอบคลุมถึงผู้เสพและมีไว้ในครอบครอง ผู้เสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และผู้เสพและจำหน่ายยาเสพติดจำนวนเล็กน้อยด้วย นอกจากนี้เนื่องจากบุคคลซึ่งคิดหรือเสพยาเสพติดมีจำนวนมากและเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ สมควรขยายสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์การเสพหรือติดยาเสพติด และสถานที่เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพราะนอกจากมีหน่วยงานของกระทรวงยุติธรรมแล้ว ยังมีหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีขีดความสามารถเข้ามาร่วมในการตรวจพิสูจน์การเสพ หรือการติดยาเสพติดและการฟื้นฟูสมรรถภาพของบุคคลดังกล่าว อาทิเช่น สถานที่ของหน่วยงานในราชการทหาร สถานพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุขหรือหน่วยงานอื่น ซึ่งสมควรรวมทรัพยากรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไชยสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านวัลลภครับ

นายวัลลภ ดังกณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม วัลลภ ดังกณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมเข้าใจว่ากฎหมายฉบับนี้เท่าที่ผมอ่านหลักการและเหตุผล รวมทั้งรายละเอียดในสาระที่บัญญัติไว้ตามมาตราต่าง ๆ ผมคิดว่าเมื่อดูเิน ๆ ด้วยเหตุผลและหลักการนั้นจะเห็น ได้ชัดว่า ปรึชญานี้นั้นพื้นฐานที่ว่าแนวคิดของผู้เสพยาเสพติดนั้นเป็นเสมือนผู้ป่วย นี่เป็นแนวคิดประการที่ ๑ ที่ผมจำประเด็นได้

ประการที่ ๒ ก็คือว่า เมื่อเห็นว่าผู้เสพยาเป็นเป็นผู้ป่วยแล้วจึงจำเป็นต้องมีสถานที่ตรวจพิสูจน์และสถานที่ฟื้นฟูขึ้นมา ก็ต้องขอขอบคุณรัฐมนตรีที่มานั่ง ณ ที่นี้ นะครับ ผมมีคำถามว่าในเหตุผลโดยเฉพาะเหตุผลใน ๔ บรรทัดท้ายนะครับที่บอกว่า การฟื้นฟูสมรรถภาพของบุคคลดังกล่าว อาทิเช่น สถานที่ของหน่วยงานราชการ ทหาร สถานพยาบาลของสาธารณสุขหรือหน่วยงานอื่นซึ่งสมควรรวมทรัพย์สินนี้ ประเด็นคำถามคือว่าหน่วยงานอื่นดังกล่าวนี้หมายถึงหน่วยงานของรัฐ หรือว่าเป็นหน่วยงานอื่น ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐด้วย นี่เป็นคำถามที่ ๑ นะครับ ที่อยากถามเพื่อความเข้าใจ ที่ผมถามประเด็นนี้ขึ้นมาเพราะว่าถ้าไปตรวจตามดูมาตราต่าง ๆ นี้ น่าสนใจมากครับ ท่านประธานฯ ในมาตรา ๑๘ นี้เป็นการให้อำนาจนะครับ เป็นการให้อำนาจที่ทางรัฐมนตรีนี้สามารถจะประกาศในราชกิจจานุเบกษาที่กำหนดให้สถานพยาบาล สถานพินิจคุ้มครองต่าง ๆ นี้เป็นสถานที่ตรวจพิสูจน์และฟื้นฟูได้ แต่ก็ยังมีข้อคำถามที่เป็นลักษณะคล้าย ๆ กันอยู่ นะครับ ก็คือเป็นการกำหนดให้สถานที่อื่นให้เกิดขึ้นด้วย คำถามของผมก็คือถ้าเป็นเช่นนั้นจริง คำว่า หน่วยงานอื่นนั้นเป็นหน่วยงานซึ่งไม่ใช่หน่วยงานของรัฐจริง ถ้าผมคาดเดาไม่ผิดนะครับ ผมก็มีคำถามประการที่ ๒ ต่อมาว่าถ้าหน่วยงานอื่นที่ปรากฏในเหตุผลนั้นมีใช่หน่วยงานของรัฐเท่านั้นนะครับ ในมาตรา ๖ ทำไมองค์กรประกอบคณะกรรมการจึงมิได้มีบุคคลอื่นเลยนอกจากหน่วยงานของรัฐซึ่งเงื่งองค์กรประกอบคณะกรรมการ ตรงนี้แหละครับที่ผมต้องการความกระจ่างมาก ๆ ค่อท่านรัฐมนตรีว่า โดยสรุป!

ประเด็นที่ ๑ คำว่า หน่วยงานอื่น ในบรรทัดก่อนสุดท้าย ๓ บรรทัด หมายความว่าหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือหมายความว่าหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐ นี่เป็นคำถามที่ ๑

คำถามที่ ๒ ถ้าความหมายคำว่า หน่วยงานอื่น นั้นมิใช่หน่วยงานของรัฐ อย่างเดียวกันแล้ว ในมาตรา ๖ ซึ่งเป็นองค์ประกอบคณะกรรมการ จึงมีเพียงหน่วยงานของรัฐ เท่านั้น ขอบเขตเท่าที่ปรากฏครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : คุณหมอตสวัสดิ์ เขียวศรี

นายสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม นายแพทย์สวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครพนม ผมอยากจะขอเรียนให้ท่านประธานฯ ทราบว่า ขณะนี้การบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีด้วยกัน ๓ ระบบ ระบบแรกคือการบำบัดรักษาโดยสมัครใจ ซึ่งได้กระทำอยู่ในสถานพยาบาลของรัฐ ขณะนี้มีประมาณ ๕๖๐ แห่งด้วยกัน เอกชนก็ได้มีส่วนร่วมอยู่ประมาณ ๑๐ - ๑๐ แห่ง นอกจากนี้ยังมีค่ายบำบัดในโรงเรียนและในชุมชนอีกด้วย การบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดนั้น ระบบที่ ๒ คือระบบต้องโทษซึ่งจะบำบัดอยู่ในเรือนจำ ระบบที่ ๓ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ซึ่งกำลังพิจารณาในขณะนี้นั้น ระบบนี้จะดำเนินการโดยกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม ซึ่งโดยข้อเท็จจริงแล้วได้มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดในระบบนี้มาตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๓๔ แล้วว่ามีเหตุขัดข้องบางประการ จึงทำให้ไม่มีผลในทางปฏิบัติ ถ้ากฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้ ท่านประธานฯ คราวนี้ที่จะได้รับผลประโยชน์โดยตรงจากกฎหมายฉบับนี้นั้นจะมีคน ๔ กลุ่มด้วยกัน กลุ่มแรกคือผู้เสพยาเสพติด กลุ่มที่ ๒ คือผู้เสพยาเสพติดและมีไว้ครอบครอง กลุ่มที่ ๓ คือผู้เสพยาเสพติดและมีไว้ครอบครองเพื่อจำหน่าย กลุ่มสุดท้ายคือผู้เสพยาและจำหน่ายจำนวนเล็กน้อย ท่านประธานฯ ครับ จากข้อมูลของกรมราชทัณฑ์ซึ่งได้รายงานเมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ รายงานว่านักโทษเด็ดขาดในเรือนจำทั่วประเทศที่เกี่ยวข้องกับคดียาเสพติดมีประมาณร้อยละ ๖๔ ในจำนวนนี้เป็นคดียาบ้าประมาณร้อยละ ๑๐ ซึ่งในร้อยละ ๑๐ นั้นจะมีผู้เสพยาและครอบครองอยู่ประมาณร้อยละ ๑๒ ถ้ากฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้ ผลประโยชน์ที่จะได้รับก็คิดว่า ต่อไปถ้ามีผู้ต้องโทษที่เกี่ยวข้องกับการเสพยาเสพติดและการครอบครองยาเสพติดก็จะไม่ต้องต้องโทษในเรือนจำ หมายความว่าจะไปอยู่ในสถานฟื้นฟูแทน ซึ่งจะลดจำนวนนักโทษในเรือนจำลงไป ซึ่งขณะนี้มีปัญหานักโทษจะล้นคุก ผมเคยไปเยี่ยมที่แรกๆ ไม่มีที่ระนอนกัน ถ้าคดีเสพยาเสพติดนี้ออกไปสู่การบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ คุณภาพชีวิตของนักโทษอื่น ๆ รวมทั้งผู้คุมก็จะต้องดีขึ้น เรื่องนี้ส่งผลกระทบต่อสังคมโดยทั่วไป ท่านประธานฯ ครับ ผู้ติดยาเสพติดส่วนใหญ่นั้นจะเป็นเยาวชนและผู้ไร้แรงงาน ซึ่งมีข้อมูลว่าถ้าไม่นับอยู่ตั้งแต่ ๒๔ ปีลงมาจะมีประมาณร้อยละ ๑๕ ของผู้เสพยาเสพติด เสาเหตุคืออาจจะต้องต้องใช้ไต่ถามเพื่อน ใช้เพื่อความสนุกสนาน และบางส่วนที่ใช้เพราะว่ามีปัญหาทางสุขภาพจิต ถ้ารวมแล้วกลุ่มนี้จะมีประมาณร้อยละ ๑๑ บุคคลดังกล่าวข้างต้นนี้ถ้าได้รับการบำบัดฟื้นฟู

ตามกฎหมายนี้ เมื่อพ้นโทษออกมาแล้วก็อาจจะใช้ชีวิตในสังคมตามปกติโดยไม่มีปมด้อย เพราะถ้าไม่มีกฎหมายฉบับนี้ก็คงต้องไปใช้กฎหมายฉบับอื่น ซึ่งอาจจะถูกตัดสินให้จำคุก ก็ถึงขั้นปมด้อยจะมีผลในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างไม่มีความสุขนัก ซึ่งบุคคลเหล่านี้มันถ้าสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ได้มีการศึกษาเล่าเรียนอยู่ต่อไปก็จะเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศชาติ ผมเองมีข้อสังเกตที่ค่อนข้างจะกังวลใจเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ บางประการ อาจจะขอเรียนฝากกรมการซึ่งจะพิจารณากฎหมายฉบับนี้ในโอกาสต่อไป ก็คือการกำหนดปริมาณยาเสพติดที่มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ซึ่งจะประกาศเป็นกฎกระทรวงภายหลัง ตรงนี้มีปัญหาเพราะว่าเมื่อกำหนดปริมาณการครอบครองเอาไว้ไม่ว่าจะเป็นเท่าไรกันแล้วแต่ก็จะทำให้ผู้ค้ารายย่อยมากขึ้น ในทางตรงข้ามผู้ที่ค้ารายย่อยอยู่แล้วไม่เคยเสพยาเสพติดก็จะมาเสพยาเสพติดมากขึ้น เพราะว่าที่เสพก็เพื่อจะให้เข้ากับหลักเกณฑ์ในการที่จะเข้าไปสู่สถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยไม่ต้องตกเป็นนักโทษในเรือนจำ

ประการที่ ๒ ที่ผมจะตั้งข้อสังเกตก็คือ ความพร้อมของสถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ในขณะนี้มีอย่างน้อยเพียงไร ซึ่งการฟื้นฟูในศูนย์นั้นจะต้องใช้บุคลากรและงบประมาณจำนวนมาก ได้ทราบอย่างไม่เป็นทางการว่าจะใช้ค่ายทหาร เรื่องนี้ผมก็ค่อนข้างจะเห็นด้วย

ประการที่ ๓ อาจจะขอฝากคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ ซึ่งจะพิจารณากฎหมายฉบับนี้เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ อุนกรรมการศูนย์ซึ่งอยู่ในพื้นที่จะมีอำนาจค่อนข้างมากสามารถให้คุมและโทษแก่ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพได้ เป็นต้นว่า อำนาจในการที่จะเพิ่มจำนวนวันที่อยู่ในศูนย์ อำนาจที่จะลดจำนวนวันที่อยู่ในศูนย์ อำนาจที่จะปล่อยตัวเป็นการชั่วคราว ตรงนี้ถ้าให้อำนาจนี้ไม่ถูกต้องก็จะเกิดปัญหาขึ้นมาว่าจะมีการวิ่งเต้นเพื่อให้ถูกหลานออกมาจากศูนย์เร็ว ๆ หน้อบ อาจจะอยู่ ๑ วัน อยู่ครึ่งเดือนก็ให้ออก ตรงนี้ก็เป็นปัญหาเหมือนกัน ก็อาจจะฝากคณะกรรมการพิจารณาในเรื่องอำนาจหน้าที่ในส่วนนี้ด้วยครับ ท่านประธานฯ ครับ

โดยสรุปแล้วผมเห็นว่า กฎหมายฉบับนี้เมื่อได้มีผลบังคับใช้และนำไปปฏิบัติแล้วก็จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชน ต่อสังคมและประเทศชาติโดยส่วนรวม สมดังที่ทศวรรษที่รับร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้ไปพิจารณา ขอบขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดตกโรตง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านพลเอก สิริ เชิญครับ

พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ (พินิจโลก) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ผม พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพินิจโลก ผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติ
 ฟืนฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่าเราก็คงจะได้ตระหนักดีว่า
 การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเรานั้น ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรและสิ่งหนึ่ง
 เราละเลยก็คือการดูแลฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้กรุณา
 ชี้แจงในรายละเอียดแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม ผมคิดว่าในการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดนั้น
 ถ้าหากว่าจะดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เราต้องดำเนินการอย่างแท้จริงและมีปริมาณ
 เพียงพอสามารถที่จะลดผู้ติดยาเสพติดได้ จะเห็นได้ว่าอย่างค่าอาหารที่ได้รับงบประมาณจาก
 รัฐบาลในปีงบประมาณ ๒๕๔๕ เราสามารถจะดำเนินการในกองทัพภาคได้ประมาณ ๕,๐๐๐ คน
 ในกองทัพเรือ ๑,๐๐๐ คน กองทัพอากาศ ๑,๐๐๐ คน ซึ่งจากการทดลองในปีงบประมาณ
 ๒๕๔๔ โดยกองทัพภาคและกองบัญชาการทหารสูงสุด เราจะเห็นได้ว่าการฟื้นฟูสมรรถภาพ
 ผู้ติดยาเสพติดนั้น นอกจากจะให้เขาเลิกแล้ว เรายังมีความจำเป็นในการที่เราจะต้องสร้างจิตใจ
 เขาให้แข็งแรง และเมื่อเขากลับไปพื้นที่แล้วเขาจะไม่ไปติดยาเสพติดอีก นี่เป็นเรื่องสำคัญ
 ที่สุด ทางทหารเราใช้ทั้งในด้านจิตวิทยาและด้านทางการแพทย์ควบคู่กันไป จากการทดลอง
 หลายพื้นที่ปรากฏว่าได้ผลดี เพราะฉะนั้นในปีงบประมาณ ๒๕๔๕ จึงได้ขออนุมัติงบประมาณจาก
 รัฐบาลดำเนินการในกองทัพบก ๕,๐๐๐ คน และกองทัพเรือ กองทัพพล
 ๑,๐๐๐ คน ตามที่ผมได้กราบเรียนไปแล้ว ก็อยากจะกราบเรียนว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้
 จะต้องได้รับการเห็นชอบด้วยหลักการและดำเนินการอย่างเร่งด่วน เพราะจำนวนปริมาณของ
 ผู้ที่ติดยาเสพติดและต้องการฟื้นฟูนั้นมีจำนวนมาก จะอาศัยแค่ทางด้านการทหารหรือทางด้าน
 ตำรวจตระเวนชายแดนอย่างเดียวคงไม่พอ จะต้องมีส่วนราชการต่าง ๆ ที่จะต้องอาสาสมัคร
 เข้ามามีส่วนร่วมด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านพันตำรวจเอก ไพจิตร เจริญครับ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธาน
 วุฒิสภาที่เคารพ ผม พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ก่อนอื่น
 ผมต้องขอเห็นด้วยและขอชื่นชมรัฐบาล ที่ได้พยายามแก้ปัญหาทางยาเสพติดขึ้นมาเป็นปัญหา
 สำคัญ และได้นำกฎหมายหลาย ๆ ฉบับที่เกี่ยวข้องกักยาเสพติดมาใช้ รวมตลอดถึงการจัด
 ระเบียบสังคม ซึ่งที่ห้าไปนั้นก็ได้รับความชื่นชมจากประชาชนเป็นจำนวนมาก สำหรับการ
 ปราบปรามที่แล้วมันจะเห็นได้ว่า มีการจับกุมได้บ่อยครั้งขึ้น และการจับกุมแต่ละครั้งก็จับได้

จำนวนมาก แต่ท่านประธานฯ ครับ เมื่อก่อนไปดูในชุมชนจริง ๆ ซึ่งเป็นชุมชนที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติด ปรากฏว่าในการค้าขายรายย่อยรวมถึงผู้เสพไม่ได้ลดลงไป ซึ่งที่จริงถ้าเราจะมองถึงผลการปราบปรามที่จับได้มากที่สุดน่าจะขายยาในชุมชน แต่ความเป็นจริงในชุมชนก็ยังไม่ได้ขายยา ยังมีการซื้อขายกันอยู่อย่างปกติ ผู้เสภก็สามารถเสภกันได้เป็นอย่างดี สำหรับกฎหมายฉบับนี้ก็เช่นเดียวกันความจริงก็ไม่ใช่อกฎหมายใหม่ ก็ออกมาแล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ฉบับนี้มาร่างขึ้นใหม่ก็มีข้อความไปในทำนองเดียวกันคือ นำผู้ที่เสภยาส่วนหนึ่งคือผู้ที่ถูกจับมาบำบัด ซึ่งเรื่องนี้ผมคิดว่าถ้าเราจะบำบัดผู้ติดยาเสพติดทั้งที่ ก็น่าจะทำการบำบัดให้หมดครบวงจรเพราะว่าถ้าเราทำเพียงส่วนใดส่วนหนึ่ง โดยเฉพาะผู้ที่ทำกับผู้ที่ถูกจับกุมนั้น ผมเชื่อเหลือเกินว่าหลังจากการบำบัดแล้วเขาก็ต้องกลับไปอยู่ชุมชนเดิม เมื่อก่อนไปอยู่ไปพบสภาพเดิมก็ต้องกลับไปมาติดยาอีก สำหรับผู้ที่ถูกจับกุมนั้นคิดว่าตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้ก็น่าจะไม่ได้ผลทางการแก้ไขที่ให้แก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างครบถ้วน เป็นเพียงการเปลี่ยนวังวนของผู้ที่เสภ ซึ่งเดิมเมื่อถูกจับก็ต้องส่งการสอบสวน ส่งอัยการ ไปศาลแล้วก็เข้าเรือนจำ อยู่ในเรือนจำหายนะครับ แล้วก็ออกมาเสภใหม่ พอเสภก็ถูกจับใหม่จะวนเป็นวงกลมอย่างนี้ตลอด ขณะที่ผมรับราชการอยู่เคยถามที่เรือนจำสงขลาว่า คนที่วนเวียนอยู่เช่นนี้ที่มากที่สุดจำนวนกี่ครั้ง ตอนนั้นประมาณปี ๒๕๓๗ นะครับ เขาบอกมี ๑๖ ครั้งที่สูงสุด รองลงมาจะมี ๑๕ ครั้ง ๑๔ ครั้ง ๑๓ ครั้งจะโรมากรมาขไปหมด ทีนี้เมื่อออกกฎหมายฉบับนี้มาก็เอาผู้ที่ถูกจับกุมก็เช่นเดียวกัน เมื่อถูกข้อหาตามที่กำหนดรายละเอียดตามมาตรา ๑๘ นี้ขึ้นมาก็จะเปลี่ยนเป็นว่า เมื่อถูกจับมาส่งพนักงานสอบสวนเสร็จ ส่งเสร็จก็จะส่งไปยังสถานบำบัดฟื้นฟูเพื่อให้ตรวจ แล้วพอตรวจจำนวนแล้วก็แยกส่งไปยังอัยการนะครับ พอหลังจากนั้นก็มิฉะนั้นการก็มีกรรายงานขึ้นไป เมื่อออกมาผมก็เชื่อว่าในการบำบัดนั้นการรักษาคคนที่ติดยาเสพติดให้หายจากการติดยานั้นไม่ใช่เป็นเรื่องยาก ส่วนมากมาอยู่ผมเชื่อว่าไม่เกิน ๑ เดือนก็หาย แต่ว่าการที่หายแล้วให้เป็นการหายอย่างถาวรนั้นต้องคิดให้ลึกซึ้งไปกว่านั้นว่าควรจะทำอย่างไรบ้าง ไม่ใช่เป็นการรักษาเพียงเพื่อให้หายตามที่เขาถูกจับมาเท่านั้นนะครับ เพราะฉะนั้นการแก้ไขควรจะแก้ไขให้เป็นไปทั้งระบบ เรื่องนี้ความคิดของผมคิดว่าเรื่องนี้เราคุยกันในสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งเป็นกรรมาธิการแก้ไขปัญหายาเสพติดก็มีความคิดกันว่ารัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลที่เข้ามาแล้ว ก็มีความกล้าหาญในการกระทำหลาย ๆ เรื่อง ถ้าหากจะมีกรคิดใหม่ทำใหม่ขึ้นในเรื่องนี้บ้างนะครับคือ ในความคิดส่วนหนึ่งก็คิดว่าน่าจะบำบัดคือ เอาผู้เสภติดทั้งหมด ไม่ใช่ว่าเฉพาะที่ถูกจับกุมมาบำบัด โดยใช่ยาที่เขาต้องการบำบัดคือ เป็นการบำบัดความอยากยาของเขาส่วนหนึ่ง ส่วนใครที่ตั้งใจจะรับการรักษาแล้วให้หายนั้นก็จะไปทำการ

รักษาถึงสถานที่ซึ่งรักษาอีกสถานที่หนึ่งซึ่งเป็นส่วนที่สามารถที่จะเอาบัตรรักษาให้หายขาดนะครับ แต่ว่าอย่างไรก็ตามแล้วแต่เมื่อรัฐบาลเสนอกฎหมายมาแบบนี้ครับ ผมก็คิดว่ากฎหมายนี้ก็คงจะดำเนินการต่อไป และคิดว่าคงจะออกมาใช้บังคับได้ แต่ว่าก่อนที่กฎหมายจะไปถึงขั้นเสร็จขั้นนั้น ผมก็มีข้อที่จะถามรัฐบาล เพื่อที่จะเป็นการประเมินผลนะครับ ผมคิดว่าเมื่อท่านออกกฎหมายนี้มาท่านก็ต้องมีความคิดอยู่แล้วว่า เมื่อนำบัตรรักษาออกไปให้ผู้ป่วยเสพติดก็จะต้องลดน้อยลง เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ผมก็อยากเรียนถามเป็นปัญหาแรกว่า ท่านได้ตั้งเป้าหมายไว้หรือไม่ว่า เมื่อกฎหมายนี้ใช้บังคับแล้ว และก็ได้มีการดำเนินการวิธีตามกฎหมายนี้ ผู้เสพติดที่จะหาย อย่างถาวรนั้น จะมีจำนวนสักกี่เปอร์เซ็นต์ภายในระยะเวลาที่ปีนะครับ ระยะเวลาที่นี้ถ้าท่านตอบผม ขอให้ตอบในสมัยของรัฐบาลของท่านด้วยนะครับ เพราะไม่อย่างนั้นประเมินผลท่านไม่ได้

ข้อต่อมา กฎหมายนี้ซึ่งได้ออกมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๕ ใช้บังคับไม่ได้ คือไม่ได้ใช้บังคับ ทราบว่าเพราะขาดงบประมาณ ผมดูตามกฎหมายนี้แล้วก็เช่นเดียวกันถ้าจะใช้บังคับให้ครบตามนี้จริง ๆ ก็จะต้องใช้งบประมาณไม่น้อยนะครับ ต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมาก เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นก็เป็นคำถามว่า กฎหมายฉบับนี้สามารถดำเนินการได้เต็มรูปแบบ ต้องใช้เวลากี่ปี และจะต้องใช้งบประมาณทั้งสิ้นเป็นเงินเท่าไรนะครับ เพราะว่าถ้าไม่ตั้งเป้าหมายอย่างนี้ไว้ต่อไปเมื่อสิ้นปีมีการประเมินผลออกมา ผลก็คงจะออกมาว่า ในปีนี้ศูนย์บำบัดฟื้นฟู ได้รับเข้ามาบำบัดกี่ราย บำบัดเสร็จแล้วหายกี่ราย แต่หายแล้วกลับมาคิดอีกผมคิดว่าจะไม่ปรากฏในรายงานของสถานบำบัดฟื้นฟู เพราะว่าคนลงไปอยู่ในหมู่บ้าน ที่นี้ผมขออนุญาตลงลึกไปในตัวมาตราหนึ่งก็คือหัวใจของมาตรานี้จะอยู่ในมาตรา ๑๕ นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอลโครง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จริง ๆ แล้ว ท่านครับ เป็นเพียงอยู่ในขั้นรับหลักการนะครับ เข้าสู่ประเด็นเลยนะครับ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีสงคราม (สงขลา) : มาตรา ๑๕ นี้มีเห็นเป็นเรื่องแปลกประหลาดอยู่ว่า ผู้ที่กระทำความผิดหลายฐาน ไม่ต้องไปรับโทษ แต่ผู้ที่กระทำความผิดฐานเดียวจะต้องรับโทษ นั่นก็คือผู้ที่กระทำความผิดฐานมีไว้ในครอบครอง สมมุติว่าไปถึงจับใครสักคนหนึ่งซึ่งมียาเสพติดไว้ในครอบครองจำนวนสัก ๑๐ เม็ดอย่างเดียวกัน นั่นก็จะต้องถูกส่งไปดำเนินคดีที่ศาล แต่ถ้าไปจับอีกคนหนึ่งก็กำลังเสพกินยาได้ ๑๐ เม็ดผู้นี้จะไม่ถูกดำเนินคดีที่ศาล หรือไปพบกำลังขายอยู่หน้าบ้าน ถ้าขายด้วยเสพด้วยก็ไม่ต้องไปศาล แต่ถ้าขายอย่างเดียวแม้จะมีปริมาณน้อยกว่าก็จะต้องไปถูกดำเนินคดีทางศาลนะครับ จาก ๕ ให้เหลืออีก ๓ แต่ต่อไปก็ยิ่งออกจกงบไปความผิดฐานใดฐานหนึ่งก็ ก็นำหน้าหรือมีไว้ในครอบครอง

ก็จะมีการวิ่งเต้นคดีแนวใหม่คือ ขอให้ช่วยเพิ่มฐานความผิดเข้าไปด้วย คือให้มีข้อหาแสพ ซึ่งเรื่องนี้ผมคิดว่า ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมนั้นไม่สุจริตจริง ๆ ก็เป็นเรื่องทำได้ไม่ยาก เพียงแต่ให้เขาไปเสพสักเม็ดแล้วก็บันทึกการจับกุม แจ้งข้อหาแสพรวมเข้าไปด้วยก็จะทำให้ผู้นั้นไม่ต้องถูกดำเนินคดีที่ศาลนะครับ เรื่องนี้เห็นว่าเป็นความแปลกของบทบัญญัติในมาตรา ๑๘ เมื่อมีข้อความทำนองนี้ผมคิดว่า ต่อไปนี้จะเกิดปรากฏการณ์ที่แปลกใหม่ขึ้นในบ้านเมืองเรา คือเมื่อก่อนเมื่อมีการถูกจับกุมหลาย ๆ ฐานความผิด ก็จะมีการวิ่งเต้นให้ช่วยลดความผิดลงหน่อยจาก ๕ ให้เหลือสัก ๓ แต่ต่อไปนี่เมื่อถูกจับกุมในความคิดฐานใดฐานหนึ่งคือ จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองก็จะมีการวิ่งเต้นคดีแนวใหม่ คือขอให้ช่วยเพิ่มฐานความผิดเข้าไปด้วย คือให้มีข้อหาแสพ ซึ่งเรื่องนี้ผมคิดว่าถ้าเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมนั้นไม่สุจริตจริง ๆ ก็เป็นเรื่องทำได้ไม่ยาก เพียงแต่ให้เขาไปเสพสักเม็ดแล้วก็บันทึกการจับกุม แจ้งข้อหาแสพรวมเข้าไปด้วยก็จะทำให้ผู้นั้นไม่ต้องถูกดำเนินคดีที่ศาล เรื่องนี้มีมือถอยสักไปในกฎหมายก็จะเห็นความผิดปกติการเช่นนี้อยู่ เพราะฉะนั้นก่อนที่จะรับหลักการกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ ผมใคร่ขอฟังจากท่านรัฐมนตรีที่มาคอยชี้แจงก่อนครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน คอกโคธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์ประทับ แล้วก็ตามไปสะดวกไปนะครับ

นางประทับ อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : ขอบทวนค่ะ ท่านประธานวุฒิสภา ดิฉัน ประทับ อึ้งทรงธรรม สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร ต้องกราบเรียนท่านประธานฯ สมาชิก ผู้มีเกียรติทุกท่าน พอคิดฉันได้เห็นร่างพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ดิฉันรู้สึกดีใจค่ะว่า พิศนาคติของสังคมจะต้องได้รับการแก้ไขและเปลี่ยนแปลงต่อผู้ที่ติดยาเสพติด คนเหล่านั้นไม่ใช่ว่าใครที่เขาเกิดมาแล้วอยากติดยาเสพติด แต่เป็นเพราะว่าผู้ใหญ่เราไม่สามารถที่จะรักษาสังคมที่ติงาม รักษาสังคมที่ปลอดภัยยาเสพติดให้เยาวชนเหล่านั้นเขาเติบโตขึ้นมาได้ และเมื่อเขาติดยาหลงพลาด ไปก็ไม่มีความที่ที่จะบำบัดดูแลเขาอย่างจริงจัง เพราะฉะนั้นดิฉันจึงคิดว่าในเรื่องนี้ดิฉันคงจะรับ แต่รับอย่างมีเงื่อนไขว่าสิ่งที่ดิฉันมองเห็นเรื่องของผู้ติดยาแล้วก็ผู้จำหน่าย ดิฉันยังมองเห็นว่า ครบนี้ผู้ที่จำหน่ายยาช่วยติดยาด้วย เราจะมီးอะไรที่จะเป็นตัวชี้แจงว่า คิดแล้วขายจำนวนเท่าไร เพราะดิฉันเองก็ถูกกสิอยู่กับปัญหาเหล่านี้ แล้วก็เห็นคนที่คิดแล้วก็จำหน่ายมีหลากหลาย ผู้จำหน่ายรายใหญ่ก็มาให้คนคิดเหล่านี้จำหน่ายเป็นรายย่อย คนเหล่านี้เขาจำหน่ายวันหนึ่งบางครั้งก็แค่ ๑๐๐๐๐ บาท The ๑๐๐๐๐ บาทเขาก็อยู่ได้แล้ว แล้วก็กระจัดกระจายเพื่อจะทำยอดเรียกว่า ไปขายยาถูกค้ำเพิ่มมากขึ้น ท่านได้มีตัวเลขอยู่ในใจหรือเปล่าว่า ถ้าวันละละ จำนวนเม็ดที่เม็ดหรือจำนวนเท่าไรท่านถึงจะไม่ดำเนินคดี ถึงจะยอมรับให้มาเป็นผู้แสพ ทยากจะขอกราบเรียนถาม

อีกประเด็นหนึ่ง ในเรื่องของการทำงานที่รัฐเองจะสร้างหน่วยบำบัดที่กระจายไปอยู่
 คิฉินก็เห็นดีด้วย แต่ว่ามองลงไป ในรายละเอียดที่ลึกลงไปมากขึ้น ก็จะพบว่าความคิดที่จะสร้าง
 ศูนย์บำบัด เกรงเหลือเกินว่าศูนย์ที่เกิดขึ้นมาจะมีการสร้างกันแต่ในเรื่องของความคิดที่จะเอา
 ชุมชนเข้ามาดูแล หรือว่าชุมชนที่เขาร่วมใจกันบำบัดอยู่แล้ว ทำไมรัฐถึงไม่เอ่ยถึงเขาหรือ
 ไม่ให้การสนับสนุนเขา แต่การที่รัฐไปสร้างสถานที่ต่าง ๆ เพื่อบำบัดโดยไม่คิดถึงวัฒนธรรม
 ของชุมชน ปัญหาแนวคิดตรงนี้ดิฉันเคยเห็นมาหลายเรื่องหลายราว การมองปัญหาโดยไม่ได้อะไร
 มององค์รวมโดยไม่ได้อะไรมองการแก้ไขปัญหาย่างบูรณาการ เพราะว่าปัญหาแยกเสด็จถ้าจะ
 นำไปสู่การแก้ไขปัญหาก็ต้องนำวัฒนธรรมของชุมชน ความมีส่วนร่วมของชุมชนเข้ามา
 เด็กที่ติดยาภาคเหนือเขาก็ำนำที่จะมีวัฒนธรรมอีกส่วนหนึ่งในส่วนของภาคเหนือเข้ามา
 ผสมผสานด้วย ภาคใต้ก็เป็นอีกส่วนหนึ่ง ภาคกลางก็เป็นอีกส่วนหนึ่ง ดิฉันคิดว่าสิ่งนี้รัฐไม่ควรที่
 จะมองข้าม รัฐบาลควรที่จะพยายามนำเอาวัฒนธรรมของชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบำบัดด้วย
 และในเรื่องของชุมชนเองดิฉันคิดว่า รัฐเองน่าจะสนับสนุนให้องค์กรของชุมชนหรือสถาน
 บำบัดที่ดำเนินการโดยชุมชนหรือเอกชนอยู่แล้ว จะประหยัดงบประมาณของรัฐบาลมากมาย
 เพียงแต่เราให้การสนับสนุนเล็กน้อย ไม่มาเพิ่มภาระในเรื่องของงบประมาณข้าราชการที่ต้อง
 เพิ่มขึ้น ต้องจ้างมากขึ้น และจะทำให้งบประมาณรายจ่ายประจำของรัฐแต่ละปี ๆ เพิ่มขึ้นอย่าง
 มากมาย และในเรื่องของมาตรา ๕ คำว่า “ตรวจพิสูจน์” หมายความว่าอะไร อยากรากราบ
 เรียนถามตรงนี้ และในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๒ ที่จะพูดถึงเรื่ององค์ประกอบของ
 คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ ดูแล้วก็เป็นเรื่องของการทำงานที่รัฐก็ทำเฉพาะของรัฐเอง
 ทั้ง ๆ ปัญหาเกิดในชุมชน เกิดในสังคม ทุกคนในสังคมก็จะมีโอกาสที่จะเข้าไปแก้ไข
 ปัญหา แต่ในคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดซึ่งมีองค์ประกอบทั้งหมด ๑๑ คน
 ไม่มีองค์กรของเอกชนหรือประชาชนจะเข้าไปเลย และคณะกรรมการ อนุกรรมการฟื้นฟู
 สมรรถภาพมาตรา ๑๒ มีองค์ประกอบ ๗ คนก็เช่นเดียวกัน ตรงนี้ดิฉันคิดว่าภาครัฐไม่เปิด
 โอกาสให้เอกชนและประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญา ประธานโทษณะ ดอนนี้
 ท่านก็คิดใหม่และทำใหม่ และส่วนเรื่องการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน หวังว่าท่านคงจะ
 ไม่มีลิมว่าภาคประชาชนเองเป็นส่วนที่ได้รับผลกระทบ และเข้ามามีส่วนร่วมในการที่เปิดโอกาสให้
 ได้รับการแก้ไขด้วย ดิฉันคิดว่าคงจะรับร่างนี้ ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโพธิสรวง ประชาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านใสวศรี

นายไสว พราหมณี (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผมครุ่นกฎหมายฉบับนี้แล้วผมคิดว่าทางรัฐบาลกำลังจะเอาแนวความคิดเก่า ๆ มาบริหารงานแบบใหม่

ประการแรก ก็คือว่าในร่างกฎหมายฉบับนี้ของคนคิดยาเสพติดเป็นอาชญากร โดยท่านใช้คำว่า “ผู้ต้องหา” หลายมาตรา ไม่ได้ถือว่าคนเหล่านี้ควรเป็นผู้ได้รับการสงเคราะห์ ตามหลักงานสังคมสงเคราะห์ ก็คือภาษาอังกฤษเขาเรียกว่า โครม์แอคต์ (Crime act) อันนี้จุดที่ผมคิดว่าจุดยืนของแนวความคิดตรงนี้ ก่อนข้างจะไม่สอดคล้องกับแนวความคิดของการพัฒนาในสังคมแบบใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายปรามการกำเริบเราได้เปลี่ยนความคิดจากผู้หญิงค้าประเวณี จากเป็นผู้ต้องหาเป็นผู้ได้รับการสงเคราะห์ไปแล้ว แต่ปรากฏว่าผู้ติดยาเสพติด รัฐบาลกำลังยืนยันว่าจะให้คนเหล่านี้เป็นอาชญากร แต่ส่งเข้าไปในสถานสงเคราะห์ที่เราเรียกว่า สถานฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ก็คือทางรัฐบาลกำลังจะตั้งสถานสงเคราะห์ขึ้นมาใหม่ แนวความคิดเรื่องการตั้งสถานสงเคราะห์นี้เลิกไปแล้ว เพราะเหตุว่าเป็นลักษณะไม่ใช่ทำงานเชิงรุก ไม่ใช่โปรแอคทีฟ (Pro-active) เป็นการตั้งรับ และเป็นการกีดกคนเหล่านี้เข้าไปอยู่ในสถานพักฟื้นหรือสถานสงเคราะห์ ปัจจุบันตรงนี้เป็นปรัชญาที่ผิดเพี้ยนแนวความคิดที่คิดที่รัฐบาลร่างกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา แต่อย่างไรก็ตาม ผมคิดว่าในความคิดริเริ่มนั้นดี เพื่อต้องการที่จะฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด แต่วิธีการต่าง ๆ นั้น ก่อนข้างจะไม่ทันสมัย ผมไม่คิดว่าผู้ร่างนั้นเข้าใจแนวความคิดงานด้านสวัสดิการสังคมหรืองานสังคมสงเคราะห์หรือไม่อย่างไร ทำให้ผมคิดว่างานตรงนี้

ประการที่ ๑ ภาครัฐเป็นคนจัดการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเสียเอง ซึ่งก่อนข้างจะเป็นเรื่องลำบาก เพราะเหตุว่าท่านไปตั้งคณะกรรมการขึ้นมาในระดับกระทรวง ยุติธรรม ซึ่งกระทรวงยุติธรรมได้ตั้งสถานพินิจขึ้นมา ไม่มีโอกาสที่จะสำเร็จเพราะเหตุว่าเป็นการรื้อเด็กเข้าไปอยู่ในสถานพินิจ แล้วก่อให้เกิดปัญหาอย่างมากมาย เป็นข่าวสารหนังสือพิมพ์อยู่ตลอดเวลา กระทรวงยุติธรรมกำลังเอาประสบการณ์ตรงนั้นมาตั้งสถานสงเคราะห์ หรือศูนย์บำบัด หรือฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ลักษณะความคิดเดียวกัน ผมคิดว่าน่าจะไม่ได้ผลร้อยเปอร์เซ็นต์ ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก ผมเห็นว่าถ้ารัฐบาลยังยืนยันว่าคนเหล่านี้เป็นผู้ต้องหา เป็นอาชญากร ไม่ใช่ผู้ได้รับการสงเคราะห์แล้วก็ค่อนข้างจะยาก

Legislative Institutional Repository of Thailand
 ประการต่อไปคือ คณะกรรมการที่รัฐบาลตั้งขึ้นมาในมาตรา ๖ เป็นบุคลากรภาครัฐที่ขาดความเข้าใจในเรื่องของงานด้านสงเคราะห์คนเหล่านี้ ในลักษณะควรได้รับการสงเคราะห์ คนเหล่านี้ไม่ใช่อาชญากร แต่ตัดเพราะเหตุว่ามีผู้เข้าไปบริการ คิดเพราะอาจจะ

เรื่องของความไม่เหมาะสมของครอบครัว ผมไปสัมภาษณ์ที่ขอนแก่นเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว มีเด็กที่ติด
 ภาวะผิดใจในหมู่บ้านในจังหวัดขอนแก่นบอกว่า เขาไม่ได้เกิดจากการไม่อบอุ่นของครอบครัว
 แต่เกิดจากการมีผู้ค้าไปล่อล้าให้เขารื้อ มีจุดจุดของการติดยาเสพติด คนเหล่านี้จึงเป็นบุคคลที่
 ควรได้รับการสงเคราะห์และปกป้องกันไม่ให้เกิดปัญหา แต่ทางรัฐบาลโดยมาตรา ๖ ได้
 ชักตั้งบุคลากรระดับข้าราชการ ยกตัวอย่างเช่น อธิบดีกรมจัดหางาน อธิบดีกรมการปกครอง
 วิธีการต่างๆเกี่ยวกับอาจารย์ประทีปที่น่าเสียดายว่า ไม่ได้มองถึงภาคเอกชนที่สังคมควรจะได้อุ้มชู
 กันเอง ผมคิดว่าร่างกฎหมายฉบับนี้จึงค่อนข้างจะอ่อนโยนในลักษณะที่ภาครัฐคิดว่าสามารถ
 บริหารเองได้

ประการต่อไปคือ เรื่องให้กระทรวงยุติธรรมรับผิดชอบ โอบต. ครัว กระทรวง
 ยุติธรรมต่อไปอาจจะมีการเหล่านี้ขึ้นมา แต่ขอความชำนาญ ผมยืนยันว่าขาดความชำนาญ
 แก่สถานพินิจท่านก็ทำไม่ได้ ท่านยังมีองค์เหล่านั้นเป็นอาชญากรเหมือนกับความคิดตรงนี้
 เพราะฉะนั้นจึงไม่สามารถที่จะฟื้นฟู ปรับสภาพหรือพัฒนาคนเหล่านี้ให้อยู่ในสภาพสังคมเดิมได้
 เพราะฉะนั้นจะเดินเข้าเดินออกอยู่ในสถานพินิจอย่างนี้โดยตลอดเวลา ผมยืนยันนะครับ
 เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในสิ่งที่อยากจะนำเสนอต่อรัฐบาล แล้วก็จะจะมีการแก้ไขกันต่อไปก็คือว่า
 ประการที่ ๑ คณะกรรมการที่ผมเรียนแล้วว่าคงน่าจะต้องการปรับปรุง ๒. อนุกรรมการ
 คงจะต้องมีการปรับปรุง ๓. เรื่องสถานพินิจสมควรภาพคนติดยาเสพติด ตรงนี้จะต้องหาผู้ที่
 เชี่ยวชาญมากกว่านี้ ต้องมีอีกสังคมสงเคราะห์ที่เป็นนักจิตวิทยา และต้องมีบุคลากรที่ได้รับการ
 ดูแลเอาใจใส่อย่างมาก สถานพินิจสมควรภาพคนพิการที่บางส่วนของกระทรวงแรงงานฯ
 โดยปรักกับสังคมเราซึ่งไม่สามารถจะดูแลปัญหานี้ได้ นี่คือหลักการที่ผมอยากกราบเรียนว่า
 จำเป็นอย่างยิ่งที่ทางรัฐบาลจะต้องดูแล ผมจึงอยากเห็นว่าวิธปฏิบัติต่าง ๆ ก่อนข้างจะมีปัญหา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญตัน ดอกโศง รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : สรุปรายละเอียดด้วยครับ

นายไสว พรหมณี (นครราชสีมา) : ขอลงอนุญัตถ์ว่าเรียนว่า บัณฑิต
 ที่ฟื้นฟูก็ยังมีปัญหาในลักษณะในเชิงปฏิบัติ ผมคิดว่านี่คือเรื่องที่ถูกกฎหมายฉบับนี้ หลักการดีครับ
 แต่ว่าถ้าปฏิบัติจริงจะต้องแก้ไขอย่างอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปรีชาที่ว่าด้วยเรื่องแนวการฟื้นฟู
 เพราะว่าคนเหล่านี้เป็นคนที่ถูกจับมาและเป็นผู้ต้องหา เมื่อข้อสมมุติฐานของรัฐบาลลงคน
 เหล่านี้เป็นอาชญากรหากที่จะฟื้นฟูได้ครับ ขอเสนอหรือขอร้องท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญตัน ดอกโศง รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ต่อไปเป็นท่านสมบุรณ์ แล้วที่ท่านสันติภาพ กรุณาเรียกขานเวลาหน้าข้อ

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ ผม สมบุรณ์ ทองบุราณ จากยโสธร ท่านประธานฯ ครับ ผมขอบพระคุณทางรัฐบาล
และสภาล่างที่เขียนกฎหมายแก้หนี้ภาคเกษตรกรรมนี้ ท่านประธานฯ ถือเป็นความจำเป็น
เหลือเกินแล้วทรงพระราชทานให้ติดตาม หรือกระทรวงยุติธรรมก็ตามนะครับ หรือสาธารณสุข
ก็ตาม ถ้าฟัง ๓ กระทรวงนี้ไปไม่รอดแล้ว ตรงนี้ผมเห็นด้วยนะครับท่านประธานฯ แต่จะ
ฝากถึงท่านประธานฯ ถึงรัฐมนตรี ภาคปฏิบัติที่เชื่อว่า เวลากฎหมายออกมาปุ๊บอยากให้เกิด
พร้อมกันนะครับ อย่าให้เป็นลักษณะ ๓๐ บาท รักษาทุกโรคนะครับ หลายจังหวัดที่ได้ก่อน
ก็ล้มนะครับ จังหวัดที่ไม่ได้ล้มมาก ตรงนี้ผมเห็นหลาย ๆ จังหวัด ท่านประธานฯ ครับ
ส่วนใหญ่ก็รับค่าอาหารอยู่แล้วนะครับ ก็เอาคนเหล่านี้แหละไปอยู่ในค่ายทหารเสีย ไปแล้วไม่พอ
ท่านประธานฯ ครับ ต้องให้ท่านฯ ทำไว้เป็นด้วยนะครับ ทำเกษตรผสมผสาน ปลูกหญ้าใหม่
ทำในค่ายนั้นแหละครับ เลี้ยงวัว เลี้ยงหมูอยู่ตรงนั้นแหละครับ ดีไปดีกว่าอีกซ้ำไปได้ขยับ
 कुछพออยู่แม่จางเด็กนั้นเอาข้าวไปบริจาคที่ค่ายทหารนะครับ เท่านั้นไม่พอท่านประธานฯ ครับ
ต้องไปร่วมมือกับทางพระสงฆ์ถึงเจ้าด้วยนะครับ เจ้าคณะจังหวัดนะครับ ท่านประธานฯ ครับ
ที่บางท่านนามท่านนั้นนะครับ แล้วเกษตรจังหวัด และที่นำสัญญาณพัฒนาฝีมือแรงงานนะครับ
ก็ออกไปด้วย กชน. ด้วยท่านรัฐมนตรีครับ จับอานกั้นสื่อด้วยนะครับ เท่านั้นน่าจะช่วยชาติ
บ้านเมืองได้มากนะครับ ผมอภิปรายเท่านี้ละครับ ขอพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกโรตง รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสันติภาพครับ เชิญครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : เรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ ผมตามเรื่องนี้มา
มาตั้งแต่ในฐานกรรมาธิการวิสามัญแก้ไขกฎหมายเสียดคของวุฒิสภา ได้ศึกษาเรื่องนี้มาแล้วครับ
และได้ไปหลายสถานที่ แต่ผมยืนยันกับท่านประธานฯ ได้ว่า ความโดยเสียดคทุกประเภทนี้
นะครับ ถ้าเกิดโคกแดดเป็นตัวกำหนดราคา และเวลานั้นเป็นขี้มาซึ่งคนที่มีความอยากได้เงิน
แล้วผมคิดอยาก แต่ผมกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ผมมีกับที่ทราบถึงขนาดแอมเฟตามีน
(Met amphetamine) ที่มีปัญหาทุกครั้งอยู่ที่ลาน เงินตัวเดียวจากคันทุนผมเคยพูดเสมอว่า
แค่ ๑.๕๐ บาท ขาย ๑ บาท จนเม็ดหนึ่ง ๔๐ บาท แล้วไป ๕๐ บาท เพราะอะไรละครับ
เพราะราคาดี เพราะฉะนั้นวิธีการอย่างต้องคิดผมมีนะครับ ผมยังเห็นด้วยในกรณีการปรับครั้งนี้ว่า
การที่รัฐบาลเองพยายามที่จะแก้ไขปัญหาเรื่องคันทุนกับเม็ดเงิน ซึ่งนำมาซึ่งรายได้ของผู้ค้า
มีนะครับ ถึงไม่สัมฤทธิ์ผลร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่อย่างน้อยก็การศึกษาของกรรมาธิการก็เข้ามา

โยคีลียง หมออยากเรียนท่านประธานฯ ว่า ในเหตุผลนี้เห็นด้วยส่วนหนึ่งของการศึกษาว่า
 เป็นระชากรอยู่ ๓ แสนกว่าคนซึ่งติดยาเสพติด เราเป็นห่วงกันในวัยก่อนเหล่านี้ละครับ พอไม่มี
 ฝิ่นที่จะซื้อขายเสพติด ก็กลายมาจึ้นหน่วยแล้วก็ค้าเสียเอง เพราะฉะนั้นอย่างน้อยก็ดูส่วนหนึ่ง
 ที่ผมเห็นในหลักการในเหตุผลครั้งนี้ว่า คนที่เสพยาจริงๆ เสพเพราะเรื่องงาน เสพที่อยากทำงาน
 ใ้มากซึ้นนี่นะครับ แต่ดูวิธีการล่อซื้อของเจ้านายที่ตำรวจ แล้วกลายมาเป็นผู้ค้าซึ่งเงินพร้อม
 บนที่กาประจำวันพร้อมนะครับ ล่อซื้อพร้อมนี่นะครับ คนเหล่านี้ติดลูกไปมาก และสิ้นลูกอยู่
 ผมเชื่อ แต่คนเหล่านี้ติดไม่ใช่ติดเพราะ โดยกมลสันดาน เพราะฉะนั้นในเหตุผลของร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ที่บอกไว้ โดยที่ผู้เสพยาเสพติดจำนวนหนึ่งครับท่านประธานฯ
 ถูกบังคับให้ไปผู้จำหน่ายยาเสพติดเพื่อแลกกับการได้ยาเสพติดไปเสพด้วย แล้วก็การฟื้นฟู
 สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้ครอบครัวคนถึงผู้เสพและมีไว้ครอบครอง ผู้เสพและมีไว้ใน
 ครอบครองเพื่อจำหน่าย และผู้จำหน่ายยาเสพติดจำนวนเล็กน้อย ครั้นนี้ผมเชื่อว่าผมมีตัวอย่าง
 ครับท่านประธานฯ ก่อนที่จะจบ ก็คือว่าหลายจังหวัดและหลายท้องที่และผมเอง ก็ทราบว่ามีบางคน
 ติดยาเพราะทำงานอดังเดียว แล้วก็ขายยาส่งเงินให้ลูกเรียน แต่ปรากฏว่าข้างบ้านเห็นนั้นละครับ
 ตำรวจเองก็อยากได้รางวัลนำจับหรืออยากได้ผลงานไม่รู้ครับ ไปขอแบ่งยา ผมเคยพูดเสมอ
 พกถึงกลางอกเมื่อไหร่โทรไป ซื้อมา ๓ บาท ไซ้ไหมครับ ซื้อมา ๒๐ บาท ให้ ๘๐ บาท เจ้านี่
 ก็เรียกขอแบ่งก็ให้ไป แต่พอหลังจากนั้นตำรวจเข้ามาจับนี่นะครับ แน่นนอนครับเงินมี ของกลางมี
 คนซึ้มี เป้าเดียวครับ คนเหล่านี้ไปติดลูก ผมมองว่าในเหตุผลนี้ละครับ ช่วยได้ระดับหนึ่ง
 เพราะฉะนั้นในขณะเดียวกันที่ผมเห็นด้วยในเบื้องต้นนะครับ ท่านประธานฯ ว่า เป็นสิ่ง
 ซึ่งแก้ปัญหาแม้จะไม่ร้อยเปอร์เซ็นต์ แต่ในการแก้ไขและการแปรรูปผู้ติดในขั้นบันทึการก็คง
 จะว่ากัน ก่อนสุดท้ายครับ ท่านประธานฯ ว่า ผู้ถูกจับนี่นะครับ ในขณะเดียวกันครั้งแรก
 แน่นนอนครับคือ คนเป็นผู้ต้องหา ส่วนการสอบสวนจะต้องมี แล้วในขณะเดียวกัน
 บทสุดท้ายก็คือ พอส่งไปให้ัยการนี่นะครับ วิธีการที่จะใช้ล่อซื้อค้านักขบที่เป็นเรื่องที่มีรูปมาเอง
 ก็แก้ไข แต่ฝากไว้คิดหนึ่งครับว่า เมื่อผ่านวิธีการของพนักงานสอบสวนแล้วส่งอัยการแล้ว
 ก็มาเป็นผู้จำหน่ายเสพติดนี้ เข้าสถานบำบัดก็ตาม แต่ในนี้ไม่มีว่าถ้าหลังจากนั้นคนเหล่านั้น
 กลับมาเสพใหม่แล้วมาค้าใหม่ มาตราการครั้งนี้ผมฝากเรียนตามท่านรัฐมนตรีว่า ในหลักการ
 และเหตุผลกับข้อเท็จจริงในกฎหมายนี้ส่งสัยจะต้องว่าไปขั้นแปรรูปผู้ติด ผมมีที่ข้องต้นศึกษา
 เท่านั้น ขอมพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธาน
 วุฒิสภา ทมที่๘๘) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียน ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติครับ ผม พงศ์เทพ เทพกาญจนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม กระผมตั้งใจขอทราบเหตุผลของท่านสมาชิก ผ่านท่าน ประธานฯ ครับ เพราะว่าท่านสมาชิก อีกหลายท่าน ได้ให้ข้อสังเกตที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง และจะเดี๋ยวก็นึกขอลงคำถามของท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติเช่นกัน ในหลาย ๆ ข้อดังนี้ครับ

ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติจากกรุงเทพมหานคร ขอประทานโทษที่ต้องอายนามครับ ท่านวิมล ตั้งคนบุรีรัมย์ ได้ถามว่า ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพหรือว่าศูนย์ที่จะตรวจพิสูจน์นั้นจะเป็นเฉพาะหน่วยงานของรัฐหรือรวมถึงศูนย์ ซึ่งไม่ใช่หน่วยงานของรัฐด้วยกันขออนุญาตทราบเรียนครับว่า ตามมาตรา ๑๘ นั้นก็ชัดเจนว่า ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพหรือศูนย์ตรวจพิสูจน์นั้นอาจจะเป็นศูนย์ของเอกชนก็ได้ครับ แล้วในขณะที่เดี๋ยวก็นั้นท่านก็ถามว่า ในส่วนของคณะกรรมการคณาตรา ๖ ทำไปจนถึงแต่ผู้ซึ่งเป็นบุคลากรภาครัฐ ตรงนี้ความจริงแล้วยังมีผู้ทรงคุณวุฒิครับ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกิน ๒ คนเป็นกรรมการ เพราะฉะนั้นผมบอกได้ครับว่า ในส่วนผู้ทรงคุณวุฒินั้น ถ้าเกิดผมเป็นผู้ที่อื่นเองแต่งตั้งอยู่ ผมรับปากได้ครับว่า ผมจะแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนที่จะเข้ามาเสริมตรงนี้ แต่ว่าคณะกรรมการชุดนี้เป็นคณะกรรมการชุดซึ่งจะทำหน้าที่หลาย ๆ อย่าง ถ้าท่านลูฮำมาเจหน้าที่จะอยู่ตามมาตรา ๑๗ อย่างเช่น ในกรณีที่คณะกรรมการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพวินิจฉัยว่า ไม่สมควรที่จะปล่อยชั่วคราวก็ได้ วินิจฉัยว่าเขาไม่ใช่เป็นผู้ที่ติดยาเสพติดก็ได้ หรือวินิจฉัยตรงกันข้ามก็ได้ คณะกรรมการชุดนี้ก็จะเห็นคณะกรรมการที่จะวินิจฉัยอุทธรณ์ ในกรณีที่มีการอุทธรณ์ขึ้นมา เพราะฉะนั้นส่วนใหญ่แล้วบุคลากรต่าง ๆ เหล่านี้ก็เป็นบุคลากร ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับทางภาครัฐ ซึ่งเรากลัวว่าจะสามารถมีส่วนในการที่จะแก้ไขปัญหาในการระงับคดีฟื้นฟูได้ จะเห็นได้ครับว่า กรรมการชุดนี้จะมีหลายท่านซึ่งเกี่ยวข้องกับกาฟื้นฟูครับ ยกตัวอย่างครับ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ท่านเหล่านี้ครับ ไม่ใช่แต่เพียงว่าฟื้นฟูบุคคลเหล่านี้ในศูนย์ ไม่ใช่ครับ เราฟื้นฟูเขาในศูนย์ เราฟื้นฟูเขาแบบขงคนอาจจะไป - กลับ แด่คนออกจากกรฟื้นฟูไปแล้ว สิ่งสำคัญที่สุดที่ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติหลายท่านได้ตั้งข้อสังเกตการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดนั้น จะมีประสิทธิภาพหรือไม่ขึ้นอยู่กับเหตุผลหลายประการ ขึ้นอยู่กับชุมชน ขึ้นอยู่กับว่าเขาสามารถจะหาที่พักได้หรือไม่ เพราะฉะนั้น คณะกรรมการชุดนี้จะมีองค์ประกอบที่สามารถที่จะช่วยฟื้นฟูทั้งในเรื่องของสภาพร่างกายจิตใจด้วยวิธีการแพทย์ต่าง ๆ แล้วก็ในส่วนของคนที่เขาเข้าไปอยู่ในชุมชนของเขารับ

ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดนครพนมครับ ได้ตั้งคำถามถึงความพร้อมของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด งบประมาณและบุคลากรต่าง ๆ ก็ต้องขออนุญาตกราบเรียนครับว่า รัฐบาลชุดนี้ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาในปี ๒๕๕๔ ความพร้อมในเรื่องของสถานที่ของหน่วยงานนั้นต้องยกมารับครับว่า ขณะนี้ไม่ได้มีความพร้อมอย่างสมบูรณ์ครับ เพราะว่าเมื่อกฎหมายกำลังจะออกมาในปีนี้ ถ้าท่านสมาชิกวุฒิสภาภาควางจะต้องมีการเตรียมความพร้อมในเรื่องของสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งขณะนี้ทางกระทรวงยุติธรรมก็ได้รับความกรุณาจากกระทรวงกลาโหม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการทบทางวิศวกรรมต่าง ๆ ในการที่จะเตรียมสถานที่รองรับ รวมถึงทางภาคเอกชนด้วยครับ การที่จะเตรียมศูนย์ซึ่งจะรองรับเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ซึ่งเป็นผู้ต้องหาเมื่อตำรวจจับได้ ซึ่งเรากล่าวแต่ละปีนั้นโดยเฉพาะในปีแรก ๆ คงไม่ต่ำกว่า ๘๐,๐๐๐ คนขึ้นไปครับ นั่นหมายความว่าจะต้องมีการตรวจพิสูจน์คน ไปต่ำกว่า ๘๐,๐๐๐ คนในแต่ละปี และคนกลุ่มหนึ่งก็จะต้องเข้ามาอยู่ในศูนย์เป็นประจำ โดยเฉพาะพวกที่มีการติดยาเสพติดอย่างติดมาก ๆ นะครับ

ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดสงขลาได้ถามว่าได้มีการตั้งเป้าหรือไม่ว่าผู้เสียหายเสียดินที่จะหายอย่างถาวรนั้นจะมีจำนวนร้อยละเท่าไร แล้วก็การที่จะทำระบบบังคับบำบัดตามกฎหมายใหม่นี้จะใช้เวลากี่ปี ใช้งบประมาณเท่าไร จากประสบการณ์ของแต่ละประเทศนั้น คนที่ติดยาเสพติดแล้วเข้ามารับการบำบัดมาฟื้นฟู แขนอนครั้นว่าจำนวนหนึ่งยังกลับไปเสพอีก เพราะว่าอาจจะไปเสพใหม่หรือไม่ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับกำลังใจ ขึ้นอยู่กับการฟื้นฟูสภาพจิตใจ ขึ้นอยู่กับสามารถปรับสภาพทางสังคมหรือไม่ ส่วนต่าง ๆ เหล่านี้เป็นส่วนที่เราได้มุ่งเน้นอยู่ จะเห็นได้ว่าคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของเรานั้นจะมีนักจิตวิทยา มีนักสังคมสงเคราะห์ในคณะอนุกรรมการประจำศูนย์อยู่ แล้วก็มีการจัดระบบที่จะทำให้เขาสามารถสร้างความเข้มแข็งคืนจิตใจได้ วิธีการอย่างหนึ่งซึ่งใช้ได้ผลเป็นอย่างดีก็คือวิธีการชุมชนบำบัด ในการที่จะให้ชุมชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการบำบัดคนเหล่านี้ ไม่ใช่ว่าศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจะสามารถฟื้นฟูจิตใจเขาได้ เมื่อเขากลับไปที่บ้าน ครอบครัว ชุมชนต้องมีส่วนร่วมกัน สำหรับงบประมาณนั้นในช่วงปีแรกเราได้ของงบประมาณในการที่จะทำการเรื่องนี้ไว้ คงต้องใช้งบประมาณในการปรับปรุงสถานที่ที่จะต้องเป็นค่ายทหารเก่าต่าง ๆ เข้าไปไว้ ไปเวกคงประมาณ ๑,๐๐๐ ล้านบาท ใช้อย่างประหยัดที่สุดครับ ส่วนการที่เตรียมรูปแบบนั้น ตั้งเป้าไว้ว่าจะพยายามทำให้พร้อมกันทั่วประเทศ ทั่วประเทศต้องใช้ระบบนี้พร้อม ๆ กัน แล้วก็พยายามที่จะทำให้ระบบนี้ใช้กันทั่วไปได้โดยเร็วที่สุด ซึ่งตามกฎหมายขณะนี้กำหนดไว้ว่า อย่างช้าต้องไม่เกิน ๑ ปี

ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติจากกรุงเทพมหานคร ขอประทานโทษต้องอภัยนาม ท่านอาจารย์ประจำที่ อึ้งทรงธรรม ได้ตั้งคำถามว่า ทำไมจะต้องไปสร้างศูนย์เอง ทำไมไม่สนับสนุนทางศูนย์ของภาคเอกชน ก็ทราบเรียนว่ารัฐบาลนั้นไม่ได้คิดว่าจะสร้างศูนย์ที่สมบูรณ์แบบผู้คัดค้านเสียทีเดียว เพราะว่าเราต้องการสถานที่มาก และขณะนี้เราน้อมรับศูนย์เอกชนหรือหน่วยราชการใด ๆ ก็ตามแต่ที่พร้อมที่จะมาร่วมมือในด้านนี้ครับ ข้าด้วยความขอบพระคุณอีกครั้ง

สำหรับท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติ ขอประทานโทษต้องอภัยนามอีกครั้งหนึ่ง ท่านไสว พรหมณัม ได้ตั้งคำถามว่า เรามองผู้คัดค้านสภาพคดีเป็นอาชญากรหรือไม่ ที่เราใช้คำว่าผู้ต้องหา ความจริงถ้าทำเนียบมาจากกระบวนกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพราะว่าระบบการบังคับควบคุมอาชญากรมีเป็นระบบของการบังคับกักขัง นั่นหมายความว่าเราถูกจับแล้วครับ ซึ่งถือเป็นผู้ต้องหาแล้ว ถึงจะต้องมาสู่ระบบของการบังคับกักขัง ก็เลือกใช้คำตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้รู้ว่าในเคสซึ่งถูกจับมาแล้วทำเนียบเอง ไม่ได้มีเจตนาเป็นพิเศษกว่าอื่น ไม่ได้คิดว่าคนนี้เป็นอาชญากรครับ ถ้าหากในเรื่องที่ท่านได้ตั้งข้อสังเกตว่า ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนนั้น กระทรวงยุติธรรมมองเด็กเป็นอาชญากรหรือไม่ ก็ไม่ได้มองเช่นกัน แต่ก็ตามกฎหมายที่บัญญัติขึ้นที่ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ที่ต้องหาว่าอาชญากรเสียทีเดียว

ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติจะขอโทษไว้ให้ข้อสังเกต ซึ่งผมน้อมรับไว้ ท่านสมบุญ ทองบุราณ ที่บอกว่าอยากให้อภิวัตน์พร้อมกันทั่วประเทศ ตรงนั้นเป็นสิ่งที่ทางกระทรวงยุติธรรมได้ตั้งใจไว้แล้วครับ ผมคงมีคำตอบท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติเพียงแค่นี้ครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุดท้าวชนะควีน ท่านสุภาพวีซ่าใหม่ครับ พูลพอกสมถรรณะครับ ท่านสุรพงษ์ วัฒนสุราษฎร์

พันตำรวจเอก สุรพงษ์ ไฉนวล (บุรีรัมย์) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม พันตำรวจเอก สุรพงษ์ ไฉนวล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดบุรีรัมย์ บางส่วนท่านรัฐมนตรีได้คอยไปแล้ว เรียนท่านประธานฯ ครับ ขาเขมรเอ็งกำลังข่มขืนอยู่ พูลพอกสมถรรณะตั้งหัวขาดไป ผมตั้งอย่างนั้นครับ ผมไม่คิดว่าวิธีการนี้จะดีที่สุด แต่ไม่มีทางเลือกเพราะปัญหาอื่นตามมา เช่น ปัญหาหลานสิ้นคิด อย่างไรก็ตาม ผมขอสนับสนุน ผมขอตามสั้น ๆ เพื่อรวบรัดก็คือว่าความร่วมมือเมื่อสักครู่นี้ท่านรัฐมนตรีได้ลงไปแล้วส่วนหนึ่ง แต่ผมคิดว่าปัญหาจะ

เพิ่มขึ้นมากในเรื่องของบุคลากร เนื่องจากว่าในกฎหมายเกี่ยวกับการสอบสวนเด็กนั้นซึ่งแก้ไขเมื่อปี ๒๕๔๒ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ มาตรา ๑๓๔ ตรี เกี่ยวกับการสอบสวนผู้ต้องหา พยาน แล้วก็ผู้เสียหายนั้นจะต้องมีนักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ร่วมด้วย แล้วก็ยังมีอัยการร่วมด้วย ยังขาดอยู่ในขณะนี้ปรากฏว่าจะต้องมีแพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์มาร่วมอยู่ในอนุกรรมการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามพื้นที่ต่าง ๆ ที่ตั้งขึ้นด้วย นั่นคือปัญหาที่เพิ่มขึ้น และในการสอบสวนข้อเท็จจริงปัญหาที่กักอยู่ในกรณีที่ยังมาจะต้องส่งสถานฟื้นฟูตรวจพิสูจน์ภายใน ๒๔ ชั่วโมง ยิ่งเห็นปัญหาในเรื่องของการสอบสวน เพราะฉะนั้นเรื่องของบุคลากรที่จะต้องเร่งรัดอย่างรวดเร็วขณะนี้ในต่างจังหวัดที่เบทรายใหม่ครึ่งวัน พนักงานสอบสวนวิ่งไปวิ่งมาไป ๑๐๐ กิโลเมตรกลับก็ ๑๐๐ กิโลเมตร โดยประมาณเบจะสั้นกว่านี้ แล้วต้องไปรอผู้เข้าร่วมการสอบสวน เด็กใช้เวลามารออัยการไปว่าความที่ศาลกลับมามีผลเวลา กลับไปพุงนี้มาใหม่ นั่นเวลาที่จำกัด ๒๔ ชั่วโมง ท่านไปดูในกฎหมายนี้ ๒๔ ชั่วโมงทำได้หรือไม่ จะต้องลงไปสอบสวนท่านอัยการก็ไม่มีเวลาจะไป ท่านต้องพาผู้ต้องหาไปที่สำนักงานอัยการจังหวัด ท่านรัฐมนตรีมาแล้วก็ดี ท่านจะได้รับทราบปัญหาเหล่านี้ ความเดือดร้อนเหล่านี้ไม่ใช่ว่าเดือดร้อนเฉพาะข้าราชการผู้ปฏิบัติ แต่เดือดร้อนสำหรับประชาชนด้วย

ประการที่ ๒ การเตรียมแก้ปัญหาอาชญากรรมที่จะตามมา ผมเชื่อว่าอาชญากรรมเกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน อาชญากรรมเกี่ยวกับการข่มขืนกระทำชำเรา การทะเลาะวิวาท เนื่องจากจากผู้เสียหายเสียดายจะเพิ่มทวีมากขึ้น ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนพระชนวุฒิสภา (นายบุญทัน ตอกโรตอง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผมคิดว่าได้อภิปรายมาพอสมควรแล้ว ก็อยากจะขอให้ที่ประชุมนี้ลงมติ นะครับ ท่านพนัสมีอะไรครับ เชิญครับ

นายพนัส ทัศนียานนท์ (ตลก) : อยากรู้อะไรตามท่านรัฐมนตรีเพื่อให้เกิดความกระจ่าง แล้วผมจะพิจารณาว่าจะสมควรรับหลักการนี้หรือไม่ ผมขอลาญัตติ ถ้าปรายนึกเดียวไม่เกิน ๒ นาทีครับ

กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม พนัส ทัศนียานนท์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดตาก ผมเห็นด้วยกับสมาชิกท่านหนึ่งซึ่งได้อภิปรายก่อนหนึ่งว่าเน้นผลคดีและวิธีการเกี่ยวกับเรื่องนี้ตามที่ปรากฏอยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นแนวคิดที่ล้ำมัยแล้ว ผมเชื่อว่าวิธีการแบบนี้ได้เคยนำไปใช้แล้วในประเทศต่าง ๆ หลายประเทศ แต่ไม่ประสบความสำเร็จ จริงอยู่โดยหลักการถือว่าเป็นการฟื้นฟูแก้ไขผู้ติดยาเสพติด แต่อันที่จริงแล้ว

ในสภาพความเป็นจริงที่จะเกิดขึ้น จะมีลักษณะเหมือนสถานการณ์ของคู่สมรสเด็ก ซึ่งพวกเด็กเขาเรียกว่าเป็นลูกของเขา อันนี้ผู้พิชิตเสพพิศก็จะเรียกว่าเป็นลูกของเขาอีกเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นผมคิดว่าแนวทางอย่างอื่น ขอประทานโทษที่เรียกว่า ที่เขาใช้คำว่า แอปโพรซ (Approach) ทางด้านอาชีวศึกษา ทัศนวิทยา การรักษาฟื้นฟูจะทำให้ผลดีกว่ากันนั้น น่าจะใช้ชุมชนเป็นผู้จัดการของตนเอง ไม่ใช่ทางภาคราชการเข้าไปดำเนินการอย่างนี้ เหมือนอย่างเช่น ที่อำเภอแม่สอดกำลังดำเนินการอยู่ โดยการให้ชุมชนในลักษณะประชาคมเป็นผู้ดำเนินการทำก็ เพราะมีความใกล้ชิดกับผู้พิชิตเสพพิศ โอกาสที่จะประสบความสำเร็จมีมากกว่า เพราะฉะนั้นผมจึงใคร่ขอเชิญคุณท่านรัฐมนตรี ผ่านทางท่านประธานฯ ว่า เนื่องจากว่าเราก็มักหมกมุ่นในเรื่องนี้มาแล้ว ตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ อยากรจะขอเรียนถามว่าผลสำเร็จในการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้พิชิตเสพพิศ คิดเป็นตัวเลขพอที่จะบอกได้ไหมแค่ไหนเพียงใด ถ้าหากว่าท่านสามารถบอกได้ชัดเจน แล้วเปอร์เซ็นต์สูง ผมจะรับหลักการกฎหมายฉบับนี้ให้ ถ้ามีเท่านั้นแล้วผมคงรับหลักการไม่ได้ครับ ขอบทูลครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม พงศ์เทพ เทพกาญจนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ขออนุญาตตอบคำถามท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดตาก ตั้งแต่ใช้พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้พิชิตเสพพิศ ปี ๒๕๓๔ ยังไม่เคยมีการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้พิชิตเสพพิศตามกฎหมายฉบับนั้นเลยแม้แต่คนเดียว เนื่องจากมีอุปสรรคหลายประการ เพราะฉะนั้นถ้าจะถามว่ามีผลสำเร็จเท่าไรก็ต้องบอกว่า ก็ยังไม่เคยทดลองปฏิบัติเลยครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผมคิดว่าเราได้อภิปรายมาพอสมควรแล้ว ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่าจะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณา หรือไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรนะครับ ขอเชิญท่านสมาชิกฯ นะครับ ถ้าท่านไม่เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นควรรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้พิจารณาต่อไป เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรก็ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เมื่อลงคะแนนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ขอให้เจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๒๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่บนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วย ๑๒๖ ไม่เห็นด้วย ๒ ขอยกเสียง ๐ ไม่ลงคะแนน ๐ นครับจะให้กรรมาธิการคณะใดพิจารณาครั้ง เชิญท่านสมาชิกฯ ครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐี (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน พรหมจารี รัตนเศรษฐี สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครราชสีมา ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. จำนวน ๒๕ คนละ โดยมาจากสัดส่วนของคณะกรรมการสามัญจำนวน ๒๑ คน และมาจากคณะกรรมาธิการวิสามัญศึกษาปัญหาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอีก ๓ คน รวมทั้งหมด ๒๔ คนละ ขอผู้รับรองละ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่บนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้อง เชิญครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐี (นครราชสีมา) :

๑. นายเส้นติภาพ อินทรพัฒน์
๒. นายประเกียรติ นาสีมา
๓. นายวีระม ธีทธิธรรม
๔. นายพา อักษรเสื่อ
๕. นายอาคม ดุลาดีถ
๖. คุณหญิงชดช้อย ไสภณพนิช
๗. พลเอก ศิริ ทิวะพันธ์
๘. นายวีรพงษ์ สกลกิจวิวัฒน์
๙. นายจิโรจน์ โชติพันธ์
๑๐. นายสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ
๑๑. นางเดือนใจ ดีเทศน์
๑๒. พันตำรวจเอก สุรพงษ์ ไม้แก้ว
๑๓. นายสุรสิทธิ์ นัครชัยเดช
๑๔. นายพี แก้วคง
๑๕. พันเอก สมคิด ศรีสังคม
๑๖. นายอนันต์ชัย คุณานันทกุล

๑๗. นางมลลัดดี เงินหมื่น
 ๑๘. นายจิรเชษฐ์ เปาอินทร์
 ๑๙. พลโท โกวิท พิเศษมายน
 ๒๐. พลตำรวจตรี วีระ อมันตกุล
 ๒๑. พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์
 ๒๒. นายประสิทธิ์ พิพิธกิจจา
 ๒๓. นายณพนธ์ สมบูรณ์
 ๒๔. นางประทีป ถึงทรงธรรม
- ขอผู้รับรองกะ
(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องกะครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นกรราชเฝ้ามา) : ขอแปรญัตติ ๑๔ วันนะคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไธสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอฟ้าแปลภาษีกฎหมายอ่านรายชื่อก่อนนะครับ ขอขอบคุณท่านพรหมจารีครับ

นายสุรพงษ์ มาตะวิสุทธิ์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) :

รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.

๑. นายสันติภาพ อินทรพัฒน์
๒. นายประเกียรติ นานิมม
๓. นายวีรवार สัทธธรรม
๔. นายพา อักษรเรือ
๕. นายอห่ม สุลาดีเอก
๖. คุณหญิงชดช้อย โสภณพนิช
๗. พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์
๘. นายวีรพงษ์ สฤกษ์วิวัฒน์
๘. นายจิโรจน์ โชติพันธุ์
๑๐. นายสวัสดิ์ ทวีพงษ์เจริญ
๑๑. นายเดือนใจ ดีเทศน์

๑๒. พันตำรวจเอก สุรพงษ์ ใฝ่เนาว

๑๓. นายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช

๑๔. นายทวี มั่งคอง

๑๕. พันเอก สมคิด ศรีสังคม

๑๖. นายอนันต์ชัย คุณานันทกุล

๑๗. นางมลวิมลย์ เงินหมื่น

๑๘. นายวิเชียร เป่าอินทร์

๑๙. พลโท ไทวิท พัทธมนายน

๒๐. พลตำรวจตรี วีระ อนันตคุณ

๒๑. พลตำรวจเอก เสวีศักดิ์ อมรวีวัฒน์

๒๒. นายประสิทธิ์ พิฑูรกำจาง

๒๓. นายเชลล์ สมบุญณี

๒๔. นางประทีป อึ้งทรงธรรม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไชยสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เนื่องจากท่านพรหมงารีได้เสนอให้แปรญัตติภายใน ๑๕ วัน มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายบุญทัน ดอกไชยสง รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นก็เกินไปตามที่เสนอครับ
เนื่องจากวันนี้ได้มีการประชุมมาพอสมควรครับ กระผมจึงได้ประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๓๕ นาฬิกา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

วุฒิสภา (สภานิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๒๐

ผู้จัดงานการประชุม

วิรัตน์	แก้วหญิง	สมบูรณ์	ชัชวาลย์
อรุณภ	ปิ่นมณี	พิพวรรณ	สุนทรวิทย์
นันทพร	แก้วมณี	ศุภลักษณ์	โยภาสพิง
สร้อยอุ	ศละณี	สิริวรรณ	โชติพันธ์
โมก	มัจฉา	มณี	แก่นสาร
อมร	เจียมเจียม	ธีรวรรณ	นราคง
กานดา	กัญฉัตร	จิตติมา	แก้วงาม
ปวีณ์พร	มีสมพร	สุชาดา	ภมรนา
พิชิตกัญ	ภพประสิทธิ์	ฉัตรวิไล	จินนบุรี
ดวงทิพย์	อัมมฤดี	เสาวณ	ผลประสิทธิ์
อุจิรา	เนกบุตร	สุภาภรณ์	นาลักษณ์
ละไม	สุพรรณพิชญ์		

หมายเลข ของการพิมพ์

วุฒิสภา (สมัยสภานิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๒๐

คณะกรรมการดำเนินการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ตามมติที่
๑	นายสรวิศ นีอมทรัพย์ ประธานคณะกรรมการ	
๒	นายสมชัย อภิวัฒน	รองประธาน คนที่หนึ่ง
๓	นายอุทัยพันธ์ สุวรรณเสริมศรี	รองประธาน คนที่สอง
๔	นายบุญยืน สุขสารสาร	รองประธาน คนที่สาม
๕	พลตำรวจตรี วีระ ชำนาญกุล	รองประธาน คนที่สี่
๖	นายเกษม มาลัยศรี	โฆษกคณะกรรมการ
๗	นายอำเภอ พิลาภสมบัติ	ที่ปรึกษากฎหมาย
๘	พลตำรวจตรี อีพล งามจิต	ที่ปรึกษากฎหมาย
๙	พลตำรวจตรี สมนง คงเมือง	ที่ปรึกษากฎหมาย
๑๐	พลตำรวจเอก สมนาง ไรยวง	
๑๑	นางจตุรา อยู่ประเสริฐ	
๑๒	นางพรหมะณี รัตนเศรษฐ์	
๑๓	นายถาวร เกียรติไชยวงศ์	
๑๔	นายสมบุญ ทองบุราณ	
๑๕	นายสุพล เข็มศรี	

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๐ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

สภาที่ปรึกษาในคราวประชุม

ครั้งที่ ๒๕

วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๓

ประธานวุฒิสภา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand